

SZEPTEMBER 15., KEDD

ELNÖKÖL: BUZEK ÚR

elnök

1. Az ülés megnyitása

(Az ülést 9.05-kor megnyitják.)

2. Viták az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság megsértésének eseteiről (benyújtott állásfoglalásra irányuló indítványok bejelentése): lásd a jegyzőkönyvet

3. A 2010-es általános költségvetési tervezet Tanács általi bemutatása (vita)

Elnök. - Következő napirendi pontunk a 2010-es pénzügyi év általános költségvetési tervezetének Tanács általi bemutatása.

Hans Lindblad, a Tanács soros elnöke. – (SV) Elnök úr! Hatalmas megtiszteltetés a számomra, hogy ma itt lehetek. Igazán megtisztelnék. Örvendek a lehetőségnek, hogy bemutathatom Önök előtt a Tanács általános költségvetési tervezetét.

Európa jelentős kihívások előtt áll. A gazdasági helyzet sokkal aggasztóbbnak tűnt hat hónappal ezelőtt; mostanra viszont a jelek szerint stabilizálódott. A kockázati pálya sokkal kiegyensúlyozottabb, és csökkent az esély, hogy az örvény még mélyebbre húz le minket magával.

Ugyanakkor azonban jelentős problémákat vet fel a fokozódó munkanélküliség, az emelkedő költségvetési hiány és a növekvő adósság. Ennek fényében nagy szükség van a hosszú távon fenntartható államháztartásra. Több országban még hosszú utat kell megtenni a kiegyensúlyozott államháztartás eléréséig.

A demográfiai helyzet hatalmas nyomást fog gyakorolni az államháztartásra. Az éghajlatváltozással kapcsolatos kihívások miatt új forrásokra, illetve a meglévő források újraelosztására lesz szükség. Összességében véleményünk szerint ez azt jelenti, hogy a közös megállapodással kialakított költségvetésnek nagy önmérsékletet kell tükröznie, hogy jövőbeli szükségletekre is maradjon keret, különös tekintettel az európai hozzáadott érték létrehozására és a beruházásokra, amelyek rövid távon kihozhatnak bennünket a gazdasági válságból, hosszú távon pedig fokozhatják versenyképességünket.

A Tanács által egyhangúan elfogadott tervezet tekintetbe veszi ezeket a kihívásokat, és hozzájárul megoldásukhoz. Az állami finanszírozás tekintetében költségvetésünk szilárd és fegyelmezett. Támogatja a kutatást, az oktatást, a versenyképességet, az innovációt, az infrastruktúra-építést, és támogatja a kohéziót. A Tanács tervezete előre nem látható eseményekkel is számol.

Az általános költségvetési tervezetünk mögött meghúzódó logika igen egyszerű. Ha ösztönözni akarjuk a növekedést, a foglalkoztatást és a jólétet, akkor fenntartható, hiteles és óvatos politikát kell folytatnunk, de közben be kell fektetnünk az oktatásba, kutatásba és az infrastruktúrába, valamint a bérdifferentiák kiegyenlítésébe az egész Európai Unió területén. Pontosan ez az, amit megkíséreltünk.

A Tanács tervezete kiegyensúlyozott, mégis nagyra törő. A 2009-es költségvetéshez képest kötelezettségvállalásaink 1,1%-kal, a kifizetési előirányzatok pedig közel 4%-kal növekedtek. Tervezetünknek, illetve az általunk elérni kívánt megállapodásnak meg kell felelnie bizonyos alapvető követelményeknek, amelyeket a Tanács már az első olvasati szakaszban is tekintetbe vett. Az EU 2010-re meghatározott különféle politikai prioritásaihoz a költségvetésnek kell biztosítania a megfelelő finanszírozást. Az EU-ban gyorsan kell reagálnunk az előttünk álló kihívásokra. Kiemelten fontos az európai hozzáadott érték biztosítása. Költségvetési fegyelem és szilárd gazdasági irányítás szükséges. Egyébként nem leszünk képesek megtenni a fokozatos lépéseket a kiegyensúlyozott államháztartás megvalósítása felé.

Fontos, hogy tiszteletben tartsuk a felső határértékeket. Az EU-nak kellően rugalmasnak kell lennie ahhoz, hogy kezelhesse az újonnan felmerülő szükségleteket és az előre nem látható eseményeket. Életbevágó, hogy az EU költségvetése elegendő biztonsági tartalékokkal rendelkezzen. Az általunk benyújtásra kerülő általános költségvetési tervezetben szereplő kötelezettségvállalási előirányzatok összege 138 milliárd euró, míg a

kifizetési előirányzatok 121 milliárd eurót tesznek ki. A Bizottság előzetes költségvetési tervezetéhez képest a Tanács alkalmazott bizonyos csökkentéseket, amelyek a költségvetés végrehajtásának részletes elemzésén, a költségvetési előrejelzési értesítőkön és tevékenységi nyilatkozatokon alapulnak, illetve figyelembe vettük a programok és intézkedések végrehajtására rendelkezésre álló kapacitást is. A végrehajtási arány és a felvevőképesség is kulcsszerepet játszott elemzésünkben.

Vessünk most egy pillantást az egyes fejezetekre. A legfontosabb összetevő az 1a. alfejezet – kutatás és innováció –, ezekre elegendő forrásokat biztosítottunk költségvetési tervezetünkben. Több forrást fogunk irányítani az energia és az infrastruktúra ágazatokon belüli projektekre. A gazdaságélénkítési terv számviteli hatásaival korrigálva, a növekedés ezen a területen mintegy 8%-os lesz. 8 százalék! Ez rengeteg, és mint Önök is tudják, az európai gazdaságélénkítési terv finanszírozásának témakörét mindenképpen meg kell vitatnunk az ősz folyamán.

Az 1b. alfejezetben a Tanács elfogadta a Bizottság által javasolt kötelezettségvállalási előirányzatokat. Ami a kifizetéseket illeti, a Tanács úgy gondolja, az előzetes költségvetési tervezet számait lehet némileg csökkenteni, mindazonáltal szeretném hangsúlyozni, hogy a tervezetünkben szereplő kifizetési előirányzatok ezzel együtt is 3,2%-kal magasabbak, mint 2009-ben.

A 2. fejezetben a Tanács jelentős, egyenként 4,5% és 9,5%-os emelést javasol mind a kötelezettségvállalási előirányzatok, mind a kifizetési előirányzatok terén 2009-hez képest, a gazdaságélénkítési terv számviteli hatásait tükröző korrekciókkal együtt.

A 3. fejezet kapcsán a Tanács csupán néhány, kisebb korrekciót hajtott végre a Bizottság előzetes költségvetési tervezetében. Elegendő forrást biztosítottunk a migrációs politikára, köztük a Frontex-re.

Ami a 4. fejezetet illeti, rendkívül fontos, hogy itt nagy mozgásteret hagyjunk a felső határértékig az előre nem látható szükségletek optimális kezelésére. A Tanács ezért az első olvasat során egy körülbelül 310 millió euró összegű tartalékot különített el erre a célra. Ezt be is igazolta a módosító indítvány, amely további szükségletekre világít rá ezen a területen. A gyorsgelytartalek tekintetében a Tanács elfogadta a Bizottság által javasolt kötelezettségvállalási előirányzatokat. A közös kül- és biztonságpolitika egyre fontosabbá válik, a Tanács ezért megfelelő forrásokról gondoskodik ezekre a célokra.

Ami az igazgatást illeti, tekintettel a gazdasági helyzetre és az egyes intézmények sajátosságaira, a Tanács néhány célirányos csökkentést eszközölt. Célunk annak biztosítása, hogy az igazgatási kiadások ne növekedjenek az infláció mértékénél gyorsabban. A Frontex és a 2010-re tervezett új ügynökségek kivételével nem fogadtuk el az intézmények új tevékenységekhez kapcsolódó további álláshelyek létrehozására irányuló kérését.

A júliusi egyeztető tárgyalás során ismételten hangsúlyoztuk a 2004. és 2007. évi bővítéshez kapcsolódó munkaerő-felvétel végrehajtásának fontosságát, és együttes nyilatkozatban állapodtunk meg. Ugyanezen alkalommal az Önök képviselői jelezték, hogy hajlandók megkísérelni egy közös megközelítés kialakítását az EU intézményeinek és szerveinek ingatlanpolitikájával kapcsolatban. Biztos vagyok benne, hogy egy ezzel összefüggő nyilatkozatot sikerül szerencsésen tető alá hozni az ősz folyamán.

Mielőtt zárnám szavaimat, szeretném megemlíteni, mi több, kiemelni azt a pozitív hangulatot, amely az Európai Parlamenttel folytatott közös megbeszéléseinket jellemezte. Hiszek abban, hogy a stabil költségvetés létrehozásának egyetlen módja az építő jellegű együttműködés.

Algirdas Šemeta, a Bizottság tagja. – Elnök úr! Nagy örömmre szolgál, hogy ma reggel lehetőségem van a felszólalásra. Tény, hogy a költségvetési eljárás első szakaszai – különösen a júliusi egyeztetés – igen pozitív hangulatban zajlott, és remélem, az elkövetkező hetek során építhetünk erre az együttműködésre. Még sok a tennivaló a 2010. évi költségvetési eljárás kapcsán, ráadásul egyéb fontos kérdésekben is meg kell egyeznünk, mint például az európai gazdaságélénkítési terv második szakaszának kérdésében. Ezért életbevágó, hogy mindhárom intézmény szorosan együttműködjön egymással.

Rátérve a Tanács első olvasata, illetve a 2010-es költségvetési tervezet kialakítása után kialakult helyzetre, a Bizottság elismeri, hogy a Tanács által javasolt csökkentések kevésbé súlyosak, mint az előző években. Azonban szeretném felhívni a figyelmet bizonyos tényezőkre, amelyek aggodalomra adnak okot. A Bizottság sajnálattal veszi tudomásul, hogy a Tanács 1,8 milliárd euró lefaragott a kifizetési előirányzatokból. Ezek a csökkentések arányukat tekintve még nagyobbak az 1a. alfejezet és a 4. fejezet esetén, és negatív üzenetet közvetítenek olyan prioritások terén, mint a munkahelyteremtés és az EU nemzetközi szerepe, nem utolsósorban pedig az előcsatlakozási támogatással kapcsolatban.

Különösen szigorúak a javasolt csökkentések az igazgatási támogatási kiadások, a kutatás és az ügynökségek igazgatási támogatása terén. Ahelyett, hogy tekintetbe vették volna az egyes ügynökségek konkrét helyzetét, a csökkentések – kevés kivétellel – általánosan vonatkoztak mindenkire, függetlenül attól, hogy milyen fázisban áll az adott ügynökség fejlesztése és mik a konkrét feladatai. Az igazgatási támogatási kiadások csökkentései hátráltatni fogják a programok végrehajtását, különösen a kutatás és a külső fellépések terén. Reménykedem abban, hogy első olvasata elkészítésekor a Parlament megpróbálja majd orvosolni ezt a helyzetet.

Noha az 1.b és a 2. fejezetre vonatkozó csökkentések sajnálatosak, részben megnyugtatónak találok a Tanács javasolt nyilatkozatát a kifizetésekről és azt, hogy a soron következő módosító indítványban, amelyet a Bizottság október végén mutat be, adódik egy második lehetőség a mezőgazdasághoz kapcsolódó igények ismételt felülvizsgálatára.

Mint bejelentésre került, a Bizottság már benyújtotta a költségvetési hatósághoz módosító indítványát a 4. fejezetben lefektetett igények aktualizálására. E pont legfőbb elemei a következők: a Palesztin Hatóság és a gázai övezetbeli újjáépítés támogatására újabb kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzatok biztosítására van szükség egyenként 95 millió euró és 60 millió euró összegben; illetve meg kell fontolni banánnal kapcsolatos kiegészítő intézkedések meghozatalát tekintettel arra a potenciális kereskedelmi megállapodásra, amely kihatással lesz a banánszállító AKCS-országok preferenciális rendszerére. A kötelezettségvállalási és a kifizetési előirányzatok egyenként 50 millió euró és 20 millió euró összegben való emelésére is szükség van, amely segíthet a fejlődő országoknak megbirkózni az éghajlatváltozás hatásaival, és hozzájárulhat az éghajlatváltozásról szóló decemberi koppenhágai konferencia sikeres kimeneteléhez.

Ami az 5. fejezetet (Igazgatás) illeti, az EKT-ban kifejtett bizottsági igények kifejezetten szerények voltak, hiszen a Bizottság saját igazgatási kiadásainak mindössze 0,9%-os emelését javasolta 2009-hez képest. Míg ezt maga az elnökség is elismerte, meglehetősen elszomorító, hogy a Tanács a Bizottság igazgatási keretének további csökkentéseit vezette be.

Beszédem végén szeretném kifejezni reményemet arról, hogy az Európai Parlament helyreállítja a Tanács által alkalmazott előirányzat-csökkentéseket. Meg vagyok győződve arról, hogy a három intézmény közötti folyamatos egyeztetés konstruktív lesz, és hogy a költségvetési eljárást kielégítő eredménnyel tudjuk lezárni.

Elnök. - Šemeta úr, köszönöm, hogy bemutatta a Bizottság álláspontját és azt is, hogy betartotta a rendelkezésre álló időt, ami nagyon fontos. Hadd tegyem hozzá, hogy ez még csak az első megbeszélés. További megbeszélésekre fog sor kerülni a Költségvetési Bizottsággal és más bizottságokkal, a döntő megbeszélésre pedig néhány hét múlva kerül sor.

László Surján, előadó. – (HU) Anyanyelvemen fogok beszélni, mert egy olyan Európát remélek, amelyben ez minden parlamentben, sőt a közélet más területén is természetes jog. Ebben az Európában nem akadályozza az anyanyelvhasználatot semmiféle törvény még Szlovákiában sem. Reméltem azt is, hogy a jelen pénzügyi krízis nem csak csökkenti a termelést és növeli a munkanélküliséget, hanem alkalom, hogy az Unió költségvetését reformértékű lépésekkel jobbá tegyük.

A Parlament már februárban megfogalmazta a maga álláspontját. Reménykeltő volt, hogy az Európai Bizottság és a Tanács ezzel összhangban nyilatkoztak. Az előterjesztés ismeretében szomorúan állapítom meg, hogy a szép szavakat nem teljesen sikerült a számok nyelvére lefordítani. Ideje szembenézni a ténnyel, hogy az Unió költségvetésével senki nem elégedett. A költségvetés bevételi oldala a tagállamok számára komoly teher, de a rendelkezésre álló összeg nem elegendő a célok elérésére. Messze vagyunk mind a teljes foglalkoztatástól, mind a tudásalapú társadalomtól. Nagy összegeket költünk a mezőgazdaságra, de például a tejtermelőköt kezelhetetlen válság sújtja. A kiadási oldal legnagyobb tétele a kohéziós politika, de a régiók közti eltérések inkább nőnek, mint csökkennének.

Az Európában született és kiképzett kutatók az Unión kívül dolgoznak, így az innováció terén is lemaradunk. Azt reméltük, hogy a válság esély lesz arra is, hogy átrendezzük sorainkat, és eredményesebb, a polgárok számára érzékelhetőbb lesz az Unió költségvetése. Reméltük, hogy a költségvetést nem csak a szabályoknak megfelelően, és korrupciómentesen használjuk fel, hanem a kiadásoknál figyelembe vesszük, hogy mely programok adnak valóban értéket, hoznak eredményt a pénzünkért.

Mit tehetünk most? A Parlament megpróbálja majd úgy alakítani a költségvetést, hogy annak világosabb üzenete legyen a polgárok számára. Azokat a tételeket akarjuk megnövelni, amelyek segítenek a krízis kezelésében. Ezzel kapcsolatban beterjesztjük elgondolásunkat a gazdaságélénkítési terv megvalósításáról. Szembe akarunk nézni a klímaváltozás kihívásaival is. Azt szeretnénk, ha a krízis kezelését ne csak az e célból

nevesített terv pár milliárdja, hanem a költségvetés majd minden tétele hatékonyan szolgálja, hogy az európaiak észrevegyék, az Unió nem felesleges kiadás, hanem hatékony eszköz problémáik megoldásában. Ehhez kérem a képviselők, a Tanács és a Bizottság támogatását.

Vladimír Maňka, előadó.. – (SK) Elnök úr, államtitkár úr, biztos úr! Bizonyára egyetértünk abban, hogy az Európai Parlament költségvetésének kialakításakor legfőbb feladatunkra kell összpontosítanunk, ez pedig a jogalkotási munka. Minden más, ehhez nem kapcsolódó kérdést, amennyire csak lehetséges, ki kell iktatnunk a költségvetési eljárásból.

A költségvetés végleges formátumát az Európai Parlament elnöksége és a Költségvetési Bizottság részvételével egyeztető tárgyalási folyamat keretében vitatjuk meg a mai napon. Itt szeretnék köszönetet mondani a politikai csoportok képviselőinek. A Költségvetési Bizottság tegnapi ülésén támogatták a költségvetés csökkentésére tett javaslatokat és a pénzügyi források hatékonyabb felhasználását célzó intézkedéseket.

Szinte folyamatosan előfordulnak olyan hiányosságok, amelyek megakadályozzák erőforrásaink maximálisan hatékony kihasználását. Ilyen például a mai vitának otthont adó épületek biztonsági rendszere. Mint Önök is tudják, havonta négy napot töltünk Strasbourgban. Ennek ellenére – egészen a legutóbbi időig – biztonsági őrköt állítottak mindkét bejárat elé egész évben, 365 napon keresztül. Erre az Európai Parlament főtitkára és kollégái figyeltek fel, és az általuk bevezetett intézkedésekkel évente több, mint 2 millió eurót takaríthatunk meg.

Egy másik például a fordításokról szóló számvevőszéki jelentések szolgálnak. A fordítók rendelkezésre állásával kapcsolatos elégtelen tervezés, elégtelen kommunikáció, illetve a kommunikáció teljes hiánya megakadályozza a fordítói erőforrások hatékony felhasználását. A fordításokkal megbízott intézmény gyakran automatikusan külső fordítóknak adja ki a munkát anélkül, hogy ellenőrizné, van-e házon belül erre szabad kapacitás.

Ezért azt javasoljuk, hogy a különböző intézmények költségvetésében szereplő fordítási rendeltetésű erőforrások 5%-ából képezzünk tartalékot. Ezt a tartalékot akkor szabadítjuk fel, ha demonstrálják, hogy törekedtek a szervezet belső erőforrásainak maximális kihasználására. Egyedül a fordítások terén évente 11 millió eurós megtakarításra van lehetőség.

Sok más példát is felsorolhatnánk. A legtöbb egy közös nevezőre vezethető vissza: nemigen hasznosítjuk az erőforrások felhasználásáról és a munkaszervezésről szóló független tanulmányok tanulságait. Hiszek abban, hogy a politikai akarat, amelyet a különböző politikai csoportok tanúsítottak a Költségvetési Bizottság tegnapi megbeszélésén, meg fogja hozni a gyümölcsét.

Az uniós intézmények legfőbb igazgatási kiadásai az ingatlanok vásárlásával, karbantartásával, bérletével kapcsolatosak. A múltban számos olyan eset fordult elő, hogy valamelyik intézmény nem teljesen hatékony módszerekkel vásárolt vagy bérelt ki ingatlant. A Számvevőszék szerint az intézmények nem tanúsítanak együttműködést ezen a téren, vagy még a saját politikájukat sem képesek felmérni.

Ezért felkértük az Európai Parlament igazgatását, hogy készítsen középtávú stratégiai dokumentumot az épületekről. Azt akartuk, hogy értelmes döntés szülessen ez ügyben az első olvasati szakasz során. Közös épületpolitikát kell létrehozni az ingatlanokkal kapcsolatban, nem csupán az Európai Parlamentben, hanem az összes intézmény berkein belül is, és meg kell erősíteni az együttműködést ezen a téren. Államtitkár úr, boldog vagyok, hogy a Tanács, mint mi is, prioritásként kezeli ezt a célt, és ezért hadd mondjak Önnek köszönetet.

Alain Lamassoure, A Költségvetési Bizottság elnöke – (FR) Elnök úr! Hadd gratuláljak először Šemeta úrnak ahhoz, hogy jelölése a költségvetésért felelős biztosi posztra tegnap megerősítésre került.

Meg vagyok róla győződve, hogy vele is ugyanolyan magas színvonalú kapcsolatot alakítunk ki, mint amelyet elődjével élvezhettünk, és neki is Grybauskaitė asszonyéhoz hasonló ragyogó politikai karriert kívánunk!

Elnök úr! Globális gazdasági válság időszakát éljük, miközben rendkívüli diplomáciai eseményekre készülődünk és számos intézményi bizonytalansággal nézünk szembe az Unión belül. Egy ilyen időszakban a Költségvetési Bizottság törekedni fog az együttműködő hozzáállásra. Ahogy előadónk említette, sajnálattal vettük tudomásul, hogy a Tanács csökkentéseket hajtott végre a Bizottság javaslatain, ugyanakkor azonban megértjük, hogy a tagállamok államháztartásainak állapota idén nem tesz többet lehetővé.

Amint elhangzott, kötelességünk eredményeket elérni a 2010-es költségvetéssel: nevezetesen, ki kell egyensúlyoznunk a gazdaságélénkítő terv 2010-es fejezetének finanszírozását. Bár tisztában vagyunk azzal,

hogy szükség lesz újrorientálásra, ez semmiképpen nem irányulhat más, a Parlament és a Tanács által előzetesen eldöntött politikai prioritásokra.

A Parlament reméli, hogy 2010-et követően együtt munkálkodhat a Bizottsággal, a Tanáccsal, illetve a svéd, majd a jövőbeli spanyol elnökséggel három nagy, hosszú távra kiható problémakörön.

Ha a dolgok úgy alakulnak Írorszáiban, ahogyan reméljük, az első ilyen kérdés a Lisszaboni Szerződés alkalmazásához szükséges eljárások, menetrend és munkamódszerek megvalósítása lesz.

A második kérdés a pénzügyi keret középtávú felülvizsgálata. A közös döntést a többéves pénzügyi keretről 2006 májusában hoztuk meg, azóta pedig kialakult a pénzügyi válság, súlyos nyomás nehezedik az energia-, nyersanyag- sőt, az élelmiszerárakra, és egyeztetések folynak az éghajlatváltozásról. Itt van továbbá – sajnálatos módon – a lisszaboni stratégia mára már egyértelművé vált kudarca. Ezért mindenképpen szükségessé vált többéves iránymutatásunk igen alapos felülvizsgálata. Az új Bizottságnak ez lesz a legelső feladata.

Végül pedig, a harmadik és utolsó feladat az európai költségvetés forrásainak reformja lesz. Már a válság előtt tudtuk, hogy egyetlen tagállam sem hajlandó tovább fizetni az európai költekezésért. A válság óta pedig egyetlen tagállam sem tud fizetni ezért a költekezésért. Pénzügyi hozzájárulásunk a gazdasági élénküléshez az Unió GDP-jének alig 0,03%-át teszi ki.

Tökéletesen tisztában vagyunk azzal, hogy ez rendkívül nehéz kérdés, de az Európai Parlament már négy éve dolgozik ezen a nemzeti országgyűlésekkel, és eltökélt szándéka, hogy mielőbb javaslatot tegyen a munka egyes területeire, hogy jövőre meg lehessen kezdeni a vitát.

Hans Lindblad, a Tanács soros elnöke. – (SV) Elnök úr! Mind a Bizottság, mind az Európai Parlament részéről elhangzott, hogy az ősszel számos bonyolult kérdéssel kell foglalkoznunk. Remélem, lesz azért közöttük egy-két könnyebb feladat is. A gazdaságélénkítési terv és annak finanszírozása az egyik legnehezebb feladat. Mégis nagyon remélem, hogy sikerülni fog. Tudom, hogy sikerülni fog. Nincs más választásunk.

A másik probléma, amivel rövid és hosszú távon is szembe kell néznünk, természetesen az éghajlatváltozás, illetve az éghajlat-politika finanszírozása.

Végül pedig szeretném megragadni a lehetőséget arra, hogy megköszönjem Önnek a lehetőséget a mai felszólalásra.

Elnök. – A vitát lezárom.

Szeretnék gratulálni a biztos úr jelöléséhez. Biztos úr! A litván biztosokra szép karrier vár. Sok sikert kívánunk Önnek a Bizottságban és a jövőben is. Az Ön elődje ma már Litvánia államfője.

4. Bevándorlás, a Frontex szerepe és az államok közötti együttműködés (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont a Tanács és a Bizottság nyilatkozatai a bevándorlásról, a Frontex szerepéről és az államok közötti együttműködésről.

Tobias Billström, a Tanács soros elnöke. – (SV) Elnök úr, a migrációt érintő kérdések mindig időszerűek az EU munkájában. A migrációs áramlásokkal való foglalkozás egy fontos eleme a határellenőrzés. Az emberek szabad mozgása az Európai Unión belül és a belső határokon való ellenőrzés hiánya közös felelősséget eredményez, és még inkább szükségessé teszi külső határaink megfelelő és hatékony kezelését.

Az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökség (Frontex) felelős a tagállamoknak az EU külső határainak megfigyelésére és ellenőrzésére tett erőfeszítéseinek koordinálásáért és támogatásáért. A Frontex fontos része az EU integrált határigazgatási stratégiájának. 2005-ös alapítása óta a Frontex kapacitása fokozatosan nőtt. Megnövekedett költségvetésével párhuzamosan a Frontex jelenleg még nagyobb szerepet tölt be a tagállamok közötti operatív együttműködés irányításában az EU külső határainak ellenőrzése terén.

Az ügynökség jelenleg számos közös műveletet és kísérleti projektet koordinál a tengeri, szárazföldi és légi határokon az illegális bevándorlás elleni küzdelem érdekében, különleges figyelmet fordítva egyes nagy kockázatot jelentő területekre, mint például az EU déli tengeri hatáira, bár az északi és keleti határokat is felöleli. Mi, a Tanácsban, számos alkalommal hangsúlyoztuk a Frontex fejlesztésének és megerősítésének szükségességét. A Tanács 2008. évi következtetései politikai prioritásként kezelik az ügynökség folyamatos fejlesztését. Rövid távon kihangsúlyozták, hogy biztosítani kell a szükséges erőforrásokat a Frontex számára,

és a rendelkezésre álló műszaki eszközök központi nyilvántartása (CRATE) keretében a tagállamok által biztosított felszereléseket teljes mértékben ki kell használni. A Tanács felszólította továbbá a Frontex-et, hogy mozdítsa elő a más határellenőrzési hatóságokkal való együttműködést, beleértve a vámhatóságokat és a harmadik országokkal való együttműködést a határellenőrzés területén.

Hosszú távon kihangsúlyozták, hogy a Frontex-műveletek jövőbeni fejlesztését továbbra is szakaszokra bontva kell megvalósítani. A Tanács üdvözölte a Bizottság tervét, hogy megvizsgálja, miként lehet a Frontex mandátumát kiterjeszteni, hogy lehetővé váljon a harmadik országokkal való fokozott együttműködés. Jelenleg végzik a Frontex-rendelet értékelését, a Bizottság pedig 2010 elején javaslatot fog előterjeszteni a lehetséges módosításokról. A Tanács várja, hogy az Európai Parlamenttel együtt állást foglalhasson a Bizottság által javasolt módosításokról.

Az Európai Bevándorlási és Menekültügyi Paktumban, amelyet az Európai Tanács 2008 októberében fogadott el, hangsúlyozták továbbá, hogy az együttműködés érdekében meg kell erősíteni az ügynökség szerepét és erőforrásait. A Paktum utalt továbbá különálló részlegek kialakításának lehetőségére a Frontex-en belül, mivel a körülmények jelentősen eltérnek egymástól, például a keleti szárazföldi határ és a déli tengeri határ esetében. A mediterrán-térségbeli események fényében az Európai Tanács 2009. júniusi következtetéseiben szintén hangsúlyozta az illegális bevándorlás megelőzésére és leküzdésére tett erőfeszítések növelésének, valamint a jövőbeli emberi tragédiák megelőzésének szükségességét az EU déli tengeri határán. Külön kiemelték a határellenőrzés megerősítésének és a közös hazatelepítő repülőjáratok fokozott használatának szükségességét, továbbá annak szükségességét, hogy egyértelmű szabályok vonatkozzanak a közös járőrszolgálatokra és a menekültek partra szállítására.

Végezetül szeretném tisztázni azt a tényt, hogy a mediterrán-térségbeli helyzet nem csak a határellenőrzés területén kíván cselekvést. A helyzet rövid és hosszú távú intézkedések széles spektrumát követeli meg. Ebben a tekintetben az EU-nak a migrációval kapcsolatos globális megközelítését kell kiindulási pontnak tekinteni, amely magában foglalja a teljes migrációs politika terén való együttműködést és intézkedéseket. Létfontosságú a származási és a tranzitországokkal való fokozott együttműködés, fokozni kell továbbá a harmadik országokkal való párbeszédet az olyan területeken, mint a legális bevándorlás, a migráció és fejlődés, a kapacitásépítés és azon személyek hazatelepítése, akiknek nincs szükségük védelemre. Ennek a párbeszédnek a szolidaritás és a közös felelősségvállalás alapelveire kell épülnie.

ELNÖKÖL: PITTELLA ÚR

alelnök

Jacques Barrot, a Bizottság *alelnöke*. – (FR) Elnök úr, a migráció prioritás, amely sok feladatot fog adni az intézménynek, és szeretnék köszönetet mondani Tobias Billström úrnak, aki jó ismerője a problémának.

Folyamatban van egy bevándorlási politika szövegezése, amely három pilléren fog alapulni: a menedékjog tiszteletben tartásán, az illegális bevándorlás elleni harcon és egy európai szintű koordináción a legális bevándorlásra való felkészülés érdekében.

Az EU területére való belépést bizonyos szabályok szerint kell engedélyezni a nemzeti politikák és az Unió által bevezetett közös szabványok betartásával, és nem illegálisan, gyakran emberi életek kárára. A Mediterrán-térségnek a civilizációink közötti kapocsnak kell maradnia, és nem válhat a szenvedés és pusztulás területévé.

Az illegális bevándorlás okozta kihívásokat nem oldhatják meg kizárólag azok a tagállamok, amelyek, mivel határaik egybeesnek az Unió külső határaival, jobban ki vannak téve ennek a jelenségnek. Rendkívül fontos, hogy minden uniós tagállam szolidaritást mutasson ezzel a kihívással szemben. Az Unió már elfogadott közös szabályokat, erőforrásokat szentelt a probléma megoldására, és jelentős cselekvési lehetőségeket dolgozott ki. Mindazonáltal igaz, hogy az illegális migrációs áramlások mértéke miatt új kezdeményezések válnak szükségessé.

Az illegális bevándorlás okozta kihívás természetesen hatékony megelőzési stratégiát kíván, amelyet a migrációs útvonalak mentén fekvő országokkal partnerségben kell végrehajtani. Az Európai Unió minden tőle telhetőt megtesz, hogy fejlessze ezt a párbeszédet és ezt az együttműködést. Ennek a globális megközelítésnek az a célja, hogy a bevándorlás összes fő dimenziójával együtt és kiegyensúlyozott módon foglalkozunk. Ahogy Billström úr az előbb mondta, ez a megközelítés a Mediterrán-térségre irányítja munkánkat, amely találkozhelye a különböző régiókból érkező, és Ázsia és Afrika különböző országain áthaladó migrációs áramlásoknak.

A Bizottság szilárd elkötelezettséget vállalt a megfelelő kétoldalú regionális együttműködési keretek előmozdítása iránt. Szembenézve az elfogadhatatlan emberi tragédiák elburjánzásával, elutaztam ezekre az európai hozzáférési pontokra: Lampedusába, Máltára, a Kanári-szigetekre és Görögországba. Vitát kezdeményeztem a Bizottságon belül, és egy egységesebb és hatékonyabb európai politikára vonatkozóan előterjesztettem javaslataimat miniszter kollégáimnak a Tanácsban.

Az ezt követően elvégzett munka képezte az alapját számos, a júniusi európai tanácsi értekezleten meghozott döntésnek. Azóta a Bizottság három fő témával foglalkozik. Először, a menekültügygel: az Európai Tanács felszólított az azon nemzetközi védelemben részesülő személyek belső szétosztásával kapcsolatos önkéntes intézkedések koordinálására, akik az ilyen nyomásnak leginkább kitett tagállamokban tartózkodnak. A Bizottság júliusban egy Máltát segítő kísérleti projekt elindításával válaszolt erre a felhívásra. Ez rendelkezéseket tartalmaz közösségi támogatási lehetőségekről azon tagállamok számára, amelyek szolidaritást mutatnak Máltával szemben. Eddig Franciaország vállalta, hogy áttelepít közel 100 menekültet saját területére. Hölgyeim és uraim, elnök úr, szeretném, ha ezt a gesztust más tagállamok is megtennék.

Szeptember 2-án továbbá közleményt terjesztettem az Európai Parlament és a Tanács elé, amely közös európai programot javasol a harmadik országokból érkező menekültek áttelepítésére vonatkozóan. Tudom, Billström úr, hogy ez a program közel áll a szívéhez. A program közös éves prioritásokat körvonalaz az áttelepítésekkel kapcsolatban, valamint javaslatokat tesz arra, hogy hogyan lehet hatékonyabban kihasználni a tagállamok számára az Európai Menekültügyi Alap keretében biztosított pénzügyi segítyeket.

Az Európai Menekültügyi Támogató Hivatalnak uralkodó szerepet kell játszania ezen kezdeményezések hatékony végrehajtásában. A Bizottságnak az ennek a hivatalnak a létrehozásáról szóló rendeletjavaslatát jelenleg vizsgálják a közösségi intézményeken belül. Nagyon szeretném, ha a Parlament és a Tanács egyezsége jutna a svéd elnökség alatt annak érdekében, hogy ez a támogató hivatal működőképes legyen 2010-ben, és ebben nagyon számítok a Bizottságra és a svéd elnökségre. Ezzel befejeztem a menekültügy kérdését.

A második téma a külső határok kérdése. Ahogy Billström úr nagyon helyesen elmagyarázta, az Európai Tanács azt szeretné, hogy a Frontex által koordinált határellenőrzési műveleteket megerősítsék. Arra kér minket, hogy egyértelmű művelet-végrehajtási szabályokat fektessünk le a közös járőrszolgálatok számára, továbbá hogy pontos rendelkezéseket hozzunk a menekültek partra szállítására és a kitoloncolásra szolgáló közös légi járatok megszervezésére vonatkozóan.

Meg kell vizsgálnunk azt is, hogy hogyan tud a Frontex együttműködni a harmadik országokkal. A Frontex-műveletek támogatására vonatkozó költségvetést 36 millió euróra növelték 2009-ben, és jelenleg azt vizsgáljuk, hogy hogyan tudja a Frontex megszervezni az illegális bevándorlók hazatelepítését.

Hangsúlyozni kell, hogy a határellenőrzési műveleteket a közösségi joggal összhangban hajtják végre, különös tekintettel a Schengeni Határellenőrzési Kódexre. Tiszteletben kell tartani az alapvető jogokat és a kiutasítás tilalmát. A tengeri területeken ezeket a műveleteket a nemzetközi tengerjoggal összhangban kell végrehajtani. Mindazonáltal a tagállamok nem egységesen értelmezik és alkalmazzák ezeket a szabályokat. Ezért fogjuk megvizsgálni, hogy hogyan lehet ezeket a szabályokat fejleszteni és tisztázni annak érdekében, hogy a közösségi jogot és a nemzetközi jogot jobban lehessen alkalmazni ezekkel a műveletekkel összefüggésben.

Foglalkozunk továbbá egy javaslat elkészítésével, amely lehetővé fogja tenni a Frontex ügynökség létrehozásáról és munkamódszereiről szóló rendelet módosítását. Ezt a javaslatot 2010 elején fogjuk előterjeszteni. Tartalmazni fogja az Európai Parlament jelentését és azt az értékelést, amelyet az ügynökség fog elvégezni a Frontex-rendelet 33. cikkének értelmében. A javaslat célja a Frontex szerepének megerősítése és optimalizálása a határokon való együttműködés kérdésében.

Elérkeztem a harmadik témához. Az Európai Tanács hangsúlyozta a fő származási és tranzitországokkal való fokozott együttműködés szükségességét, és felkérte a Bizottságot, hogy vizsgálja meg az ezekkel az országokkal való gyakorlati együttműködés lehetséges módjait. A kérést követően a Bizottság nagy erőfeszítést tett a Líbiával és Törökországgal, a Mediterrán-térség illegális bevándorlási útvonalán fekvő két kulcsfontosságú országgal folytatott párbeszéd és együttműködés fokozására.

Líbiát illetően Billström úr és én júliusban levelet küldtünk líbiai partnereinknek számos területen együttműködést javasolva a Líbiából érkező migrációs áramlások közös és kiegyensúlyozott kezelésének biztosítása érdekében. Elmagyaráztuk a líbiai hatóságoknak, hogy nem csak abban akarjuk segíteni őket, hogy megerősítsék arra vonatkozó kapacitásukat, hogy megakadályozzák, hogy a bevándorlók illegálisan lépjenek be vagy hagyják el területüket, hanem abban is, hogy javítsák a bevándorlókkal szembeni bánásmódot

az emberi jogokkal és a nemzetközi szabályokkal összhangban, továbbá, hogy azonosítsák a nemzetközi védelemre szoruló bevándorlókat és segítséget nyújtsanak számukra.

A Bizottság már eddig is biztosított társfinanszírozást kísérleti intézkedésekhez az ENSZ Emberi Jogok Bizottságán, a Nemzetközi Migrációs Szervezeten és az olasz belügyminisztériumon keresztül. Mindazonáltal a líbiai hatóságok egyértelmű kötelezettségvállalása elengedhetetlen ahhoz, hogy a szükséges hatáskört biztosítsuk cselekvéseinknek. Nem rejtem véka alá, Billström úr, hogy nagyon várom a választ levelünkre.

Törökország vonatkozásában a Jogérvényesülés, Szabadság és Biztonság Főigazgatóságának főigazgatója, Jonathan Faull, ma Ankarába látogatott, hogy megvizsgálja, milyen mértékben és milyen eszközökkel lehetne növelni az együttműködést, amely arra bízta a török hatóságokat, hogy jobban részeseivé váljanak egy felelősebb migrációkezelésnek, egyrészt az illegális bevándorlók visszafogadásának, és mindenekelőtt a menekülteknek nemzetközi védelem biztosítása céljából. Amennyiben Törökország és Líbia elfogadja ajánlatainkat, Billström úrral látogatást tudunk tenni ebbe a két országba még az év vége előtt.

Végezetül, szeretnék említést tenni a Stockholm programról, amelynek célja egy hatékonyabb közös politika alapjainak lefektetése, amely lehetővé fogja tenni számunkra, hogy koordinált bevándorlást mozdítsunk elő az Európai Bevándorlási és Menekültügyi Paktum szellemében. Júniusban nyújtottuk be javaslatunkat, amelyek kedvező fogadtatásban részesültek a svéd elnökség által júliusban megtartott informális miniszteri vitán.

Nem fogom elismételni az imént elmondottakat, vagyis, hogy ennek a politikának a három fő témája a közös menekültügyi rendszer, összhangban a humanitárius hagyományokkal; az illegális bevándorlás hatékonyabb ellenőrzése belső határaink integráltabb kezelésén és a vízümpolitikánkon keresztül; és végül természetesen az emberkereskedelem elleni küzdelem hatékonyabb tétele és egy speciális visszatérési politika bevezetése, amelynek célja a bevándorlóknak a származási közösségükbe való hosszú távú visszailleszkedése, csakúgy, mint a legális bevándorlás lehetővé tétele egy olyan keretrendszeren belül, amely biztosítja a befogadó országok szükségleteihez való igazodást anélkül, hogy megfelelne a származási országok szükségleteiről vagy a bevándorlók jogairól.

Ennyit szerettem volna mondani. Némileg kifutottam az időből, elnök úr, hölgyeim és uraim, de szerettem volna folytatni Billström úr nagyon alapos magyarázatait azáltal, hogy kiemelem a fő témáit egy olyan politikának, egy olyan európai stratégiának, amely véleményem szerint most kezd alakot öltetni. A tagállamoknak még mindig teljes szolidaritást és eltökéltséget kell mutatniuk, amelyre szükség van ennek a stratégiának a bevezetéséhez. Nagyon bízom abban, hogy az Európai Parlament a segítségünkre lesz ebben az ügyben.

Simon Busuttil, a PPE képviselőcsoport nevében. – (MT) Köszönöm, elnök úr, én is szeretném üdvözölni Billström miniszter urat, és különösen az Európai Bizottság elnökhelyettesét, Jacques Barrot urat. Engedje meg, elnök úr, hogy gratuláljak és köszönetet mondjak az Európai Bizottság elnökhelyettesének a bevándorlás és a menekültügy területén tett jelentős és valódi erőfeszítéseiről. Szeretném nagyrabecsülésemet és hálámat kifejezni Barrot úrnak azért is, hogy ilyen szenvedéllyel végezte munkáját, továbbá a konkrét kezdeményezéseiről ezen a bonyolult, ellentmondásos és érzékeny területen. És ezzel elérkeztünk az első ponthoz, amelyről beszélni szeretnék, elnök úr; ez pedig a téma összetettsége.

Nagyon könnyű ujjal mutogatni egyik vagy másik országra: a helyzetet azonban komolyan és teljes körűen kell elemeznünk. Máskülönbent azt kockáztatjuk, hogy az abszurdum áldozatává válunk. Engedjenek meg egy példát. Nemrégiben kritika érte az olasz kormányt, mert azonnal visszaküldte a beérkező bevándorlókat Líbiába. Mindazonáltal meg kell értenünk, hogy Olaszország lépésének köszönhetően idén jelentősen csökkent azoknak a bevándorlóknak a száma, akik nekiveselkedtek a veszélyes utazásnak és kockára tették életüket.

Fontos felismernünk, hogy ez a visszatérési rendszer nagy csapást mért a szervezett bűnözésre és az emberkereskedőkre. Ez azt jelenti, hogy míg kétségkívül szükség van a bevándorlók menedékjogának tiszteletben tartására, ugyanilyen fontos, hogy kitartsunk abbéli erőfeszítéseink mellett, hogy a Mediterrán-térségben folyó tragédiának egyszer és mindenkorra véget vessünk. Hasonlóan fontos továbbá, hogy megküzdjünk azokkal az emberkereskedőkkel, akik kihasználják azoknak a bevándorlóknak a nehéz és nyomorúságos helyzetét, akik Európába szeretnének jönni.

Folyamatosan figyelemmel kell lennünk tehát a téma összetettségére. Még néhány pontot említenék. Fejlesztünk kell a Frontex-et, különösen az országok közötti potenciális együttműködés tekintetében, amely konkrét kérdéseket foglal magában, például a több országot érintő visszatérési politikákat. Sajnálatos

módon ezen a területen a Frontex még nem tett kellő erőfeszítést. A Barrot elnökhelyettes úr által említett kezdeményezések, mint például az általános áttelepítési program, a kísérleti projektek az olyan országok esetében, mint Málta, vagy a menekültügyi hivatal létrehozása, szintén figyelmet érdemelnek. Ezek olyan kezdeményezések, amelyeket azonnal be kell vezetni. Végezetül egy hasonlóan fontos tényező, amely figyelmet kíván, a Líbiával és más olyan harmadik országokkal való együttműködés, amely a bevándorlók kiindulási helye. Az ezekkel az országokkal való együttműködés nélkül semmit sem fogunk elérni.

Juan Fernando López Aguilar, az S&D képviselőcsoport nevében. – (ES) Elnök úr, Billström úr, Barrot biztos úr, egyetértek azzal és támogatom, hogy mind az elnökség, mind a Bizottság ilyen nagy hangsúlyt helyezett arra, hogy a migrációt a globalizáció egyik legbefolyásosabb dimenziójaként kezeljék, amely európai szintű választ követel.

Ez egy olyan terület, amelyen Európának cselekednie kell úgy, hogy értéket ad hozzá a globalizáció egyik legegységelműbben látható dimenziójának kezeléséhez, vagyis az eddig nem tapasztalt mértékű migráció és ezáltal a migrációs áramlások, valamint annak az európai integráció minden fontos területét érintő hatásainak a kezeléséhez.

Ezt a jelenséget egy tagállam sem tudja egyedül, saját kapacitására támaszkodva kezelni. Ennek megfelelően közös politikára van szükségünk, amely még mindig nem jött létre. Mindannak, amit ennek a közös politikának a kifejlesztése érdekében tettünk, amelyet létre kell hozni, az európai alkotmány és a Lisszaboni Szerződés alapján kellett volna történnie. Mindazonáltal, ez a politika még mindig nem létezik. Minden, amit tettünk, csupán az előzményeannak, amit tenni kell, és még mindig nagyon korai fázisban van.

Mindazonáltal világos, hogy a válasznak koherensnek kell lennie az európai identitással. Ebből következően a fejlesztési együttműködés megerősítése által az egyenlőtlenségek kiigazításának kell az első helyen állnia.

Másodszor, meg kell erősítenünk a jelenség politikai és büntetőügyi dimenziója elleni harcot; ide tartozik az emberkereskedelemmel foglalkozó szervezetek kezelése is. Ugyanakkor alaposabb információval kell rendelkezünk az illegális bevándorlással és az illegális kereskedelemmel, a származási helyen való képzéssel és az illegális munkával kapcsolatban. A válasznak magában kell foglalnia a legális bevándorlást, mint az illegális bevándorlás alternatíváját.

Végezetül, komoly kötelezettségvállalást kell tennünk az emberi jogok irányában. Ez magában foglalja a menekültügy és a menekültek kérdését, továbbá az Európai Bevándorlási és Menekültügyi Paktumnak való megfelelést, amelyet 2008 októberében írtak alá.

Ugyanakkor azonban meg kell erősítenünk Európa külső határait, mind annak ellenőrzése, mind a közös felelősségünk tekintetében. Az Olaszországban, Spanyolországban vagy Görögországban tapasztalható illegális bevándorlás hatása – amint az nyilvánvaló Spanyolországban a déli földközi-tengeri határral kapcsolatban, és a Kanári-szigeteken is a kétségbeesett emberekkel teli kenek érkezésével – azonban nem pusztán spanyol, illetve olasz kérdés. Ez egy európai ügy, amely nem csupán szolidaritást kíván Spanyolországgal vagy Olaszországgal, és még kevésbé reménykedést, hogy Spanyolország és Olaszország meg fog felelni az európai modellnek az afrikai országokkal való kétoldalú kapcsolataiban. Nem, ez közös felelősség, amely közös választ kíván.

Ezért támogatta az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság a Frontex megerősítését és költségvetésének növelését, amit reményeink szerint a Parlament is támogatni fog, mert mi támogatjuk, hogy a svéd elnökség hangsúlyozza, és fontosságot tulajdonít ennek az ügynek.

Sonia Alfano, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, köszönöm, Barrot úr és Billström úr. Augusztus 31-én egy elsőbbséget élvező kérdést terjesztettem a Bizottság elé. Igaz, hogy az Olaszország és Líbia partjaira érkező bevándorlók száma csökkent, de ez azért van, mert egyre több ember hal meg a Földközi-tengeren.

Fájdalmas, de a Földközi-tenger mára tömegsírra vált, és a Berlusconi kormány, azaz az olasz kormány aláírt egy megállapodást Líbiával, amely sajnálatos módon lehetővé teszi, hogy Olaszország visszautasítsa nem csak a bevándorlókat, de az olyan országokból érkező menekülteket is, ahol üldöztetésnek vannak kitéve, vagy ahol polgárháború dúl, mint például Szomáliában és Eritreában, és megtagadják ezeknek a szegény embereknek a menedék kérelmezéséhez való jogát, megsértve ezáltal minden nemzetközi szabályt, és különösen a Genfi Egyezményt.

Szeretném emlékeztetni önöket, hogy a visszaküldés tilalma egy olyan alapelv, amely nem ismer földrajzi határokat, és amelyről semmilyen körülmények között sem lehet alkudozni vagy vitatkozni. Nem szeretnénk

továbbra is azt gondolni, hogy ez az Olaszország és Líbia közötti megállapodás végső soron gazdasági érdekeket tükröz, amelynek mértéke 5 000 milliárd euró lehet.

Követelem, hogy a Bizottság – amennyiben ez a szándéka – ne kössön az olaszországihoz hasonló megállapodást az Unió és Líbia között, mert láttuk ennek a megvetendő megállapodásnak az eredményeit. Ismétlem, ez a megállapodás sajnos arra kényszeríti ezeket az embereket, hogy megpróbáltatásokat szenvedjenek el, mert a következőről van szó: az idegenrendészeti fogdák, ahova ezeket az embereket viszik Líbiában gyötrelmesek a sajtóhírek és a fényképek alapján is, az olyan fényképek alapján például, amelyek ezeket a bevándorlókat mutatják ganfudai börtönökben, 10 kilométerre Benghazától. Ez kínzás, amely nem hiszem, hogy igazolható lenne bármilyen barátságban vagy intézményi megállapodásban.

Ahogy az ENSZ Menekültügyi Főbiztossága hangsúlyozta, a visszaküldés tilalma megakadályozza, hogy embereket olyan területekre küldjenek vissza, ahol az életük veszélyben forog, vagy szabadságukat veszélyeztetik. Ezeknek az embereknek Líbiába való visszaküldése, amelyet, ismételten emlékeztetem önöket, nem írt alá és nem ratifikált a Genfi Egyezmény, teljességgel hihetetlennek tűnik. Továbbá, hogy sértést sértésre halmozzunk, az illegális bevándorlás büntetendő cselekmény Olaszországban, így például az augusztus végi drámai partraszállást követően, amelynek során sok szomáliai ember az életét veszítette, azon keveseket, azt hiszem, talán négy vagy öt szomáliait, akik elérték célállomásukat, többek között bevándorlással vádoltak, és ezért az olasz jog szerint eljárást indítottak ellenük.

Felszólítom most a Bizottságot, hogy valódi lépéseket tegyen, hogy megvizsgálja, vajon az Olaszország és Líbia közötti megállapodás megfelel-e a nemzetközi jognak, és végül, hogy döntő változást idézzon elő azáltal, hogy természetesen nem támogatja az olasz kormány gyalázatos politikáját.

Hélène Flautre, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök úr, utoljára április 1-jén folytattunk vitát egy, a Földközi-tengeren bekövetkezett tragédiát követően.

Emlékeznék rá, hogy több száz bevándorló halt meg Líbia partjainál. Kértük az eset kivizsgálását. A mai napig nem kaptunk információt a tragédia körülményeiről.

Azóta, ahogy tudják, augusztus közepén 73 afrikait találtak holtan Lampedusa környékén. Augusztus 25-én 57 eritreai bevándorlót mentettek meg végül egy máltai vizeken töltött hosszas tortúrát követően. Augusztus 31-én 75 szomáliai embertől tagadták meg a belépést Líbiába.

Az Európai Unió külső határai valóban gyilkossá váltak. Ez a címe egy jelentésnek, amelyet a „Migreurop” civil szervezet készít, és amelyet ajánlok, hölgyeim és uraim, hogy szerezzenek meg és olvassák szorgalmasan.

Ennek a helyzetnek a kezelésére, Barrot úr, ön említ néhány kulcsfontosságú kérdést. Utal a menedékjogra, a nemzetközi védelemhez való jogra. Utalnia kellene arra is, hogy minden embernek joga van elhagynia bármelyik országot, és arra, hogy mindenki köteles segíteni másokon, akárkik legyenek is. Ez a nemzetközi tengerjog. Ezeknek a helyzeteknek a száma folyamatosan növekszik, és egyre gyakrabban fordulnak elő hasonló helyzetek a Törökország és Görögország közötti határon is. Ezért nem hiszem, Barrot úr, hogy a Frontex erőforrásainak megerősítése lenne a megfelelő válasz erre a kérdésre.

Úgy vélem, hogy az Európai Unió jelenleg szembeszáll saját céljával. Az Európai Unió úgy született, hogy visszautasította mások méltóságának megtagadását, és ehhez az elképzeléshez kellene híúnek maradnia.

Timothy Kirkhope, az ECR képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, a Bizottság közös uniós áttelepítési programjának bizonyára nemes törekvései vannak, amelyek célja a nemzeti kormányok közötti jelentősebb együttműködés támogatása a menekültek és a menedékkérők áttelepítése terén. Mindazonáltal, brit konzervatívként, még mindig aggódom ennek végrehajtása miatt. Nem szeretnénk, ha folytatódna azok a problémák, amelyeket Franciaországban, Sangattében láttunk.

Természetesen úgy vélem, hogy az együttműködés és a szolidaritás az Európai Unióban fontos, amikor azokról a terhekről beszélünk, amelyekkel az egyes nemzeteknek kell szembenézniük, de jobban szét kell választanunk a gazdasági bevándorlókat a menedékkérőktől. Természetesen minden joguk megvan, hogy menedéket keressenek, de olyan jogszabállyal is rendelkezniük kell, amely nem köti meg az egyes nemzetek kezét azzal kapcsolatban, hogy kit fogad be, és kinek biztosít menedéket. Egy olyan kollektív megközelítés, mint amelyet a Bizottság javasol, alááshatja minden uniós államnak azon lehetőségét, hogy ezt eldöntse.

Mindeközben azonban, úgy vélem, hogy kiemelt prioritásként kellene kezelni a déli határok biztosítását. A Frontex-nek ebben jelentős szerepet kell játszania, hogy komoly elrettentésként hasson azokra a gazdasági bevándorlókra, akik vállalkoznak a földközi-tengeri kockázatos utazásra. Keményebben kell fellépniük

azokkal a különböző harmadik országokkal szemben, amelyek felelőtlenül támogatják ezeket a tevékenységeket. A Bizottság azt állítja, hogy végső soron a nemzeti kormányok fogják eldönteni, hogy hány embert fogadnak be, és hogy Nagy-Britanniát és a többi országot nem fogják arra kényszeríteni, hogy olyan nagy számú gazdasági bevándorlót fogadjon be, amellyel nem tud megbirkózni, vagy amelyet nem tud támogatni ezekben a gazdaságilag kihívást jelentő időkben. Ez szükséges és helyes is. Az olyan országoknak, mint Nagy-Britannia, szükségük van garanciákra arra vonatkozóan, hogy a menekültügyi és bevándorlási politikáinkról magunk dönthessünk, és arra vonatkozó garanciákra is, hogy az Unió megközelítése a nyitott együttműködést, és nem a kényszert veszi alapul.

Willy Meyer, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (ES) Elnök úr, Billström úr, Barrot biztos úr, ennek a parlamenti ciklusnak a kezdete remek lehetőséget kínál, hogy újragondoljuk bevándorláspolitikánkat.

A jelenlegi bevándorláspolitikai nyilvánvaló képmutatásra és cinizmusra épül. Azt mondjuk, hogy az európai projekt lehetetlen lenne a migráns munkavállalók nélkül, ugyanakkor olyan jogszabályokkal büntetjük őket, mint például a visszatérési irányelv, amelyet találóan neveztek el „szégyen irányelvnek”, és amely nem egyezik meg az Európai Unió alapelveivel és értékeivel.

Ezt a politikát, amely erőddé akarja tenni Európát egy ilyen válságban, amely egy háromszoros válság az élelem, a pénzügy és az energia tekintetében, nem érti meg mindenki, mert rossz munkát végzünk és a rossz irányba haladunk. Amennyiben szükség van Európára, és különösen, amennyiben a migráns munkavállalóknak köszönhetően szükség van Európára, akkor tiszteletben kell tartanunk összes jogait, és nem szabad bűnözővé tennünk őket, ahogy azt az Európai Unió teszi. Ez csak még több fájdalmat okoz azoknak a családoknak, akik a háború vagy az éhezés ellen menekülnek.

Ezért a legmegfelelőbb meghívókártya a jövő tavasszal Madridban megrendezendő állam- illetve kormányfők csúcstalálkozójára az Európai Unió és Latin-Amerika és a Karib-térség között a „szégyen irányelv” visszavonása lenne, amely nem felel meg alapelveinknek és értékeinknek, és amelyet egy kormány sem ért meg, különösen Latin-Amerikában és a Karib-térségben, ahonnan migráns munkavállalók ezrei érkeznek az Európai Unióba.

Ezért azt kérem, hogy komolyan fontolják meg ennek a „szégyen irányelvnek” a visszavonását.

Gerard Batten, az EFD képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, a vita alapját képező intézkedések a meglévő, úgynevezett a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség részét képezik, amelynek része a bevándorlás is. Egy közös bevándorlás- és menekültügyi politikáról van szó, akármit is hazudik a brit kormány a brit embereknek, tudjuk, hogy szándékaik szerint végső soron ennek kötelező ereje lesz Nagy-Britanniára nézve.

Egy mindenki számára egységes bevándorláspolitikai azonban nem fog működni Nagy-Britannia esetében. Nagy-Britannia az egyik legsűrűbben lakott ország a világon, meglepő módon sűrűbben lakott, mint India, Kína vagy Japán. A Nagy-Britanniába történő nettó bevándorlás körülbelül 230 000 embert jelent évente, amelynek következtében ötvenként egymillió fővel nő a lakosság száma. A népesség a jelenlegi 61,4 millióról, amely minden idők legmagasabb népessége, több mint 70 millióra fog emelkedni 2031-re, és onnantól kezdve spirálisan fog emelkedni. Mindez a növekedés a bevándorlóknak, és azok gyermekeinek köszönhető.

A brit Függetlenségi Párt nem ellenez bizonyos mértékű bevándorlást, de azt szigorúan ellenőrizni kell, és Nagy-Britannia hasznát kell, hogy szolgálja, nem az Európai Unióét vagy bárki másét. Nagy-Britanniának nincs szüksége egy közös európai bevándorláspolitikára. Szükségünk van azonban a tömeges bevándorlás megállítására most, és egy szigorúan korlátozott és ellenőrzött bevándorláspolitikai bevezetésére. Alkalmaznunk kellene a menekültek helyzetére vonatkozó 1951. évi egyezményt, amely megkívánja, hogy a menekültek az első olyan biztonságos országban keressenek menedéket, amelybe érkeznek – ami nem egy Nagy-Britannia nevezetű kis sziget távol Európa partjaitól.

Véget kell vetnünk a multikulturalizmus éltetésének, ami megosztó és a konfliktus receptje, és asszimilálnunk és integrálnunk kellene a meglévő bevándorlókat egy közös kultúrába, tiszteletben tartva a közös politikai és jogi intézményeket. Nagy-Britanniában – és, feltételezem, sehol Európában – nincs helye a sáría jognak.

Louis Bontes (NI). - (NL) Elnök úr, a Frontex nem működik. A Poseidon, a folyamatban lévő művelet költségvetése 11 millió euró. Ez szükségtelen. Kidobott pénz. Az egyedüli megoldás az azonnali visszaküldés és azoknak az országoknak az elítélése, amelyek lehetővé teszik ezt a bevándorlást. A közös menekültügyi- és bevándorláspolitikai nem szolgálja a holland emberek érdekeit. A holland Szabadság Párt, amelynek nevében beszélek, erőteljesen ellenzi ezt a politikát. Ez azt jelentené, hogy még több ember érkezne Európába

kilátások nélkül. A hollandoknak nem szolidaritásra van szükségük, hanem arra, hogy itt kiálljunk a holland érdekek mellett. Vessünk tehát véget ennek.

Egy további megjegyzést szeretnék fűzni a svéd elnökség munkájához. Az elnökség azt az álláspontot képviseli, hogy Európának továbbra is meg kéne nyitnia határait a tömeges bevándorlás előtt munkaerőpiaca érdekében. A Szabadság Párt ezt kategorikusan visszautasítja. A tömeges bevándorlás lehetővé tétele kódosítás. Látják, hogy mi történik a nagyvárosokban – látják, milyen hatalmas problémákkal kell szembenéznük. Gondoljanak saját polgáraikra, gondoljanak a saját országukra, gondoljanak a saját kultúrájukra. Mi, mindenesetre, ezt fogjuk tenni. Szeretném hozzátenni, hogy ami sok, az sok. Vessünk véget a tömeges bevándorlásnak; azzal már úgyis elég messzire mentünk.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). - (ES) Elnök úr, a Bizottság elnökhelyettese, a Tanács hivatalban lévő elnöke, a bevándorlás okozta kihívások ugyanazok, mint ahogy kötelezettségvállalásunk is, hogy megoldjuk azokat.

Ezek a kihívások a következők: az első egy közös bevándorláspolitikára való elmozdulás; a második a legális bevándorlás szervezésének nagymértékű fejlesztése; a harmadik az integrációs eljárások fejlesztése; a negyedik az illegális bevándorlás elleni eltökélt küzdelem; az ötödik a Frontex továbbfejlesztése; a hatodik a származási és tranzitországokkal kapcsolatos eljárások, egyezmények és megállapodások előmozdítása; és a hetedik a közös menekültügyi politika fejlesztése.

Az Európai Menekültügyi Támogató Hivatalnak 2010-re egy igazságos, hiteles és egyenlőségre törekvő hivatallá kell válnia, amely oly módon osztja szét a felelősséget, hogy biztosítja a szolidaritást, és lehetővé teszi a nemzetközi vagy kiegészítő védelem előmenetelét.

A Frontex-et illetően, az ügynökség koordinációs és együttműködési kérdésekben illetékes, és semmilyen körülmények között nem helyettesíti a nemzeti kompetenciákat. A Frontex misszióinak határainktól délre, Dél-Európába, különösen a Mediterrán-térségre és az atlanti térségre való kiterjesztésének szükségessége nemcsak az Európai Unió válasza a Görögországban, Máltán, Olaszországban vagy Spanyolországban kifejlődő migrációs nyomásra, hanem humanitárius válasz is a halálesetek és a tragédiák elkerülése érdekében.

Nézzük csak meg, mi történt a Frontex költségvetésével: a 2005-ös 6 millió euróról 2010-re 78 vagy 83 millió euróra emelkedett. Mindazonáltal, elnök úr, aggódunk amiatt, hogy a Frontex nem képes kezelni azt a pénzt, amelyet a Parlament adott neki. Ez elfogadhatatlan lenne, mert számos kihívással és misszióval kellene foglalkozni.

Létfontosságú, hogy a Frontex életet leheljen a rendelkezésre álló műszaki eszközök központi nyilvántartásába (CRATE). Létfontosságú továbbá, hogy a tagállamoknak a CRATE irányában tett kötelezettségvállalása érvénybe lépjen. Nagyon mértékű és jobb koordinációra van szükség az Európával. Kezelnünk kell az Iconex-et, és, elnök úr, az emberi jogok védelme érdekében nagyobb mértékű és jobb koordinációra van szükség a Frontex és a Nemzetközi Migrációs Szervezet, továbbá az UNHCR között.

Ezek a kihívások, és ezek a kötelezettségvállalásaink.

Claude Moraes (S&D). - Elnök úr, senki nem becsüli alá a bizottságunk elnöke által említett egyensúly létrehozásának rendkívüli nehézségeit, sem azt a migrációs nyomást, amellyel az Európai Uniónak szembe kell néznie, sem azt a nyomást, amellyel a Mediterrán-térségben kell szembenéznünk. Mindazonáltal idén nyáron újra emlékeztettek minket a nyers valóságra, amellyel az üldöztetésnek kitett, és a szegénység ellen menekülő menedékkérőknek kell szembenéznünk.

A Frontex kétségkívül kulcsfontosságú szerepet tölt be Európának a migrációval kapcsolatos megközelítésében. Ahogy egy egyre koordináltabb uniós rendszert építünk ki külső határaink kezelésére, úgy nő a Frontex jelentősége. Ezért képviselőcsoportom úgy gondolja, hogy létfontosságú a megfelelő egyensúly elérése, egyrészt a Frontex erőforrásokkal való ellátása – ahogy azt több kollégám említette –, másrészt annak biztosítása között, hogy a Frontex jobban elismerje munkájának humanitárius vonatkozásait. Hogyan tudja például a Frontex csökkenteni a tengeren történő halálesetek számát, amely az elmúlt 10 évben több mint 12 000 volt? A tengeri mentést ezért be kell illeszteni feladatkörébe. Az ördög a részletekben rejlik. A politikáknak mindig az adott helyen kell hatékonyan működniük, és tudom, hogy a Parlament, a Bizottság és a Tanács ezen fáradozik.

Biztosítanunk kell, hogy a Frontex ne csupán az embereket Európától távol tartó mechanizmus legyen. Belépést kell biztosítani az EU területére azoknak, akiknek törvényesen szükségük van védelemre.

Biztos úr, ön szólt a visszaküldés tilalmának elvéről. Fontos, hogy ezt újra szóba hozta. Az olaszországi és líbiai helyzetről olasz kollégáim természetesen többet fognak beszélni, de ezt az elvet senkinek és semelyik országnak sem szabad megsértenie.

Ebben a helyzetben a visszaküldés tilalma azokat az országokat is érinteni fogja, amelyek nem írták alá az 1951. évi egyezményt. Fontos, hogy fenntartsuk ezeket az emberi jogokat. Nem szabad elmenekülnünk azon felelősségünk elől, hogy védelmet biztosítsunk a rászorulóknak.

A Frontexnek ezért a bevándorlás és a menekültügy igazságos és kiegyensúlyozott megközelítésének része kell, hogy legyen. Biztosítanunk kell, hogy a menekültügyi csomagot végrehajtsák, és biztosítanunk kell, hogy a legális bevándorlást és a menekültek védelmét egyensúlyban tartsák.

Sarah Ludford (ALDE). - Elnök úr, a brit sajtó, akiket paranoiás és euroszeptikus parlamenti képviselők segítettek abban, hogy ilyen következtetésre jusson, rémhíreket terjesztett azzal kapcsolatban, hogy az alapvető jogokért felelős jövőbeni biztos, akit Barroso úr az ALDE képviselőcsoport javaslatára elfogadott, arra fogja kényszeríteni az Egyesült Királyságot, hogy több menedékkérőt fogadjon be szerte Európából.

Ez nem igaz. Ahogy Barrot elnökhelyettes úr megerősítette, a Málta megsegítése céljával létrehozott kísérleti projektben való részvétel önkéntes alapon működik, és a közvetlenül Európán kívülről érkező, az UNHCR által menekültekként elismert személyek áttelepítésére javasolt rendszer szintén nem lesz kötelező.

Az EU politikák soha semmilyen része sem tartalmazott kvótákat vagy kényszert a bevándorlók nemzetek általi befogadásával kapcsolatban. Mindazonáltal, amit szeretnénk elérni, az az önkéntes szolidaritás, és remélem, hogy az alapvető jogokért felelős jövőbeni biztos hozzá fog járulni ahhoz, hogy a bevándorlók ne leljék halálukat a Földközi-tengeren.

Következő hónapban lesz tíz éve, hogy az EU egy közös menekültügyi rendszer és egy koordinált bevándorláspolitikát megalkotását tűzte ki célul. Néhány jelentős erőfeszítés ellenére, amelyet főleg az Európai Bizottság tett a parlamenti képviselők támogatásával, azonban még mindig meglehetősen messze vagyunk ettől.

A legfőbb prioritás az áramlások megfelelő kezelése, amelyet többnyire a menekültek és a munkahelyet kereső bevándorlók alkotta „vegyes összetételű migráncsoportok áramlásaként” nevezünk, hogy különbséget tegyünk a kettő között. Ez azt jelenti, hogy kellő bizalmat teremtünk az európai közvéleményben a megfelelő kezeléssel kapcsolatban, továbbá, hogy megakadályozzuk a haláleseteket és védelmet nyújtunk a rászorulóknak.

Ha a törékeny csónakokban érkezőket visszaküldjük a tengerre és soha nem vizsgáljuk meg a védelemre való jogosultságukat, semmit nem érünk el ezen célok közül. Megdöbbenve hallom Barrot biztos úrtól, hogy a tagállamok nem egységes módon alkalmazzák a tengerjogot. Az ilyen zűrzavar elfogadhatatlan. Megfelelő erőforrásokat kell biztosítani a Frontex számára, amelynek tiszteletben kell tartania az egyének emberi jogait. Lehetővé kell tenni, hogy az emberek partra szálljanak, és meg kell vizsgálni a menekült státuszhoz való jogukat, és szét kell válogatni őket menekültekre, illetve olyanokra, akik nem maradhatnak az EU területén.

Az uniós tagállamokat szükség esetén az Európai Unió Bírósága elé kell állítani, ha nem így cselekszenek. Az a feltételezés pedig, ahogy kollégám, Sonia Alfano mondta, hogy Líbia el tudja végezni ezt a munkát, teljes mértékben felháborító, figyelembe véve az emberi jogokkal való durva visszaéléseket, ami ott tapasztalható.

Egy racionális európai bevándorlási politikának magában kellene foglalnia egy közös kritériumrendszert a gazdasági bevándorlással kapcsolatban, amelyen belül az ilyen bevándorlókat befogadó tagállamok saját döntéseik alapján határozhatnak meg, hogy hány embert fogadnak be. Amire szükségünk van, az a koordináció, a közös szabványok, a közös keretrendszer és nem utolsósorban a szolidaritás.

Franziska Keller (Verts/ALE). - Elnök úr, nem igazán osztom lelkesedését a Frontexszel kapcsolatban. Hallottunk beszámolókat a Frontextől és a tagállamoktól, hogy megsértették az emberi jogokat, a visszaküldés tilalmát, és nem adtak lehetőséget a menekülteknek, hogy menedéket kérjenek, az emberi jogoknak ily módon való megsértését pedig az Európai Unió nevében tették.

Billström miniszter úr, ön azt mondta, hogy szükség van valamiféle ellenőrzésre a külső határainkon, de, kérdezem önt, miért nem ellenőrizhetjük azokat az embereket, akik külső határainkat védik? Miért nem teremthetünk valamiféle átláthatóságot és világosságot a Frontexszel és annak munkájával kapcsolatban? Egyértelműsége és átláthatósága van szükség a Frontex cselekedeteivel kapcsolatban ebben a Házban, az

Európai Parlamentben. Tisztán kell látnunk, hogy milyen szakaszban van a Frontexre vonatkozó új szabályok alkalmazása, amelyet ön említett, biztos úr, és tisztázni kell azt is, hogy hogyan kaphatnak nemzetközi védelmet a menekültek, amikor a tengeren fogják el őket.

Átláthatóságra van szükség továbbá a harmadik országokkal kötött megállapodásokkal és azzal kapcsolatban is, hogy mi történik pontosan azzal az uniós pénzzel, amelyet Líbiának adunk például. Kétlem, hogy amire úgy utalt, mint líbiai segítségnyújtás a menekültek számára, az valóban segítséget jelent számukra, de itt sincs átláthatóság, és ha, ahogy ön mondta, még a tagállamok sem úgy értelmezik a bevándorlók jogait, ahogy ön, akkor hogy tudja biztosítani azt, hogy a harmadik országok, mint például Líbia, az ön értelmezését fogják követni?

Szeretném emlékeztetni arra, hogy a Parlament mindig is támogatta a menedékjog iránti kérelmek elbírálásával kapcsolatos felelősség megosztásának kötelezővé tételét, és úgy vélem, hogy jelentése arról a kísérleti projektről, amelyben csak Franciaország fogadott be nagyon-nagyon kevés, majdnem nevetségesen kevés menekültet Máltáról, 100 főt, azt mutatja, hogy az önkéntes szolidaritással nem jutunk messzire. Valamiféle kötelezettségre van szükségünk ezen a területen.

Ryszard Czarnecki (ECR). - (PL) Meg akarunk küzdeni a bevándorlással. Ez egy hatalmas probléma. Mindeközben a kivetítőnk és a számítógépünk elromlik. Kezeljük azokat a dolgokat, amelyeket tényleg eredményesen tudunk kezelni.

A bevándorlás természetesen az egyik legnagyobb probléma, amellyel Európának ma szembe kell néznie. Mi több, ez nemcsak nekünk, politikusok számára probléma, hanem az Európai Unió tagállamaiban lakó emberek számára is. Talán ez az egyik legnagyobb kihívás, amellyel Európa politikusainak szembe kell nézniük, és választóink egyik legnagyobb problémája is. A bevándorlásnak több formája van – nagyra becsült képviselőtársaim az Afrikából érkező bevándorlásról beszéltek, amely főleg a Mediterrán-térség országait érinti, és amit mondtak, az bizonyos értelemben indokolt. Én egy olyan országot – Lengyelországot – képviselem, ahol az illegális bevándorlás természetesen kisebb mértékű, de hozzánk is jönnek a volt Szovjetunió országaiból és Ázsiából is.

Az EU-nak az illegális bevándorlás elleni harcára és – engedjék meg, hogy nyíltan kimondjam – a legális bevándorlás korlátozására irányuló filozófiájával kapcsolatos kérdéssel állunk szemben. A Frontexnek kell tartania a hátát ebben a harcban? Tényleg tanácsos ez? Nem lenne hatékonyabb, ha azt a többletpénzt, amelyet a Frontexnek szándékozunk adni, azoknak az országoknak adnánk, amelyeknek a legtöbb problémát okozza az illegális bevándorlás, és azoknak az uniós tagállamoknak, amelyek határai egybeesnek az Unió külső határaival? Elnök úr, úgy tűnik számomra, végezetül, hogy ez hasznosabb lenne.

Rui Tavares (GUE/NGL). - (PT) Billström úr, Barrot úr, a Genfi Egyezmény és az emberi jogok tekintetében nincs választási lehetőségünk. Az egyetlen lehetőség, hogy betartjuk azokat az egyezményeket, amelyeket aláírtunk. A jog világos: azoknak a menekülteknek a visszaküldése, akik Európa partjaira érkeznek, olyan országokba, amelyek nem írták alá a menekültek helyzetére vonatkozó Genfi Egyezményt, a Genfi Egyezmény megsértését jelenti. Ez nem valamiféle elvont jog; ez egy valódi érv.

Amikor a Frontexen vagy a tagállamokon keresztül visszaküldjük a menekülteket Líbiába, megszegjük az egyezményt, nem utolsósorban azért, mert az olasz kormány saját adataiból tudjuk, hogy az Európa partjaira érkezők 75%-a menedékjogot kér, és ezeknek 50%-a – az összes ember körülbelül 38%-a, vagy egyharmada – humanitárius védelemre jogosult.

A politikai döntések morális döntésekhez vezetnek, és most egy morális döntéssel állunk szemben. Jogos-e, morálisan elfogadható-e, hogy több mint 14 000 ember halt meg, miközben Európa partjaihoz akart eljutni az utóbbi években? Morálisan elfogadható-e, hogy azoknak az embereknek a nagy része, akik életüket kockáztatják, menedékre jogosultak? Tényleg szükséges, hogy kockára tegyék életüket? Nem, nem kellene ezt tenniük.

Régóta mondjuk, hogy egy tisztán elnyomó bevándorláspolitikát, amelyet folytatunk, ezekkel az élet-halál kérdésekkel állít szembe minket, és kollektíve felelőssé tesz minket minden élet-halál kérdésben hozott döntésért.

Nem azért fogjuk megoldani a problémát, hogy pénzt vágunk a Frontexhez, most, mandátuma kezdetén – pénzt, amelyet a Frontex nem tud elkölteni, és amelyről a Bizottság azt mondja, hogy nem tanácsos a Frontexnek adni most. Úgy tudjuk megoldani a problémát, hogy újrazivizsgáljuk a Frontex mandátumát, és aztán lehet, hogy a Frontexnek több pénzre lesz szüksége. Ahhoz, hogy ez megtörténhessen, a Frontexnek

együtt kell működnie az UNHCR-rel, és teljes körűen információt kell rendelkezésére bocsátania. Ahhoz, hogy ez megtörténhessen, a Frontexnek humanitárius kérdéseket kell beillesztenie politikáiba, amelyet jelenleg nem tesz meg. Ugyanilyen fontos, hölgyeim és uraim, a menekültügyi alapra vonatkozó javaslat is: miközben több pénzt fordítunk a Frontexre, ezeket az alapokat csökkentjük.

Roberta Angelilli (PPE). - (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, őszintén bosszant, hogy egyes olasz képviselőtársaim nem hagyták ki a lehetőséget, hogy újrakezdjék a jól ismert vitát, amelynek egyetlen célja az olasz kormány támadása. Amikor a bevándorlásról van szó, nem szabad többé ideológiai manipulációba bocsátkoznunk, hanem az Európai Bevándorlási és Menekültügyi Paktumban meghatározott iránymutatások lényegét kell követnünk, amelyek az integráció és a szolidaritás értékein alapulnak.

Őszintén nagyra értékelem a Bizottság elmúlt évekbeli erőfeszítéseit, de Barrot biztos úr bizonyára egyet fog velem érteni, amikor azt mondom, hogy fel kell gyorsítanunk a dolgokat egy bevándorlással kapcsolatos valódi európai stratégia létrehozása érdekében, amely prioritásként kezeli az illegális bevándorlás, az emberkereskedelem és az emberek kihasználása elleni rendíthetetlen küzdelmet.

Szigorú intézkedéseket kell tennünk azok ellen, akik profitálnak az emberkereskedelemből, beleértve az illegális munkaerőt alkalmazó munkaadókat is. Világos, hogy nem elfogadható, hogy a bevándorlás továbbra is csak a Mediterrán-térség határországainak problémája legyen. A Bizottságnak egy közös újrabeilleszkedési programról szóló nemrégiben tett javaslata előremutató lépést jelent a tagállamok közötti politikai és gyakorlati együttműködés terén, de sürgősen be kell vezetnünk olyan kezdeményezéseket, amelyek célja egy hatékonyabb Közösségen belüli szolidaritás kifejlesztése.

Ezért várjuk, hogy az Európai Unió hivatalban lévő elnöke által tett bejelentés hamarosan valósággá váljon, a bejelentés, amely megismétli, többek között az olasz miniszter, Franco Frattini szívből jövő kérését, miszerint nyissunk vitát annak érdekében, hogy kitaláljuk, hogyan lehet a tagállamok között igazságosan megosztani az illegális bevándorlási hullámokkal és a politikai menedékkérőkkel kapcsolatos terheket és felelőségeket.

Véleményem szerint ez a legfontosabb kérdés, mert máskülönben olyan paradox helyzetben találjuk magunkat, amelyben néhány tagállam, beleértve Olaszországot, Máltát, Görögországot és Spanyolországot, köteles fogadni az illegális bevándorlókat, míg mások a szolidaritás tetszés szerint értelmezett fogalma mögé bújnak önkéntes alapon. Nem bújhatnak el többé a probléma elől. Szeretnék köszönetet mondani Franciaországnak, amely felajánlotta, hogy befogad 100 embert, 100 menedékkérőt: 100 embert menedékkérők ezrei, tízezrei közül. Köszönetet mondok tehát Franciaországnak, de ez csak egy csepp a tengerben.

Azzal zárnám, hogy, többek között, nem tekinthetünk továbbra is csodaszerként a bevándorlásra. Egy komoly, a fejlesztésre irányuló együttműködési politika hiányában, amelyben Európának vezető szerepet kell betöltenie, biztos és elkerülhetetlen szegénységre és reménytelenségre ítéljük a világ egy részét.

Stavros Lambrinidis (S&D). - (EL) Miniszter úr, biztos úr, a Parlament sürgős, európai szintű együttműködésre szólított fel a bevándorlók származási és tranzitországaival. Nem csak Líbia tartozik ezen országok közé. Ide tartozik Törökország is. Amellett, hogy származási és tranzitország, Törökország tagjelölt ország is. Más szóval, azt lehet mondani, hogy kettős kötelezettsége az Európai Unió politikai alapelveinek és intézményeinek a tiszteletben tartása.

Az utóbbi időben legalább négy esetben zavarták meg a Frontex helikoptereit török radarokkal görög légtérben munkavégzés közben. Tegnap valójában egy török vadászpilóta azzal fenyegette meg a Frontex egyik helikopterét, hogy visszafordulásra kényszeríti.

Mit szándékoznak tenni, és hogyan fognak reagálni az Európai Unió nevében erre a zaklatásra, amely munka közben ért egy olyan európai intézményt, mint a Frontex?

Továbbá, a kötelező szolidaritás nemcsak Frontex-féle intézkedések formájában valósulhat meg a déli államokban. Szolidaritást kell mutatni abban is, hogy befogadjuk az azon országainkba érkező bevándorlókat, amelyek nem tudnak mindig megbirkózni ezzel a mennyiséggel. Ezen a téren a Bizottság és a Tanács az önkéntes szolidaritást támogatja, ami még annyit sem ér, mint a papír, amelyre leírják. Meg tudnák mondani, hogy miért nem vezet be a kötelező szolidaritást itt is?

Végezetül, nem szabad, hogy az Olaszország, Málta és Líbia közötti kísérleti program legyen az egyetlen kísérleti program. Miért nincs kísérleti program a bevándorlók Törökországba való visszaküldésére, amely egy nagy hiányosság ennek a problémának a tükrében? Kérte ezt valaha a görög kormány, biztos úr, és ön visszautasította? Vagy Líbia, Olaszország és Málta egyszerűen csak előálltak ezzel, és ön elfogadta őket anélkül, hogy további kéréseket intézett volna hozzájuk?

Hélène Flautre (Verts/ALE). - (FR) Elnök úr, most lehetőséget kaptam arra, hogy tisztázzak két kisebb kérdést, amelyek, úgy gondolom – ahogy egyik képviselőtársam megjegyezte az előbb – rávilágítanak politikánk képmutató voltára.

Az első pont a dublini megállapodásokkal kapcsolatos. Biztos úr, ön jól ismeri a calais-i helyzetet; tudja, hogy Calais-ban sok ember kérhetne és kaphatna politikai menekült-státuszt. Miért nem kérnek tehát? Azért, mert a dublini megállapodások eredményeként mindenképp olyan országokba küldenék őket, ahova – néha igen alapos okok miatt – nem akarnak menni. Nem akarnak Görögországba menni, ahol gyakorlatilag nincs esélyük arra, hogy menekültstátuszt kapjanak.

Ma a dublini megállapodások olyan eszközt jelentenek, amely ellenségesen kezeli azoknak az embereknek a védelmét, akik a leginkább rászorulnak, és amely egyenlőtlenséget hoz létre a tagállamok között. Ne beszéljünk tehát többet a szolidaritásról, amikor olyan eszközöket vezetünk be, amelyek egyenlőtlenséget hoznak létre az államok között.

A második kérdés a visszafogadási megállapodásokkal kapcsolatos. Teljesen jól értem, hogy a cél ezeknek a megállapodásoknak a megtárgyalása Törökországgal és Líbiával, vagyis eljátszani azzal az elképzeléssel, hogy egy szomszédos országokból álló hatalmas környezetet, és a migrációs áramlások visszatartására hatalmas táborokat hozunk létre. Ez elfogadhatatlan gyakorlati okokból, morális okokból és politikai okokból is, és ezt ön is tudja, Barrot úr!

Clemente Mastella (PPE). - (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, rögtön azzal kezdeném, hogy elmondom, hogy számomra a vendégszeretet – túlzás nélkül – szent érték. Végso soron, az emberek közötti szolidaritás hozza létre a közösségeket egy államban, amelyeket bizonyos speciális kötelezettségekkel szabályoznak: jogokkal és kötelességekkel. Ezért, ami engem illet, határozottan ellenzek mindent, ami ellentmond ennek az alapvető bibliai elvnek. Nyilvánvaló, hogy az emberek befogadása, és a mód, ahogy ezt tesszük, hozza létre az integrációt, és mindent, ami ezzel jár.

Mit tehetünk? Hova tudjuk elhelyezni ezeket a kétségbeesett embereket, akik a tagállamok területére érkeznek, és ugyanakkor hogyan kellene felszámolni azokat az ebből következő súrlódásokat, amelyeket gyakran nehezteléseként, haragként és dühként látunk viszont, és amelyek ellenséges érzületek meglehetősen aggasztó formáihoz vezetnek?

Hogyan tudjuk biztosítani, hogy a menedékjog védelme, amelyre az elmúlt napokban is hivatkoztunk, ne hagyja nyitva ugyanakkor az ajtót a tisztességtelen menedékkérők számára; a menedékjog védelme, amelyet bizonyos emberek alibiként használnak: azok az emberek, akik a menedékjog egyetemes joga mögé bújnak, és semmi közük nincs a menedékjoghoz, ellenben nagyon is közük van az illegális tevékenységekhez és a bűnözéshez?

Tényleg úgy gondoljuk, Billström úr, hogy ezt a felelősséget az egyes tagállamok képesek vállalni? Mostanáig Európa valószínűleg elég bizonytalanul cselekedett, de úgy tűnik számomra, hogy nem halogathatja tovább egy egységes, komoly megközelítés kidolgozását a bevándorlással kapcsolatban. Nem nyilatkozhat úgy, ahogy eddig tette, számos, különböző nézőpontot hangoztatva, és nem kényszerítheti elszigetelődésre a jelenségnek leginkább kitett és legsebezhetőbb élvonalban lévő egyes államokat. Nem teheti ezt együttesen elért közös álláspont nélkül, amely eddig még nem született meg, de amelynek alapvető elveit folyamatosan védik.

Nem teheti azt, elnök úr, hogy nem európai kérdésként tekint határait, hanem az egyes tagállamok feladataként. Nem vehet részt, ahogy ez már megtörtént itt, durva, színpadias előadásokkal abban a vitában, hogy mit tesz az olasz kormány, vagy más kormányok. Számomra teljesen elképzelhetetlen, hogy a Lampedusa, Ceuta és Melilla partjainál történt tragédiákhoz semmi köze sincs Brüsszelnek, Berlinnek vagy Párizsnak.

Ebből származik az egyes tagállamok és Európa közti feszültség, és ez problémákat okoz, növeli továbbá Európa demokratikus deficitjét, amely egy koordinált bevándorláspolitikai hiányában csak tovább fog súlyosbodni; ez azt a benyomást erősíti, hogy a tagállamok saját érdekei a fennköltebb jó fölött állnak. Erősíti továbbá, elnök úr, azt a nyomasztó elképzelést, hogy Brüsszel és Strasbourg túl sokat foglalkozik jelentéktelen ügyekkel ahelyett, hogy olyanokkal foglalkozna, amelyek a közvéleményt érintik. Végezetül, ez aláássa Európa politikai identitását is.

Ezért remélem, hogy a svéd elnökség hozzá fog kezdeni egy megállapodás kidolgozásához a legsérülékenyebb államokkal, hogy logikusan átgondolják a problémát, és hogy létrehozzák azt, ami eddig hiányzott, vagyis egy erőteljes, kiegyensúlyozott, megbízható és szigorú közös bevándorláspolitikát.

David-Maria Sassoli (S&D). - (IT) Elnök úr, Barrot úr, Billström úr, hölgyeim és uraim, azért kértük ezt a vitát, hogy felhívjuk az EU figyelmét az alapvető emberi jogok súlyos megsértésére Olaszországban. Május óta az olasz hatóságok több mint 1000 bevándorlót fogtak el a tengeren és adtak át Líbiának az informális és megkülönböztetés nélküli visszaküldések során anélkül, hogy azonosították volna az embereket, jogorvoslatra, vagy menekültügyi eljáráshoz való hozzáférésre adtak volna lehetőséget, annak a veszélynek téve ki őket, hogy kegyetlen vagy megalázó bánásmódban fognak részesülni Líbiában. Ahogy Barrot biztos úr megerősítette, amikor részletes tájékoztatást kért Olaszországtól, úgy gondoljuk, hogy ezek a gyakorlatok megsértik az Európát megalapozó alapvető elveket.

Az ilyen cselekedetek nem összeegyeztethetőek az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményrel, sem a közösségi joggal, különösen a Schengeni Határellenőrzési Kódexszel és a visszatérési irányelvvél, sem az olasz törvényekkel. Tegnap az ENSZ felszólította Olaszországot, hogy tartsa be a nemzetközi jogot, és szintén tegnap 24. Olaszország által visszaküldött szomáliai és eritreai menekült nyújtott be keresetet Olaszország ellen a strasbourgi Emberi Jogok Európai Bíróságához az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény megsértése miatt.

Mi több, hölgyeim és uraim, az illegális bevándorlás büntetendő cselekménnyé vált Olaszországban, amely súlyosbító körülmény is. Csupán az a tény, hogy valaki bevándorló, diszkriminációt és egyenlőtlenséget eredményez, és szigorúbb büntetést von maga után ugyanazért a bűnért. Az a tény, hogy valaki illegális bevándorló, ahogy olasz, portugál, lengyel, görög és olasz közösségeink családjai is azok voltak, a feljelentéstől való félelem miatt gátolja az alapvető jogokhoz és az olyan alapvető ellátáshoz való hozzáférést, mint például az egészségügyi szolgáltatások. Ez történik most Olaszországban, elnök úr, és ezt elítélték jogi és alkotmányos szakértők, továbbá világi és katolikus szervezetek is.

Mit szándékozik tenni a Bizottság, hogy véget vessen ezeknek a jogsértéseknek? A Parlament mindig támogatta az illegális bevándorlás elleni harcot, de csakis az alapvető jogokkal összhangban.

Szeretnénk tudni, elnök úr, hogy a Bizottság tervezi-e, hogy lépéseket tesz az olasz jogszabályokkal kapcsolatban, és megvizsgálja az Olaszország és Líbia közötti megállapodást. Húsz évvel a berlini fal leomlása után nem engedhetjük, hogy bizonyos kormányok újakat építsenek.

Niki Tzavela (EFD). - (EL) Elnök úr, biztos úr, a valóság túlmeleg mindenben, amit ebben a Házban elmondtak.

Azt látjuk, hogy Muammar al-Gaddafi elnök azzal táplálja ezt a témát és a nemzetközi médiát, hogy folyamatosan azt mondja, 1 milliárd euró kell ahhoz, hogy beváltsa ígéreteit. Látjuk, hogy Törökország – egy olyan állam, amely be akar lépni az Európai Unióba – napi szinten fordítja vissza a Frontex repülőgépeit, és az Európai Unió nem úgy reagál ezekre, ahogy kellene.

Azt látjuk, hogy az illegális bevándorlókat szállító emberkereskedők instrukciókat adnak a bevándorlóknak, hogy hogyan löjék kézen vagy lábon magukat, ha le akarják tartóztatni őket, hogy a tagállamok másfajta jogszabályokat legyenek kénytelenek alkalmazni, mint ami az illegális bevándorlásra vonatkozik, mert most már sebesült személyekről van szó. Azt látjuk, hogy az emberkereskedők arra utasítják az illegális bevándorlókat, hogy semmisítsék meg papírjaikat mielőtt belépnek egy országba, hogy a fogadó országok, például Görögország, ne tudják, hova kell küldeni őket; azt látjuk, hogy a bevándorlók állításuk szerint menedéket kérnek, de nincsenek papírjaik, amelyek alátámasztanák az állításokat.

A káosz eluralkodott, biztos úr, és egy ponton helyre kell állítani a rendet az Európai Unió részéről egy szigorú és határozott állásponttal ezt a kérdést illetően.

Sylvie Guillaume (S&D). - (FR) Elnök úr, elnökhelyettes úr, hölgyeim és uraim, újra meg újra azt halljuk, hogy a tagállamok elismerik az európai szintű, közös bevándorlás-kezelési politikák és a bevándorlók szociális integrációját célzó politikák létrehozásának szükségességét.

Mindazonáltal, ahogy azt nap mint nap látjuk, a valóság távol áll ettől. A költségvetési egyeztetések keretében például a bevándorlók integrációját segítő alap erőforrásait drasztikusan csökkentették. Ami a tagállamokat illeti, sokuk továbbra is egyoldalúan vet ki szigorú jogszabályokat és rendeleteket a területükre való érkezés és a területükön való mozgás tekintetében, hogy korlátozzák a munkaerőpiacukhoz, a szociális rendszerükhöz és az oktatási rendszerükhöz való hozzáférést, továbbá, hogy megnehezítsék a családok újraegyesítését.

Ugyanígy az illegális bevándorlás elleni küzdelemmel és a külső határaink ellenőrzésével kapcsolatos európai politika végső soron ahhoz vezet, hogy a határellenőrzés felelősségét átruházzuk szomszédainkra, nem törődve az emberi jogokkal. Láttunk példát erre Olaszország és Líbia között.

Az a tendencia, hogy externalizáljuk ezeket a kérdéseket, végső soron lehetővé teszi Európa számára, hogy megszabaduljon felelősségétől. Ez elfogadhatatlan. A Frontexnek adott többletforrások soha nem fogják helyettesíteni azt a szükséges szolidaritást, amelynek egyesítenie kell a tagállamokat, képessé téve őket arra, hogy közösen lépjenek fel azoknak az embereknek a befogadása kapcsán, akiknek nemzetközi védelemre van szükségük, valamint a külföldi munkaerő befogadása kapcsán, amelyre szükség van a jövő demokratikus kihívásainak való megfeleléshez.

Milyen rendelkezéseket hoznak az igazi szolidaritás és a bevándorlók szenvedésének véget vető valódi megoldások biztosítása érdekében?

Rita Borsellino (S&D). - (IT) Elnök úr, Barrot úr, Billström úr, hölgyeim és uraim, az elmúlt napokban, az európai menekültügyi terv körvonalazásakor ön, Barrot úr, állhatatosságról beszélt az illegális bevándorlás elleni küzdelemmel kapcsolatban, és emberiségről az üldöztetés áldozatainak befogadásával kapcsolatban. A jog nyelvére lefordítva, ez a védelem és a menedékjog biztosítását jelenti az éhezés, a háború, illetve az üldöztetés ellen menekülők számára, továbbá az olyan országokba való kiutasításuk megakadályozását, ahol életük veszélyben van, vagy ahol embertelen bánásmód veszélyének vannak kitéve.

Ez lényegében az ellentétje annak, amit az olasz kormány csinál, ahogy azt a legutóbbi aggasztó esemény is mutatta, amikor 75 eritreai és szomáliai menekültet küldtek vissza Líbiába anélkül, hogy megvizsgálták volna, van-e közöttük potenciális menedékkérő, ahogy azt a nemzetközi jog megköveteli, és ahogy azt tegnap az ENSZ emberi jogi főbiztosa megállapította. Az Olaszország és Líbia közötti megállapodás nem változtathatja a tengernek ezt a részét olyan szabad területté, ahol meg lehet sérteni az emberi jogokat.

Arra szólítom fel ezért a Bizottságot, hogy a lehető leggyorsabban lépéseket tegyen annak biztosítása érdekében, hogy a nemzetközi jogot helyreállítsák és betartsák. Szeretném tudni továbbá, hogy milyen előrehaladás történt az EU és Líbia közötti kétoldalú megállapodásról szóló tárgyalásokon, amely már évek óta folyamatban van. Mikor tervezik lezárni a tárgyalásokat? Megerősíti-e a Tanács és a Bizottság, hogy ez a megállapodás elsőbbséget fog élvezni az Olaszország és Líbia közötti megállapodással szemben? El tudnák magyarázni a Parlamentnek az illegális bevándorlás kezelésével, a menedékjog biztosításával és a visszaküldés tilalmával kapcsolatos kulcsfontosságú pontokat?

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). - Elnök úr, nagy öröm számomra, hogy első alkalommal szót kaptam ezen a plenáris ülésen, hogy dicséretet mondjak Tobias Billström miniszter úrnak, hogy mély megértését fejezte ki az iránt a – mint eredetileg olasz származású ember, abban a helyzetben vagyok, hogy mondhatom – súlyos helyzet iránt, amellyel a Mediterrán-térség embereinek és országainak kell szembenézniük.

Üdvözlöm abbéli erőfeszítéseit, hogy konszenzust érjünk el egy közös európai bevándorláspolitikai kialakítása terén, amelyre nagy szükség van. Üdvözlöm továbbá a menekültügyi támogató hivatal létrehozására irányuló kezdeményezéseit, amely rendkívül gyakorlati és konkrét módja a terheket viselő tagállamok támogatásának és a tagállamok közötti együttműködés elindításának.

Szeretném megkérdezni Billström miniszter urat, hogy az általa már említett intézkedéseken felül meg tudná-e vizsgálni, hogy hosszú távon milyen más intézkedéseket lehetne hozni a Mediterrán-térség országainak és embereinek támogatása érdekében az ő megközelítését alapul véve, amely egyensúlyt teremt a humanitás, a szolidaritás és az illegális bármely formája elleni szigorú fellépés között.

Georgios Papastamkos (PPE). - (EL) Elnök úr, kétségkívül szükség van közös bevándorláspolitikára és a harmadik országokkal való együttműködésünk megerősítésére, összetartóbbá és hatékonyabbá tételére. Ebben az együttműködésben, ahogy a vita is megmutatta, Líbiának és Törökországnak elsődleges szerepe van.

Törökország viselkedése provokatív. Újra meg újra obstruktív módon viselkednek, és szeretném ezt tudatosítani a Parlamentben, és felhívni Barrot úr figyelmét arra, hogy akadályozzák a Frontex helikoptereit és repülőgépeit, miközben azok európai küldetéseket teljesítenek, vagy európai szolgálatban vannak. Az új demokrácia parlamenti képviselői parlamenti ellenőrzést folytattak. Barrot úr, el fogjuk küldeni önnek ezeknek a provokációknak és a Törökország provokatív viselkedésére vonatkozó eseteknek a részletes leírását.

A visszafogadást és az áttelepítést illetően tovább kell erősítenünk a Frontexet és kitoloncolásra szolgáló közös légi járatokat kell szerveznünk. Barrot úr, elnök úr, kérem, hogy sürgősen tegyenek látogatást Törökországba és Líbiába. A probléma rendkívül akut. Ne halasszák az év végére. Ma vagy holnap...

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

Barbara Lochbihler (Verts/ALE). - (DE) Elnök úr, az európai államok határőreinek nem szabad elküldeniük a tenger felől érkező politikai menedékkérőket, nem szabad kivezetniük őket, megakadályozni, hogy tovább utazzanak, illetve visszaküldeni őket olyan országokba, amelyek nem részei az EU-nak. Ez benne foglaltatik az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményben. Ma ismételtlen számos példát hallottunk arra vonatkozóan, hogy a Frontex nem tartja be ezeket a szabályokat a gyakorlatban. Ezért ellenőrzésekre van szükség ezen a területen. Nekünk, mint az Európai Parlament tagjainak szükségünk van ezekre az ellenőrzésekre, mert a mi felelősségünk annak biztosítása, hogy az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény rendelkezéseit betartsák.

A kérdésem önökhöz a következő: Milyen mértékben tudjuk ellenőrizni, hogy a határőrök a nemzetközi vizeken ezekkel az emberi jogokkal kapcsolatos jogszabályi előírásoknak megfelelően viselkednek-e? Évek óta tisztában vagyunk azzal, hogy a Frontex egyes esetekben megsértette az emberi jogokat. Mindamellet, minden cselekedetével komolyan aláássa az EU hitelességét is az emberi jogok védelmével kapcsolatban.

Alf Svensson (PPE). - (SV) Elnök úr, köszönöm, Billström úr. Azon gondolkodom, hogy néha nem ragaszkodunk-e túlságosan az „illegális bevándorlás” szavakhoz. Végső soron az nem lehet illegális, hogy az életedért menekülsz, mivel az emberi jogok és az alapvető szabadságok lakóhelytől függetlenül mindenkire vonatkoznak.

Szeretném hangsúlyozni, hogy az is létfontosságú, hogy megvizsgáljuk, milyenek a körülmények azokban az országokban, ahonnan az emberek elmenekülnek. Az EU talán aktívabb lehetne és többet tehetne ezekben az országokban, hogy az embereknek ne kelljen elmenekülniük, hogy azután illegális bevándorlókként kezeljék őket. Talán, ahogy az előbb mondtam, túlságosan ragaszkodunk az „illegális” szóhoz. Azt mondom, hogy teljes mértékben legális, ha kiállunk az emberi jogok és alapvető szabadságok mellett mind az EU-n belül, mind azon kívül.

Antonio Cancian (PPE). - (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, ma reggel teljesen olyan volt, mintha az olasz parlamentben lennének, és ön lenne az elnök. Mindenesetre úgy gondolom, hogy a bevándorlás biztonságát jelent, és az emberi jogok tiszteletben tartását. Sajnálatos módon azonban a globalizáció és az Európai Uniónak a kibővítése 27 országra túl gyorsan történt, anélkül, hogy megtettük volna a szükséges lépéseket a biztonság és az emberi jogok tiszteletben tartásának megőrzésére.

Meghallgattam a Bizottságot: a stratégia logikus és a jövőbeli cselekvésre vonatkozó tervek kiválóak, de elfelejtjük, hogy a kérdés sürgető és drámai, és hogy vészhelyzettel állunk szemben. Amit ma reggel elmondtak, megállja a helyét egy normális helyzetben, de ma – különösen Olaszországban – a helyzet nem szabványos. Ezért arra sürgetem a Bizottságot, hogy több figyelmet fordítson a taktikára, mint a stratégiára, és hogy a problémát teljességgel európai problémaként kezelje. Köszönöm.

Elnök. – A levezető elnök most kétségtelenül olasz, a vita azonban egyáltalán nem volt tisztán olasz vita. Szerencsére azt mondhatjuk, hogy szerteágazó volt, és sok oldalról, sok nézőpontból szóltak hozzá az Európai Unión belül.

Tobias Billström, a Tanács sora elnöke. – (SV) Elnök úr, először is, szeretnék köszönetet mondani mindenkinek ezért a nagyon érdekes vitáért. Számos értékes véleményt fogalmaztak meg a mai nap folyamán. Szeretném megemlíteni Busuttill úr elképzeléseit a Líbiával való szorosabb együttműködésről. Remélem, hogy látogatást fogok tudni tenni Líbiába Barrot biztos úrral, hogy kapcsolatokat építsek ki ezzel az országgal, és a Törökországgal kapcsolatos munka is folytatódni fog. Egyetértek továbbá Aguilar úrral, az Állampolgári, Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság elnökével is abban, hogy az illegális bevándorlás kezelésének egyik módja a legális bevándorlás előtti út megnyitása. Ez enyhítené például a menekültügyi rendszerre nehezedő nyomást.

Foglalkozni kell azokkal a bűnügyi hálózatokkal, amelyek kihasználják az emberek kétségbeesését. A svéd elnökség egy speciális konferenciát fog rendezni Brüsszelben erről a kérdéssel és az emberkereskedelem elleni küzdelemről. A svéd elnökség abszolút prioritásként kezeli, hogy megállapodás szülessen az Európai Menekültügyi Támogató Hivatallal kapcsolatban, továbbá, hogy fejlessze a gyakorlati együttműködést. Természetesen számítnak az Európai Parlament támogatására ebben az ügyben.

Alfano asszonynak szeretném mondani, hogy nagyon fontos, hogy az Európai Tanács által elfogadott jogi aktusokat betartsák, és az összes tagállam a döntés értelmében hajtsa végre azokat. Fontos továbbá, hogy bevonjuk az ENSZ menekültügyi főbiztosát munkánkba, hogy az általunk célul kitűzött jó minőséget érjük el. El kell mondanom azt is, hogy egyetértek Kirkhope úr értékelésével a menedékkérők és a munkavállalók bevándorlása közötti különbségtétel fontosságáról. Ez az okfejtés természetesen ahhoz a következtetéshez vezet, hogy az EU-nak szüksége van egy közös európai menekültügyi rendszerre, és jobb lehetőségeket kell

biztosítania a munkavállalók legális bevándorlására, amelynek a nemzeti szükségleteken, a jogbiztonságon, valamint bérdőmping és a szociális kizsákmányolás elleni védelmen kell alapulnia.

Ha ezt megteesszük, nem lesz szükségünk Meyer, Batten vagy Bontes urak politikájára. Józan és jól átgondolt bevándorláspolitikára van szükségünk az EU demográfiai szerkezetének fejlesztése, valamint a gazdaság és az emberek jólétének megerősítése érdekében.

Corazza Bildt asszony és Svensson úr arról a kérdéstről beszéltek, hogy hogyan kellene a Földközi-tengeren bekövetkezett haláleseteket kezelni. Nincs egységes megoldás a bevándorlás problémájának kezelésére. Egy különböző kezdeményezésekből álló csomagra van szükség az egyes területeken. A származási illetve tranzitországokkal való fokozott együttműködés különösen fontos. Növelni kell például az ezekkel az országokkal való fejlesztési együttműködést a stabilitás, a biztonság és a fenntarthatóság megerősítése érdekében.

A származási és tranzitországoknak, valamint a tagállamoknak fejleszteniük kell a tengeri mentést is. Tisztázni kell az országok közötti felelősség-megosztást is a tengeri mentésre irányuló erőfeszítések tekintetében. A tengeri mentésre vonatkozó rendeletekkel kapcsolatban egységes értelmezést kell kialakítanunk egyrészt a nemzetközi védelemhez való jog, másrészt a nemzetközi tengerjog tekintetében.

Végezetül, magam és az elnökség nevében szeretném megköszönni önöknek a lehetőséget, hogy eljöhettünk ide az Európai Parlamentbe, hogy bemutassuk nézőpontunkat. Fontos hangsúlyozni, hogy stratégiánknak számos elemen és kezdeményezésen kell alapulnia. Úgy vélem, hogy ez a vita világosan megmutatta ezt. Nagyon köszönöm.

(Taps)

Jacques Barrot, a Bizottság alelnöke. – (FR) Elnök úr, ez a vita rávilágított, ha erre egyáltalán még szükség volt, a bevándorlással kapcsolatos problémák mértékére.

Szeretném kiemelni, hogy megközelítésünknek egyensúlyt kell kialakítania az illegális bevándorlás visszatartása, amely, hozzátenném, sok esetben a csempészeknek és az emberkereskedőknek köszönhető; az illegális bevándorlás elleni küzdelem fényében egy bizonyos legális bevándorlás előmozdítása, amely döntés a tagállamok hatáskörében van; és a menedékkérvények minden esetben való megőrzése között.

Először is, szeretnék nagyon röviden válaszolni a Frontexszel kapcsolatos kérdésre, és rámutatni, hogy egy olyan javaslatot készítettünk elő, amely módosítja a Frontex-rendeletet és a Frontex munkamódszereit. Feljegyeztem a nagyobb átláthatóságra vonatkozó kérésüket.

Másrészt, megpróbáljuk egyértelművé tenni azokat a szabályokat, amelyek segítenek annak biztosításában, hogy a közösségi jogot és a nemzetközi jogot következetesen alkalmazzák a Frontex műveletek kontextusában.

Az olaszországi probléma tekintetében azt kell mondanom, hogy júliusban levelet küldtünk az olasz hatóságoknak hasznos információt kérve a nemzetközi vizeken elfogott hajók visszaküldésével kapcsolatban. Nemrégiben kaptunk választ az olasz hatóságoktól, szolgálataink pedig most vizsgálják meg rendkívül alaposan.

Hozzátenném, hogy a közösségi jogszabályok megkövetelik, hogy a tagállamok a határellenőrzési műveleteket a visszaküldés tilalmával összhangban végezzék. Ez azt jelenti, hogy egy államnak nem szabad visszaküldenie embereket olyan területre, ahol az a veszély áll fenn, hogy kínzásnak, büntetésnek, embertelen vagy megalázó bánásmódnak teszik ki őket. A menedékkérők és a menekültek esetében nem lehet visszaküldeni őket, amennyiben faji, vallási vagy nemzetiségi hovatartozásuk miatt veszély fenyegeti életüket vagy szabadságukat. Röviden, biztosítjuk ennek a védelemre vonatkozó kötelezettségnek a fenntartását.

Végezetül, szeretném megismételni Billström úrral közös abbéli szándékunkat, hogy valódi párbeszédet kezdeményezzünk egyrészt Líbiával, másrészt Törökországgal, amely lehetővé fogja tenni számunkra, hogy a probléma mélyére ássunk, hogy képesek legyünk együttműködni a határellenőrzés területén az illegális bevándorlás megakadályozása érdekében, de azt is, hogy megvizsgáljuk, hogy az ENSZ menekültügyi főbiztosának támogatásával hogyan tudnánk olyan eljárásokat kezdeményezni ezekben a mediterrán-térségbeli országokban, amelyek azt jelentenék, hogy a valódi menedékkérőknek nem kell csempészekhez vagy emberkereskedőkhöz fordulniuk azért, hogy elérjék Európa partjait és hogy menedékkérvény iránti kérésüket elbírálják ezekben az országokban.

Ez egy nagyszabású párbeszéd, amely el fog tartani az utolsó negyedév végéig. Szeretném megköszönni a svéd elnökségnek a hatékony együttműködésre irányuló szándékát.

Zárásként, szeretném megismételni, hogy európai stratégiára van szükség a migrációs mozgások tekintetében. Úgy érezzük, hogy a tagállamoknak ténylegesen több szolidaritást kell mutatniuk egymással. A tagállamokat ugyanazok a problémák érintik. Azt kell mondani, hogy az illegális bevándorlás végső soron minden tagállamot érint, nemcsak a külső határok mentén lévőket.

Igazán fontosnak tartom ennek a szolidaritásnak a létrehozását. Mi azt javasoljuk, hogy ez önkéntes alapon történjen, de ezt az önkéntességet, mint a problémára adott valódi választ, kétségkívül formalizálnunk kell.

Ennyit szerettem volna mondani, nem nyújtom tovább a válaszadást. Számos jegyzetet készítettem a különböző beszédek elhangzása során.

Egy némileg sürgető kéréssel szeretném zárni az Európai Parlament irányában, hogy segítsenek minket, különösen ezzel a stratégiával, ezzel az európai menekültügyi politikával kapcsolatban. Kiemelném – mivel felvetették a problémát –, hogy megpróbáltuk fejleszteni a dublini megállapodás alkalmazását némi rugalmasság engedélyezésével. Engedélyt szándékoztunk kérni a Tanácstól és a Parlamenttől a támogató hivatal év végéig történő felállítására, és fel fogunk készülni az útmutatási eljárások harmonizálására. Mindezek hozzá fognak járulni egy igazi európai menekültügyi politika megalkotásához, amely, véleményem szerint teljes mértékben megegyezik azokkal az értékekkel, amelyek terén, nézőpontom szerint, egyetértés van Európában. Hiszünk ezekben az értékekben, amelyeket cselekvésre kell váltanunk.

Mindenesetre hálás vagyok az Európai Parlamentnek, hogy segítenek minket ebben a nehéz feladatban.

(Taps)

Elnök. – A vitát lezárom.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 149. cikke)

Elisabetta Gardini (PPE), írásban. – (IT) Az illegális bevándorlás valós veszedelem, amely főleg az EU déli országait, különösen Olaszországot, Máltát és Spanyolországot sújtja évek óta. Jól ismert az a tény, hogy az uniós tagállamok közül az olasz kormány kapja a legtöbb illegális bevándorlót, kétségbeesett embereket főleg Afrikából, akik egy jobb jövő reményében érkeznek.

Ellentétben azokkal az állításokkal, amelyeket az olaszországi baloldal képviselői tettek, akik sokadik alkalommal használták az Európai Parlamentet helytelenül arra, hogy igazolatlan támadásokat intézzenek a Berlusconi úr által vezetett olasz kormány ellen, az elsődleges befogadóállomások orvosi ellátást, ellátást, szállást, valamint jogi segítséget nyújtanak egészen addig, amíg el nem döntenek, hogy egy illegális bevándorló Olaszországban maradhat-e, vagy a nemzetközi megállapodásoknak megfelelően, haza kell-e telepíteni.

Sürgősen hatékony közösségi intézkedéseket kell elfogadnunk a bevándorlással és a menekültüggyel kapcsolatban. Nem gondolhatjuk komolyan, hogy Olaszország egyedül képes viselni ennek az exponenciálisan terjedő jelenségnek az összes terhét.

Néhány tagállam felvetette az „illegális bevándorlókra vonatkozó kvóták” elképzelését. Ez a jó szándéknak egy példája, amelyet sajnos nem támogat konkrét politikai akarat: nemrégiben a svéd elnökség hangsúlyozta ezeknek a kvótáknak az elfogadtatásával kapcsolatos nehézségeket.

Louis Grech (S&D), írásban. – Üdvözlendőnek tartom ezt a vitát, amely ráirányítja a figyelmet a határellenőrzéssel, a bevándorlással és a menedékkérőkkel kapcsolatos széttöredezett és következetlen uniós politikákra. Örömmel hallom, hogy a Tanács és a Bizottság prioritásként kezeli ezeket a témákat, de eddig csak félmegoldásokkal találkoztunk, valódi eredményekkel nem. Úgy tűnik, hogy nincs meg a politikai akarat uniós szinten az ezeknek a kérdéseknek az igazságos módon való kezeléséhez szükséges megfelelő erőforrások biztosításához. Jelenleg a külső határokkal rendelkező tagállamok viselik a terhek jó részét, és a helyzet napról napra romlik az erőforrások és a kapacitás hiányában. Néhány jó javaslatot is megvitattak az utóbbi időkben, mint például a Frontex mandátumának felülvizsgálatát, egy, az egész EU-ra kiterjedő menekült-áttelepítési rendszer létrehozását és egy menekültügyi támogató hivatal létrehozását. Arra szólítom fel a Bizottságot, hogy gyorsan cselekedjen ezek végrehajtása ügyében. Több olyan megoldásra van szükség, amely a tehermegosztás elvén alapul, mert ez az egyetlen megfelelő válasz. A Bizottságnak és a Tanácsnak nagyobb eltökéltséget kell mutatnia abban, hogy megadja a szükséges támogatást a Frontexnek. A Frontexnek saját felszereléssel és eszközökkel kell rendelkeznie, továbbá egész évben működnie kell ahhoz, hogy hatékonyan tudja védeni határainkat.

Marian-Jean Marinescu (PPE), írásban. – (RO) A schengeni térségnek a jövőbeli kiterjesztése Romániára fontosabbá fogja tenni, hogy biztosítsuk Románia külső határainak biztonságát, és ezáltal a Frontex ügynökség szerepét is Romániában. A Frontexnek egyre nagyobb szerepet kell játszania Románia külső határai megfigyelésének és ellenőrzésének fejlesztésében, amely az EU külső határának, vagy más szóval a schengeni térség jövőbeli külső határának több mint 2000 km hosszú részét jelenti. Tavaly a Frontex aláírt egy együttműködési megállapodást Oroszországgal és a volt Jugoszlávia országaival, csakúgy, mint Ukrajnával és Moldovával. Ez előremutató lépés az összes határ kezelése tekintetében. Üdvözlendő intézkedés lenne ezen a ponton, ha az Európai Bizottság megvizsgálná, hogy milyen módon tudja felhasználni ezt a jogalapot. A más harmadik országokkal való együttműködési megállapodások aláírásának lehetősége még egy olyan kérdés, amelyet vizsgálnia kellene a Bizottságnak. A lehető legtöbb ilyen típusú megállapodás megkötése meg fogja könnyíteni a közös műveletek hatékony koordinációját, és ezáltal hozzá fog járulni az emberi jogok és a polgári szabadságjogok tiszteletben tartásához, továbbá a határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelemhez.

Tiziano Motti (PPE), írásban. – (IT) Egyetértek Buzek úr kijelentésével, miszerint a bevándorlás mindig hasznára volt Európának, amennyiben olyan bevándorlásról van szó, amely szabályozott, integrált és tiszteletben tartja a célország intézményeit és törvényeit. Ha társadalmi megújulásra és munkaerő-vándorlásra van szükség, ha a kultúrák cseréje gazdagítja az embereket, akkor a bevándorlás értékes erőforrás. Zsidó-keresztény gyökereinknek köszönhetően ismerjük a szenvedők iránti emberszeretet és a vendégszeretet fogalmát.

Mindazonáltal, amikor az illegális bevándorlás vészhelyzetet, nehézséget, bűnözést és bizonytalanságot eredményez, szükségessé válik egy kézzelfogható stratégia kidolgozása egy olyan szintű integráció érdekében, amely az országok számára demográfiai szempontból fenntartható. Becsajuk önmagunkat, ha azt hisszük, hogy ez a probléma a mediterrán országokra korlátozódik: az állampolgárok szabad mozgása az EU-n belül szintén szabad mozgásra ösztönzi azt a nagyszámú illegális bevándorlót, akik a bűnözés felé fordultak. Ez a kérdés minden európai államot érint erkölcsi és közvetlen módon is, mivel kapcsolatban áll a bűnözéssel és ezért több mint félmilliárd állampolgár biztonságával, akik azt a megbízatást adták számunkra, hogy gyors, kézzel fogható intézkedésekkel védjük meg őket mind a meglévő problémáktól, mind azoktól, amelyek valószínűsíthetően hamar kialakulhatnak. Az állampolgárok jogai nem áldozhatók fel a tagországok általános közönye és az Európai Bizottság szolóni figyelmeztetése miatt.

ELNÖKÖL: VIDAL-QUADRAS ÚR

alelnök

5. Szavazások órája

Elnök. – A következő napirendi pont a szavazás.

Az eredményekért és a szavazásra vonatkozó egyéb részletekért lásd a jegyzőkönyvet)

5.1. EK/Mongólia megállapodás a légi szolgáltatások bizonyos kérdéseiről (A7-0001/2009, Brian Simpson)

5.2. EK/Kína megállapodások a tengeri közlekedésről (A7-0002/2009, Brian Simpson)

5.3. Az EU Szolidaritási Alapjának felhasználása (A7-0008/2009, Reimer Böge)

5.4. Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap felhasználása (A7-0006/2009, Reimer Böge)

5.5. 6/2009. számú költségvetés-módosítási tervezet (A7-0003/2009, Jutta Haug)

5.6. 7/2009. számú költségvetés-módosítási tervezet (A7-0009/2009, Jutta Haug)

5.7. 8/2009. számú költségvetés-módosítási tervezet (A7-0010/2009, Jutta Haug)

Elnök. - Ezzel vége a szavazásnak.

6. A szavazáshoz fűzött indokolások

A szavazáshoz fűzött írásbeli indokolások

- Jelentés: Brian Simpson (A7-0001/2009)

David Casa (PPE), írásban. – Az Európai Bíróságnak a „Nyitott égbolt” ügyekben hozott ítéletei eredményeként a Bizottság lehetővé tette, hogy a bizonyos tagállamok és harmadik országok között létrejött kétoldalú megállapodásokat közösségi megállapodásokkal váltsák fel. A Bizottság ezért megtárgyalta egy olyan megállapodást, amely a Mongólia és bizonyos tagállamok között létrejött kétoldalú megállapodások helyébe lép.

Nuno Teixeira (PPE), írásban. – (PT) E javaslat célja az, hogy felváltsa az uniós tagállamok és Mongólia kormánya között a múltban létrejött, kétoldalú légi szolgáltatási megállapodások bizonyos rendelkezéseit. A javaslat olyan szempontokkal foglalkozik, amelyek szerintem döntő fontosságúak – például műszaki kérdésekkel, a repülőgép-üzemanyag adóztatásával és az árképzéssel.

Különösen üdvözlendőnek tartom, hogy hangsúlyt kapott a közösségi versenyjognak való megfelelés, mivel a korábbi kétoldalú megállapodások egyes rendelkezései egyértelműen versenyellenesek voltak. Ezért támogatom Simpson úr jelentését, mert az követi ezeket az általános irányvonalakat.

- Jelentés: Brian Simpson (A7-0002/2009)

David Casa (PPE), írásban. – Románia és Bulgária uniós csatlakozásakor a csatlakozási szerződésük előírta, hogy módosító jegyzőkönyvet kell kidolgozni az egyrészről az Európai Közösségek és tagállamai, másrészről Kína között létrejött, a tengeri közlekedésről szóló megállapodáshoz. E jegyzőkönyv aláírása mellett szavaztam.

- Jelentés: Reimer Böge (A7-0008/2009)

Luís Paulo Alves (S&D), írásban. – (PT) Igennel szavaztam az EU Szolidaritási Alapjának Franciaország javára történő felhasználásáról szóló jelentésre, mert úgy vélem, hogy ez az alap segíti az országokat abban, hogy hatékonyan és rugalmasan tudjanak reagálni a természeti katasztrófák által teremtett helyzetekre, jelen esetben arra a múlt januári viharra, amely Délnyugat-Franciaországban súlyos károkat okozott. Ezt a szolidaritást szolgáló pénzügyi eszközt olyan esetekben használják fel, amikor egy katasztrófa miatt olyan súlyos károk keletkeznek, hogy a nemzeti források nem elegendőek a válsághelyzet hatékony kezeléséhez. Az eszköz keretében nyújtott finanszírozás célja a gazdasági fellendülés ösztönzése és az érintett tagállamok szükségleteinek kielégítése.

Jean-Pierre Audy (PPE), írásban. – (FR) Igennel szavaztam nagyra becsült német kollégám és barátom, Böge úr jelentésére, amely felszólítja az Európai Parlamentet, hogy hagyja jóvá az arra irányuló határozatjavaslatot, amely az Európai Unió Szolidaritási Alapjából megközelítőleg 109 millió euró összegű kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzat felhasználását javasolja 2009-ben Franciaország megsegítésére. Franciaországban 2009 januárjában a Klaus vihar katasztrófális károkat okozott, az ország délnyugati részén 31 megyét érintve és hozzávetőleg 4 milliárd euró összegű súlyos kárt okozva. Megragadnám az alkalmat, hogy gratuláljak Lamassoure úrnak, a Költségvetési Bizottság elnökének azért, hogy az Európai Bizottság szolgálataival karöltve rendkívül gyorsan tudtak foglalkozni ezzel az üggyel.

David Casa (PPE), írásban. – A 2009 januárjában Franciaország délnyugati részén végigsöprő vihar súlyos károkat okozott és Franciaországot feljogosította arra, hogy támogatás kérjen az Európai Unió Szolidaritási Alapjából. Igennel szavaztam e támogatás felhasználására.

Diogo Feio (PPE), írásban. – (PT) Véleményem szerint az EU tagállamai közötti szolidaritás, és különösen a katasztrófásújtott országoknak nyújtott európai támogatás egyértelmű jele annak, hogy az EU már nem csak egy szabadkereskedelmi térség. Olyan különleges támogatási eszközök elfogadásával, mint amilyen az Európai Unió Szolidaritási Alapja, a Közösség – amely jelmondatához híven egységre törekszik a sokféleségben – bizonyítja azt a képességét, hogy egységes tud maradni viszontagságok közepette, még olyan helyzetekben is, amelyek komolyan próbára teszik az emberi és az anyagi erőforrásokat. Ezt pedig üdvözlendőnek tartom.

Remélem, a Szolidaritási Alapot nem kell nagyon gyakran használni, mivel az azt jelentené, hogy Európa nem szenved semmiféle súlyos vészhelyzettől, de azt is remélem, hogy az Alap felépítését és rendelkezésre állását egyre jobbra fogják tenni és gyakran értékelés alá vonják, hogy gyorsan és bürokratikus akadályok nélkül reagálni tudjon, ha a szükség úgy hozza.

Említést szeretnék még tenni azokról a tüzekről, amelyek az országokban pusztítottak, különösen 2003-ban, és csak megerősíteni tudom, hogy mennyire fontosak és hasznosak voltak az ilyen alaphoz hasonló mechanizmusok. Hiszem, hogy azok a megpróbáltatások, amelyeken Franciaország keresztülment idén januárban, indokolják az Alap felhasználását. Az a tény, hogy a Költségvetési Bizottságban az igen szavazatok voltak döntő többségben, megerősíti, hogy helyes intézkedésről van szó.

Véronique Mathieu (PPE), írásban. – (FR) Üdvözlöm az Európai Unió Szolidaritási Alapjából Franciaország számára juttatott támogatást, amelynek célja, hogy segítsen helyreállítani azokat a súlyos károkat, amelyeket a 2009. januári vihar okozott az európai és a francia erdészeti ágazatban. A támogatásként odaítélt összegek 2009 októberére lesznek majd elérhetőek, azaz kilenc hónappal a vihar után. Ebben az esetben gyorsabban érkezik a támogatás, mint az Alap esetében általában az lenni szokott, mivel általában a katasztrófa után körülbelül egy évvel kerül sor a támogatás kifizetésére.

És bár üdvözlendő ez a javulás, mégis úgy érzem, érdemes újra és újra felszólítani arra, hogy az Alap gyorsabban álljon rendelkezésre. A Szolidaritási Alap kezelésére vonatkozó jelenlegi eljárás megnehezíti ezt. Ugyanakkor 2006 májusában az Európai Bizottság egy felülvizsgált rendeletjavaslatot terjesztett elő, amelyet a Parlament nagy többséggel támogatott. Sajnálom, hogy a Tanács még mindig nem foglalkozott ezzel a kérdéssel, és arra buzdítanám, hogy a lehető leghamarabb vizsgálja meg, hogy az Európai Unió Szolidaritási Alapját hogyan lehetne gyorsabban felhasználni.

- Jelentés: Reimer Böge (A7-0006/2009)

Jean-Pierre Audy (PPE), írásban. – (FR) Igennel szavaztam nagyra becsült német kollégám és barátom, Böge úr jelentésére, amely felszólítja az Európai Parlamentet, hogy hagyja jóvá azt a határozatjavaslatot, amely az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapból 4,1 millió euró összegű kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzat felhasználását javasolja a spanyol és a portugál textilágazat megsegítésére (Katalónia és a Norte-Centro régió). A cél az, hogy támogatást nyújtsanak azoknak a munkavállalóknak, akikre hatással voltak a nemzetközi kereskedelmi struktúrában bekövetkezett jelentős változások, és segítsenek nekik a munkaerőpiacra való visszajutásban. Egyetértek a kollégáimmal abban, hogy fel kell gyorsítani ennek az alapnak a felhasználását és értékelni kell, hogy mennyire egészít ki más meglévő eszközöket, például a Szociális Alapot.

Edite Estrela (S&D), írásban. – (PT) Igennel szavaztam arra az európai parlamenti és tanácsi határozatról szóló javaslatra, amely az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap annak érdekében való mobilizálására vonatkozik, hogy kiegészítő támogatást nyújtsanak a textilágazatban történt elbocsátások által érintett, és a világkereskedelem nagyobb strukturális változásainak következményeit elszenvedő portugál munkavállalóknak.

Az alapból származó 832 800 euró összeg mobilizálása a munkavállalóknak a munkavállalókkal együtt elkészített, a személyes szakmai fejlesztést és a munkaerőpiacba való beilleszkedésre irányuló stratégiákat tartalmazó személyes foglalkoztatási tervek révén a munkaerőpiacba való ismételt beilleszkedését célozza.

Diogo Feio (PPE), írásban. – (PT) Az európai uniós támogatás, és különösen a Globalizációs Alkalmazkodási Alapból származó támogatás alapvető fontosságú azoknak a személyeknek a megsegítése esetében, akik a termelésnek a globalizált piacon bekövetkező áttelepítése miatt veszítették el munkájukat. Az elmúlt években – különösen a gazdasági világválság eredményeként – Portugália megérezhette annak a problémának a hatásait, hogy miként lehet a munkanélkülieket a munkaerőpiacra visszavezetni, és reintegrálni.

A Kínában és Indiában található alacsonyabb munkaköltségek előnyeinek kihasználása érdekében már számtalan cég áttelepült, ami súlyos következményekkel járt az egész nemzetgazdaságra nézve. Az EGF-ből származó az e munkavállalók megsegítésére szánt pénz jóváhagyása nemcsak személyes és családi helyzetük javítása szempontjából alapvető fontosságú, hanem az egész nemzetgazdaság szempontjából is, mivel e kivételes intézkedések célja hosszú távon az, hogy segítséget nyújtsanak e munkavállalóknak az új munkahely megtalálásához és megtartásához.

José Manuel Fernandes (PPE), írásban. – (PT) Igennel szavaztam, mivel úgy vélem, e támogatás fontos a portugál munkavállalók számára. Ugyanakkor úgy érzem, a Portugália által benyújtott igénylés nem volt

elég nagyra törő. A portugál kormány 833 euró összeget kért az EGF-től a textilágazatban elbocsátott minden egyes munkavállaló után, míg Spanyolország munkavállalónként 3 006 euró összeget igényelt ugyanebben az ágazatban.

Némileg meglepőnek tartom azt is, hogy a gazdasági válság kellős közepén, amikor a globalizáció hatásai miatt szintén emelkedik a munkanélküliség, az EGF ilyen kevés igénylést kapott és fogadott be a tagállamoktól. Az EGF-nek idén 500 millió euró áll rendelkezésére valamennyi tagállam számára, és mostanáig körülbelül 60 millió eurót vettek igénybe.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), írásban. – (PT) Mi igennel szavaztunk a jelentésre, mivel az Európai Parlament szabad utat ad annak, hogy Portugália 832 800 euró összeget kapjon a portugáliai Norte és Centro régió textiliparából elbocsátott munkavállalók megsegítésére. Mindazonáltal ez egy kis összeg, és figyelembe véve a mostanában tapasztalható portugáliai – és különösen az említett régiókbeli – munkanélküliség súlyosságát, hatása enyhítő jellegű lehet csupán.

Ahogy azt valamennyien tudjuk, Portugália ez év januárjában igényelte ezt a pénzt az Európai Bizottságtól, és az összeg azokhoz az 1 588 főt érintő elbocsátásokhoz kapcsolódik, amelyeket 2008 februárja és novembere között jelentettek be az ország északi és középső régióinak textilipari társaságai.

Ugyanakkor a spanyol Cataluña 30 textilipari társaságtól elbocsátott 1720 munkavállaló támogatására 3 306 750 euró összeget hagytak jóvá.

Mindazonáltal amire valóban szükség volt, az a különösen a textilágazatbeli termelést támogató, a további vállalatbezárások és elbocsátások megelőzésére irányuló szakpolitika.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL), írásban. – (FR) Noha az alapgondolattal egyetértek, úgy vélem, hogy a válság súlyossága összességében eltérő léptékű rendelkezéseket tesz szükségessé, nem utolsósorban azért, hogy a kkv-k hitelhez juthassanak, mivel a hitel rendelkezésre állása hozzásegít a foglalkoztatáshoz, a területfejlesztéshez és az emberi képességek fejlesztéséhez.

Andreas Mölzer (NI), írásban. – (DE) A Spanyolország és Portugália által az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap (EGF) mobilizálása érdekében benyújtott indítvány ismételtlen egyértelművé tette a globalizáció következményeit. Délkelet-Ázsia országaiban, és különösen a különleges gazdasági övezetekben, ahol az embereket kizsákmányolják és minimális szociális normák nélkül foglalkoztatják, a textilipari termékeket dömpingáron állítják elő, majd értékesítik az európai piacon.

A munkavállalók évtizedek során megállapított és kivívott szociális jogait tiszteletben tartó európai vállalatok hátrányba kerülnek a szociális jogok eredményeként felmerülő magasabb költségek miatt. Azonnal meg kell akadályoznunk e folyamat továbbfejlődését. A lehető leghamarabb tilalmat kell kivetni az olyan termékek európai uniós behozatalára, amelyeket nem a bizonyos minimális szociális normák szerint állítottak elő. Ennek eléréséig csak a globalizáció által okozott károkat enyhíthetjük az érintett országokban. Ennélfogva fenntartások nélkül szavaztam igennel a támogatásnak az alpból való felszabadítására.

Nuno Teixeira (PPE), írásban. – (PT) Elismerve a globalizációnak az Európa ipari régióiban szemmel látható mértéket öltő káros hatásait, az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap (EGF) az európai projekt szolidaritásának az eredménye, és ezt a szolidaritást úgy hozza közelebb az emberekhez, hogy támogatást nyújt a változások által leghátrányosabban érintett munkavállalóknak. Portugália Norte és Centro régiója – ahol a gazdaság alapját a hagyományos ágazatok, például a textilipar adta – az 1990-es évek eleje óta kezdődően modernizálódik, ilyen módon kísérve meg az egyre növekvő versenyhez való igazodást.

A textilipar az ország e területein a munkaerő körülbelül 15%-át foglalkoztatja, az ország textilipari ágazaton belüli munkanélküliségének pedig 98%-a összpontosul e két régióban. A más régiókkal együtt – különösen a legkülső régiókkal, például Madeirával, ahol a turizmus nagyon fontos – e régiókat is hátrányosan érintő, egyre rosszabbodó gazdasági helyzet mindenekelőtt a társadalmi kohézió tekintetében járt aggasztó következményekkel a munkanélküliség növekedése miatt. Ezért támogatom az 1 588 főnek a portugál Norte és Centro régió textiliparából való elbocsátása miatt a 832 800 euró összegnek az EGF-ből való mobilizálását. Az összeget okosan kell felhasználni a munkavállalók átképzésére és a munkaerőpiacra való gyors és fenntartható módon történő visszavezetésére.

- Jelentés: Jutta Haug (A7-0003/2009)

David Casa (PPE), írásban. – Ez a hagyományos saját forrásokra, a héára és a bruttó nemzeti jövedelemre vonatkozik, és a gazdasági előrejelzésekre hivatkozva írja elő a kiigazításokat. A javaslat szélsőségesen technikai jellegű, ezért egyszerűen kijelentem, hogy igennel szavaztam erre a javaslatra.

- Jelentés: Jutta Haug (A7-0009/2009)

David Casa (PPE), írásban. – 2009 januárjában Franciaország délnyugati részét jelentős károkat okozó vihar sújtotta, és ezért lehetővé teszi Franciaország számára az EUSZA keretében elérhető alapokhoz való hozzáférést. Igennel szavazok az előadónak a javasolt 7/2009. számú költségvetés-módosítási tervvel kapcsolatos álláspontjának követésére.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL), írásban. – (FR) Elfogadhatatlannak tartom azt, hogy ugyanabban a szavazásban összekeverjük a kéknylev-betegség vakcinázásának előmozdítására szánt előirányzatokat, valamint az Europol és az Eurojust előirányzatait. Igennel szavazok a kéknylev-betegség megszüntetésére szánt előirányzatokra, de nemmel az Europol és az Eurojust előirányzataira.

Andreas Mölzer (NI), írásban. – (DE) 2009 januárjában Franciaországra heves vihar sújtott le. A Klaus vihar jelentős pusztítást végzett, amely különösen az ország infrastruktúráját érte. A Szolidaritási Alap célkitűzése, hogy fedezetet nyújtson a károk költségeinek arra a részére, amelyet közpénzből kell kiegyenlíteni. Ez az eset valamennyi feltételnek megfelel. Ennélfogva, és nem utolsósorban az azokkal a francia polgárokkal való határokon átnyúló szolidaritás vállalása érdekében, akik el szenvedték a Klaus vihar okozta károkat, – illetve bizonyos esetekben még most is szenvednek azoktól –, igennel szavaztam a költségvetés-módosítási tervre.

Robert Rochefort (ALDE), írásban. – (FR) Üdvözlöm képviselőtársunk, Haug asszony általam is teljes mértékben támogatott jelentésének mai elfogadását. Ezzel a szavazással lehetővé tesszük azt, hogy az Európai Unió Szolidaritási Alapját ebben az évben immár második alkalommal mobilizáljuk. Miután Románia segítségére volt, az Európai Unió most azzal a francia néppel mutat szolidaritást, amely 2009 januárjában a saját bőrén érezhette a „jelentős természeti katasztrófaként” bemutatott Klaus vihar pusztító, kíméletlen erejét, amely vihar ilyen módon jogosulttá tette őket arra, hogy az alap fő hatókörébe kerüljenek. Ilyen módon 120 millió eurót meghaladó összeg vált elérhetővé.

Amint azt Önök is tudják, a támogatásra rendkívüli szüksége van a hazám délnyugati részén fekvő megyéknek, amelyek jelentős károkat szenvedtek el. Köszönetet mondok képviselőtársaimnak, amiért igennel szavaztak a jelentésre. Természetesen most szükséges lesz annak biztosítása, hogy a francia kormány megfelelő mértékben vonja be a helyi önkormányzatokat a folyamatba, valamint, hogy azokat ne vezessék félre a pénz felhasználásának módjával kapcsolatban. Valóban elfogadhatatlan lenne, ha kizárólag a magánágazat érdekeit szolgálná.

- Jelentés: Jutta Haug (A7-0010/2009)

John Stuart Agnew, John Bufton és David Campbell Bannerman (EFD), írásban. – Tudomásul vesszük, hogy nagyon nagy szükség van a kéknylev-betegség elleni vakcinázásra, különösen az Anglia déli és keleti részén élő szarvasmarha- és juhtenyésztők esetében, akik – a saját gazdaságiakban való tömeges vakcinázás révén – olyan védőfalat hoztak létre a kéknylev-betegséggel szemben, amely az északi és nyugati gazdák javát szolgálja. Az e vakcina európai uniós finanszírozásáról való szavazáskor (ugyanazon szavazáson belül) az Eurojust és az Europol finanszírozásának növeléséről is szavaznunk kell. Két olyan ügynökségről van szó, amelyek a brit jogszabályok által elfogadott határokon kívül működnek, és az egyén szabadságának kárára növelik meg túlzó mértékben az állam hatalmát. Utálatos dolog, hogy az EU ilyen jellegű jelentésekbe próbálja elrejteni ezeket a rendelkezéseket, majd azt kívánja az Európai Parlament képviselőitől, hogy egészben, nem pedig különálló részenként szavazzanak róluk. Ezért nem tudnánk nyugodt lelkiismerettel támogatni a jelentést, ami megmagyarázza a szavazáskor a témával kapcsolatos tartózkodásunkat.

David Casa (PPE), írásban. – Ez a jelentés a költségvetés 51 640 000 euró összegű új kötelezettségvállalás létrehozásával járó módosítására vonatkozott. Az Europolra és az OLAF-ra fordított összegek mellett a forrásokat a kéknylev-betegség elleni küzdelemre és egy nagy neutronfluxusú reaktor létrehozására fordítják. Szavazatom megfelel az előadó véleményének.

Derek Roland Clark (EFD), írásban. – Tudomásul veszem a kéknylev-betegség vakcinájának rendkívüli szükségességét, és bírálnom kell az Egyesült Királyság kormányát, amiért elutasítja, hogy támogatást nyújtson gazdálkodó közösségnek e fontos kérdéssel kapcsolatban. A jelentés e helyzettel kapcsolatos rendelkezéseket

tartalmazott. Ugyanakkor e jelentés a gazdálkodáshoz semmilyen módon nem kapcsolódó rendelkezéseket is tartalmazott, amelyek katasztrofális hatással lehettek volna az Egyesült Királyságra nézve. A jelentés felhívott az Eurojust és az Europol finanszírozására, amelyek a brit jog számára elfogadható határokon túl tevékenykedő ügynökségek.

Utálatos dolog, hogy az EU ilyen jellegű jelentésekbe próbálja elrejteni ezeket a rendelkezéseket, majd azt kívánja az Európai Parlament képviselőitől, hogy egészben, nem pedig különálló részenként szavazzanak róluk. Ezért nem tudnám nyugodt lelkiismerettel támogatni a jelentést, ami megmagyarázza a szavazáskor a témával kapcsolatos tartózkodásomat.

Nigel Farage (EFD), írásban. – Tudomásul veszem a kékenyelv-betegség vakcinájának rendkívüli szükségességét, és megjegyzem, hogy az Egyesült Királyság kormányának hozzáállása híján volt a segítőkészségnek ebben a nagyon fontos kérdésben. A jelentés e helyzettel kapcsolatos rendelkezéseket tartalmazott. Ugyanakkor e jelentés a gazdálkodáshoz semmilyen módon nem kapcsolódó rendelkezéseket is tartalmazott, amelyek katasztrofális hatással lehettek volna az Egyesült Királyságra nézve.

A jelentés felhívott az Eurojust és az Europol finanszírozására, amelyek a brit jog számára elfogadható határokon túl tevékenykedő ügynökségek. Utálatos dolog, hogy az EU ilyen jellegű jelentésekbe próbálja elrejteni ezeket a rendelkezéseket, majd azt kívánja az Európai Parlament képviselőitől, hogy egészben, nem pedig különálló részenként szavazzanak róluk. Ezért nem tudnám nyugodt lelkiismerettel támogatni a jelentést, ami megmagyarázza a szavazáskor a témával kapcsolatos tartózkodásomat.

Mairead McGuinness (PPE), írásban. – Az EPP képviselőcsoport esetében a Fine Gael tagjai igennel szavaztak a 8/2009. számú költségvetés-módosítási tervezetre. Tudomásul vesszük, hogy a szavazás magában foglalja a hollandiai Petten nagy neutronfluxusú reaktorának (HFR) kiegészítő finanszírozását biztosító költségvetési jogcím létrehozását. A létesítményt eredetileg a fúziós és fissziós reaktorokban alkalmazott anyagok értékelésére hozták létre. Időközben az egészségügyi ágazatokban felhasznált radioizotópok előállításának nélkülözhetetlen létesítményévé vált, amely az európai igények 60%-át elégíti ki. A jelentés többek között tartalmazza a kékenyelv-betegség megszüntetésére szánt megerősített költségvetés támogatását és az európai rendfenntartó és csalás elleni ügynökségek támogatását. Mindent egybevéve, tekintetbe véve a HFR jellegét és a tárgyalt költségvetési jogcímek egyvelegét, a Fine Gael küldöttsége igennel szavazott a 8/2009. számú költségvetés-módosítási tervezetre.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL), írásban. – Igennel szavaztam ez előbb említett jelentésre, amely az állatbetegségek felszámolására és felügyeletére, valamint a külső tényezőkhez kapcsolódó közegészségügyi kockázatot jelentő állatok fizikai állapotának ellenőrzésére irányuló programokra vonatkozó kötelezettségvállalási előirányzatok megemeléséről szól.

Ugyanakkor szeretném hangsúlyozni egyet nem értésemet a jelentésben ismertetett egyéb témákkal kapcsolatban, amelyeket nem lett volna szabad e jelentésbe foglalni:

- A 10 04 04 02 költségvetési jogcím létrehozása (A nagy neutronfluxusú reaktor (HFR) üzemeltetése);
- A 18 05 02 03 költségvetési jogcím létrehozása (Európai Rendőrségi Hivatal);
- Az EUROJUST közösségi támogatásának megerősítése;
- Az OLAF létszámtervének módosítása kiegészítő pénzügyi rendelkezések nélkül.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), írásban. – (FR) Az Európai Unió 2009-es pénzügyi évre vonatkozó 8/2009. számú költségvetés-módosítási tervezetéről szóló jelentés néhány ellentmondásos pontot tartalmaz. A juhok kékenyelv-betegségének felszámolására vonatkozó források megemelésére, egy hollandiai atomreaktor üzemeltetésére vonatkozó kutatási program folytatására, az Europol és az Eurojust programjaira, valamint az OLAF-ra összpontosít.

Amikor nemmel szavazok e jelentéstervezetre, akkor természetesen nem a juhtenyésztők számára alapvető fontosságú rendelkezésekkel szemben kívánok állást foglalni.

Az atomenergia mindent átható alkalmazásával szemben kívánok állást foglalni.

Mindenekelőtt a polgártársaink biztonságát az Europol és az Eurojust költségvetésén keresztül biztosítani kívánó, erődszerű, a biztonság által meghatározott és tehetetlen Európa létrehozása elleni küzdelem iránti elkötelezettségem kívántam megerősíteni.

Határt kell szabni ezeknek a politikáknak, amelyek – a bizonytalanság és a terrorizmus elleni küzdelem nevében – egyre nagyobb mértékben ássák alá polgártársaink alapvető szabadságait és jogait, és felül kell vizsgálnunk, valamint újból meg kell határoznunk az e politikákban részt vevő különböző közösségi ügynökségek és testületek hatáskörét.

7. Szavazathelyesbítések és szavazási szándékok: lásd a jegyzőkönyvet

(Az ülést 11.20-kor felfüggesztik és 11.35-kor folytatják.)

ELNÖKÖL: BUZEK ÚR

elnök

8. Az Európai Parlament elnökének nyitóbeszéde

Elnök. - Tisztelettel köszöntöm az Európai Parlament elnökeit, a jelen levő minisztereket, az európai intézmények elnökeit és képviselőit! Hölgyeim és uram, de mindenekelőtt, kedves barátaim!

Ma a közvetlenül megválasztott Európai Parlament tizenharmadik elnökeként állok itt Önök előtt. Nagy örömmre szolgál, hogy számos korábbi elnököt is üdvözölhetek körünkben: Emilio Colombo urat, Enrique Barón Crespo urat, Egon Klepsch urat, Klaus Hänsch urat, José María Gil-Robles urat, Nicole Fontaine asszonyt, Pat Cox urat és Hans-Gert Pötering urat.

(Taps)

Az Önök jelenléte nagy megtiszteltetés mindannyiunk számára.

Mint ahogyan Önök közül sokan elmondták, megválasztásom szimbolikus jelentőségű is – egy egyesült kontinens eszméjét szimbolizálja, amelyről az Európa keleti részén élő polgárok álmodtak. Ez az álom most beteljesedett.

Kedves észt, lett, litván, szlovák, cseh, magyar, szlovén, román, bolgár, ciprusi és máltai kollégáim, ismerem és megértem azok aggodalmait, szükségleteit és elvárásait, akik nemrég csatlakoztak az Unióhoz. Ezek az én hazámban is ugyanazok. De mostantól közös a felelősségünk kontinensünk jövőjével kapcsolatban. A régi és az új Európa már nincs többé. Ez a mi Európánk! Modern és erős Európát akarunk. És azt akarjuk, hogy a polgáraink is annak lássák. Ehhez sok energiára és kemény munkára lesz szükség. Erről a célról európaiak nemzedékei álmodtak, és amelynek megvalósításáért érdemes óriási erőfeszítéseket tenni. Én készen állok e munkára, kész vagyok megtenni ezeket az erőfeszítéseket, mert azok az álmok az én álmaim is voltak!

(Taps)

Hölgyeim és uraim! Most, az új parlamenti ciklus kezdetén, számos kihívás áll Európa és mi magunk, Európa képviselői előtt. Ezekre a kihívásokra választ kell találnunk. Nem szabad elfelejtenünk, hogy az Európai Parlament, miközben egy jobb Európa megteremtéséért küzd, nagyon különleges szerepet tölt be: nemcsak intézményként van jelentősége, de társadalmi és egy mélyen szimbolikus szerepet is betölt. Az Európai Parlament az európai demokratikus rendszer lényege. E rendszer teljesítményének és stabilitásának a Parlament az alapja, azon eszmék és értékek védelmezője, amelyek döntéseinkben és azok következményeiben, illetve vitáinkban is érvényre jutnak. Az Európai Parlamentnek azonban van még egy teljesítendő feladata: létre kell hoznia az új Európa jövőképét, amely átnyúlik Európa jelenén, és megmutatja, milyennek kell lennie a jövő Európájának. Ahhoz, hogy ezt a jövőképet együtt létrehozassuk, képzelőerőre, tudásra, bölcsességre, és mindenekelőtt bátorságra van szükségünk.

Hannah Arendt, zsidó származású német filozófus szerint a politika az élet egyetlen olyan területe a valláson kívül, ahol csodák történnek. Pontosan 20 éve, mi, itt Európában egy ilyen csodának voltunk tanúi, és ezért hiszünk a bátorság, a képzelőerő és a bölcsesség erejében. Úgy gondolom, hogy mindenki, aki ma itt van, osztja ezt a nézetet.

(Taps)

Optimistán tekintek az előttünk álló kihívásokra. Fontos kihívásnak tartom először is a gazdasági válságot és az európai szolidaritást; másodsor az energiaügy és a környezetvédelem kérdését; harmadszor a

külpolitikát; negyedszer az emberi jogokat és az értékrendszerünket; végül pedig a Parlamentünket és annak megreformálását.

Most a gazdasági válság a legfájdalmasabb és legnehezebb előttünk álló kérdés. Erre megoldást kell találnunk, és fogunk is megoldást találni. Európa vezető szerepet vállalt, amikor megoldási javaslatokkal állt elő a G8-ak és a G20-ak csúcstalálkozóján, olyan megoldásokkal, amelyek a meglévő szociális modellünk megőrzése mellett segíthetnek a világnak a gazdaság helyreállításában. A globalizáció korában Európának egységesen kell hallatnia a hangját.

Most, a válság idején, mindennél jobban kell koncentrálnunk a gazdasági növekedésre és a munkanélküliség elleni küzdelemre. Új életet kell lehelniünk a Lisszaboni Stratégia elképzeléseibe és meg kell találnunk annak a módját, hogyan fektethetünk be új technológiákba, az innovációba, az oktatásba és az emberi erőforrásokba. A közösségi költségvetés fontos szerepet kap annak biztosításában, hogy az európai kutatási programok világos prioritásokkal és eljárásokkal rendelkezzenek.

Az új Szerződés értelmében a Parlament és a Tanács azonos költségvetési hatáskörökkel rendelkezik. Az együtdöntési eljárás alá tartozik majd a mezőgazdaság, a halászat, a külkereskedelem, a bel- és igazságügy, és a mezőgazdasági kiadások terén is egyenlő felelőségekkel rendelkezünk majd.

Óvnunk kell a protekcionizmus kísértésétől és attól, hogy a közös politikák újból tagállami irányítás alá kerüljenek. A kohéziós politikának továbbra is kiemelt szerepet kell kapnia a következő közösségi költségvetésben, ha meg akarjuk valósítani az újraegyesített kontinensünk teljes integrációját. Az egységes piac óriási vívmány. Védelmelnünk kell és meg kell szilárdítanunk annak biztosítása érdekében, hogy Európa versenyképes maradjon. Ehhez erősítenünk kell az európai integrációt, nem gyengíteni. Hagyjuk, hogy meggyőződésünk vezessen bennünket.

Ahhoz, hogy új életre keltsük és megértsük azt a Közösséget, amelyet építünk, és hogy élhessünk benne, két alapvető dolog szükséges: szolidaritás és társadalmi kohézió. Nem létezhet valódi közösség anélkül, hogy ne gondolnánk mindenkire, különösen a leginkább kiszolgáltatottakra: a munkanélküliekre, a legalacsonyabban képzetekre és a távoli vidékeken élőkre. A munkanélküliség elleni küzdelem a svéd elnökség legfőbb célja. Minden segítséget megadunk nekik e munkához.

A vasfüggöny mögött egykor azt mondtuk: „Nincs szabadság szolidaritás nélkül”. Most azt mondhatjuk, hogy „szolidaritás nélkül közösség sem létezik”, és egy modern, erős Európa sem jöhet létre.

(Taps)

A gazdasági válsággal nem birkózhatunk meg a nőkben rejlő szellemi, gazdasági és alkotó potenciál kiaknázása nélkül.

A demográfiai válság a családok és a szülővé válás támogatására szólít fel bennünket. Ügyelnünk kell arra, hogy a nők ne áldozzák fel karrierjüket családjuk és gyermekeik felnevelése érdekében.

(Taps)

Ahhoz, hogy a demográfiai válságon felülkerekedjünk, és mindeközben megőrizzük demokratikus alapelveinket, nyitott közösségnek is kell lennünk. A bevándorlás mindig is gazdagította Európát. Olyan megoldásokat kell javasolnunk, amelyek lehetővé teszik, hogy fogadjuk a bevándorlókat, megteremtjük a feltételeket az integrációjukhoz, de egyszersmind tőlük is megkívánjuk, hogy nyitottak legyenek az integráció irányában.

Jelenleg energetikai válsággal kell szembesülnünk. Az európaiak talán nem értik, mi az a geopolitika, de azt tudják, milyen az, ha nincs fűtés. Folytatnunk kell energiaforrásaink diverzifikációját azért, hogy többet fektetünk a megújuló energiaforrásokba és a fosszilis üzemanyagokba. Az atomenergia lehetősége is rendelkezésünkre áll, de ez a terület továbbra is a tagállamok hatásköre marad.

Ki kell terjesztenünk a határainkon túli gázvezetéseket, hogy többé ne függjünk egyetlen államtól sem. Növelnünk kell a gáz- és villamosenergia-hálózatok rendszerösszeköttetéseit, és mérlegelnünk kell annak a lehetőségét, hogy a gázt közösen szerezzük be olyan módon, hogy szolidaritáson alapuló európai energiapiac jöjjön létre. Úgy hiszem, itt az idő, hogy az Unió ténylegesen közös energiapolitikát folytasson, és én ezen fogok fáradozni.

(Taps)

Szintén az energia volt az, amely miatt az Európai Szén- és Acélközösség 1951-ben létrejött, és ebből a magból fejlődött ki a Közösség. Akkor Robert Schuman azt mondta: „Az ily módon a termelésben kialakuló szolidaritás világossá teszi, hogy ettől kezdve bármiféle háború [...] nemcsak elképzelhetetlen, hanem gyakorlatilag is kivitelezhetetlen lenne”. Ez az elképzelés állt eredetileg a Közösség létrehozása mögött. Energiapolitikánkban figyelembe kell vennünk az éghajlatváltozáshoz kapcsolódó veszélyeket. Zöld forradalomra van szükségünk és gátat kell szabnunk saját mértéktelenségünknek.

Az Európai Parlament vezető szerepet vállal a problémáról folytatott vitában. Az éghajlatváltozással foglalkozó ideiglenes bizottságban számos képviselőtársammal együtt dolgoztam. Önök mindannyian ismerik a véleményemet és tudják, hogy együtt fogok működni Önökkel annak érdekében, hogy Koppenhágában kompromisszumot érjünk el.

Nemzetközi téren jelentős intézmény vagyunk. Polgáraink ezt is várják el tőlünk. De Európának nagyobb szerepet kell kapnia mind az Európai Unión belül, mind pedig világszinten. A mostani jogalkotási ciklus egyik jelentős céljának egy olyan következetes és hatékony külpolitika megalkotásának kell lennie, amely a világ egészére vonatkozó jövőképpel rendelkezik.

Jean Monnet azt mondta, hogy mindenkinek van ambíciója. Már csak azt kell eldönteni, hogy az ambíció arra irányul-e, hogy valakivé váljunk, vagy hogy valamit valóra váltsunk. Legyen az az ambíciónk, hogy a jogalkotási ciklus folyamán megvalósítsunk valamit.

Melyek tehát a legfontosabb céljaink? Először: a dél- és kelet-európai szomszédaink felé irányuló aktív politizálás. Ennek érdekében folytatnunk kell az Euro-Mediterrán Parlamenti Közgyűlés keretében megkezdett munkát, és lépéseket kell tennünk az Euronest Közgyűlés keretében is.

Másodszor: a demokrácia és a felelősségteljes kormányzás modelljeinek előmozdítása. Az Unió kétoldalú csúcstalálkozóin előtt parlamenti közgyűléseinket és küldöttségeinket is be kell vetnünk parlamenti csúcstalálkozók megrendezésére. Ennek annál is inkább jelentősége van, mivel az Európai Parlament mostantól fogva sokkal több szakpolitikai területen nyilvánít majd véleményt. Az ilyen fajta együttműködést jól példázza az EUROLAT-közgyűlés.

Harmadszor: itt az ideje, hogy létrehozzunk egy valódi transzatlanti parlamenti partnerséget, és közösen kidolgozzunk egy, az egész világra kiterjedő új keretet. Igyekezni fogok, hogy az Egyesült Államok kongresszusával minden szinten megerősítem kapcsolatainkat.

Negyedszer: tovább kell mélyítenünk az Oroszországgal kialakított stratégiai partnerségünket, nem megfélekezve arról, hogy – a Kínával fenntartott kapcsolatokhoz hasonlóan – a gazdasági és politikai kérdések nem előbbre valók az emberi jogok, a jogállamiság és a demokrácia ügyénél.

(Taps)

E Parlament elnökeként mély párbeszédet fogok folytatni orosz partnereinkkel, különösen az új balti-tengeri stratégia keretében.

Ötödször: meg kell erősíteni kapcsolatainkat Indiával és a többi feltörekvő hatalommal, így Brazíliával és a Dél-afrikai Köztársasággal is. Indiának mind gazdasági, mind pedig politikai téren partnerünké kell válnia.

Hatodszor: a világ stabilitása szempontjából a Közel-Kelet továbbra is alapvető fontosságú marad. Európának e térségben is tevékeny szerepet kell vállalnia.

Hetedszer: a bővítés az egyik legsikeresebb politikai stratégiánk. Európai őseinknek talán sosem volt részük olyan tartós békében és virágzásban, mint amelyet mi manapság tapasztalunk. Ma Horvátország és talán Izland tűnik a csatlakozáshoz legközelebb álló országnak.

Nyolcadszor: az Európai Unió a fejlesztési segélyek tekintetében a világ legjelentősebb adományozója. Meg kell vizsgálnunk a jelenlegi és a lehetséges kedvezményezettekkel kapcsolatos viszonyunkat, és nem szabad megfélekezniük a velük szemben a millenniumi fejlesztési célok keretében vállalt kötelezettségeinkről. Még ha az ideérkezők közül többen is zárt ajtók előtt találják magukat, a szívünket ne zárjuk be, és tegyünk meg minden tőlünk telhetőt annak érdekében, hogy az országuk életszínvonala közelítsen a mi európai szintünkhöz.

Kilencedszer: meg kell erősítenünk az Unió által az európai biztonsági és védelmi politika keretében kiküldött katonai missziókat, amelyek száma az elmúlt hat évben 22 volt. Egyértelmű felhatalmazással kell őket felruházni és biztosítani kell számukra a feladatuk elvégzéséhez szükséges erőforrásokat. A Parlament

szorosabban kívánja ellenőrizni és felügyelni e missziókat. A Lisszaboni Szerződés értelmében a Parlamentre ruházott kibővült költségvetési hatáskörök révén javíthatjuk rugalmasságunkat, ha források odaítélésére kerül sor az általunk támogatott alapvető missziók részére.

Az új Szerződés végrehajtásának a közvetlen jövőben kiemelt szerepet kell kapnia. Vállalom, hogy a Parlamentet felkészítem arra, hogy a Szerződés hatálybalépésének napjától kezdve az új rendelkezéseknek megfelelően működjék. Ám úgy érezzük, hogy a változások a Szerződéstől függetlenül is elengedhetetlenek. Szükségét érezzük, hogy intézményünk parlamenti dimenzióját lendületesebbé tegyük.

A Parlament elnökeként az elődeim által a parlamenti reform terén az elmúlt években végzett jelentős munkára kívánok támaszkodni. De itt nem állhatunk meg, tovább kell mennünk ezen az úton. Minden tőlem telhetőt meg fogok tenni azért, hogy parlamentünkben nagyobb teret kapjon az építő jellegű politikai vita.

(Taps)

Személy szerint lelkesen támogatom, hogy gyakrabban adjunk helyet az üléstermi felszólalási kérelmeknek, mivel ez a plenáris ülésen folytatott vitát lendületesebbé teszi. A beszédemet követően is ezt a rendszert fogjuk alkalmazni. Nézetem szerint ez a kisebbségek jogait szavatoló, különösen fontos eszköz.

A reformfolyamat fontos hiányzó eleme az Európai Unió többi intézményével, a Bizottsággal és a Tanáccsal fenntartott kapcsolatok javítása. Megbízatásom során erre komoly hangsúlyt fektetek majd.

Elnökként törekedni fogok arra, hogy a Bizottsággal újfajta partnerségi modellt alakítsak ki annak érdekében, hogy megerősítsük a Parlament végrehajtásra vonatkozó ellenőrző szerepét, valamint, hogy fokozzuk a végrehajtói ágnek a Parlamenttel szembeni elszámoltathatóságát, amint azt a Lisszaboni Szerződés is előírja.

Júliusban felkértem a Bizottság elnökét, hogy vegyen részt a kérdések óráján, amelyre a Parlamentben havonta kerül majd sor. Ennek során az ülésteremben jelen levő képviselők tehetnek fel kérdéseket. Javaslom, hogy e vitákat mielőbb kezdjük el megszervezni.

(Taps)

Barroso elnök úr két héttel ezelőtt küldte meg nekünk második ciklusának „politikai irányvonalait”. Jelentős újítás, mivel annak a ténynek az elfogadását jelzi, hogy az Európai Parlament az, amely a Bizottság elnökét megválasztja. E fejlemény teljes meglepedésemre szolgál.

Egyúttal arra bátorítottam a parlamenti bizottságokat, hogy vizsgálják meg az elfogadás alatt álló jogszabályokat és tisztázzák, hogy az új Bizottság eláll-e jogalkotási javaslatától vagy módosítani kívánja vagy fenn kívánja-e tartani azokat. Ugyanakkor arra is kérem a bizottságokat, hogy a jövőbeli politikai stratégiát alaposan vitassák meg annak érdekében, hogy a biztosjelöltek meghallgatása ne kizárólag önéletrajzukon vagy szakmai tapasztalatukon alapuljon, hanem részletes jogalkotási programjukon is.

Szorosabbra kell fűznünk kapcsolatainkat a Miniszterek Tanácsával. Ahhoz, hogy e kapcsolatok megbízhatóak legyenek, tükrözniük kell, hogy a jelen Európai Uniójában a Parlament valódi társjogalkotói szerepet töltsön be.

Emellett együtt kell dolgoznunk annak érdekében, hogy megoldjuk a Lisszaboni Szerződésből eredő intézményi nehézségeket. Ilyen az együttdöntési eljárás kibővítése, az új komitológiai rendszer, az új főképviseelő és a Bizottság alelnökének kijelölése, az új külügyi szolgálat demokratikus ellenőrzése, valamint annak a kérdése, hogyan kezeljük a plenáris üléseken a „kettős tanácsi elnökséget”.

Ugyanilyen szellemben kell továbbfejleszteni az Európai Unió 27 nemzeti parlamentjével fenntartott kapcsolatainkat is. Együttműködésünk néhány éve bővülni látszik. A Lisszaboni Szerződés még inkább megerősíti majd kapcsolatainkat és növeli a nemzeti parlamentek szerepét a polgárok számára kedvező jogszabályok kidolgozásában. Az igazságügyekkel és a közbiztonsággal kapcsolatos stockholmi program kitűnő példája az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek közötti együttműködésnek.

Folytatni kívánom a Parlament emberi erőforrásaival és kiadásainak felhasználásával kapcsolatos reformot, hogy ezeket az eszközöket közvetlenül a programjainkra fordítsuk.

Intézményeink gazdagsága és ereje a különbségeinkből is ered – a különböző nemzetiségekből, a különböző gondolkodásmódokból és nyelvekből. Ezért kell a képviselők számára lehetőséget biztosítani arra, hogy amennyiben kívánják, anyanyelvükön fejtsék ki gondolataikat, jobban képviselve ezáltal választóikat.

Mindenkor tudatában kell lennünk, hogy az Unió nem csak a jövő kihívásairól szól és az egyre növekvő jólét és stabilitás jövőképeről. Az Unió mindenekelőtt az emberi jogokat jelenti.

Aggodalommal figyelem a Szlovákia és Magyarország közötti kapcsolatokban a nemzeti kisebbségek ügyével kapcsolatos jelenlegi feszültségeket. Ez továbbra is komoly probléma, ezért felajánlom támogatásomat a nézetkülönség megoldása érdekében, azon értékek mentén, amelyekben szilárdan hiszünk, és amelyek tükrözik Parlamentünk meggyőződéseit.

(Hangos taps)

A Szaharov-díj jól példázza, milyen nagyra tartjuk ezeket az értékeket. Ezzel a díjjal az emberi jogok védelmezőit tüntetjük ki, akik ma a „Szaharov-hálózat” tagjai, amit szeretnék továbbfejleszteni. Emellett szeretném, ha folytatnánk az elődöm, Hans-Gert Pöttering úr által elindított Európai Történelem Háza projektet is. Pöttering úr most is jelen van, ma is európai parlamenti képviselő, aminek mindannyian nagyon örülünk.

Ismét emlékeztetni szeretném Önöket arra, itt a Parlamentben, hogy az Unió az eszmék és értékek közössége. Ezek jelentik az Unió alapját.

Eltökélt szándékom, hogy intézkedéseket tegyek annak érdekében, hogy valamennyi bizottság és küldöttség számára biztosítsuk a műholdas televíziókhoz és az internethez való hozzáférést. Meg kell vizsgálnunk, hogyan szervezik az európai parlamenti választásokat. Például ösztönöznünk kellene az új technológiák alkalmazását a választásokon, hogy növeljük a szavazói részvételt. Itt az ideje, hogy vitát nyissunk az európai politikai pártokról. A polgároknak tudniuk kell, mire szavaznak – nem csak a saját országukban, de európai szinten is.

Nagy jelentőséget tulajdonítok az Elnökök Értekezletével folytatott együttműködésnek. Közös vállalkozás majd a felelősséget a Parlament tevékenységéért a tizennégy alelnökkel együtt, akiknek köszönöm, hogy kifejezték támogatásukat. Hasonlóképpen nagyra értékelem azt a partnerségi szellemet, amelyről a parlamenti bizottságok elnökei bizonyosságot tettek. Szeretném, ha az állandó parlamentközi küldöttségek elnökei jelentős módon befolyásolhatnák az Unió külpolitikáját. Ami a quaestorokat illeti, velük közös vizsgáljuk majd meg a Parlament költségvetésével kapcsolatos ügyeket. De mindenekelőtt az Önök együttműködésére számítok, kedves kollégáim.

Az Európai Parlament elnökeként tudatában vagyok annak, hogy az én felelősségem biztosítani az Önök számára a megfelelő munkafeltételeket, de valamennyiüket arra kérem, hogy vegyék ki részüket ebből a munkából.

Legtöbbünk számára a Lisszaboni Szerződés olyan intézményi megoldást jelent, amelyre már régóta várunk. Javítja majd az Unió képességét a jelenlegi problémák megoldására, és közelebb hozza az európai intézményeket a polgárokhoz.

A néhai Bronisław Geremek, akiről a Parlament strasbourgi épületének központi udvarát elneveztük, úgy fogalmazott, hogy az európai integráció olyan, mint a kerékpározás: folyamatosan kell hajtani a pedált, hogy megtartsuk az egyensúlyt és a helyes irányt. Ez jól példázza, hogy a Lisszaboni Szerződés ratifikációja miatt olyan nélkülözhetetlen számunkra.

(Taps)

Alig egy hónapja a lengyel parlamentben jártam az első kelet-európai nem-kommunista kormány, a Tadeusz Mazowiecki-kormány megalakulásának huszadik évfordulóján. Ez az évforduló különösen megindító volt, mivel a többi közép-európai totalitárius rendszer rohamos összeomlása is ekkor kezdődött el. Ez volt az első repedés, amely később az Európát kettéválasztó fal leomlásához vezetett.

Ma Strasbourgban szólok Önökhöz, egy olyan régió fővárosában, amelynek sorsa sok tekintetben emlékeztet az én régióm, Szilézia sorsára, amely szintén határ menti régió, és lakosainak többször változott meg az állampolgársága anélkül, hogy lakóhelyüket megváltoztatták volna.

Ünnepélyesen fogadom, hogy az elkövetkező években a Parlament elnökeként az Önök követeként fogok szolgálni, és Európa polgárai és az egész világ felé egy egyesült földrész üzenetét közvetítem majd.

Dolgozzunk együtt, hogy konkrét és gyakorlati megoldásokat találjunk azokra az óriási kihívásokra, amelyekkel jelenleg Európa és az egész világ szembenéz. Tegyük azért, hogy álmunk valóra váljék. Lássunk neki a munkának – lelkesedéssel, bölcsességgel és bátorsággal.

Mert ez a mi Európánk. Egy modern és erős Európa.

(A Ház állva ünnepli a szónokot.)

Joseph Daul, a PPE képviselőcsoport nevében. – (FR) Tisztelt elnök úr, az európai intézmények tisztelt elnökei, Buzek úr! Képviselőcsoportom mindenben támogatja a Parlamenttel és a Parlament vezetésével kapcsolatos programját az elkövetkező öt évre vonatkozóan.

Ha az Európai Parlamentnek van valamiféle betöltendő szerepe vagy elvégzendő feladata az előttünk álló öt év során, akkor az nem más, mint hogy összehétköztesse a polgárokat Európával. És ebben a feladatban nem is lehetne nagyobb előnyünk annál, mint amit egy olyan ember elnöknek való kinevezése jelent, aki az egyesült Európát szimbolizálja, mint például Ön, Buzek úr.

Ezért is szeretném elmondani, hogy büszkeséggel tölt el, hogy az én képviselőcsoportom, az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) győzte meg a Parlament nagy többségét arról, hogy Önbe helyezzük bizalmunkat.

Ez az Európa, amely mára újból egyesült, nem az intoleranciáról és a kirekesztésről szól, hanem a nyitottságról, mások véleményének és származásának tiszteletben tartásáról. Meggyőződésem, hogy ez az eszme, az európaiak együttélésének eszméje tart össze bennünket itt, ebben a Házban. Az szeretném, ha az Európai Parlament az Ön vezetése alatt elérné, hogy polgáraink is osztozzanak ezekben az értékekben.

Támogatom azt a szándékát, elnök úr, hogy elébe álljon e kihívásnak, és remélem, hogy külön erőfeszítést teszünk majd a fiatalok érdekében. Képviselőcsoportom habozás nélkül segítségére lesz ebben.

Tisztelt elnök úr, amint Ön is említette, a Parlament az elmúlt években új hatáskörökre tett szert. A Lisszaboni Szerződés hatálybalépésének lehetősége látványosan javítja majd ezt a tendenciát. Ez az egyik oka annak, hogy a PPE képviselőcsoport a Szerződés mihamarabbi alkalmazására szólít fel. Erre persze technikai szempontból fel kell készülnünk, hogy hatékony együttműködést tudjunk folytatni a Tanáccsal, szoros partnerségben a Bizottsággal, de mindenekelőtt politikai szempontból kell felkészülnünk. Az elsődleges célunk világos: gondoskodnunk kell arról, hogy a Parlament jobban összhangban legyen azzal az 500 millió polgárral, akiket képvisel.

Ehhez a Parlamentnek folytatnia kell munkamódszereinek korszerűsítését, például a vitáink szervezése terén, amit Ön is említett. Ezzel kapcsolatban támogatom az arra irányuló javaslatát, hogy a Bizottság elnökével lendületes vitát folytathassunk időszerű kérdésekről.

Hölgyeim és uraim! Az Európai Parlament működését nehéz elmagyarázni az európai polgároknak. A Parlament a tagállamokban megszokott, hagyományos „ellenzék/többség” modelltől nagyon eltérő módon működik. Mi – hangsúlyozni szeretném – a konszenzus megteremtésén dolgozunk, túllépve a saját politikai családjaink konkrét meggyőződésein.

Véleményem szerint ez a politikai cselekvés modern megközelítése. Meggyőződésem, hogy az európai polgárok el tudják fogadni ezt a megközelítést, egy feltétellel: ha vesszük a fáradságot és jobban elmagyarázzuk nekik, hogy melyek ma a legsürgetőbb kérdések Európában. Ez az a feladat, amelynek elvégzésére bátorítom Önt, és ehhez biztosíthatom Önt képviselőcsoportom támogatásáról.

Martin Schulz, az S&D képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr! Egyetértek Daul úr észrevételeivel. Buzek úr! Képviselőcsoportunk szintén támogatni tudja az Ön által ismertetett program – ha nem is az összes, de – számos pontját. Ez az Ön előadásának tartalmára vonatkozik, az Ön által javasolt eljárásbeli újításokra, illetve a parlamenti viták felfrissítésére. A Parlament képviselőinek nagy többsége egyetért az Ön által előadott beszéd tartalmával.

Nem osztom teljes mértékben Daul úr azon véleményét, hogy Ön az elkövetkező öt évre vonatkozóan felvázolta a programját. Kezdetnek vegyük inkább a következő két és fél évet, mert az is hosszú idő.

Ugyanakkor úgy vélem, Buzek úr, hogy most, az Ön hivatalba lépésekor az Európai Unió nehéz időket él át. Ez az időszak pedig az Európai Parlament számára sem könnyű. Hosszú ideje először történik meg, hogy az Európa-párti konszenzus már nem viták felett álló tény ebben a Házban. Sőt, első alkalommal, ez a képviselőház most platformként szolgál, amelyben olyan erők munkálkodnak, kapnak figyelmet és bírnak befolyással, amelyek célja pontosan az ellentéte annak, amit Ön a beszédében elmondott. Ez a tendencia az elmúlt parlamenti ciklusban kezdődött, és a legutóbbi európai parlamenti választásokon is megerősítést nyert. Drámaian megnőtt azoknak a képviselőknek a száma, akik véget akarnak vetni az európai integrációnak, akik vissza akarják fordítani azt, és akik növelni kívánják a nemzeti parlamentek szerepét.

A korábbi parlamenti ciklusban megtapasztaltuk azokat a próbálkozásokat, amelyek az Alapjogi Chartának a három intézményi elnök általi aláírása érdekében történtek. Olyan jeleneteknek voltunk szemtanúi, amelyekről sohasem gondoltam volna, hogy megtörténhetnek egy többnemzetiségű, demokratikus parlamentben. Mára több képviselő is hasonlóan vélekedik erről.

Ezért is gondolom azt, hogy Önnek igaza van. Az integrációs folyamat folytatására és elmélyítésére irányuló erőfeszítések, a Lisszaboni Szerződésért folytatott küzdelem – amely szerződés alapvetően fontos az EU bővítéséhez –, továbbá a mélyebb integráción alapuló uniós bővítésre irányuló törekvések a helyes megközelítést képviselik. Örülök annak, hogy e Ház elnöke, aki olyan országból származik, amely a legutóbbi bővítés során csatlakozott az EU-hoz, és aki országának miniszterelnökeként kezdte el a csatlakozási tárgyalásokat, hivatali ideje központi üzenetének tartja, hogy egy nagyobb Európát, egy integrált Európát építsünk. Mélyebben integrált Európát akarunk, és a mélyebb integráció részeként egy bővített Európát. Mindezzel egyetlen dolgot szeretnénk elérni, és ez központi helyet kapott az Ön beszédében: a szolidaritást, ami megteremtette a szabadságot.

Ez a szolidaritás, amelyre most itt az Unióban szükségünk van, hogy megvalósíthassuk ezt a szabadságot, a társadalmi igazságossággal együtt. Ezért a szocialisták és a szociáldemokraták teljes mértékben egyetértenek az Ön beszédével, Buzek úr. Ez a beszéd az ideológiai és spirituális alapja annak a küzdelemnek, amelyben részt kell vennünk ebben a parlamenti ciklusban.

Frissen megválasztott képviselőként volt szerencsém végighallgatni a francia elnök, François Mitterand beszédét, amelyet a Tanács soros elnökeként mondott. Soha nem felejttem el, amikor azt mondta, hogy: „A nacionalizmusnak mindig háború a vége”. Ez azt jelenti, hogy a nacionalizmus ellentéte, a nacionalizmus leküzdése, az európai eszme békét jelent. Ezért a célért fogunk harcolni Önnel együtt, Buzek úr.

(Taps)

Guy Verhofstadt, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (NL) Elnök úr! A Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért képviselőcsoport nevében először is szeretnék köszönetet mondani Önnek nyitóbeszédéért. Képviselőcsoportunk maradéktalanul azonosulni tud az Ön által ismertetett programmal. Mint már korábban is elmondtam Önnek, elnök úr, üdvözlöm a Parlament elnökének történt megválasztását, nem csak azért, mert Ön az Európai Unió bővítését szimbolizálja, hanem – és ezt hangsúlyozni szeretném – a Solidarność, azaz a Szolidaritás mozgalomban betöltött szerepéért is. A Szolidaritás mozgalom három óriási eredménnyel büszkélkedhet. A lengyelországi embereknek szavazati jogot adott, bevezette a demokráciát az egykori keleti blokk országaiban, és alapvetően megváltoztatta Európa arcát azzal, hogy egyesítette a megosztott Európát. Elnök úr, beszédéből nyilvánvaló volt, hogy mindezek révén olyan tapasztalatokat szerzett, amelyekkel az Európai Parlamentben is megvalósíthat három célt az elkövetkező öt évben, mégpedig azt, hogy az európai embereknek nagyobb beleszólásuk legyen az európai ügyekbe, az Európai Unió demokratikusabbá váljon, és hogy ezáltal előrelépést érjünk el az európai integráció terén.

Hölgyeim és uraim! Úgy gondolom, Buzek elnök úr, a nyitóbeszéde mellett még inkább hangsúlyozni kell, hogy az Eurobarometer adatai szerint az Európai Parlament az az európai uniós intézmény, amelyben a polgárok a leginkább bíznak. Ez nehéz feladatot ró ránk, hiszen nem élhetünk vissza ezzel a bizalommal, és fel kell erősítenünk az emberek hangját az európai döntéshozásban. Ugyanakkor – a beszéde alapján, elnök úr – úgy vélem, hogy kettős kihívás előtt állunk. Először is alkalmaznunk kell a Lisszaboni Szerződést és gondoskodnunk kell mihamarabbi végrehajtásáról. E tekintetben – amint azt Ön is javasolta – a lehető legrövidebb időn belül tárgyalásokat kell kezdenünk a Tanács elnökségével, hogy megállapodjunk számos módosításról.

Másodszor, elnök úr – és ez a kihívás másik oldala – úgy vélem, hogy a Parlamentnek minden lehetséges rendelkezésre álló eszközt meg kell ragadnia, hogy tovább bővítse hatáskörét. Ezt tettük a Bizottság elnökének kijelölésére irányuló eljárás során, és más ügyekben is ezt kell tennünk, minden lehetséges ponton. Véleményem szerint ezzel kapcsolatban a legfontosabb az, hogy megállapodásra kell jutnunk egy új európai és európai uniós költségvetésről az elkövetkező években. Ez szerintem kiváló lehetőség az Európai Parlament számára, hogy hangsúlyozza annak fontosságát – és megkövetelje –, hogy a jövőben ez a költségvetés az Európai Unió saját forrásain alapuljon, mivel ez a Parlament nem lesz igazi parlament addig, ameddig nem rendelkezik teljes ellenőrzéssel a saját forrásai fölött, amelyeket a jövőben saját maga szedhet majd be.

(Taps)

És ezzel kapcsolatban, elnök úr, fontos feladat hárul Önre: az, hogy összefogja a Parlament egészét ebben a küzdelemben. Ebben számíthat képviselőcsoportunk teljes támogatására, mivel mindannyian tudjuk,

különösen most, a gazdasági és pénzügyi válság idején, hogy nem a nacionalizmus vagy a protekcionizmus fogja megoldani a problémáinkat és biztosítani a jövőnket. Európa népei, az európai polgárok számára az egyedüli megoldás az európai integráció folytatása.

Sok sikert kívánok Önnek, elnök úr!

(Taps)

Rebecca Harms, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (DE) Tisztelt elnök úr! Nem szeretném megismételni mindazt, amit az előttem felszólalók már elmondtak. Képviselőcsoportom számára egyértelmű volt, hogy támogatni fogjuk az Ön jelöltségét, mert úgy éreztük, már ideje volt annak, hogy az Európai Parlament egy kiemelkedő személyisége – aki mellesleg az egyik új tagállamból származik – vegye át a Ház vezetőjének szerepét.

A jövőben azt szeretnénk látni, ha a Parlament elnökét olyan szempontok alapján választanák meg, mint például az Ön különleges szakértelme és képességei, amelyet már sokszor elismertek. És azt is szeretnénk, ha a nagy képviselőcsoportokon belüli nemzeti küldöttségek ereje talán kissé kevésbé érvényesülne, mint az olyan megközelítések, amelyeket az Önökhöz hasonló személyek alkalmaznak.

Sokat várunk Öntől, ha a Kelet és a Nyugat között még mindig fennálló komoly ellentétek megoldásáról van szó, amelyről néhány hete már beszéltem. A nyári szabadságok után és a politikai fejleményekre vonatkozó észrevételeimre alapozva csak azt szeretném mondani, hogy valószínűleg nagyon nehéz dolga lesz. Az a benyomásom, hogy a pénzügyi világválság és a később kialakult gazdasági válság nem könnyíti meg azt a feladatot, hogy a Keletet és a Nyugatot közelebb hozzuk egymáshoz. Sőt, a kihívások csak nagyobbak lettek, mivel az egyensúlytalanságok komoly problémát jelentenek.

Most egy kicsit kritikusabb hangvételben arra szeretném emlékeztetni a Parlamentet, hogy ma van a Lehman Brothers összeomlásának évfordulója. Népes delegációt küldünk a G20-ak csúcstalálkozójára, ahol a megbeszélések témája a pénzügyi válság megoldása lesz. Ennek a parlamentnek azonban nem sikerült semmiféle állásfoglalást elfogadnia ebben a kérdésben, és nem adtunk tárgyalóink kezébe egy egységes tárgyalási alapot, amellyel dolgozhatnak. Véleményem szerint ez inkább a gyengeség kifejeződése, mintsem az erőé.

Gyanítom, az van emögött, hogy még mindig nem tudunk megegyezni arról, hogyan is kerültünk ebbe a borzasztó helyzetbe. Meggyőződésem, hogy ez a súlyos válság nem csak néhány örült bankár felelőssége, hanem inkább a szabályozatlan pénzpiacok előnyeiben való neoliberális hit következményeként alakult ki, ami nemcsak az Egyesült Államokban volt meghatározó nézet és még ma is az, de a mai napig Európában is széles körben elterjedt. Az Európai Unió politikáit tekintve távol állunk attól, hogy konszenzusra jussunk a kialakult helyzet elemzésével kapcsolatban, és ezért vagyunk képtelenek arra, hogy közösen meghatározzuk a válságból való kilábalás módjait.

Ezenkívül úgy vélem, tisztelt elnök úr, hogy minden, amit a tárgyalások nemzetközi szakaszának keretében előttünk álló második nagy kihívásról mondott, azaz a klímaválság kihívásáról, helyénvaló volt. Remélem, hogy mi, európaiak erőteljesebb álláspontot tudunk majd képviselni Koppenhágában, mint most. Az a benyomásom, hogy az európaiak még mindig távol állnak attól, hogy megfelelő vezető szerepet töltsenek be az éghajlat-politika terén.

Ennek számos oka van, de egy ilyen ok sokszor az eszembe jut. Továbbra sem fektetünk kellő bizalmat az olyan elképzelésekbe, mint például a „zöld New Deal”, amelyet az ENSZ nevében Ban Ki Mun és Achim Steiner terjesztett elő. Abban sem tudunk megegyezni, hogy el kellene kezdenünk a régi ipari társadalmunk átalakítását, hogy a távolabbi jövőre is gondoljunk, illetve, hogy az éghajlatbarát technológiák, az energiahatékony technológiák és sok egyéb intézkedés jelenti a jövőt – nemcsak Európa, de a világ számára is.

Elnök úr, csak annyit tudok mondani, hogy sok komoly kihívás előtt állunk. Ha modern, fenntartható elképzelésekkel áll elő, képviselőcsoportunk biztosan Ön mögé áll. Sajnálatos, hogy nem fogunk valódi változást látni az Európai Bizottság tagjainak kinevezésében, mivel egyre nyilvánvalóbbá válik, hogy Barroso úr, a tegnapi elképzelések mögött álló legfontosabb szereplő fogja továbbra is vezetni a Bizottságot a következő parlamenti ciklusban.

Elnök úr, sok szerencsét kívánunk Önnek! Képviselőcsoportom nevében remélem, hogy izgalmas és termékeny vitákban lesz részünk.

(Taps)

Michał Kamiński, az ECR képviselőcsoport nevében. – (PL) Tisztelt elnök úr! Nagy örömmel hallgattam a beszédét és közös munkánk programját az elkövetkező két és fél évre. Nagyon köszönöm a beszédét. Ezzel bizonyította, hogy tisztelettel fordul felénk, az Európai Parlament képviselői felé, olyan tisztelettel, amely független a képviselőcsoportoktól és származási országainktól vagy az általunk vallott nézetektől. Beszéde ösztönzőleg hatott ránk, mert úgy hiszem, hogy a Parlamentünknek valóban olyan vezetésre van szüksége, amelyet ma Ön jövőképeben felvázolt itt nekünk. Nem értünk mindenben egyet, és nem titok, hogy véleménykülönbségeink vannak. De először erről szeretnék beszélni, bizonyos tekintetben reagálva azokra a hangokra, amelyeket szintén hallottam ma ebben a Házban.

Jó, hogy a Parlament olyan hely, amely vitáknak ad otthont, és ahol olyan emberek találkozhatnak egymással, akik eltérő nézeteket vallanak különböző témákról, így például Európa jövőjéről is. Viszont törekednünk kell arra, hogy jóhiszeműen szembesítsük nézeteinket mások nézeteivel, és akkor mindig meglesz a kompromisszum lehetősége. Ha feltételezzük, és én feltételezem, hogy ebbe a Házba mindenki jó szándékkal érkezett és a legjobbat akarja kontinensünknek, akkor képesek leszünk áthidalni a különbségeket és mindig nyitottak leszünk az eszmecserére. Csak jó szándéokra van szükség.

Ugyanakkor mi, az Európai Konzervatívok és Reformerek képviselőcsoport tagjai, akik büszkék vagyunk arra, hogy egy újfajta dimenzióval bővítsük az Európáról szóló politikai gondolkodást a Parlamentben, természetesen erősen akarjuk hallatni a hangunkat azon polgárok nevében, akik megválasztottak bennünket. És bár nem tagadjuk egyetlen olyan képviselő demokratikus felhatalmazását sem, aki itt ül ebben az ülésteremben, sőt, maximálisan tiszteletben tartjuk felhatalmazásukat, a saját szavazóinkat képviseljük. A szavazóink tudták, hogy mire szavaznak, amikor olyan pártokat támogattak, amelyek az ECR-csoport részét alkotják.

Elnök úr! Megválasztása történelmi jelentőségű volt. De engedje meg, hogy emlékeztessen képviselőtársaimat, hogy ma itt van velünk az ülésteremben egy lengyel fiatalokból álló csoport, akiket különböző képviselőcsoportok tagjai hívtak meg. Ezek a lengyel fiatalok június 4-én születtek, amikor országunkban először tartottak részben szabad választásokat. A június 4-én születettekkel való találkozástól érezhetjük, hogy már nem vagyunk fiatalok, mert látjuk, hogy ők már felnőtt emberek. De amikor elbeszélgettem ma velük, rá kellett jönnöm, hogy egyszerűen felszálltak a buszra Rzeszówbán, amely Délkelet-Lengyelországban található, és úgy jöttek el egészen Strasbourgig, a Parlamentjükig, hogy egyetlen határnál sem kellett megállniuk. Amikor ezt hallottam, arra gondoltam, hogy közülünk, akik emlékezünk június 4-ére, nincs senki, aki boldogabb eseményt el tudna képzelni annál, hogy ma fiatal lengyelek, csehek, észtek és litvánok jönnek ide a Parlamentjükbe.

Elnök úr! Biztos vagyok abban, hogy védelmezni fogja ezt a Parlamentet, ezt a demokratikus intézményt, amely fórumot szolgáltat a valódi vitához azoknak az embereknek a számára, akik őszintén segíteni akarják az Európai Unió polgárait. És ma, amikor felidézzük, hogy Ön is, elnök úr, egy olyan országból jön – az én hazámból –, amely nagyon sokat szenvedett a totalitárius rendszer alatt, egy dolgot biztosan tudunk, és ez őszintén a legjobb dolog az EU-val kapcsolatban: az Európai Unió 60 háború nélküli évet biztosított Európa nemzetei számára. Ez óriási teljesítmény az Unió részéről. És bár mi, az ECR képviselőcsoport tagjai meg akarjuk reformálni ezt a szervezetet, amit nevünkben is jelzünk, ez nem jelenti azt, hogy nem hiszünk benne. Hiszünk egy jobb Európában, és egy ilyen Európáért, amely közelebb van a polgáraihoz, egy jobb Európáért dolgozunk majd ebben a parlamenti ciklusban.

(Taps)

Eva-Britt Svensson, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (SV) Tisztelt elnök úr, engedje meg, hogy ismét gratuláljak a megválasztásához.

Az átláthatóság, a demokrácia és a pluralizmus tiszteletet érdemlő szavak az EU és a Parlament számára, de nem szabad, hogy ezeket pusztán szimbolikus politikákká változtassuk. Sajnos ez a néhány fogalom időnként nem több, mint szép szó. A valóságban a megállapodások zárt ajtók mögött jönnek létre. Ezért egy másfajta munkamódszerre van szükségünk itt, a Parlamentben, amely a valódi demokrácia őszinte szellemében biztosítja munkánk és döntéseink nyilvánosságát. Nyílt munkamódszerre van szükségünk, amely minden képviselőcsoportra és a Parlament minden képviselőjére vonatkozik. Ha vannak olyan európai parlamenti képviselők, akik nem érzik úgy, hogy részesei a munkának és akik nem tájékozottak a munkával kapcsolatban, hogyan várhatjuk el a polgárainktól a részvételt, hogy bízzanak a munkánkban és hogy elmenjenek szavazni a választásokon? Minden eszközzel azon legyünk, hogy alkalmazzuk az új technológiákat – hiszen

gondoskodnunk kell a tájékoztatásról –, de nem feledkezhetünk meg a részvétel legfontosabb kellékéről: a demokráciáról és az átláthatóságról.

Jelenleg pénzügyi válságot, környezetvédelmi válságot és éghajlat-változási válságot élünk át. Meg kell még említenem, hogy vannak olyan kereskedelmi megállapodásaink, amelyek időnként csak súlyosbítják az élelmiszerellátással és a szegénységgel kapcsolatos problémákat a világon.

A baloldal meglátása szerint a válságot úgy oldhatjuk meg, ha nem folytatjuk ugyanazt a politikát, amely időnként hozzájárult e problémák kialakulásához. Európa polgárainak másfajta politikára van szükségük. Másféle politikát érdemelnek, olyat, amely az emberek szükségleteit helyezi előtérbe és nem a piacét, mint ahogyan az ma történik. Úgy mozdíthatjuk el a politikát a megfelelő irányba, ha például megállítjuk a közszolgáltatások privatizációját és deregulációját. A piac nem kudarcot vall, amikor például az emberek munka vagy szociális jogok iránti igényét kell kielégíteni. Most szembe kell néznünk a következményekkel.

Beszélünk a demokráciáról. A demokrácia azt is jelenti, hogy polgári jogaink és alapvető szabadságaink soha nem sérülnek. Jelenleg számos olyan javaslatunk van, amely a polgáraink további ellenőrzésére vonatkozik. A szólásszabadságnak az interneten is érvényesülnie kell.

Az EU-nak és polgárainak tehát másféle politikára van szükségük, amely igazságosabb társadalmat és nagyobb szolidaritást teremt. Mi, az Egységes Európai Baloldal/Északi Zöld Baloldal képviselőcsoport képviselői készen állunk arra, hogy kivegyük részünket egy igazságosabb és szolidárisabb Európa, valamint egy igazságosabb és jobb világ megteremtésében, és boldogan vállaljuk a munkával járó felelősséget.

Francesco Enrico Speroni, az EFD képviselőcsoport nevében. – (IT) Elnök úr! Gratulálok a kinevezéséhez! Örömmel hallgattam a nyitóbeszédét, a programját, és most egy olyan területre szeretnék koncentrálni, amely – véleményem szerint – nekünk, európai parlamenti képviselők számára a legfontosabb, vagy amelynek a legfontosabbnak kellene lennie. A jogalkotási munkánkról van szó.

Fontos a legjelentősebb hatalmakkal folytatott párbeszéd, fontosak a missziók, de egy parlament legfőbb feladata – legalábbis véleményem szerint – az, hogy törvényeket alkosson, szabályokat állapítson meg, mert elsősorban e feladat végrehajtására választottak meg bennünket, kaptunk felhatalmazást. Az egyik probléma az, hogy nem rendelkezünk a kezdeményezés jogával, mivel az alapító atyák és azok utódai megtagadták ezt tőlünk. Folyamatosan állásfoglalásokat szavazunk meg és írásbeli nyilatkozatokat írunk alá, amelyek után nem történik semmi, mivel a Bizottság nem veszi ezeket figyelembe.

Barroso úr szerint ez így helyénvaló, mert ha a Bizottság elfogadhatná a Parlament jogalkotási javaslatait írásbeli nyilatkozatok és állásfoglalások formájában, az ellentétes lenne a Szerződésekkel, amelyek ezt nem teszik lehetővé. Hadd mondjam el, hogy ezt az értelmezést gyanúsnak találom: a Szerződések ezt nem írják ugyan kifejezetten elő, de erre vonatkozóan tiltást sem tartalmaznak.

Hangsúlyozni szeretném, hogy amikor a Parlament kér valamint, amikor a Parlament egy jogalkotási kezdeményezést kér, azt európai polgárok millióinak a nevében kéri, a sok millió európai polgár többsége nevében, mivel az írásbeli nyilatkozatok és az állásfoglalások elfogadásához egyaránt többségi támogatásra van szükség.

Ezért biztos vagyok abban, hogy Ön, elnök úr, keményen fog dolgozni azért, hogy a Bizottsággal elfogadtassa, hogy az európai parlamenti képviselők által előterjesztett javaslatok uniós jogszabályokká válhassanak, összhangban az emberek választóink akaratával. Ez fáradtságos feladat, de biztos vagyok abban, hogy Ön mindent megtesz a siker érdekében.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Tisztelt elnök úr! Független képviselőként egyrészt természetesen saját nevemben szeretnék szólni, de ugyanakkor néhány kollégám nevében is: nem a PVV-t képviselő holland kollégám nevében, de a *Front National*-beli kollégáim, a bolgár *Ataka* párt tagjai, az osztrák FPÖ párt tagjai, a *Brit Nemzeti Párt*, a magyar *Jobbik* és a flamand *Vlaams Belang* párt tagjai nevében.

El szeretném mondani, elnök úr, hogy nincs semmiféle kétségem az Ön által tett javaslatok őszintesége felől. Mindazonáltal engedje meg, hogy elmondjam, kétségeim vannak e javaslatok realitásával kapcsolatban.

Ön először a gazdasági válság problémájáról beszélt. Tény, hogy európaiak millióinak kell végignézni, ahogyan a globalizáció természetellenes hatásai értékeiket és munkahelyüket fenyegetik. Ez a globalizáció most elfordul tőlük a kisebbség érdekeit szem előtt tartva, a munkavállalóikat cinikusan kihasználó országok tisztességtelen versenye felé, az államok feletti pénzügyi érdekek kapzsiságát szolgálva. Szomorú módon az Unió nem védte meg az európaiakat ettől a helyzettől. Sőt, inkább belelőtte őket abba.

Másodszor, szerény álláspontomból kiindulva, ugyanakkor azon politikai erők véleményét kifejezve, amelyekről Schulz úr hajlandó volt elismerni, hogy fenyegetést jelentenek a hagyományos szervezetekre – ezt köszönöm neki –, fel szeretném szólítani a Parlamentünket és Önt, elnök úr, hogy legyenek mértéktartóbbak és határozzanak meg bizonyos önkéntes korlátokat a hatáskörünk tekintetében. Európaiként és keresztényként szilárd meggyőződése, hogy az általunk érvényesített jogok közül számos egyetemes érték. És kitartok amellett, hogy nem a mi feladatunk, hogy a világot alapelvekkel és törvényekkel ellássuk, annál is inkább, mert az olyan szervezetek, mint az ENSZ, pontosan ezt a célt szolgálják, és annál is inkább, mert itt Európában is rengeteg a tennivaló. Itt, Európában, ahol az élethez való joggal ellentétben lehetővé tesszük saját gyermekeink elpusztítását, ahol a véleménynyilvánítás szabadságával ellentétesen erkölcsi, média-, politikai és igazságügyi diktatúrát kényszerítünk rá az emberekre, amit „politikai korrektség”-nek hívunk. A miénkhez hasonló politikai csoportosulásoknak, amelyek európaiak millióinak a szenvedését és reményét fejezik ki, megkülönböztetést és üldöztetést kell elszenvedniük, sokszor akár fel is oszlatják ezeket – ez történt a *Vlaams Blok* párttal Belgiumban, amit valóságos botrány övezett, ami ugyanakkor egyetlen egy tiltakozást sem váltott ki ebben a Házban. Ha mindez Afrikában vagy Latin-Amerikában történt volna, kétségkívül hallottuk volna az események egy más verzióját is.

Mi, független képviselők, nem rendelkezünk ugyanolyan jogokkal, mint a többiek – ez teljesen egyértelmű –, és amint tegnap már elmondtuk Önnek, még mindig nincs képviselőnk az Elnökök Értekezletében.

Végül, a szavazási módok miatt európaiak millióitól tagadják meg annak a lehetőségét, hogy képviseltetve legyenek saját országuk jogalkotási szerveiben, amelyeknek elméletileg az összes szavazót képviselniük kellene, azok sokféleségével együtt.

Befejezésképpen azt szeretném, ha mindannyian emlékeznénk a munkánk során arra, hogy Európa az emberiség történelmében azt a régiót jelenti, amely feltalálta a nemzetek szabadságát, amely máshol nem volt megtalálható; e nemzetek egyenlő méltóságát; valamint joghatóságuk és a be nem avatkozás elvének tiszteletben tartását, ami azt jelenti, hogy a saját területén mindenki a saját ügyeiért felelős. Ez az európai civilizáció egyik nagy hozzájárulása az emberi örökséghez.

Cecilia Malmström, a Tanács soros elnöke. – (SV) Tisztelt elnök úr! A Tanács elnökségének tagjaként első alkalommal szólalhatok fel a képviselőház előtt. A svéd elnökség, a Tanács egésze és persze a magam nevében szeretnék őszintén gratulálni Önnek, elnök úr. Húsz évvel a berlini fal leomlása után csodálatos dolog, hogy ezen a posztjon láthatjuk Önt. Tudom, ez személyes siker az Ön számára. És siker az Európai Parlament számára is, és mindannyiunk számára, akik lelkesen támogatjuk az európai együttműködést és mindent, amit az képvisel.

Szeretném megköszönni Önnek ezt a messzire tekintő beszédet és a Parlamentnek szánt ambiciózus terveket. Meggyőződése, hogy az Európai Parlament biztonságban lesz az Ön irányítása alatt. Elnökként remélhetőleg konkrét döntésekre kerül majd sor, sőt, arra a csodára is, amelyet említett. Mi, itt a Tanácsban már nagyon várjuk, hogy munkához láthassunk Önrel és az Európai Parlamenttel. Sok képviselő beszélt az előttünk álló számtalan kihívásról: az éghajlatváltozásról, a gazdasági válságról, a munkahelyekről, Európa a világban betöltött szerepéről stb.

Önöknek itt fontos jogalkotási feladatuk van, amit a polgárokat képviselve látnak el, de fontos szerepet kapnak az itt folyó vitákban is. Az Európai Parlament számára rendkívül fontos, hogy mindenkor kiálljon az európai értékek mellett. Ha a Lisszaboni Szerződés hatályba lép – én nagyon remélem, hogy ez megtörténik –, az Európai Parlament szerepe megnő és ezáltal az Önök befolyása is megnövekszik majd az európai menetrenddel kapcsolatban. Tudom, hogy Ön, elnök úr, komolyan veszi majd az Európai Parlament és az intézmény szerepének védelmét, de remélem, hogy az összekötő szerepét is betölti majd más intézmények felé, és komoly partner lesz a párbeszéd során. Az Elnökség már várja, hogy párbeszédet folytathasson Önrel az elkövetkező hat évben, és minden jót kívánunk a munkájához.

Elnök. - Az új európai parlamenti képviselőknek szeretném elmondani, hogy a miniszter asszony korábban képviselő volt itt, a Parlamentben, tehát közülünk való.

José Manuel Barroso, a Bizottság elnöke.. – Tisztelt elnök úr! A Bizottság és a magam nevében ismét őszintén gratulálok Önnek és a lehető legjobbakat kívánom a hivatali idejére. Az Ön megválasztása nemcsak Európa újraegyesítését szimbolizálja, de egy olyan Európát is, amely szorosan kötődik az olyan központi értékekhez, mint a szabadság és a szolidaritás.

Személyesen és az általam képviselt intézmény nevében vállalom, hogy szoros együttműködést folytatok Önrel és az Európai Parlamenttel. A Parlament és a Bizottság az a két *par excellence* közösségi intézmény,

amelyek a közösségi ügyekben alapvető szerepet töltenek be. Önt és a Parlament valamennyi képviselőjét közvetlenül választották meg az európai polgárok, a Bizottságnak pedig joga és kötelessége, hogy az európai érdekeket minden egyéb más érdek fölé helyezze. Hiszem, hogy különleges felelősségünk van az európai projekttel kapcsolatban, amelyet a Szerződések teljes körű tiszteletben tartása mellett kell végrehajtanunk.

Ezért szeretném megismételni, hogy készen állok az együttműködésre az európai parlamenti demokrácia előrehaladásának biztosítása érdekében.

(Taps)

ELNÖKÖL: PITTELLA ÚR

alelnök

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). - (IT) Buzek úr! Nagy örömmel hallgattam a beszédét, különösen a Parlament intézményi és társadalmi szerepéről szóló részt, amelyet Ön az európai demokratikus rendszer lényegéként jellemezett.

Ma a 27 tagú Uniót ünnepeljük, amelynek képviselői ismét összegyűltek itt, a terror ideológiái által okozott megosztottságot követően, amely falakat húzott fel kontinensünkön, olyan falakat, amelyek azonban nem voltak tartósak, és amelyeket a demokrácia és a szabadság sodrai ledöntöttek.

Idén van a harmincadik évfordulója annak, hogy közvetlen és általános választójog alapján először európai parlamenti képviselőket választottak, és ebben az évben ünnepeljük a berlini fal leomlásának huszadik évfordulóját is. Ha visszaemlékszünk, Buzek úr, 30 évvel ezelőtt, amikor a szüleim először választottak európai parlamenti képviselőket Olaszországban, az Ön országában még nem volt biztosított a szavazójog.

1979-ben, csupán egy évvel azután, hogy Karol Wojtylát a katolikus egyház pápává választotta, miközben Olaszországban és más országokban az első európai parlamenti választásokat tartották, Ön már aktívan tevékenykedett az akkor még csak félig legális szakszervezet, a Szolidaritás tagjaként. Ez a szakszervezet azért küzdött, hogy demokráciát és szabadságot harcoljon ki az Ön országában. Mi, ugyanezekért a jogokért járultunk az urnákhoz, miközben Ön nap mint nap az életét kockáztatta és az elnyomás fenyegetésének árnyékában élt.

Ezért, Buzek elnök úr, megtiszteltetés számomra, hogy kicsiny és valószínűleg nem döntő jelentőségű szavazatommal hozzájárulhattam az Ön megválasztásához, és örömömre szolgál, hogy ma, itt a Parlamentben különböző történelmek jelene keresztezi egymást és válik azonos értékek és eszmék által nemesebbé: országok történelmei, amelyek együtt szilárdítják e fiatal Európa nagyszerű történelmét.

Marek Siwiec (S&D). - (PL) Tisztelt elnök úr, gratulálok megválasztásához és kiváló beszédéhez. Örültem volna, ha beszédében nagyobb figyelmet fordít Kelet-Európa országaira. A közeljövőben nagy jelentőségű választást tartanak Ukrajnában. Az Európai Parlamentnek különös felelőssége van azzal kapcsolatban, hogy érdeklődést mutasson az említett ország demokratikus folyamatai iránt. Az Európai Parlament, az Európai Unió legfőbb szervezete támogatta azokat a jelentős változásokat, amelyekre öt évvel ezelőtt került sor.

Azt szeretném kérni, hogy ezt a kérdést – az ukrajnai elnökválasztáshoz kapcsolódóan – különleges és nem szokványos módon kezeljék, az erre kijelölt intézmények és küldöttségek bevonásával, hogy az Európai Parlamentet komoly intézményként ismerhessék el, amelyet foglalkoztatnak az ukrán demokratikus folyamatok.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). (DE) Tisztelt elnök úr, gratulálok, és különösen egy dologgal kapcsolatban szeretnék szólni. Egy parlamentet annak alapján ítélnék meg, hogy milyen módon használja fel és ülteti gyakorlatba jogait, illetve azon tény alapján, hogy nem húzódik a háttérbe, ha jelentősebb politikai vitára kerül sor.

Valamennyien felelősek vagyunk azért, hogy Önnel együtt dolgozva biztosítsuk azt, hogy a Parlamentre ne nehezedjék a félkész vagy az egyes lobbisták egyoldalú érdekeit képviselő bizottsági javaslatokból eredő nyomás. Felelősek vagyunk azért, hogy az ilyesmivel szemben határozottan felemeljük a hangunkat, és így is kell tennünk. Át kell gondolnunk, hogy a Lisszaboni Szerződés hogyan változtatja majd meg helyzetünket. Remélem, hogy mindennek eleget tudunk tenni.

Egyértelműen be kell bizonyítanunk – és véleményem szerint ez a Bizottság elnöke megválasztásának kérdésére is vonatkozik –, hogy élünk a jogainkkal, és ezt egyértelművé kell tennünk a Bizottság számára is. Ez azt jelenti, hogy nem szabad Barroso urat közvetlenül megválasztani.

Zoltán Balczó (NI). - (HU) Tisztelt Buzek elnök úr, engedje meg, hogy bár képviselői helyén ül, közvetlenül Önhöz intézzem a szavaimat. Az Ön megválasztását úgy értékelték itt a Parlamentben, mint annak a jelét, hogy nincs többé keleti blokk, csak egységes Európa. Ön arról szólt beszédében, nincs régi és új Európa többé, csak a mi Európánk van.

Sokan sajnos nem érzik így, és Ön arról is szólt a beszédében, hogy milyen félelmet éltek át a csatlakozott országokban 2004-ben. Ma viszont ismeri a családottságot, ami ott tapasztalható. Az oka az, hogy nincs egyenjogúság. A kulcskérdés az egyenjogúság. Lindbad államtitkár úr a költségvetés alapelveként említette az egyenjogúságot. Ha ez így van, vajon az agrártámogatások terén miért nincs egyenjogúság? Magyarország bizonyította, hogy intézményrendszerével képes ezek fogadására, mégis diszkriminálva van.

Elnök úr mindenkit anyanyelve használatára buzdított. Örülök, hogy ebben a Parlamentben magyarként egyenjogú vagyok, de az anyanyelvemet használva Szlovákiában büntetnének. Elnök úr följánlotta közvetítését, ezt nagyon köszönjük, ennek azonban egy esetben lesz objektív eredménye, ha a magyar kisebbség szülőföldjén szabadon használhatja az anyanyelvét. Ehhez is kívánok Önnek sok sikert!

Zuzana Roithová (PPE). - (CS) Tisztelt elnök úr! Nagy-nagy örömmel tölt el, hogy Ön, aki határozott erkölcsi tartással rendelkező polgár, s emellett tetőtől talpig sziléziai is, veszi át a stafétabotot Hans-Gert Pötteringtől, és – hozzá hasonlóan – Ön is az emberi jogokhoz és a nemzetek közötti szolidaritáshoz hasonló értékek tekintetében egyesült Európa lehetőségét hangsúlyozza. A gazdasági válság árnyékában zajló választások ezt a szolidaritást teszik próbára. Ami az itteni szavazást illeti, azzal kapcsolatban nem félek, de tudom, hogy az egyes polgárok és a regionális politikusok egyre gyakrabban kritizálják itteni szavazatainkat azzal, hogy minden szentnek maga felé hajlik a keze. Ezért szeretném Önt arra kérni, tisztelt elnök úr, hogy amikor az itt, az Európai Parlamentben folyó munkákról beszámol, fordítson a korábbinál nagyobb figyelmet az európaiaknak a globális tekintetben elért helyzetére.

Charles Tannock (ECR). Tisztelt elnök úr! Mindig is csodáltam Bizottságunk elnökét, Barroso urat, aki a szabad piac atlantista híve, amely pártomnak is szívügye, és határozottan támogatja. Jó barátja vagyok Portugáliának is, és ezért nagyon boldogan támogatom José Manuelt.

Aggaszt azonban az, amiről tegnap a *Daily Telegraph*-ban olvashattam, azaz, hogy egyetértett az ALDE képviselőcsoporttal abban, hogy új, nagy hatalommal rendelkező emberi jogi biztosságot hozzanak létre a Bizottságban, amely a külső és belső emberi jogi kérdésekkel foglalkozna. Ez teljes mértékben ellentétesnek látszik a Parlamentnek a jobbközép által vezetett azon határozatával, hogy elvetik az új összevont emberi jogi bizottság gondolatát, és megkettőzik az Európa Tanács és az Európa Tanács saját emberi jogi biztosságának feladatait. Arra kérem Barroso elnök urat, hogy pontosítsa politikai elképzeléseit, illetve szándékait.

Elnök. – Úgy vélem, e kérdést valamikor máskor kellene feltenni a mai nap folyamán, konkrétan akkor, amikor Barroso úr nyilatkozatát vitatjuk meg, nem pedig most.

Csaba Sógor (PPE). - (HU) Elnök úr, Buzek elnök úr, ön a szlovák-magyar vitáról beszélt. Nem szlovák-magyar vita van. Szlovák-európai uniós vita van, hiszen alapvető európai értékekből űz gúnyt egy ország. Önnek nem Szlovákia és Magyarország, Önnek az Európai Unió parlamentje és Szlovákia között kell egyeztetnie, hiszen aláírt, ratifikált dokumentumokat és szerződéseket sért meg ez az ország.

Kettő: Szilézia. Örülök, hogy említette. Sok ilyen területe van az Uniónak, amely az elmúlt évszázadban több ország tulajdonában volt. Mi, magyarok tíz országba szakadtunk az első világháború után, ebből hét uniós ország. Nagyon hálásak vagyunk, hogy fegyver és határmódosítás nélkül együtt lehetünk. Kárpátjában öt államnyelvet tanultak az elmúlt évszázadban. És miért említem ezt? Mert az én országomban is, ahol élek Székelyföldön, Erdélyben a mindenkori román hatalom még mindig szégyelli az anyanyelvünket és a szimbólumainkat.

De nem csak a keleti blokkban, nyugaton is baj van az európai emberjogi értékekkel, ezért szorgalmazzuk, hogy ne csak kisebbségi biztos, de egy kisebbségi kerettörvénye is legyen Európának, amely minden európai ország számára kötelező.

Diane Dodds (NI). - Tisztelt elnök úr! Köszönöm beszédét! Úgy vélem azonban, más-más úton járunk. Azok egyikeként állok Ön előtt, akik az együttműködő nemzetek Európájában hisznek, nem pedig a Lisszaboni Szerződés szerinti föderalista megközelítéshez kötött Európában.

Október 2-án az ír választókat – immáron másodszor – a Lisszaboni Szerződésről való szavazásra kéri, egy olyan szerződésről, amelyet azért félceltek össze, hogy megkerüljék azt, hogy az emberek elutasítsák az Európai Alkotmányt. Elismerően kell szólnom az Ír Köztársaság választóiról azért, mert a józan ész szerint döntöttek az első népszavazás alkalmával, és úgy hiszem, a második alkalommal is erről a józan észről tesznek tanúbizonyságot. Arra bátorítom őket, hogy maradjanak határozottak a Szerződés elutasításával kapcsolatos szándékukat illetően. A jövőt illető ígérek és fenyegetések eredménytelennek bizonyultak a Szerződés alapvetéseinek megváltoztatásával kapcsolatban. Továbbra is tévutat jelentene Európa és az európai nemzetek számára.

Úgy vélem azonban, hogy e döntés lehetőségét népemnek, a brit népnek is meg kellene adni. A munkáspárti kormány népszavazást ígért, és a munkáspárti kormánynak be kell tartania ígéretét. Ha mégsem, akkor esetleges konzervatív utódjának kell ugyanezt tennie.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). - (HU) Elnök úr, magyarként, Lengyelország barátjaként, közép-európaiként, új tagállamként nagy öröm és elégtétel az Ön elnöki tevékenysége, mert ez hozzájárulhat a 12 új tagállam teljes emancipációjához, hiszen egyelőre mi csak egyenlők vagyunk, de szeretnénk egyenlőbbek lenni.

Történelmi az Ön vállalása Elnök úr, mert egy olyan kényes kérdést vállal Sziléziaként, amit korábban nem vállaltak, nevezetesen, hogy közvetítő szerepet vállal a nemzeti kisebbségek ügyében. Európában 15% a kisebbségi, 6,5% migráns, immigráns kisebbségi, döntően Nyugat-Európában és 8,5% a történelmi kisebbség aránya.

Az, hogy Ön vállal közvetítést a magyar-szlovák konfliktusban és Szlovákián belül a szlovák többség és a magyar nemzeti közösség között, ez egy történelmi tett. Remélem, a Bizottság is követni fogja ezt a példát. Nem lehet szőnyeg alá söpörni Európában a kisebbségek ügyét. Köszönöm a figyelmet és kívánok Önnek sok sikert.

Antonello Antinoro (PPE). - (IT) Tisztelt elnök úr, hölgyeim és uraim! Szeretném kifejezni Buzek úrnak, milyen büszke vagyok arra, hogy egy olyan fontos intézménynek lehetek tagja, mint az Európai Parlament, amelynek Ön az elnöke. Azok az áldozatok, amelyeket hazájában 20 évvel ezelőtt hoztak, és amelyek lehetővé teszik a korábban említett 12 országnak, hogy képviselttel rendelkezhessenek e Parlamentben, még erősebbé teszik Európát.

Szeretném azonban kifejezni aggodalmamat azzal a programmal kapcsolatban, amelyet beszéde során adott elő, és amely programnak erősebbé kellene tennie a Parlamentet – és remélem, erősebbé is teszi majd. Remélem, hogy amit bejelentett, az majd meg hozza a gyümölcsét.

Remélem, hogy az Európai Bizottság következő elnöke, aki – és ebben biztos vagyok – Barroso úr lesz, odafigyel majd Önre az Ön által használt erőteljes kifejezések miatt is, annak biztosítása érdekében, hogy a Parlament eleget tegyen annak a több mint 550 millió európai polgár elvárásainak, akik ránk szavaztak, akik bennünket választottak és akik azt kívánják és ahhoz ragaszkodnak, hogy a Parlament és benne mindegyikünk megadja azokat a válaszokat, amelyeket talán Európa megpróbált ugyan megadni, de nem teljes sikerrel.

Munkájának ezen aspektusával kapcsolatban reménykedem, és biztos vagyok abban, hogy az Ön révén megszerezhetjük azt a bizonyosságot, amelyre beszédében saját maga is utalt.

Miloslav Ransdorf (GUE/NGL). - (CS) John Stuart Mill volt az, aki azt mondta: a parlament a nemzet életének tükré kell, hogy legyen. Ez nem akármilyen teljesítmény, és – véleményem szerint – fontos az előttünk álló hivatali ciklus esetében is, különösen, mivel Európa túl fontos ahhoz, hogy kizárólag az úgynevezett politikai elit döntéseire bizzuk.

Michael Theurer (ALDE). (DE) Tisztelt elnök úr! Fogadja lelkes gratulációm a beszédéhez. Az Európa megosztottságát lezáró folyamat egyfelől a közép- és kelet-európai országok szabadságvágyának, másfelől pedig annak a vonzalomnak az eredménye, amelyet Európa mint gazdasági modell keltett bennük.

Azt hiszem, hogy túlfelül kicsi a jövőbe vetett bizalmunk. Ha e bizalmat mi itt Európában nem tudjuk megeremteni, akkor ki tudná? Nagyobb meggyőződéssel kell kifejeznünk, hogy képesek vagyunk bizakodóan dolgozni problémáink megoldásán. Óriási lehetőségeink vannak, és a világban mindenütt megvan a növekedés lehetősége. Amíg vannak a világon emberek, akiknek árukra és szolgáltatásokra van szüksége, addig mindig

van lehetőség a növekedésre is. Biztosnak kell lennünk abban, hogy Európának is jut egy szelet ebből a tortából, és ez minden résztvevőnek a hasznára lesz majd.

Szeretném mindannyiunkat arra ösztönözni, hogy nagyobb bizalommal forduljunk a sikeres modellt jelentő Európa felé, és arra kérem Önöket, felszólalásaikban is ezt a gondolatot közvetítsék.

Krisztina Morvai (NI). - (HU) 2006. október 23-án Magyarország az 1956-os forradalom és szabadságharcra emlékezett. Ezen a napon a kormány által irányított hatalmas rendőri erők megtámadták a békés tüntetőket, a járőkeket, sőt, számos békésen éttermekben vacsorázó külföldi turistacsoportot is.

Totális terror uralkodott el az országban, sok száz ember súlyos sérülést szenvedett, egyebek mellett 14 embert szemén lőttek, akik közül sokan a szemük világát is elvesztették. Sok száz embert börtönöztek be, indítottak ellenük koncepciók büntetőeljárásokat, amelyek nemrégiben végződtek - gyakorlatilag kivétel nélkül felmentéssel.

A kormányfő elismeréssel adózott a rendőrök kiváló munkájának. Ma ennek az Európai Parlamentnek, kedves Elnök úr, a LIBE bizottságának, a szabadságjogi bizottságának olyan alelnöke van Göncz Kinga személyében, aki ennek a szemkilövető kormánynak volt a tagja. Szeretném hallani Elnök úr véleményét erről, és szeretném kérni Magyarországot nevében, hogy legyen hű a szolidaritás szelleméhez, harcoljon az emberi jogokért az Európai Unióban és harcoljon azért, hogy Magyarországon a 2006 ősze óta folyamatosan fennálló emberi jogi krízishelyzet megszűnjön, és az a személy, aki ebben a Parlamentben erre emlékezteti az embereket és segíényt hoz a Parlamentre, mondjon le a polgári szabadságjogi bizottság elnökhelyettesi tisztjéről.

László Tőkés (PPE). - (HU) Romániai magyarként a szolidaritás szellemében gratulálok Jerzy Buzek elnök úrnak, ő méltó utódja Hans Gert-Pöttering volt elnökünknek. A szolidaritás szellemében emlékezzen vissza arra, hogy 70 évvel ezelőtt a lengyel menekülteket befogadta Magyarország!

A szolidaritás szellemében fejezem ki örömünket, hogy a Solidarność egyik kulcsfigurája került a Parlament élére, de hadd emlékezzem meg II. János Pál pápáról és a hit dimenziójáról. A szabadságot jelentette a Solidarność, az 56-os magyar forradalom, Temesvár, János Pál pápa személye és szellemisége a hit erejét jelképezi. A lengyelektől, Kelet-Európától a csatlakozásban ezt az apportot, ezt a hittöbbletet is várjuk, és ezért tekintek bizakodással Buzek elnök úr elnöksége elé.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D). - (PL) Elnök úr! Engedje meg, hogy én is őszintén gratuláljak Önnek, nem csupán a megválasztása alkalmából, de az Ön által ma elmondott beszédért is, mert ebben Ön kifejezte, hogy egy Európánk van, és nincsenek régi és új országok. Európa emellett sokszínű marad, és az, hogy Ön ígéretet tett arra, hogy Európai Parlament tükrözni fogja munkájában ezt a sokféleséget, óriási értéket jelent.

Ez azonban nem jelenti azt, hogy Európa egyenlő lenne. Sőt, sok különbség van, amelyekre nekünk itt, az Európai Parlamentben megoldást kell találnunk. Az Európai Unió polgárai nagyon gyakran eltérő javadalmazásban részesülnek ugyanazon munkáért. Az Európai Unió polgárai között ma is túlságosan sok a munkanélküli, ez pedig újabb megoldandó problémát jelent. Túlságosan nagyok az eltérések és az egyenlőtlenségek az oktatáshoz, a kultúrához és az egészségügyhez kapcsolódó támogatásokhoz való hozzáférés terén. Ez hatalmas kihívás, amelyet az Európai Parlamentnek – az Ön vezetése alatt – meg kell oldania.

Szeretném, ha elmondaná, hogy Ön szerint mi a teendő – a közös energiapolitikával kapcsolatos észrevételek figyelembevételével – egy olyan vállalkozással, amely ma inkább német és orosz, mint európai. A földgázvezetékre gondolok, mert Ön beszélt az energiapolitikáról. Emellett ott van még az Európai Unió bővítésének kérdése – mi legyen Ukrajnával? Milyen időtartamot határozzunk meg Ukrajna uniós csatlakozása tekintetében?

Jerzy Buzek, elnök. – (PL) Először is szeretnék köszönetet mondani minden felszólalónak különleges támogatásukért. Tudom, hogy bizonyos esetekben eltérő nézeteink lehetnek. Ez nagyon is rendjén van, mert az ilyen helyzet mindig valami újat teremthet. Csak az eszmecsere, csak a nézetek különbözősége és a vita adhat válaszokat a legnehezebb kérdésekre. Ugyanakkor az az óriási támogatás, amit Önök a beszédekben kifejezésre juttattak, további kötelezettségeket ró rám, mert tisztában vagyok azzal, hogy óriási kihívások előtt állunk, amelyek mindegyikére megoldást kell találnunk. Önök adták nekem ezt a megbízatást, ezt a kivételes és erős mandátumot, akkor, amikor kivételes időket élünk. Szeretném erőteljesen hangsúlyozni, hogy mindennek tudatában vagyok, és tudom, milyen felelősségeim vannak a következő két és fél év munkája során – nemcsak

az Európai Parlament, de az egész Unió tekintetében is, és abban a vonatkozásban is, hogy a polgáraink miként látják a munkánkat, ami rendkívül fontos számunkra.

Nagyon szeretném megköszönni a Joseph Daul úr, az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) elnöke által mondott beszédet. Nagyra értékelem azt, hogy kiemelte, a mi Európánkról van szó. Közép- és kelet-európaiként érkeztem ide, de a mai, közös Európánk egyesített cselekvést tesz szükségessé. Nem feledek, honnan jöttem, de az idő nagyon gyorsan eltelik. Az integráció megkívánja tőlünk a kölcsönös felelősséget, és ezt a felelősséget az új tagállamoknak is viselniük kell – legalábbis azoknak a tagállamoknak, amelyeket „új” tagállamoknak hívunk, bár már említettem, nincsenek „új” és „rég” tagállamok.

Schulz úr hangsúlyozta, hogy ez egy két és fél évre szóló program. Lehet, hogy így van. Én tulajdonképpen azt szerettem volna kifejezni, hogy folytonosságra van szükségünk. Arról beszéltem, hogy Európának milyennek kellene lennie öt vagy tíz év múlva, milyen irányba kellene haladnunk. Két és fél év múlva az új elnök újabb prioritásokat fog meghatározni vagy némiképp módosítja a jelenlegieket, de mindig látnunk kell magunk előtt a távolabbi jövőt, az elkövetkező tíz vagy tizenöt évet, hogy megjósolhassunk olyan eseményeket, amelyek máskülönben váratlanul érnének bennünket. Természetesen egyetértek azzal, hogy a legjobb bővítés az, amely a belső integrációnkból fakad.

Verhofstadt úr rámutatott arra, hogy mennyire fontos, hogy meghalljuk a polgárok hangját. Egyetértek ezzel. A polgárok hangjának óriási a jelentősége itt, a Parlamentben, amely a polgárokat képviseli, és ebből ered a mi nagy felelősségünk. Verhofstadt úr hangsúlyozta továbbá, hogy a válságra reagálva össze kell fogunk, többek között a gazdasági kérdésekben is, és együtt kell döntéseket hoznunk, ami pontosan a protekcionizmus ellentéte. Ezt a beszédemben magam is kiemeltem.

Harms asszony a nemzeti parlamentekkel fenntartott kapcsolatokról beszélt. Mi alkotjuk meg az európai jogszabályok több mint felét, amelyeket később a nemzeti parlamentek jóváhagynak, ezért nagyon fontos, hogy jó kapcsolatokat ápoljunk a tagállami parlamentekkel. Miért? Azért, hogy közelebb kerüljünk a polgárokhoz. Semmi kétség, hogy azoknak a parlamenteknek, a saját nemzeti parlamentjeinknek sokkal több kapcsolatuk van a polgárokkal. A nemzeti parlamentek minden nap láthatók a televízióban, ami az Európai Parlamentről viszont nem igazán mondható el. Tegyük lehetővé, hogy a polgárok megismerhessék, mennyire fontos az, amit mi itt, az Európai Parlamentben, illetve az Európai Bizottságban és az Európai Tanácsban létrehozunk. Láthassák, hogy az országainkat érintő döntések több mint feléért a Parlament felel. Annak köszönhetően, hogy mostantól nagyon közeli kapcsolatban leszünk a nemzeti parlamentekkel, könnyebb lesz átvenni ezt az üzenetet.

A válság viszont óriási bizalomhiányt tárt fel. Ez volt a lényege. Harms asszony és én azonos nézeteket vallunk az éghajlatváltozással kapcsolatban. Mindketten ott voltunk Balin és Poznańban, és mindketten ott leszünk Koppenhágában is. Ki fogunk dolgozni egy megállapodást.

Kamiński úr hangsúlyozta, hogy Európa jövőjét eltérőképpen látjuk. Egyetértek ezzel, és figyelmesen meg kell hallgatnunk egymást. Ha Ön a polgárok egy viszonylag nagy csoportját képviseli, akik némiképp másként gondolkodnak Európa jövőjéről, ez figyelmeztet bennünket valamire, tájékoztat bennünket valamiről. És mi – vagy én, aki hiszek egy európai jövőben és az európai integrációban – sokkal többet tudunk az európaiakról az Ön tiltakozásai révén. Ami ezt a kérdést illeti, biztos lehet abban, hogy mélyreható vitákat fogunk folytatni.

Svensson asszony a Parlament átláthatóságáról beszélt, hogy tudnunk kell, milyen döntéseket hozunk, és ezt a választóinknak is tudniuk kell. Ezzel tökéletesen egyetértek. Nincs kétségem afelől, hogy fontos a társadalmi igazságosság kérdése. Én egy szakszervezetből indultam el utamra, amelyben sok-sok évig dolgoztam. Ez egy hétköznapi szakszervezet volt. De mindannyian jól tudjuk, hogy ahhoz, hogy a megfelelő eszközökkel segíthessünk a szegényeken, jól működő gazdaságra van szükségünk, és mindig törekednünk kell arra, hogy megtaláljuk az egyensúlyt egyik és a másik között.

Speroni úr az Európai Bizottsággal és az Európai Tanáccsal folytatott megfelelő és értékes együttműködésről beszélt. Emlékezzünk rá, hogy a Parlamentnek egyre nő a jelentősége. A Lisszaboni Szerződés a jelenlegieknél számottevően nagyobb hatásköröket garantál számunkra. Ez jó dolog, mert mi tulajdonképpen képviselők vagyunk, akiket közvetlenül az EU polgárai választottak meg.

Gollnisch úr nem vonja kétségbe szándékaim őszinteségét, de a realitásukat már vitatja. El szeretném mondani, hogy 30 vagy 40 éve teljesen irreális volt azt gondolni, hogy valaha is egy ilyen egységszervezet előtt fogok állni és az általuk feltett kérdésekre fogok válaszolni. Olyan messzire állt a realitástól, hogy még csak nem is álmodtam róla. Láthatjuk tehát, hogy ha őszinte hittel és meggyőződéssel haladunk egy adott úton, azok a

lehetetlen dolgok mind lehetségessé válnak. Tegyük meg mindent azért, hogy a lehetetlen lehetségessé váljon!

(Taps)

Malmström asszony, igen, együttműködünk a svéd elnökséggel. Már voltam is Svédországban. Beszéltünk az éghajlatváltozásról, általában véve az európai éghajlatról, a válságról és a munkanélküliségről. Van még egy nagyon fontos program: a Stockholmi Program. Ezt ne feledjük. A Parlamentnek sok elvégzendő feladata van a Stockholmi Programban, többek között a szervezett bűnözés terén, és nem csak az Európai Unión belül.

Nem férhet kétség ahhoz, hogy Barroso úrral együttműködést fogunk folytatni. Nagyon tetszett az ajánlata. Silvestris úr röviden Európa felszabadításának történelméről beszélt, és mindenben egyetérték az általa elmondottakkal.

Siwiec úr Ukrajnát említette. Tulajdonképpen számomra ez nyilvánvaló kérdés, mivel tagja voltam az Ukrajnába látogató uniós küldöttségnek. Háromszor jártam az országban, mint ahogyan emlékezhetnek, és nem akartam erről részletesebben szólni. De ne feledjük el, hogy az európaiak számára az európai együttműködés minden területe jelentőséggel bír, legyen szó a földközi-tengeri régióval, Latin-Amerikával és az Egyesült Államokkal folytatott együttműködésről, de mindezek közül a szomszédainkkal folytatott együttműködés a legfontosabb számunkra. Vannak szomszédaink a Földközi-tenger körül és Kelet-Európában. Ezek a legjelentősebb területek, Kelet- és Dél-Európa, de ne vitatkozzunk azon, melyik a fontosabb. Ukrajnában hamarosan választások lesznek, ezért a következő hat hónapban bizonyosan Ukrajnára irányul a legtöbb figyelem. De ne civakodjunk így egymással. Rendkívül fontos, hogy egyensúlyt tartsunk fenn. Ezzel kapcsolatban teljes mértékben osztom a véleményét.

Lichtenberger asszony a Parlament jogalkotói szerepéről beszélt. Egyetérték azzal, hogy a jogalkotást átláthatóvá kell tennünk, a saját véleményünket kell képviselnünk, de ezt a Lisszaboni Szerződés egyértelműen kinyilvánítja. A Lisszaboni Szerződés hatálybalépésével ez automatikusan megtörténik majd.

Balczó úr azt kérdezi, hogy valóban létezik-e az olyan mértékben egyesült Európa, amelyről a beszédemben szóltam. Igen, valóban létezik ez az egyesült Európa. De együttműködés keretében még dolgozunk a mezőgazdaság problémáinak megoldásán. Világosan kifejeztem, hogy az EU rendelkezik pénzalapokkal a kohézió előmozdítására. Ha már egyesültünk, nehogy valami más módon szétváljunk azért, mert nem érvényesül a viszonyosság a polgárok fejlődési lehetőségeiben. Megpróbáljuk ezt megvalósítani. Az Európai Unió egyes országai már 20 vagy 30 éve tagok, de még mindig részesei ezeknek a programoknak, és mi mindannyian azonos jogokkal rendelkezünk. Egy valóban egyesült Európánk van, amelyben eltérések vannak az életszínvonal tekintetében. Még mindig léteznek ezek a különbségek. Meg fogjuk szüntetni ezeket a különbségeket, ebben reménykedünk, és ez lehetőséget is jelent számunkra. De most beszéljünk inkább a Közösségről és a mi felelősségünkről. Ezt határozottan ki akartam emelni.

Roithová asszony arról beszélt, hogy a válság kapcsán közös a felelősségünk. Ezzel teljes mértékben egyetérték. Mindamellet olyan közel élünk egymáshoz, hogy már most is szinte alig van akadálya annak, hogy megértsük egymást. Ez rendkívül fontos számunkra. Tannock úr az emberi jogi biztost említette. Ebben a kérdésben természetesen a Bizottság elnökének és a Bizottságnak kell döntenie. Ugyanakkor biztos vagyok abban, hogy mi és Tannock úr néhány hónap múlva találkozni fogunk Ukrajnában az elnöki választások idején.

Sógor úr kétoldalú európai megbeszélésekről szólt, így el szeretném mondani, hogy a kisebbségek kérdését valóban kétoldalúan lehet legjobban megoldani. Ugyanakkor jobb, ha megnyitjuk a határokat, ahelyett, hogy áthelyeznénk azokat. Európában megtanultuk, hogy ne vitatkozzunk a határokról, és Európa azon részében, ahonnan én jövök, nincsenek ilyen problémák. Egyszerűen megnyitottuk a határokat, és ez volt a célunk, a legnagyobb eredményünk.

Dodds asszony elmondta, hogy az Európai Uniónak egymással együttműködő nemzetek Európájának kellene lennie, nem pedig egy szövetségi uniónak. Nagyon bölcsen beszélt. Mi tulajdonképpen a nemzetek közötti együttműködésről beszélünk. Arról, hogy meg kell őriznünk az identitásunkat, ugyanakkor kölcsönös nyitottságról és együttműködésről kell tanúbizonyságot tennünk. Nagyon tetszenek az elképzelései, és az Európai Unió jelenlegi formájában – és a Lisszaboni Szerződés által meghatározott formájában is – pontosan az Ön által elmondottak szerint működik majd.

Tabajdi úr a régiókat említette, többek között az én származási régiómat is, Sziléziát, és elmondta, hogy Szilézia bizonyos értelemben közvetítő szerepet tölt be. Egyetérték. A határokon átnyúló régiók megteremtik a jobb kölcsönös megértés lehetőségét. Antinoro úr ezt követően az országom által elért eredményekről

beszélt. Köszönöm az észrevételeit. És mindez erősebbé teszi majd az Európai Parlamentet? Az biztos, hogy nekem van energiám ehhez a munkához, de amire mindenképpen szükség van, az a több mint 700 képviselőtársam energiája! Maximálisan számítok Önökre, és tudom, hogy mindannyiunkról elmondható, hogy „energikusak” vagyunk.

Ransdorf úr valóban a polgárokat és a nemzet életét képviseli. Egyetértek Önnel, és ezért van az, hogy az Európai Parlamentnek egyre nő a felelőssége és szaporodnak a hatáskörei. De hagyjuk, hogy a nemzeti parlamentek is erőteljesen befolyásolhassák az európai történeteket. Theurer úr egyrészt a szabadságvágyat, másrészt pedig a Nyugat-Európa iránti vonzalmat említette. Igen, az itteni élet vonzó volt, de mi, ott, a szabadságért harcoltunk. Ez így volt. Meg kell jegyezni, hogy enyhítettük a Balkánon fennálló helyzetet, és ma ott béke honol. Istennek hála. A balkáni régió országai sorban állnak, hogy csatlakozhassanak az Európai Unióhoz, és ez az EU nagy vonzereje.

Morvai asszony drámai eseményekről számolt be. Ha szeretne további tájékoztatást nyújtani ezekről az eseményekről, kérem, írásban tegye meg. Személyesen is megvitathatjuk a kérdést, hogy jobban átláthassam a helyzetet. Tőkés úr 1956-ról és Magyarországról beszélt. Mindannyian rendkívül fontosnak tartjuk az 1956-os eseményeket, és mélyen hiszünk az EU-ban. Igen, én is mélyen hiszek az Európai Unió erejében.

Olejniczak úr egy sor kérdést tett fel az Európában jelen levő egyenlőtlenségekről. Határozottan beszélhetünk egységről, de ugyanakkor azok a pénzalapok, amelyekről korábban már említést tettem, még mindig működésben vannak, csakúgy, mint azok az intézkedések, amelyek révén felszámolhatjuk az egyenlőtlenségeket. Ezek még ma is megvannak, e téren semmi sem változott. A helyzet továbbra is olyan nyitott és világos, mint mindig is volt, és ezért is olyan jó dolog az egyesült Európa. Ahhoz, hogy választ tudjak adni a kőolaj- és földgázellátással, illetve általában véve az energiaforrásokkal kapcsolatban, közös energiapolitikáról kell beszélnünk. Akkor nem alakulnak majd ki közöttünk szükségtelen feszültségek. Nem lesznek közöttünk olyan szükségtelen falak, amelyek lebontásán már évtizedek óta fáradozunk, és a jövő pedig erről szól. Ezért is javaslom leghatározottabban a közös energiapolitikát.

Az Európai Unióhoz való csatlakozáshoz természetesen teljesíteni kell bizonyos kritériumokat. Elhangzott, hogy ahhoz, hogy mások csatlakozhassanak az EU-hoz, nekünk itt, az Európai Unióban magas fokú integrációt kell elérnünk, máskülönben nem lesz hatékony az új tagállamok fogadása. Az integrációhoz időre van szükségünk, de például Horvátország nagyrészt már készen áll az integrációra. Tudom, hogy Horvátországnak nagy esélye van arra, hogy viszonylag rövid időn belül csatlakozhasson az EU-hoz, jóllehet az országnak felmerültek bizonyos problémái. Izland esete is hasonló, de nagyon nehéz lenne időhatárokat meghatározni más országok tekintetében, amelyek még nem készültek fel ilyen jól. Ne feledjük, hogy Közép- és Kelet-Európa országai, amelyek már az EU tagjai, 1991-ben, illetve 1992-ben kezdték meg az integrációra való felkészülést, tehát 12 évre volt szükségük. Mi is 12 évig készültünk az integrációra, és ami azt illeti, jobbak voltak a körülményeink ezeknek az országoknak a jelenlegi körülményeinél, mert világszerte jobb volt a helyzet: nem volt válság, és sok más tényező kombinációja révén is jobb helyzetben voltunk. Hosszú időre van szükség, és nem is próbálkoznék dátumokat megadni. De ne feledjük, hogy a bővítés hasznos uniós politika, de hosszú távra szól.

Még egyszer szeretném megköszönni Önöknek mindazt, amit elmondtak. Gondosan feljegyeztem észrevételeiket, és ezek most már alapul szolgálnak majd bizonyos módosítások megtételéhez. A továbbiakban rendszeresen fogunk találkozni. Itt fogok ülni, ahol most vagyok, mert a lehető legközelebb szeretnék lenni Önökhöz.

(Taps)

Elnök. – Köszönöm, Buzek úr, legfőképpen azt a pontosságot, amellyel kivétel nélkül válaszolt a felszólalásokra.

A vitát lezárom.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 149. cikke)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), írásban. – (PL) Gratulálok az Európai Parlament elnökévé történt kinevezéséhez. Honfitársammal büszkék vagyunk arra, hogy a történelemben először egy lengyel töltheti be ezt a tiszteletreméltó pozíciót. Ez számunka megerősíti az Európában betöltött szerepünket és helyzetünket.

Ugyanakkor Lengyelország azon utolsó országok egyike, amelyek még nem zárták le a Lisszaboni Szerződés ratifikációs eljárását. Azon szerződését, amely hatékonyabbá teszi majd az európai integrációt. Ezt

meglehetősen ellentmondásosnak tartom. Emlékeztetem Önt, hogy a lengyel kormány ez év áprilisában jóváhagyta a Lisszaboni Szerződés ratifikációját, de a ratifikációs dokumentumok még az elnök aláírására várnak.

Véleményem szerint értékesen hozzá tudna járulni a Lengyelországban zajló nyilvános vitához, és növelni tudná a Szerződés támogatottságát a társadalomban, ami felgyorsítaná a ratifikációs folyamat lezárását. Szeretnék köszönetet mondani azért, hogy ebben kérdésben személyesen is lépéseket tett Írország esetében. Nagyon remélem, hogy az írek október 2-án „igenrel” szavaznak, és azt követően a Cseh Köztársaság és Lengyelország is megteszi a szükséges formasságokat.

E Parlament egyik legfontosabb célja, hogy segítsen lezárni a „lisszaboni ratifikációs sagát”, és remélem, hogy sikerrel járunk.

Filip Kaczmarek (PPE), írásban. – (PL) Az európai integráció történetének fontos pillanatához érkeztünk el. Köszönöm az Ön által előterjesztett programot. Remélem, sikerül majd megvalósítania ezt a nagyra törő tervet. Sok sikert kívánok Önnek ahhoz, hogy az Európai Parlament munkáját irányítani tudja majd az európaiak számára fontos értékek mentén.

Csakúgy, ahogyan a lengyel Szolidaritás mozgalom képes volt megváltoztatni Lengyelország és más közép-európai országok arcát, az európai szolidaritás is képessé tesz minket arra, hogy megfeleljünk az előttünk álló kihívásoknak. Ehhez teljesülnie kell bizonyos feltételeknek: szolidaritásunknak kitartónak, valódinak kell lennie, és eltökélten kell haladnunk a változások felé. A totalitárius rendszert Lengyelországban sem a szavak döntötték meg, hanem a tettek, így az európai szolidaritás is csak akkor lehet eredményes, ha cselekvésre kerül sor. Hiszek abban, hogy ez meg fog történni.

Európa jövőképe nagyon sok európai számára vonzó. Számítok az Európai Parlamentre abban, hogy az Ön vezetése alatt, elnök úr, pozitív és komoly szerepet tölt majd be annak érdekében, hogy ez a kép valósággá váljon. Nagyon köszönöm.

(Az ülést 13.25-kor felfüggesztik és 15.00-kor folytatják.)

ELNÖKÖL: BUZEK ÚR

elnök

9. Az előző ülés jegyzőkönyvének elfogadása

(Az előző ülés jegyzőkönyvét elfogadták)

Martin Schulz (S&D). – (DE) Elnök úr! A tegnapi ülés jegyzőkönyvével kapcsolatban nincsenek észrevételeim, viszont a ma délelőtti ülésen történt incidenshez szeretnék megjegyzést fűzni. Kollégámat, Göncz Kingát, képviselőcsoportom parlamenti képviselőjét és volt magyar külügyminisztert a Jobbik fasiszta pártot képviselő Morvai Krisztina teljességgel elfogadhatatlan módon sértegette a ma délelőtti vita során. Magyarország külügyminisztereként Göncz asszony az országban szinte bárki másnál keményebben dolgozott Magyarország és a szomszédos országok közötti nemzetközi megbékélés érdekében. Szeretném határozottan visszautasítani azt a felháborító sértést, amely Morvai asszony, egy újfasiszta párt képviselője által érte Göncz asszonyt.

(Taps)

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Köszönöm szépen a lehetőséget. Én nagyon sajnálom, hogy erre a szóváltásra itt sor kerül az Európai Parlamentben, csak röviden szeretnék én is reagálni arra, hogy az a párt, amelyet Morvai Krisztina képvisel, 2006 óta létrehozott egy félkatonai alakulatot és azon keresztül félemlítik meg a társadalom csendes többségét.

Kisebbségeket, melegeket, romákat, zsidókat. Nemrég a bíróság feloszlatta ezt a félkatonai szervezetet, de ennek a pártnak az egyik képviselője itt a júliusi ülésen ennek a szervezetnek az egyenruháját viselte. Magyarországon ez a párt Európa-ellenes, rasszista, homofób, cigányellenes, xenofób demagógiával kampányolt és Magyarországot az Európai Unió gyarmataként tüntette fel rendszeresen a megszólalásaiban. Az esemény, amelyről Morvai Krisztina beszélt, 2006-ban történt, amikor ezek a szélsőjobb oldali tüntetők felgyújtották a Magyar Televízió székházát, napokon keresztül randalíroztak, 113 rendőr sebesült meg.

Október 23-án megismétlődött ez a randalírozás. Megpróbálták megzavarni a nemzeti ünnepet erőszakosan valóban. A rendszerváltás utáni magyar történelemben a rendőrségnek nem volt tapasztalata a szélsőjobb oldali tüntetések kezelésével. Ezután a kormány felállított egy független bizottságot, amelynek a jelentése elérhető mindenféle honlapon angolul is, amely bizottság tett javaslatokat és egyébként számtalan bírósági eljárás indult. A magyar szervek kivizsgálták ezeket a visszaéléseket.

Valóban voltak problémák, csak azt szeretném mondani Morvai Krisztina képviselő asszonynak, hogy ha diktatórikusként aposztrofálja saját hazája intézményrendszerét, akkor azzal az a probléma, hogy ha nem működne a demokrácia Magyarországon, akkor most ő sem mondhatta volna itt el a felszólalását. Sajnálom, hogy erre itt sor került a Parlament előtt és őszintém remélem, hogy ez a vita nem fog itt folytatódni.

Zoltán Balczó (NI). - (HU) Tisztelt Elnök úr, a házszabály alapján kérdést tehetek föl fél percben. Schulz úrnak azt a kérdést teszem föl, honnan veszi a bátorságot, hogy párttársa rágalmai alapján itt, ebben a körben fasisztának nevezzen egy pártot csak azért, mert nem mindenben ért egyet azzal, ami az Unió fő áramlata. Erre a pártra Magyarországon 430 000 ember szavazott. Ön 430 000 választót minősít fasisztának. Gondolja meg ezentúl, hogy mit mond!

10. Együttdöntéssel elfogadott jogi aktusok aláírása: lásd a jegyzőkönyvet

11. A Bizottság elnökjelöltjének nyilatkozata (vita)

Elnök. - A következő napirendi pont a Bizottság elnökjelöltjének nyilatkozata.

José Manuel Barroso, a Bizottság elnökjelöltje.. - (FR) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Rendkívüli időket élünk. Személy szerint jómagam meg vagyok győződve arról, hogy a jövőben a történelemből fogják említeni a pénzügyi válságot megelőző és az azt követő korszakot. Sőt, nem csupán pénzügyi, gazdasági és társadalmi válságról van szó, hanem értékválságáról is. Ezért gondolom úgy, hogy a válságra adandó válasz középpontjába európai szociális modellünket, szociális piacgazdaságunkat kell helyezni.

A válság ugyanakkor bebizonyította, hogy globalizált korunkban a világot mennyire az egymástól való kölcsönös függés jellemzi. A pénzügyi mellett energiaválság is kialakult. Élelmezés-biztonsági problémák tapasztalhatók és az éghajlatváltozással is meg kell küzdenünk, amely területen Európa most már vezető szerepet tölt be. Ezért gondolom, hogy kimondhatjuk, hogy Európa számára eljött az igazság pillanata. El kell döntenünk, hogy vezető szerepet vállalunk-e, és a globalizációt értékeinknek és érdekeinknek megfelelően alakítjuk, vagy másokra hagyjuk a kezdeményezést, és elfogadjuk az általuk diktált helyzetet?

Számomra egyértelmű a választás. Közösén kell vállalnunk ezt a kihívást, mert ha ez nem sikerül, Európát az a veszély fenyegeti, hogy perifériára szorul. Rendelkezünk tapasztalatokkal. Úgy gondolom, hogy a világ egyetlen másik régiójának sincsenek meg ugyanazok a tapasztalatai, amelyekkel mi rendelkezünk a belső piac, a közös szabályok, a közös intézmények, sőt az egységes valuta és a szolidaritás, valamint a kohéziós politikák létrehozása terén. Mi rendelkezünk ezekkel az egyedülálló tapasztalatokkal. Ezért úgy vélem, hogy a globalizáció elszenvedése helyett alakítani tudjuk azt, mert lényegében a mi laboratóriumunkban formálódik a globalizáció, mi vagyunk a globális kormányzás védelmezői.

Most nem hagyatkozhatunk a status quo fenntartására, illetve a bevált ügymenetre és a megszokásra. Ki kell dolgoznunk a változásra vonatkozó programot. Most nagyobb szükségünk van egy erős Európára, mint valaha. A Lisszaboni Szerződéssel a jövőben erősebbek leszünk, és sokkal inkább képesek leszünk a cselekvésre.

Hadd tegyem egyértelművé, mit is értek azon, hogy erősebb Európára van szükség. Ez nem feltétlenül a hatáskörök további központosítását jelenti. A szubszidiaritás demokratikus elvének elkötelezett híve vagyok, egy olyan szubszidiaritás elvének, amely természetesen összekapcsolódik a szolidaritással, és amelynek megfelelően a döntéshozatalra a legmegfelelőbb szinten kerül sor.

Amikor erősebb Európáról beszélek, az európai szellemre, az európai döntéshozatal kultúrájára, a közösségi módszerre és a közös cselekvés szándékára is gondolok – nem csupán a cselekvésre való képességre, hanem a szándékra, a politikai akaratra egyaránt. Olyan Európára van szükségünk, amely nem ismer megalkuvást, ha az értékei és érdekei védelméről van szó, amely a protekcionizmus minden formáját elutasítja anélkül, hogy naiv lenne, és amely demonstrálni tudja ezt a proaktív szellemet. Ez a proaktív szellem volt irányadó azon dokumentum megszövegezése során, amelyet mindnyájuknak elküldtem az ülést megelőzően.

A Bizottság mandátuma, amelynek időtartama során jelenleg is elnökölök, a kibővített, 27 tagú nagy Európa első Bizottságának megbízatása volt. Úgy gondolom, hogy most már elértük ennek az Európának a megszilárdítását, adottak a feltételek egy új ambíció megvalósításához: egy új szociális ambíció megvalósításához, mert itt a válság, és a munkanélküliség a legnagyobb probléma, amellyel az európaiaknak szembe kell nézniük; az éghajlatváltozás elleni küzdelemmel, egy olyan területtel kapcsolatos ambíció megvalósításához, ahol már vezető szerepet töltünk be; és egy új ambíció megvalósításához abban a tekintetben, hogy hogyan kezeljük a globalizáció kérdését.

A másik kérdés – az állami pénzeszközök földrajzi, illetve nemzetek és államok közötti elosztásával kapcsolatos hátrányos megkülönböztetést illetően –, hogy mi a helyzet az egyes szektorokkal? Igazságos az, hogy ezek a nagyvállalatok az adófizetők pénzéből állami pénzeszközökhöz jutnak hozzá, míg a kis- és a családi vállalkozások nem részesülnek ezekből? Nem jelenti ez vajon az Európai Unió gazdasági szereplői közötti esélyegyenlőség elvének alapvető megsértését?

Úgy gondolom, hogy most már itt az ideje, hogy széles körű konszenzusra jussunk és bizonyos szintű megállapodást érjünk el az előrehaladással kapcsolatban. A mai napon Önök előtt hivatalosan ígéretet teszek arra, hogy – amennyiben a Parlament megerősíti megbízatásomat – második hivatali ciklusom során alkalmazni fogom az említett politikai iránymutatást, és a hivatalba lépő biztosokkal együtt be fogjuk építeni azt a következő Bizottság jogalkotási és munkaprogramjába. Nem áll szándékomban, hogy most elismételjem az iránymutatást, de az Önökkel folytatott eszmecsereket követően úgy gondolom, hogy hasznos lesz az iránymutatás bizonyos elemeit konkrétabb formába önteni, továbbá az Önök javaslatai közül többet is figyelembe venni. Az átláthatóság kedvéért most Önökkel együtt szeretném kiemelni az említett területeket.

A kiindulópont mindenekelőtt a következő: a fellendülési tervnek a gazdasági és pénzügyi válságból való kilábalás érdekében történő teljes körű végrehajtása során nem hagyhatjuk figyelmen kívül a jövőt. Újabb lendületet kell adnunk befogadó szociális piacgazdaságunknak. A fenntartható növekedés új forrásaival, az intelligens környezetbarát növekedéssel, a jövő hálózataival kapcsolatos – a digitális infrastruktúrától a villamosáram- és a gázellátáshoz szükséges európai szuperhálózatokig terjedő – beruházásokat fogunk kezdeményezni – mindez a nagyobb mértékű foglalkoztatás és fejlettebb szociális ellátás elősegítésére, valamint az európai társadalmi modell megerősítésére, ugyanakkor az egyre fokozódó globális versenyben való sikeres helytállás biztosítására szolgál.

A szolidaritást továbbra is alapvető fontosságúnak kell tekintenünk. Ezért – a strukturális alapok, valamint egyes, nehéz helyzetben lévő országok fizetésimérleg-támogatásának megduplázása tekintetében meghozott és javasolt döntésektől függetlenül – kötelezettséget szeretnék vállalni arra vonatkozóan, hogy a rendelkezésünkre álló valamennyi eszközt felhasználom annak érdekében, hogy a súlyos költségvetési korlátokkal küzdő tagállamoknak – azaz az új tagállamoknak – segítséget nyújtsunk a válságból való helyreálláshoz vezető út követéséhez.

A korábbi növekedési modellhez azonban már nem térhetünk vissza. Ez egyértelműen fenntarthatatlannak bizonyult. Meg kell teremtenünk azon feltételeket, amelyek mellett az alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságra való átállás a versenyelőny egyik forrásává válik vállalkozásaink számára, munkahelyeket biztosít a munkavállalók számára, valamint reményforrást jelent a jövő nemzedékei számára. Igen, egyetértetek azokkal, akik azt mondták, hogy a koordináció nem elég. Igen, ki kell dolgoznunk egy valódi európai menetrendet. Igen, egy koherens európai stratégiára vonatkozó integrált szemléletmódra van szükségünk, egy 2020-ra vonatkozó európai uniós stratégiára, amely nyílt piacokon alapul, egyesíti a fenntartható növekedés új forrásait, a foglalkoztatást és a társadalmi kohéziót, az éghajlatváltozással és az energiabiztonsággal kapcsolatos menetrendet, az iparpolitika új megközelítését és a tudásalapú társadalomra való átállást. Én annak vagyok a híve, hogy az innováció és a kkv-kra irányuló támogató intézkedések kiemelt hangsúlyt kapjanak. Igen, ez a lisszaboni stratégiának a 2010 utáni időszakban történő alapos átvizsgálását jelenti. Igen, a különböző stratégiák gazdasági, társadalmi és környezetvédelmi vonatkozásainak sokkal integráltabb megközelítésére van szükségünk. A Bizottság elnökeként kötelezettséget válllok arra, hogy minden tőlem telhetőt megteszek annak érdekében, hogy a tagállamokat is meggyőzzem arról, hogy fogadják el ezt a koherencián és koordináción alapuló megközelítést.

Az iránymutatásban megállapítottam, hogy a gazdaságnak etikusabb, szilárdabb és felelősségteljesebb pénzügyi rendszerre van szüksége. A szabályozás és a felügyelet nem tartott lépést a pénzügyi piacok integrációjával és innovációjával sem Európában, sem világviszonylatban. Hadd mondjam el, hogy megdöbbentett, hogy mekkora méreteket öltött az erkölcstelen magatartás. Nem hagyhatjuk, hogy a dolgok visszatérjenek a szokásos mederbe. Az ingyenrészvények kibocsátása például sürgős intézkedést kíván. A G20-akhoz tartozó országok körében jelenleg vezető szerepet töltünk be – ez a folyamat mellel Európa

kezdődött –, de való igaz, hogy még sok a tennivaló. A jövő héten a G20-ak pittsburghi találkozóját megelőző napon a Bizottság javaslatokat fog elfogadni egy tényleges európai felügyeleti rendszer kiépítésére vonatkozóan, amely rendszer figyelembe veszi az egységes piac integrált jellegét.

A három év során végrehajtott intézkedéseink felülvizsgálata lehetőséget fog biztosítani arra, hogy megállapíthassuk, milyen további intézkedésekre van szükség. Alapvető fontosságú, hogy olyan szabályozással rendelkezünk, amely az innováció elfojtása nélkül biztosítja a pénzügyi ágazat felelősségét és legitimitását. Én azt szeretném, hogy Európa megtartsa nemzetközi vezető szerepét a pénzügyi szolgáltatások terén.

Az általam összeállított iránymutatásban azt is kifejtettem, hogy a válság miatt teszi szükségessé, hogy a szociális dimenzióknak Európában a döntéshozatal valamennyi szintjén új, erőteljesebben meghatározó szerepet biztosítsunk – Európában, de nemzeti szinten is. Lehet, hogy a pénzügyi ágazatban és a gazdaságban már a helyreállítás jelei tapasztalhatók, de – mondjuk ki nyíltan – a válság még nem ért véget azok számára, akik elvesztették munkahelyüket, és nem mondhatjuk, hogy vége a válságnak, mielőtt a növekvő munkanélküliséget megszüntetve nem tudunk ismét új munkahelyeket teremteni.

Szeretnék kötelezettséget vállalni azzal kapcsolatban, hogy az Önök közül néhány képviselővel már megvitattott számtalan intézkedés révén magas szintű foglalkoztatottságot és társadalmi kohéziót hozunk létre.

Egyértelműen kifejeztem elkötelezettségemet az alapvető jogok tiszteletben tartása és a munkavállalók mozgásával kapcsolatos elv iránt. A kiküldött munkavállalókról szóló irányelv értelmezése és végrehajtása egyik szempontnak sem felel meg. Ezért vállaltam kötelezettséget arra vonatkozóan, hogy a problémák megoldása érdekében minél előbb rendeletet terjesszünk elő. Erről a rendeletről az Európai Parlament és a Tanács együttdöntéssel határoz majd. A rendeletnek az az előnye, hogy sokkal nagyobb jogbiztonságot teremt, mint magának az irányelvnek a felülvizsgálata, amely még mindig túl nagy teret engedne az eltérő nemzeti átültetések számára, és több időt igényelne a tényleges hatások konkrét megjelenése. Ha azonban a rendelet előkészítése során úgy találjuk, hogy vannak olyan területek, amelyek kapcsán újból meg kell vizsgálnunk magát az irányelvet, nem fogok tévódzni. Hadd fogalmazzak világosan – kötelezettséget vállaltam arra, hogy küzdeni fogok az európai szociális dömping minden formája ellen.

A jövőbeni összes javaslatra vonatkozó szociális hatásvizsgálat elvégzésének kérdése is felvetődött, és egyetértek azzal, hogy szükség van erre. A szociális hatásvizsgálat első próbájának a munkaidőről szóló irányelv felülvizsgálatát kell tekinteni. E hatásvizsgálat alapján a következő Bizottság konzultációt fog folytatni a szociális partnerekkel, majd egy átfogó jogalkotási javaslatot terjeszt elő.

Az iránymutatásban felhívom a figyelmet az általános érdekű szolgáltatások fontosságára az európai társadalmi modell szempontjából. A Lisszaboni Szerződés igen egyértelművé teszi ezt a kérdést, és én kész vagyok arra, hogy Önökkel együtt kidolgozzuk az általános érdekű szolgáltatások minőségi keretét.

Kiemeltem a nemek közötti egyenlőség kérdését, valamint azt is, hogy meg kell szüntetni a nemek közötti bérszakadékot, így most kötelezettséget vállaltam arra, hogy Önökkel együtt kidolgozzunk egy Nőjogi Chartát, ami egyben 2010-ben a Pekingi Konferencia 15. évfordulója megünneplésének egyik módja is lesz.

Az általam összeállított iránymutatásban kifejezésre juttatom eltökélt szándékomat a Lisszaboni Szerződés nemzetközi kapcsolatokra vonatkozó újításainak, többek között az európai külügyi szolgálat, valamint a főképviseleti és a bizottsági alelnöki poszt hatékony működésével kapcsolatban. Úgy gondolom, hogy ez a Lisszaboni Szerződés egyik legjelentősebb újítása, és elkötelezett vagyok az Európai Parlamenttel általánosságban a külkapcsolatok terén való együttműködés megerősítése iránt.

Európának azonban eszközökre van szüksége a célok eléréséhez. Ahogy azt az iránymutatásban is megállapítottam, ez az uniós költségvetés gyökeres és ágazati reformját teszi szükségessé, amely a kiadási és a bevételi oldalra is kiterjed. El kell mozdulnunk a szoros nettó egyensúly előtérbe helyezésétől egy olyan megközelítés irányába, amely a szolidaritáson, a tehermegosztáson és az egyenlőségen nyugszik. Ez a saját források kérdését is magában foglalja. Az Európai Uniónak átláthatóbban és hatékonyabban kell finanszíroznia politikáit, és kész vagyok arra – remélem a Parlament támogatásával –, hogy az Unió költségvetésének átdolgozása során megvívjam ezt a csatát a tagállamokkal. Ezenkívül szeretnék szorosabban együttműködni az Európai Beruházási Bankkal a finanszírozás innovatív formáinak megvizsgálása céljából.

Továbbá elkötelezett vagyok az intelligens szabályozás mellett, és szeretném megismételni, hogy az eljárások egyszerűsítése és a vállalkozásokra, különösen a kkv-kra nehezedő adminisztratív terhek csökkentése a következő Bizottság számára is kiemelt fontosságú lesz. Ez a feladat – csakúgy, mint a hatásvizsgálati testület és az utólagos értékelés – a közvetlen hatáskörömbbe tartozik majd, hogy teljes mértékben kifejezésre jusszon

az általam e témának tulajdonított kiemelt jelentőség. Ezenkívül védelmezni fogom – ahogy azt évekig és időnként nehéz körülmények között tettük – az egységes piac integritását, mert egységes piac és kohéziós politika nélkül soha nem létezhet Európai Unió.

De miért állnánk meg ezen a ponton? Miért csak a belső piac védelmét biztosítanánk? Szeretném kipótolni a hiányzó láncszemet, hogy minden előny elérhető legyen a vállalkozások és a fogyasztók számára.

Tisztelt képviselőtársaim! Elkötelezett vagyok amellett, hogy az említett prioritásokat a következő biztosi testület összeállításakor figyelembe vegyem, amint Önök megerősítik megbízatásomat, de már most is megoszthatok Önökkel néhány olyan szervezeti változást, amelyet szándékomban áll bevezetni.

Annak kifejezése érdekében, hogy az Európai Unió jogokat és értékeket képviselő közösség, létre fogom hozni a jogérvényesülésért, az alapvető jogokért és a polgári szabadságjogokért – többek között a polgári és kisebbségi jogokért – felelős biztos posztját.

Továbbá létrejön az uniós belügyekért és a migrációért – többek között a biztonságért – felelős biztos posztja is, akinek az egyik legfontosabb feladata az lesz, hogy a migráció tekintetében kidolgozzon egy valóban közös megközelítést a legális migránsok integrációjának előmozdítására, az illegális migráció és az ehhez kapcsolódó bűncselekmények elleni küzdelemre, valamint a tagállamok közötti szolidaritás biztosítására. Szolidaritásra van szükségünk. Szolidaritásra van szükségünk, amikor balti barátainknak, vagy az Oroszország és Ukrajna közötti gázválság által érintett országoknak támogatást kell nyújtanunk, és akkor is szolidaritásra van szükségünk, amikor segítséget kell nyújtanunk földközi-tengeri barátainknak, akik olyan kihívásokkal kerülnek szembe, amelyekkel egyedül nem tudnak megbirkózni.

Ezenkívül létre fogom hozni az éghajlat-politikáért felelős biztos posztját annak kifejezéséül, hogy az éghajlatváltozás olyan kihívás, amellyel az összes politikai területen foglalkozni kell. Kifejezetten az éghajlat-politikáért felelős biztos kinevezése is fontos jelzés abban a tekintetben, hogy – a koppenhágai konferencián kitűzendő céltól függetlenül – Európa komolyan gondolja, hogy nyomatékot ad az intézkedésnek.

Alapvető felülvizsgálatra szorul az is, ahogyan az európai intézmények hozzájutnak a tudományos tanácsokhoz és felhasználják azokat. A következő Bizottságon belül szeretném létrehozni a tudományos főtanácsadói posztot azzal a hatáskörrel, hogy a politikák kidolgozásának és végrehajtásának valamennyi szakaszában proaktív, tudományos tanácsadással szolgáljon. Ezáltal kifejezésre juttatom, hogy központi jelentőséget tulajdonítok a kutatásnak és az innovációnak. Úgy gondolom, hogy e téren rengeteg a tennivalónk. Ha van olyan terület, ahol a szétforgácsolódott európai erőfeszítések nem hozzák meg az általunk kívánt eredményeket, az pontosan a kutatás és az innováció. Úgy gondolom, hogy az éghajlatváltozás elleni küzdelemtől egészen az energiabiztonságig megvan a lehetőség arra, hogy ha akarunk, Európa érdekében együttműködünk a kutatás és az innováció terén.

Amit tervezek, nem kevesebb, mint az európai átalakulást szolgáló menetrend. E célkitűzés megvalósítása érdekében a Parlament és a Bizottság közötti speciális partnerség létrehozását javasoltam. Mi képviseljük a két *par excellence* európai intézményt, és ez különleges felelősséget jelent számunkra abban a tekintetben, hogy az eszmecserék folytatásához tényleges európai közéleti teret hozzunk létre. Elkötelezett vagyok aziránt, hogy személyesen hozzájáruljak az európai parlamenti demokrácia fejlesztéséhez.

Az elmúlt néhány hónapban alkalmam volt arra, hogy ezt a kérdést megvitassam Buzek elnök úrral, aminek eredményeképpen az általam összeállított politikai iránymutatásban több változtatásra – például a rendszeres kérdések órájára – született javaslat. A képviselőcsoportokkal való találkozót követően kész vagyok arra, hogy elfogadjam az Önök közül egyesek által arra vonatkozóan tett javaslatot, hogy ne csupán az Elnökök Értekezletével találkozzam rendszeresebben, hanem megfelelő párbeszédet alakítsak ki a Bizottsági Elnökök Konferenciájával. Egészen konkrétan fel fogom kérni a Bizottsági Elnökök Konferenciáját, hogy minden évben a Bizottság jogalkotási és munkaprogramjának elfogadása előtt találkozzon a biztosok testületével.

Valóban rendkívüli időket élünk, a bizonytalanság és a hatalmi átrendeződések idejét. Előfordulhat, hogy alapvető változás következik be a világ legjelentősebb hatalmai közötti kapcsolatokban, és ezekben a nyugtalan időkben ténylegesen nagy a veszélye annak, hogy felüti a fejét a nemzeti egoizmus, a leplezetlen nacionalizmus, a rosszindulatú nacionalizmus és bizonyos szélsőséges irányzatok bontakoznak ki. Csakugyan fennáll a veszélye annak, hogy az európai integrációval kapcsolatos eredményeinket kétségbe vonják. Ezért is tartom fontosnak, hogy az említett nemzeti egoizmus elleni küzdelem érdekében speciális kapcsolat jöjjön létre a Bizottság és a Parlament között.

Hadd fejezzem be azzal, hogy egy kérést intézek mindnyájukhoz. Most minden eddigénél nagyobb szükségünk van egy erős Európára és egy erős Európai Bizottságra – legyünk őszinték, egy erős Bizottságnak politikai jellegűnek kell lennie –, ez azonban nem jelenti azt, hogy valamilyen párthoz kell kötődnie. A Bizottság elnökeként az én pártomat maga Európa alkotja. A biztosok következő testülete a jelenlegihez hasonlóan különböző politikai csoportok jelentős számú képviselőiből fog állni. Elkötelezett vagyok amellett, hogy a biztosok testületében és a legfontosabb tisztségekben tükröződjön Európa politikai sokszínűsége. Kizárólag csak többpárti támogatással jöhet létre egy erős Európa és egy erős Bizottság.

Egy ígéreteit teljesítő Bizottságra van szükségünk. Továbbá olyan Parlamentre, amely képes egy cselekvő Európa létrehozásához szükséges tényleges többség mobilizálására. Ha olyan erős Bizottságot szeretnének, amely időnként bátran szembenéz a tagállamokkal és a nemzeti egoizmussal, biztosítaniuk is kell számára az ehhez szükséges határozott támogatást.

Mindnyájunknak megvan a saját politikai, ideológiai álláspontja, és nagyon különböző politikai csoportokhoz tartozunk, de úgy gondolom, hogy ezekben az időkben, a válság idején meggyőződésünkön kívül az európai felelősséggel kapcsolatos szilárd erkölcsre is szükségünk van. Éppen ezzel az európai felelősséggel kapcsolatos, mindnyájukban meglévő erkölchöz folyamodom az Európához fűződő szenvedélyes kötelekeim nevében. Kezdjük el együtt ezt az európai utazást!

(Szűnni nem akaró taps)

Joseph Daul, a PPE képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Tavaly júniusban az európai választók támogatásukról biztosították az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) képviselőcsoportot azáltal, hogy képviselőcsoportunk egymás után harmadszor is jelentős parlamenti erővé válhatott.

Szavazatukkal polgártársaink egyértelmű választásuknak adtak hangot: annak, hogy a válság és a kétségek idején stabil és erős Európát szeretnének; annak, hogy az erkölcsi szabályokkal rendelkező szociális piacgazdaságot választják; továbbá a felelős éghajlatvédelmi és energiapolitikát. Mivel a PPE képviselőcsoport volt az egyetlen párt, amely több hónappal a választások előtt jelöltet állított a Bizottság elnöki posztjának betöltése céljából, következőképpen azáltal, hogy a legtöbb szavazatot nekünk adták, maguk az európaiak hallgatolagosan jóváhagyták Barroso úr jelölését.

Jómagam büszke vagyok arra, hogy a PPE képviselőcsoport így döntött, és azt is mondhatom, hogy büszke vagyok arra, hogy vállalta ezt a kockázatot.

Mindnyájan ismerik a PPE képviselőcsoport prioritásait: megegyeznek azokkal, amelyek az európai alapítóatyákat is ösztönözték, és amelyek a mai Európa kormányainak túlnyomó részét továbbra is ösztönözik. E célkitűzések többségét a Bizottság jelenlegi elnöke, Barroso úr is osztja és támogatja.

Hölgyeim és uraim, a PPE képviselőcsoport támogatja Barroso urat, mert bizonyított. Bizonyított az energiaügyi és éghajlat-változási intézkedéscsomag kapcsán, valamint lehetővé tette, hogy Európa élen járjon a globális felmelegedés elleni küzdelem terén. A koppenhágai konferencián éppen a vezető szerepet betöltő Európát fogjuk követendő mintának tekinteni. Barroso úr bizonyított a pénzügyi rendszerek erkölcsi normáinak erősítése terén is, ami lehetővé teszi Európa számára, hogy elsőként vonja le a pénzügyi válsággal kapcsolatos tanulságokat, amelyet senki, hangsúlyozom senki nem látott előre. Európa és Barroso úr Bizottsága mutatja meg amerikai és ázsiai partnereink számára a G20-ak találkozásánál követendő irányt.

A múltban Európát politikai szempontból törpének tartották. Hogyne örülnénk annak, hogy az európaiakat leginkább foglalkoztató két kérdés – a válság és az éghajlatváltozás – vonatkozásában Európa végre az élre került?

Szeretném hozzátenni, hogy Barroso úr az első Bizottság elnökjelöltjei közül, aki rendkívül nagy mértékben bevonta a Parlamentet munkájába és az iránymutatás meghatározásába. Ő az, aki elsőként indítványozta, hogy a két intézmény között konkrét intézkedések egész sora révén valódi partnerség jöjjön létre.

Úgy gondolom, hogy ez jelentős előrelépés az európai parlamentarizmus szempontjából; olyan kedvező lehetőség, amelyet nekünk, európai parlamenti képviselőknek meg kell ragadnunk. Ezért képviselőcsoportom reménykedik abban, hogy Barroso elnök úr alakít új Bizottságot, és minél hamarabb munkához lát.

Nyilvánvaló, hogy a Bizottság elnöke nem képviselhet egyetlen pártot. Nyilvánvaló, hogy különböző politikai családokhoz tartozó biztosok testületével kell egyezsége jutnia. Örülünk ennek, mert Európa csak a nyitottság és a konszenzusteremtés szellemén alapulhat.

Miután mindezeket elmondtam, elnök úr, a Tanács tisztelt elnök asszonya, egy kérést intézek Önökhöz. A Bizottság elnökének megválasztását követően – tekintet nélkül a hatályban lévő szerződésre – azonnal hozzá kell látni a testület többi részének kialakításához.

Ami Önt illeti, Barroso úr, ha – reményeim szerint – az európai parlamenti képviselők többsége holnap támogatni is fogja Önt, ez nem jelenti azt, hogy biankó csekket írának alá. Ön tisztában van ezzel, de kötelességem, hogy ezt most ismét közöljem Önnel. Mivel a PPE képviselőcsoport egyetért az Ön által vallott elvek többségével, Önnek az is a feladata, hogy a következő öt évben biztosítsa, hogy a Bizottság munkája megfelel a mi elvárásainknak és az európai polgárok várakozásainak.

Bízunk Önben, de kétség sem fér hozzá, hogy az Ön által indítványozott partnerség alapján jogalkotói kötelességünket is teljesíteni fogjuk.

Hölgyeim és uraim, köszönöm megtisztelő figyelmüket.

(Taps)

Martin Schulz, az S&D képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Az elmúlt néhány napban azt kérdeztem magamtól, hogyan lehetséges az, hogy a parlamenti képviselőcsoportok körében annyira ellentmondásos jelölt személye oly kevéssé vitatott a Tanácson belül. Úgy gondolom, a válasz egyértelmű. Ha kormányfő lettem volna, én José Manuel Durão Barrosót választottam volna. Az elmúlt öt évben nem lehetett volna jobb képviselője az Európai Tanács érdekeinek. Ezért a Parlamenttel való együttműködésre való felhívása helyes, de azzal kissé elkésett.

(Taps)

Az előző öt év egyik jellemzője az volt, hogy Ön állandóan a kormányok rendelkezésére állt az Európai Unióban, és pontosan ez az egyik oka annak, hogy ilyen nagy mértékű szkepticizmus alakult ki Önnel kapcsolatban. Sok barát veszélyesebb az ellenségénél. Ön jóformán még be sem fejezte mondanivalóját azzal a kijelentéssel, hogy „Mindenkinek én vagyok a jelöltje!”, mikor Daul úr bejelentette, hogy „Itt van az Európai Néppárt képviselőcsoport jelöltje”. Micsoda veszélyt jelent ez Önre nézve, Barroso úr! Mi motiválhatná a tisztelt Ház esetleges többségét, hogy Önre szavazzon, ha az Ön programja megegyezik az Európai Néppárt képviselőcsoportjának programjával?

Kezdhattuk volna egy másik többség megemlékezésével. Júliusban láttuk, hogy a tisztelt Házban a különböző képviselőcsoportok között eltérő szempontok alapján formálódik egy lehetséges többség, amelyet Guy Verhofstadt egyesített reformokra épülő Európa-párti többséggé. Ennek következtében a szavazást elhalasztották szeptemberig, és talán még más is megtörténhetett volna. Egyébként ez előfordulhatott volna, de sajnos a Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért képviselőcsoport nem támogatta tovább vezetőjét. Ezért szavazunk ma, és mérjük fel, hogy meggyőzőek-e az Ön által elmondottak.

Ön azonban alighogy elkezdett koncentrálni az egyik programra, máris belefogott valami másba. Az elmúlt néhány napban a következő üzenettel küldte ki lovas hírnökeit: „Moi, j'ai la majorité, Rendelkezem a többség támogatásával”. Lehet, hogy holnap tényleg meglesz a többségi támogatás. Ez előfordulhat. Lehet, hogy holnap meglesz a többség a PPE képviselőcsoport és az ALDE képviselőcsoport révén, amelyek nagy része Önre fog szavazni, és természetesen az egyetlen olyan képviselőcsoport révén, amely egyhangúlag, késedelem és tétovázás nélkül Önre adja le szavazatát: azaz az Európai Konzervatívok és Reformisták, Kaczyński úr és bátyjának, Klaus úrnak, a tory párt révén. Elmondása szerint Ön a Lisszaboni Szerződés érdekében szeretne többséget szerezni, de éppen ez az a párt, amelynek tagjai ellenzik a szerződést. Hogyan tudna Európa-párti vezető lenni, ha ilyen szövetségre lép?

(Taps)

Továbbá nem csupán Önről van szó. Tulajdonképpen persze Önről van szó, arról, hogy igennel vagy nemmel szavazzunk Barrosóra. Arról, hogy Ön többséget szerez-e – igen vagy nem? Ugyanakkor nem csak ez a tét, hanem az is, hogy összességében Európa merre tart, és erről nem egyedül ön dönt. Ebben az esetben a Tanács és mindenekelőtt a Parlament is részt vesz a biztosok testületének összetételével, valamint az Ön által rendelkezésre bocsátandó portfóliókkal és a következő öt évre vonatkozóan benyújtandó programmal kapcsolatos döntéshozatalban.

Mindez egyrészt Önről szól, másrészt arról, hogy meg tudjuk-e végre oldani a belső piac és a pénzügyi piacok szabályozását, továbbá, hogy sikerül-e végül megállítani az olcsó munkaerő áramlását Európában, ami

tönkreteszi a társadalmi kohéziót. Továbbá az is kérdés, hogy sikerül-e változást előidézni az Európai Unió által követendő irány tekintetében, amit a Bizottságnak egyöntetűen támogatnia kell.

Ezért számunkra ez az egész a programmal kapcsolatos kérdéseket is érinti. Nem elég, ha az Európával kapcsolatos kérdést egyetlen személyre, valamint arra korlátozzuk, hogy ez a bizonyos személy rendelkezik-e többséggel vagy sem. Ennél többre van szükségünk: szociális hatásvizsgálatra. Ön azt mondta, hogy be fogja vezetni a hatásvizsgálat elvégzését. Az alapján fogunk véleményt alkotni Önről, hogy tényleg megteszi-e, hogy készen áll-e arra, hogy egy intézményközi megállapodás keretében rendeleteket dolgozzon ki a Parlamenttel közösen.

A jövőben a Bizottságnak előzetesen meg kell vizsgálnia, hogy intézkedései milyen hatást fognak gyakorolni a tagállamok szociális biztonsági rendszerére. Szeretnénk egy olyan irányelvet, amely a közszolgáltatásokra, az általános érdekű szolgáltatásokra vonatkozik, és szükségünk is van erre. Nem fordulhat elő az, hogy a Bizottság nem nyugszik addig, amíg nem privatizálják az utolsó európai köztemetőt is. Ezzel a stratégiával fel kell hagyni végre. Ezenkívül az európai bérpolitikával kapcsolatban is változtatásra van szükség.

Bármelyik eszközt is választjuk, Barroso úr, egy mondatot szeretnék Öntől hallani. Ezt Ön ma sem mondta ki. Én mindenesetre remélem, hogy egyszer ki fogja mondani. A Bizottságnak – különösen az Európai Közösségek Bírósága által a Viking-, Laval- és Rüffert-ügyben hozott ítéletet követően – azt a célt kell kitűznie, hogy ugyanazon a munkahelyen a nők és a férfiak egyenlő munkáért egyenlő díjazásban részesüljenek.

Ezek azok a programokkal és a tartalommal kapcsolatos kérdések, amelyeket szeretnénk megvitatni Önnel, de nem csupán Önnel. Az is kérdés, hogy kik lesznek a biztosok, és milyen feladatot kapnak. Nem tudom, hogy Ön vagy az a tény okozott nagyobb kárt Európának, hogy nem akadályozta meg McCreedy urat abban, hogy megtegye azt, amire képes volt. Irányváltásra van szükség az EU-n belül. Ez alapján fogjuk megítélni Önt.

(Taps)

Összefüggést látunk ezért a holnapi szavazás és a Bizottsággal kapcsolatos zárószavazás között. Megvan a módja, hogy sikert érzünk el. Megvan a lehetőség arra, hogy a jelenleginél nagyobb egyetértésre jussunk és több bizalmat teremtsünk. Az Ön elmúlt öt évre vonatkozó mérlegét és az eddig elének terjesztetteket figyelembe véve azonban – nem arról beszélek, ami a jövőben történhet, hanem a jelenlegi helyzetről – egy dolgot nagy biztonsággal mondhatok Önnek: nem élvezi képviselőcsoportom támogatását.

(Taps)

Elnök. - Szeretném tájékoztatni Önöket arról, hogy új eljárási szabályzatunk van. Lehet, hogy még nem mindenki figyelt fel rá. A szabályzat kimondja, hogy ha a felszólalás alatt a tisztelt Házban jelenlévő képviselők kék színű kártyát emelnek fel, kérdést intézhetnek a felszólalóhoz. A kérdés legfeljebb félperces lehet, és csak a felszólaló beleegyezése esetén tehető fel. Ez egy új szabály, ami nem volt korábban. A viták élénkebbé tételére szolgál.

Miguel Portas (GUE/NGL). - (PT) Elnök úr! Nagyon röviden szeretnék hozzászólni az eddigiekhez: Schulz úr, nagyon figyeltem Önre, és túlnyomórészt egyetértek azon vitapontokkal, amelyeket a Bizottság elnöke, a jelenlegi elnökjelölt elé terjesztett. Azt is hallottam, mikor Ön azt mondta, hogy a szocialisták nem csak a jobboldalt támogatják, és hogy Európa nem pusztán a jobboldalból áll. Azt kérdezem Öntől, Schulz úr, hogy az Ön véleményétől függetlenül parlamenti képviselőcsoportjából hány képviselő – szocialisták, portugálok, spanyolok vagy angolok – biztosította már támogatásáról az új jelöltet?

Martin Schulz (S&D). - (DE) Elnök úr! Be kell vallanom, hogy nem ismerem a tisztelt képviselő urat. Örülök azonban annak, ha új képviselőtársak ...

(Kellemtlenkedő hozzászólás)

Hogy egy ideje már parlamenti képviselő? Eddig nem igazán vettem észre. Azok után, amit hallottam tőle, már értem, hogy miért.

Ami a képviselőcsoportunkat illeti, ma este döntünk a zárószavazásról. Nem tudom, hogy az Ön pártjában mennyire demokratikusak a struktúrák, de a miénk egy demokratikus párt, tehát ma este demokratikus szavazással hozunk határozatot.

Elnök. - Szeretném közölni, hogy a szabályzat felszólalásonként csak egy kérdés feltevését írja elő, mert máskülönben nem tudnánk befejezni a vitát.

Guy Verhofstadt, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök úr! Amint azt Ön is tudja, a Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért képviselőcsoport a kinevezési eljárás kezdete óta azt állítja, hogy most a következő öt évre vonatkozó program a tét, és nem emberekről, illetve személyekről van szó. Ami számít, az a jelölt által előterjesztett program, az, amit most nagyvonalakban, majd később, az év vége felé – remélhetőleg a Bizottság összetételének véglegesítésekor – részletesen ismertetet.

Másodszor, néhány kollégám kérésére képviselőcsoportunk alaposan megvitatta, hogy kell-e várunk a zárószavazás megtartása előtt. Júliusban támogattuk ezt, mert szükségesnek tartottuk, hogy a jelölt rendelkezzen programmal, ez korábban nem így volt. Úgy vélem, hogy júliusban helyes döntés volt, hogy várjunk, ne jelöljünk és várjunk a javaslatokra, amelyeket most fogunk megvitatni. Úgy gondoltuk azonban, hogy miután a jelölt előterjesztette iránymutatását, nincs értelme ismét azzal előállni, hogy várunk néhány hetet vagy hónapot.

A gazdasági és pénzügyi válság idején szükségünk van az európai intézményekre és a Bizottságra. Nem igazán felelős ...

(Taps)

... Napjainkban nem igazán felelősségteljes dolog azt mondani, hogy „Várjunk”. Mire várjunk? Várjunk két-három hetet, két hónapot, amíg javaslatokkal állnak elő? A javaslatok már megvannak. Vállaljuk a felelősséget, akár igennel, akár nemmel szavazunk, de mindenképpen vállaljuk a felelősséget.

Harmadsorban, a jelölt által előterjesztett iránymutatás nem nagyon győzött meg bennünket. Úgy gondolom, hogy ezek a javaslatok, bármennyire is részletesek időnként, téves elképzelésen alapulnak, azaz azon a feltételezésen, hogy a recesszió vége, elkezdődött a helyreállítás folyamata, valamint, hogy nincs szükség további közösségi politikákra ahhoz, hogy kilábaljunk a válságból. Ez rossz kiindulási pont, mert a recesszió vége még nem jelenti azt, hogy elkezdődött a helyreállítás. Gazdasági pangás következhet be, ahogy Japánban is, ahol 10–15 éve várnak a növekedésre. Ennélfogva a 27 nemzeti terven kívül szükségünk van egy új integrált közösségi stratégiára. Nekünk, liberálisoknak és demokratáknak ez a kérésünk, és éppen olyan fontos, hogy a Bizottság minél gyorsabban előterjesszen egy tervet a bankok rendbe tételére vonatkozóan. Nem 27 különböző tervre van szükség, mint amelyekkel ma rendelkezünk, hanem a Bizottság által meghatározott közös, következetes megközelítésre.

Úgy hallottam, Barroso úr, hogy képviselőcsoportunkban Ön azt mondta, hogy kész mind az új integrált – a 27 nemzeti terven kívüli – közösségi stratégiára, mind a bankszektor európai stabilizációjára vonatkozó javaslatok benyújtására. Ez igen pozitív fejlemény, és azt kérjük, hogy ezt a két témát részletesen ismertesse és dolgozza ki az Ön által elkészítendő és a Bizottsághoz benyújtandó programban.

Igen egyértelmű, hogy támogatásunk feltételekhez kötött. Ez azt jelenti, hogy mindaddig biztosítjuk a támogatást, amíg azt tapasztaljuk, hogy ez a két téma, azaz az új integrált közösségi stratégia, valamint a bankszektor stabilizációjára vonatkozó terv – az Ön által a mai felszólalásában elismételt kérdések, a saját forrásokon alapuló költségvetés és a pénzügyi felügyelet középtávú felülvizsgálata mellett – a Bizottság programjának minden részében megjelenik. Ezzel a témával kapcsolatban el kell mondanom Önnek, hogy továbbra is úgy gondolom, hogy az Európai Központi Bank struktúráját kell felhasználnunk, nem a de Larosiére javaslatokat, amelyeket a Bizottság és a Tanács pillanatnyilag kiindulási pontnak tekint.

Végül, ahogy azt Ön is tudja, támogatásunk a Bizottság új összetételétől is függ. Hatékony Bizottságot szeretnénk, amelyen belül a hatásköröknek a korábbinál igazságosabb elosztására kerül sor, és ezzel összefüggésben számítunk az Ön által a képviselőcsoportunk számára tett ígéretre is, azaz arra, hogy az Ön csapatában helyet kap egy biztos az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottságból, aki az alapvető jogok és a polgári szabadságjogok felelőse lesz. Fontos, hogy ez a biztos a többi biztossal együtt felelős legyen, és ne csupán véleményt nyilvánítson.

Ezért, az európai közjó érdekében, elszántabb és ambiciózusabb Bizottságra van szükségünk, és reményeink szerint Ön biztosítani fogja ezt, továbbá azt is reméljük, hogy végleges programjában Ön valóra váltja várakozásainkat.

Daniel Cohn-Bendit, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök úr, elnökelő úr, hölgyeim és uraim! Bevallom, úgy érzem, hallucinálok.

Először a következőt hallottuk: „minden megváltozott, tehát én maradok!” Barroso úrnak azért kell maradnia, mert minden változik, és a változó világban Ő képviseli az állandóságot. Így legyen.

Aztán hallok Daul úr mondanivalóját. Franciaországban részt vettem a választási kampányban. Franciaországban a választási kampány során azt mondták nekünk, hogy a bankokkal kapcsolatban számítsunk Sarkozy úrra, az éghajlatváltozással kapcsolatban bízunk Sarkozy úrral, az európai változást várjuk Sarkozy úrtól. Most azt hallok Daul úrtól, hogy az éghajlatváltozással kapcsolatban bízunk Barroso úrral, X, Y vagy Z témában számítsunk Barroso úrra. Barátom, meg fogják dorgálni az Élysée-palotából! Le fogják tolni! Mindennek ellenére ez az egész dolog hihetetlen! Igen, igen, tudom, hogy 1968 májusa miatt bosszús, mindig ugyanazzal a régi dologgal jön elő. Egyszer el fogom magyarázni önnek, ha meghallgatja.

Mindössze azt próbálom elmondani, hogy éppen ezen a helyen jogunk van ahhoz, hogy bármit mondjunk. José Manuel Obama: igen, Ő képes rá! Most bármit megtehet, amit akar; most megtehet mindent, amire öt évig nem volt képes. Majd meglátják, mi történik, és ezzel kapcsolatban jegyezzék meg, tisztelt állam- és kormányfők, Malmström asszony, legyenek óvatosak, mert lejár az az idő, amikor a kis Barroso Önökre hallgat. Most már Önöknek kell odafigyelni rá, egy új integrált – nem koordinált – politikát szándékozik előírni az Önök számára, Önöknek kell majd követniük az Ő vezetését ... Nem, álljon csak le, Barroso úr! Ismerjük már Önt! Ebben a Parlamentben öt év alatt egyszer sem mondta azt, hogy „Tévedtem”, ahogy azt én, Daniel Cohn-Bendit megtettem, és ahogy mások is megtették ...

Mivel Ön európai értékekről beszél, európai erkölcsről, épp ez a probléma, Barroso úr. Ha valóban meg akarja változtatni a dolgokat, valamit el kell magyaráznia az európai parlamenti képviselőknek és a polgároknak: a pénzügyi és a gazdasági válságra adandó válasznak a környezeti válságra is megoldást kell jelentenie. Sőt, ha meg akarja oldani ezeket a válságokat, át kell alakítania Európát – a reform nem elegendő –, és ezen azt értem, hogy mind környezetvédelmi, mind társadalmi szempontból át kell alakítania. Termelési rendszereink működését kell megkérdőjeleznünk. Bankjaink miért bolondultak meg? Azért, mert olyan rendszerünk van, amely teljesen megőrjíti őket. Miért? Azon egyszerű oknál fogva, hogy az a lényege, hogy mindig többet és többet, és még többet, még gyorsabban kell megszerezni.

Arról van-e szó, Barroso úr, tisztelt állam- és kormányfők, hogy a Parlament többsége kész ma arra, hogy tiltakozzon a „minél gyorsabban minél többet” megközelítés ellen? Ez idézi elő a válságot, és amikor a fenntartható fejlődésről beszélünk, azalatt nem csupán néhány különálló intézkedést értünk, hanem azt, hogy megpróbáljuk elmagyarázni és megérteni, hogy míg egyes területeken növekedésre van szükség, azaz szelektív növekedésre – megújuló energiaforrások stb. –, sok olyan terület van, amelyet vissza kell fogni. Ott intézkedésre van szükség, és ezen a ponton még inkább hallucinálók.

Ön beszélt a lisszaboni folyamatról, a kutatásról. Barroso úr, magyarázzon meg nekem valamit. Öt évig – tulajdonképpen négy évig, tavaly a válság után óvatosabb volt – azt fejtegette nekünk, hogy a gazdasági és a környezeti hatékonyság alapja a dereguláció. A szabályozás leegyszerűsítése. Igen, tényleg emlékszem a felszólalásaira, emlékszem arra, amit mondott. Aztán a válságok megjelenésével hirtelen rájött, hogy ez nem így működik. A válságok kirobbanásakor soha nem mondtuk azt, hogy Ön tisztességtelen ember – és ez a becsületére válik –, pusztán azt mondtuk, Barroso úr, hogy miután láttuk, hogyan vezette a Bizottságot, nincs bizalmunk Önben. Ön európai, ugyanakkor egy ideológia foglya, éppen egy olyan ideológiáé, amely előidézte és nem megoldja a válságot.

És Verhofstadt úr, ez most már valóban mindennek a teteje. A kampány során végig azt mondtuk – ezzel mindjárt be is fejezem, és Barroso úr köszönetet fog mondani nekünk ezért –, hogy nem akarunk júliusban szavazni. Most mindenki hálás nekünk, hogy júliusban nem került sor szavazásra, mert Barroso úr legalább elő tudta terjeszteni programját. Ha Daul úron és Barroso úron múlt volna, júliusban program nélkül szavaztunk volna, és minden csodálatos lett volna! Tehát legalább köszönje meg nekünk, hogy lehetőséget kapott arra, hogy benyújtsa programját.

Igazán szót sem érdemel, Barroso úr.

Másodszorban – és ez mulatságos – Ön azt mondja: „miért halasztanánk tovább?” Azon egyszerű oknál fogva – és korábban ez az indok nem létezett –, hogy az írek három héten belül szavaznak, és amennyiben megszavazzák a Lisszaboni Szerződést – szerintem és mások szerint is ez történik majd –, egy újabb feltétel adott az új Bizottság számára. Ön a következőket mondja nekünk: „ez mindenképpen szükséges, mert gazdasági válság van, majd meglátják mi fog történni”.

A következő két hónapban Barroso úrnak össze kell állítania a Bizottságot. Nem lesz ideje arra, hogy Lisszabonnal vagy Koppenhágával foglalkozzon, mert Sarkozy úrral kell tárgyalnia. Vajon Barnier úr fogja kapni a belső piacot? Ha igen, mit fog adni, Barroso úr, a lengyeleknek, akiknek egy nagy Bizottság létrehozását ígérte? Milyen területet fog adni a németeknek? Vagy a briteknek? Mert a Bizottság az alkudozásról szól! És

ez lefoglalja Barroso urat, de amíg ő az alkudozással van elfoglalva, a többiek Koppenhágában fognak alkut kötni.

Ez a probléma, ez a valóság. Befejezésül azt mondom Önnek, Barroso úr, hogy Ön becsületes ember, ez igaz, de egy dolgot tudnia kell: a Zöldek/az Európai Szabad Szövetség képviselőcsoportnak nincs bizalma Önben, és az Ön kinevezése ellen fog szavazni, mert úgy gondoljuk, hogy Európának megfelelőbb emberre, Önnél megfelelőbbre van szüksége, Barroso úr!

(Taps)

Michał Tomasz Kamiński, az ECR képviselőcsoport nevében. – (PL) Lehet, hogy Cohn-Bendit úr túl hosszasan beszélt, és szinte semmiben nem értek egyet vele, de mindig érdekes dolgokat mond, ami végül is fontos a Parlamentben. Ez biztosítja a Parlament életképességét, amiről, elnök úr, Ön is beszélt korábban mai felszólalása során.

Az Európai Konzervatívok és Reformisták Barroso elnökjelöltre fog szavazni. Nem azért, mert mindenben egyezik a véleményünk, elnök úr. Sajnos több olyan kérdés van, amiben nem értünk egyet. Elsőként említhetem azt, hogy Ön lelkes támogatója a Lisszaboni Szerződésnek. Mi nem vagyunk ennyire lelkesek, de mi is rosszaljuk és elítéljük a nemzeti egoizmus és a nacionalizmus minden formáját, ahogy azt Ön is kifejezésre juttatta felszólalása során.

Valóban Európa, a mi földrészünk volt az – amelynek mi azt kívántuk, hogy nyugalomban és békében élhessen –, amely számára a nemzeti egoizmus és sovinizmus rengeteg szenvedést okozott. Istennek hála, most mi békében élünk Európában.

Bizonyos dolgokkal nem értünk egyet azon témák közül, amelyekről Barroso úr beszélt. Jogunk van ahhoz, hogy kifejezzük eltérő véleményünket, és meg is fogjuk védeni ezt a jogunkat, bár egyesek állandóan kétségbe vonják azt az egyszerű tényt, hogy az európai szavazók megválasztották az Európai Konzervatívokat és Reformistákat, és biztosíthatom, hogy még több kollégát be fognak választani közülük. Itt leszünk a jövőben, és hallatni fogjuk a hangunkat.

Ezért szavazóink nevében jogunk van kijelenteni, hogy támogatjuk Barroso urat nehéz küldetése során. Örülök annak, hogy ma szóba került az európai szolidaritás. Öröndetesnek tartom, hogy elhangzott az, hogy a Bizottság – Barroso úr vezetésével az új Bizottság – arra fog törekedni, hogy lehetővé tegye számunkra, hogy kilábaljunk a gazdasági válságból. Ez rendkívül fontos, és örülünk annak, hogy úgy tűnik, hogy a Barroso úr által előterjesztett ambiciózus program azon leglényegesebb területekkel foglalkozik, ahol cselekednünk kell. Ez egyébként bizonyítja, hogy napjainkban milyen nagy szükség van az európai nemzetek közötti együttműködésre. A válság mindnyájunkat érint, függetlenül attól a politikai struktúrától és gazdaságtól, amelynek része vagyunk, tekintet nélkül arra, hogy országunk Európa mely régiójában helyezkedik el. A válság mindnyájunkra kihat, és mindnyájunknak küzdenünk kell a válság ellen.

Elnök úr! Miközben képviselőcsoportom támogatásáról biztosítom Önt, azzal a kéréssel fordulok Önhöz, hogy biztosítsa, hogy a következő hónapokban Európa ne maradjon továbbra is közömbös a világpolitikában történetek iránt. Nem titkolom, hogy véleményem szerint az iráni események jelentik a nyugati világ számára a legnagyobb próbatételt.

Irán nem titkolja, hogy nukleáris ambíciói vannak. Az ország elnöke nem csupán tagadja a holokauszt borzalmas bűncselekményét, hanem napjainkban is megsemmisítéssel fenyegeti Izraelt. Meglátásom szerint nincs helye az ilyen magatartásnak, egy modern demokratikus világban nem találhat elfogadásra az ilyen viselkedés. Képviselőcsoportunk elvárja, hogy az Ön vezetésével az Európai Bizottság határozottan tiltakozzon a jelenlegi iráni hatóságok antidemokratikus eljárásai és politikái ellen, amelyek legjelentősebb közel-keleti szövetségünk, Izrael állama ellen irányul.

Ezenkívül arra számítunk – és örülök annak, hogy ez mindig határozottan megnyilvánul az Ön mondanivalójában, elnök úr –, hogy az Európai Unió külpolitikája mindig a polgári szabadságok képviselője lesz, és hogy határainkon túl is közös európai értékeinket fogja támogatni.

Bizonyos vagyok abban, hogy az elmúlt parlamenti ciklusban nem sikerült elkerülnie, hogy hibákat kövessen el, de ez senkinek sem sikerülhet, aki politikával foglalkozik – sajnos ilyen a világ. Számítunk azonban arra, hogy nehéz munkája során magasra emeli az európai értékek zászlóját, valamint – és ezt szeretném kihangsúlyozni – egy közös és egységes Európa érdekében dolgozik.

Lothar Bisky, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, Barroso úr, hölgyeim és uraim! Ön, Barroso úr egy olyan politikai folytonosságot képvisel, amely a háború utáni időszak legnagyobb gazdasági válságát idézte elő. Bár a jelentősebb pénzügyi központokban már ismét megnyitják a kaszinókat, világszerte az átlagemberek fizetik a számlát. A válság következtében munkanélküliség, szegénység alakult ki, csökkentek a jövedelmek és kevesebb jut az oktatásra. Ön azt állítja, hogy a pénzügyi válság elsősorban az Egyesült Államokból indult el, és hogy kizárólag a bankárok okozták az összeomlást. Mi viszont azt mondjuk, hogy a politikai rendszer, többek között az Európai Unió Bizottsága felelős a „kaszinókapitalizmus” kialakulásának elősegítéséért. A liberalizáció, a deregularizáció és a privatizáció ideológiája vezetett a válság kirobbanásához. Ha a korábbi gyakorlatot folytatjuk, a válság csak súlyosbodni fog.

A politikai rendszernek felelősséget kell vállalnia, tanulnia kell a hibáiból és fel kell hagynia a neoliberais eszmékkel. Az európai politikának következetesen az európaiak érdekeit kell előtérbe helyeznie. Ezt hiányolom az Ön iránymutatásából. Annak azonban örülök, hogy mai észrevételeiben nagyobb hangsúlyt kaptak a szociális kérdések, mint egy évvel ezelőtt.

Néhány példával szeretném illusztrálni, hogy politikai szempontból milyen véleménykülönbségek vannak közöttünk. Ön szeretne kitartani a lisszaboni stratégia mellett. Az európaiaknak azonban jó munkahelyekre van szükségük, ahol annyit keresnek, hogy emberhez méltó módon tudjanak élni. A munkaidő növelése helyett annak csökkentését kell napirendre tűznünk.

Azt várjuk az új Bizottságtól, hogy alakítsa át a munkavállalók kiküldetéséről szóló irányelvet. Európának végre garantálnia kell, hogy a szociális jogok ne váljanak a versenyen alapuló megközelítés áldozatává. Ezért másokkal együtt indítványoztuk egy jogilag kötelező erejű, a szociális haladásról szóló záradék és a közszolgáltatásokról szóló charta bevezetését, aminek következtében a szociális biztonság és az általános érdekű szolgáltatások elsőbbséget élveznek a belső piaci szabályozással szemben. Az elmondottakból úgy tűnik, hogy Ön nem tartja ezt túl sokra.

A Zimmermann-jelentésben az Európai Parlament azt követeli, hogy a minimálbér a tagállamok munkavállalói átlagkeresetének legalább 60%-a legyen. Ön azt állítja, hogy semmit nem tud tenni ennek érdekében. Én viszont úgy gondolom, hogy tudna, például foglalkoztatáspolitikai iránymutatások segítségével.

Ön kizárólag a Stabilitási és Növekedési Paktumra helyezi a hangsúlyt, amely egyáltalán nem bizonyult hatékonynak, főleg nem a válság idején. Azt szeretnénk, hogy a lisszaboni stratégiát és a stabilitási paktumot egy szociális paktum váltsa fel.

Ön úgy gondolja, hogy a pénzügyi felügyelettel kapcsolatos néhány új előírás kordában fogja tartani a pénzügyi világ kapzsiságát. A különösen kockázatos befektetési formák betiltására és a tőkemozgások megadóztatására szólítunk fel.

Ön a következőt mondta, idézem: „a Lisszaboni Szerződés minden egyes bekezdését támogatom”. Mi a belső piac további radikális előtérbe helyezése helyett egy szociális Európát akarunk. Azt szeretnénk, hogy a katonai kapacitások további növelése helyett a fegyverzetcsökkentés és a civil konfliktuskezelés mellett foglalkozunk állást.

Ön vezető hatalomnak tekinti Európát, és a szabadkereskedelemmel, valamint az élet minden területének piacosításával kapcsolatos ideológiát akarja elterjeszteni az egész világon. Mi támogatjuk a kultúrák közötti, többoldalú párbeszédet, és igyekszünk a lehető legnagyobb támogatást megadni a fejlődő országok számára a gazdasági, az élelmiszer-, a pénzügyi és az éghajlati válság leküzdéséhez.

Hölgyeim és uraim! Válasszunk meg együtt egy olyan Bizottságot, amely a szociális, békés, gazdaságilag fenntartható és demokratikus Európai Unió megteremtését tűzi ki célul maga elé. Ha azt akarjuk, hogy az európaiak elfogadják az Európai Unió eszméjét, szakítanunk kell a radikális szabadpiaci elképzelésekkel és közvetlenebb demokráciára van szükségünk. Ebben az esetben Barroso úr nem a megfelelő ember az elnöki poszt betöltéséhez.

Nigel Farage, az EFD képviselőcsoport nevében. – Elnök úr! A következőt szeretném megkérdezni Barroso úrtól: mire ez a nagy sietség? Miért változtassuk meg a játékszabályokat? Miért éppen most kell Önt újraválasztani a Bizottság öt évre szóló elnöki posztjának betöltésére? Nos, természetesen a válasz az, hogy Írország és a Lisszaboni Szerződés miatt. A terv az, hogy mindenkinek megmutassuk, hogy a hajó szilárdan halad, minden a legnagyobb rendben, hogy az íreknek csak annyit kell tenniük, hogy kijavítják kissé meggondolatlanul elkövetett aprócska hibájukat – és Ön valóban úgy állította össze munkadokumentumát, mintha a szerződést már ratifikálták volna.

De kimaradt egy elég fontos részlet: Ön volt a főnök; Ön volt a vezető az elmúlt öt évben. Az Ön feladata volt, hogy ügyeljen arra, hogy elfogadják az alkotmányos szerződést. De a dolgok rosszul alakultak, nemde? A franciák és a hollandok is „nem”-mel szavaztak, de Ön nem fogadta el ezeket a demokratikus eredményeket, és több európai parlamenti képviselővel együtt részt vett egy tökéletes cselben, azaz a Lisszaboni Szerződés létrehozásában.

Ön azt mondta, hogy elhagyjuk a lobogót és a himnuszt, de ennek még nem sok jelét láttam. Nem, Ön ezt az egészet átalakította a Lisszaboni Szerződéssé, nem tudta megakadályozni az íreket abban, hogy szavazzanak, és az írek „nem”-et mondtak. De Ön most sem tudta elfogadni a demokratikus eredményt, ó, nem – így az íreknek újra kell szavazniuk!

Mindezekben – tekintettel arra, hogy Ön a felelős – hol érvényesül a demokratikus elszámoltathatóság elve? Nos, Ön esetleg azzal érvelhet, hogy manapság nem túl sok demokrácia van már az Európai Unióban, de legalább bizonyos mértékű elszámoltathatóságnak lennie kell, én pedig azzal érvelek, hogy az azt megelőző napon, amikor is könnyen előfordulhat, hogy a Lisszaboni Szerződést – jó okkal – negyedszer is elutasítják, ez a Parlament nem iktathatja be Önt a következő öt évre mint a Bizottság elnökét, amíg nem tudjuk az eredményt.

Ha az írek másodszor is „nem”-mel szavaznak, egyszerűen tiszteletben kell tartanunk a véleményüket, és Önnek – mint a Bizottság elnökének – távoznia kell. Az élet minden területén ez történne, minden esetben, és én azt gondolom, hogy az európai politikában is tényleg így kell történnie.

Nézzük az Ön eddigi teljesítményét! Ön felügyelte a lisszaboni menetrendet: még a hitelválság előtt nyomtalanul eltűnt. Most pedig azt mondja nekünk, hogy szükségünk van egy bevándorlásért felelős biztosra, ami által megfosztja a nemzetállamokat a legalapvetőbb joguktól, azaz attól, hogy ők maguk dönthessenek arról, hogy ki lakhat, dolgozhat és telepedhet le országukban. Ön csak hajtogatta az éghajlatváltozással kapcsolatos rögeszméjét, ami eddig hatalmas költségeket okozott, de lényeges hasznot nem hozott. Mindenekelőtt azonban már csak azon egyetlen okból kifolyólag sem támogathatom Önt, hogy figyelmen kívül hagyta az ír népszavazást, hogy kijelentette, hogy az írek nem akadályozhatják meg ezt a szerződést.

De lehet, hogy szörnyen elhibáztam a dolgokat. Lehetséges, hogy mégis Ön a megfelelő ember, mert tegnap a *Daily Telegraph* által közzétett közvélemény-kutatásban a következő kérdést tették fel: Amennyiben a Lisszaboni Szerződést népszavazás nélkül fogadják el, szeretné-e, hogy Nagy-Britannia az Európai Unió tagállama maradjon? És 30 év alatt első alkalommal a britek jelentős többsége, azaz 43%-a –26% ellenében – azt válaszolta, hogy azt szeretné, hogy lépjünk ki az Európai Unióból, ha Barroso úr akarata érvényesül. Tehát lehet, hogy tévedtem: előfordulhat, hogy Ön a megfelelő ember. Majd meglátjuk.

(Taps és nevetés bizonyos padsorokból)

Igen, boldogan távozik!

Krisztina Morvai (NI). - (HU) Elnök úr! Európa történelmi fordulóponthoz érkezett. A tisztességes munkából élő emberek milliói szeretnék alapvető változást. Szeretnék szembeszállni a neoliberális és a globális nagytoke égbekiáltó igazságtalanságaival. Családi gazdák, kisgazdák, kisvállalkozók, állami alkalmazottak. Ahhoz, hogy ezt megtehessék, nagyon nagy szükség van az emberi jogoknak, és sajnálom, hogy nem hallgat most engem biztos úr, az emberi jogoknak, a polgári szabadságjogoknak a védelmére. Arra, hogy ezek az emberek elmondhassák a véleményüket, vagyis véleménynyilvánítási szabadságukkal élhessenek, gyülekezési jogaikkal élhessenek, szólásszabadságukkal élhessenek úgy, hogy ezért ne fasisztázhassák le őket, ahogy az ma ebben a teremben is történt, és ne is lőhessék szemén őket, rendőri brutalitással ne félemlíthessék meg, ne bántalmazhassák őket, ne zárhassák börtönbe, ne indíthassanak koncepciós eljárásokat ellenük.

Amikor Magyarországon mindezek megtörténtek 2006 őszén, akkor mi Önhöz fordultunk, hogy tegyen valamit. Ön semmit nem tett. Miért nem? Kérem a Parlament alelnökét, Schmitt urat, hogy erősítsen meg abban, hogy mi történt, miért fordultunk Önökhöz, mert a Fidesz nevű pártnak, amelyik egy polgári párt, annak a gyűlésén történtek ezek a...

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

Cecilia Malmström, a Tanács soros elnöke. – (SV) Köszönöm, elnök úr, tisztelt képviselők, köszönöm a lehetőséget, hogy néhány szó erejéig hozzászólhatok a vitához. Meg kell mondanom, hogy nagyszerű érzés visszajönni az Európai Parlamentbe. Tagadhatatlan, hogy itt a vita és a hozzászólások dinamikusabbak és élvezetesebbek, mint otthon Svédországban.

Szeretnék gratulálni Barroso úrnak ahhoz, hogy olyan világosan utalt arra, hogy a Bizottság milyen szerepet szeretne játszani, valamint a következő öt évre vonatkozó reformprogramjához. A képviselőcsoportok előadójának felszólalásait is nagyon figyelmesen hallgattam. Természetesen rengeteg észrevételt tudnék tenni, de ezt mégsem teszem meg, mert most nem a Tanács, hanem a Parlament vitáján veszek részt, amelyen a Bizottság elnökjelöltje is jelen van.

Ahogy már említettem, nem az én dolgom, hogy észrevételeket tegyek az elmondottakkal kapcsolatban, de nagy figyelemmel követtem a vitát. Csupán két dolgot szeretnék kiemelni. Ez első nyilvánvaló tény: José Manuel Barrosót – párhovatarozástól függetlenül – 27 állam-, illetve kormányfő egyhangúlag jelölte a posztra. Egyértelműen támogatjuk Barroso urat, hogy újabb cikluson keresztül vezesse a Bizottságot. Ez természetesen nem korlátozza a Parlamentet azon feladata elvégzésében, hogy körültekintően megvizsgálja Barroso úr elképzeléseit, és döntést hozzon arra vonatkozóan, hogy megerősíti-e őt pozíciójában vagy sem.

Második megjegyzésem is egy nyilvánvaló dologgal kapcsolatos, de érdemes elismételni. Rendkívül bizonytalan, jelentős és nehéz kihívásokkal teli időket élünk. Erős Európára van szükségünk, amely cselekvésre képes, és amelynek európai intézményei jól működnek és képesek jól együttműködni. Bizonyosságra, átláthatóságra és stabilitásra van szükségünk, hogy közösen meg tudjuk oldani azon problémákat, amelyekkel kapcsolatban az európaiak eredményeket várnak, és amelyek megoldását várják Európától.

José Manuel Barroso, a Bizottság elnökjelöltje. – Elnök úr, mindenekelőtt foglalkozzunk politikánk lényegi tartalmának bizonyos kérdéseivel.

A Bizottság nem támogatja a közszolgáltatások privatizációját, és soha nem is támogatta. Úgy gondoljuk, hogy a közszolgáltatások az európai társadalmi modell fontos részét képezik.

Azt tartjuk fontosnak, hogy a közszolgáltatások a közösségi szabályok tiszteletben tartása mellett egy erős egységes piac keretében működjenek. Ez rendkívül lényeges. Ha egy valódi Európai Uniót szeretnénk kialakítani, el kell érünk a belső piac tiszteletben tartását.

Legyünk őszinték ezzel kapcsolatban: ha probléma adódik, egyes nemzeti politikusok néha azt állítják, hogy ez Brüsszel hibája, amikor viszont sikert érnek el, azt mondják, hogy ez az ő érdemük. Kérem, ne kezdjük el azokat a vádaskodásokat, hogy Brüsszel miatt kerül sor privatizációra. Ezek nemzeti döntések. Tagállamaink közül egyes országok bizonyos közszolgáltatások privatizációja mellett döntöttek, de ezt nem Brüsszel írta elő.

Úgy gondolom, hogy a Brüsszel bűnbaknak való kikiáltásával kapcsolatos általános gyakorlat időnként túl messzire megy. Mindenkinél vállalnia kell a felelősséget.

A második téma a munkavállalók kiküldetését érinti. Az irányelv alapelvei valóban azok, amelyek szóba kerültek, amelyeket konkrétan a szocialista képviselőcsoport említett: a munkavállalók alapvető jogainak tiszteletben tartása; ezt nagyon gyakran elmondtam. Számunkra szent és sérthetetlen a sztrájkhoz való jog, az egyesülési jog.

Az alapvető jogok rendkívül fontosak. Olyan országból származom, ahol volt olyan időszak, amikor nem léteztek polgári jogok, illetve szociális jogok, így aztán jól tudom, mit jelent az, ha rendelkezünk szociális jogokkal.

Ugyanakkor elköteleztünk vagyunk az Európán belüli mozgás szabadsága mellett. A mozgás szabadsága nélkül a mi Európánk nem létezhet. Tehát próbáljuk meg valahogy összeegyeztetni a két alapvetet. Ne menjünk bele az Európai Bíróság értelmezéseibe. Ezért terjesztettem itt elő egy kivezető utat az Önök által ismertett több javaslat alapján, és kész vagyok arra, hogy ennek elérése érdekében kitartóan együttműködjek valamennyi európai parlamenti képviselővel, hogy erősebb Európa jöjjön létre a belső piac megtartása, ugyanakkor a munkavállalók szociális jogainak teljes mértékű tiszteletben tartása mellett.

Ami a szabályozást és a deregularizációt illeti, hadd tisztázzam a dolgot, és arra kérem Önt, Cohn-Bendit úr, mutasson egy olyan nyilatkozatot, amelyben én helyeslem a deregularizációt. Én mindig „hatékonyabb szabályozásról”, illetve „intelligens szabályozásról” beszéltem. Nem az én hibám, ha franciára „deregularizációként” fordították. A hatékonyabb szabályozás franciául a következőképpen hangzik: *mieux légiférer*, nem pedig *moins légiférer*.

, a Bizottság elnökjelöltje.. – (FR) És, Cohn-Bendit úr, szeretnék mondani Önnek valamit. Önnek Barroso-fóbiája van. Nekem viszont nincs Cohn-Bendit fóbiám, épp ellenkezőleg, majdnem rokonszenvet érzek Ön iránt, mert a fiatalságomra emlékeztet ...

(Taps)

Van egy rendkívül lényeges elvi kérdés. Sok dolog miatt lehet engem kritizálni, és nekem elsőként kell elismernem, hogy vannak olyan kérdések, amelyekkel kapcsolatban engem és a Bizottságot is lehet bírálni. Ugyanakkor teljesítenünk kell az éghajlatváltozással kapcsolatos kötelezettségvállalásunkat: mindenki elismeri, hogy ezen a téren nemzetközi szinten vezető szerepet töltünk be. A Bizottság munkájához gratulált nekem Obama elnök, az Egyesült Nemzetek főtitkára és a Nobel-díjas Pachauri úr, aki megható levelet írt nekem. Én leszek az első, aki megosztja Önökkel az Európának szóló sikert, mivel a Zöldek/az Európai Szabad Szövetség képviselőcsoport hozzájárult a környezetbarát növekedésre vonatkozó programhoz.

Ne értsék félre: támogatom a környezetbarát növekedést; nem támogatom Európa hanyatlását. Ez fontos. Támogatom a környezetbarát növekedést, a megvalósítható növekedést, de ellenzem az európai ipar leépítését. Ellenzem az európai munkahelyek számának csökkentését. Tény, hogy a Bizottság tette a legtöbbet az éghajlatváltozással kapcsolatban, pontosan az a Bizottság, amelyet Cohn-Bendit úr kezdetől fogva bűnbakként kezel. Még mielőtt előterjesztettem az iránymutatást, és még mielőtt megjelentem a képviselőcsoportja előtt, Ön kijelentette, hogy „Nem”. Még pólókat is készíttetett. Nem voltak kelendők a „Stop Barroso” („Állítsák meg Barrosót”) feliratú pólók.

Cohn-Bendit úr, Ön hallucinációkról beszél. Ide hallgasson! Egy párt jelöltet állított a választások előtt. Magam is hallottam az Ön javaslatait. Ön egy egyesült királyságbeli konzervatív politikust, Patten urat javasolta. Azt hiszem, még a francia miniszterelnököt is javasolta a jelöltek között, ami azt bizonyítja ... de nem, nem javasolta, mert azt gondoltam, hogy ez egy újabb szívesség, ahhoz hasonló, amit a franciaországi baloldal megosztása révén Sarkozy úrnak tett.

Cohn-Bendit úr, az igazság a következő: ha azt szeretnénk, hogy Európa közelebb kerüljön a polgárokhoz, különböző politikák alapján kell választanunk. Nagyon szeretném, hogy az Európa-párti erők Európa-párti programot támogassanak. Én egy igazi Európa-párti programot terjesztettem Önök elé. Önök döntik el, hogy rám szavaznak-e. Nem én döntöm el, hogy kinek kell támogatnia engem. Önöknek kell szavazniuk. Én összeállítottam egy Európa-párti programot, amely a Lisszaboni szerződéshez kapcsolódik. Lehet, hogy ez nem mindenki számára a legjobb hír, de én hiszek ebben a programban. Most Európával kapcsolatban új célt tűzök ki Önök elé. Az elmúlt öt év csakugyan a kibővített Európa konszolidációjáról szólt. Nem kérek bocsánatot azért, mert elnyertem 27 állam-, illetve kormányfő támogatását, akiket demokratikusan választottak meg, és akik természetesen mindenféle politikai oldalt képviseltek, mert úgy gondolom, hogy mindenekelőtt az volt a feladatom, hogy együttműködést alakítsak ki az emberek között. Ez az első alkalom, hogy ezzel a kibővült Európával van dolgunk. Nem kérek bocsánatot azért, mert kitartóan együttműködtem az említett állam-, illetve kormányfőkkel. Természetes, hogy a Bizottság újraválasztott elnökének nagyobb lesz a tekintélye. Arra kérem Önöket, hogy határozottan támogassanak egy olyan Bizottságot, amelynek több ambíciója van, cél tudatosabb előrehaladást tűzött ki, valamint a szolidaritás és a szabadság európai eszméjét támogatja. Én őszinte együttműködést ajánlok Önöknek. Néhányan elutasították ezt. Ez szégyenteljes dolog! Én a magam részéről továbbra is kitartok az értékeim, sőt azon értékek mellett, amelyeket időnként Önök is védelmeznek.

(Taps)

(Cohn-Bendit úr kék kártyát emel fel)

Elnök. – Felvilágosítással kell szolgálnom. Cohn-Bendit úr kék kártyát emel fel, de egy fél órával ezelőtt tisztáztuk, hogy az érintett szabály csak azon felszólalókra vonatkozik, akik európai parlamenti képviselők, de nem érvényes a Parlamenten kívüliekre, például a Bizottság részéről felszólalókra.

Lehet, hogy a jövőben meg kell ezt változtatnunk, de jelenleg be kell tartanunk a szabályokat.

Othmar Karas (PPE). - (DE) Elnök úr, Barroso úr, hölgyeim és uraim! Szeretném megváltoztatni ennek a vitának az irányát, és azt javaslom, hogy mindenki tegye fel saját magának a következő kérdéseket: Közülünk kinek nem kell fejlődnie? Ki ne válhatna közülünk még jobbá? Ki az, aki soha nem hibázik? Több területen új irányt kell venni, nem csupán a Bizottság elnökének, hanem nekünk is. Sok új út kínálkozik, amelyen haladhatunk.

Az az érzésem, hogy itt sokan egyetlen embert keresnek, aki hibáztatható a fennálló problémákért, ahelyett, hogy új erővel, új ötletekkel, lelkesedéssel és elképzeléssel közös problémáink megoldásán dolgoznának. Többen burkolt célzásokat tesznek és bizalmatlanságot gerjesztenek azért, hogy eltereljék a figyelmet saját

gyengeségeikről. Sokan a 2009. június 7-i választási eredményeket is figyelmen kívül hagyják, amelyek a mai vita demokratikus alapját adják.

Olyan dolgokért okoljuk a Bizottság elnökét, amelyeket kénytelen volt megtenni, azaz amiért ragaszkodott a szerződés betartásához és az állásfoglalások végrehajtásához. A mai napon valaki a következő csodálatos kijelentést tette: „Szabadság nélkül nincs szolidaritás, és szolidaritás nélkül nem jöhet létre egy erős, hatékony Európai Unió.” Szeretném hozzátenni, hogy erős Európai Bizottság sem. Mindannyian egy hajóban evezünk. Közös a felelősségünk. Mindenkinek részt kell vállalnia a felelősségből. A Bizottság elnökére hárul az elsődleges felelősség jelentős része. Ugyanakkor, ahogy azt Martin Schulz is elmondta, nem csupán az elnökről van szó. Az, hogy a Bizottság elnöke milyen erőt képvisel, tőlünk, a tagállamoktól, a biztosok hozzáértésétől és képességeitől függ.

Ez könyvünk új fejezete. Hogyan fogjuk megvalósítani az ökoszociális piacgazdaságot? Hogyan fogjuk átalakítani a Bizottságot? Hogyan jön létre a pénzügyi piacokért felelős biztos posztja? Mi lesz a diplomáciai szolgálattal? És az éghajlatvédelemmel? Felszólalása végén az elnök szabadon idézett Bronisław Geremekről: „Mindenki a maga módján dolgozzon keményen és használja ki a változás lehetőségét ahelyett, hogy egymást ócsároljuk!”

Stephen Hughes (S&D). - Elnök úr! Barroso úr talán emlékszik a képviselőcsoportunk előtt a múlt heten történt megjelenése során elhangzott közbeszólásomra. Ahogy akkor elmondtam, Barroso úr, nagy érdeklődéssel olvastam a „Politikai iránymutatás a következő Bizottság számára” című dokumentumot, és csakugyan úgy találtam, hogy az iránymutatásban foglaltak nagy része kifejezi saját meggyőződésemet és politikai prioritásaimat. Meg vagyok győződve arról, hogy a baloldalon sokan mások szintén így voltak ezzel.

A probléma azonban az, hogy szinte ugyanezt a retorikát alkalmazta, amikor öt évvel ezelőtt a Bizottság akkori elnökségére pályázott. Ön akkoriban számos ígéretet tett a szociális Európával összefüggésben az öt évre vonatkozó szociális program vonatkozásában, amelyek nem teljesültek. Visszaemlékezhet arra például, hogy az általános érdekű szolgáltatásokkal kapcsolatban öt évvel ezelőtt a következőt mondta: „Nem zárom ki egy keretirányelv létrehozásának lehetőségét”.

Most, öt évvel később, ahogy azt ma is közölte, az EU létrehozhatja „a köz- és szociális szolgáltatások minőségi keretét”. Nem tudjuk egész biztosan, hogy ez mit is jelent. Azt tudjuk, hogy mit értünk keretirányelv alatt, és számunkra ez egy nagyon fontos kötelezettség, amelyet szeretnénk felvállalni. Most egyszerűen nem elég, ha Ön azt mondja nekünk, hogy nem zárja ki egy keretirányelv lehetőségét.

Amikor a múlt héten tanulmányoztuk a dokumentumot, konkrét kötelezettségvállalásokat kerestünk, de gyakorlatilag egyet sem találtunk. Azt találtuk azonban – a Google-nak köszönhetően –, hogy maga az iránymutatás, amely átalakításra irányuló programként került benyújtásra, mindent összevéve nem több a meglévő bizottsági szövegek és politikai menetrend újrafelhasználásánál.

Az iránymutatással kapcsolatban három általános kérdést szeretnék felvetni:

Először is az iránymutatás nem foglalkozik a súlyos munkanélküliség és a jelenlegi, a következő hónapokban, sőt, években még súlyosbodó szociális válság komolyságával.

Másodszor, úgy gondoljuk, hogy a válságból kivezető stratégiával kapcsolatos kijelentései elhamarkodottak. Ön mai felszólalásában módosította is ezeket. Beszélünk kellene azonban egy belépési stratégiáról, a kedvező munkaerő-piaci beavatkozásra vonatkozó, nem csupán tagállami, hanem európai szintű stratégiáról.

Harmadszor, az Ön átalakításra szolgáló programja idejét múlta. A válság sokkal merészebb és körülményesebb politikákat tesz szükségessé, mint amelyek Önt foglalkoztatják. Az új Bizottság első számú prioritásának inkább egy korszerű és ambiciózus új európai szociális menetrend kibocsátását kell tekinteni.

Figyeltem arra, amit a mai napon is nagyon óvatosan mondott a Laval-ügyben a munkavállalók kiküldetéséről szóló irányelv vonatkozásában hozott ítéletre reagálva. Ön ma is kijelentette, hogy egy végrehajtási rendelet jelenti a megoldást anélkül, hogy az irányelven változtatnánk. Ez egyszerűen nem fog működni. A problémát maga az irányelv idézi elő, amely újra és újra megismétli, hogy a „tagállamok” „...tehetik”. Hogyha a végrehajtási rendelet nem lép az irányelv helyébe vagy nem élvez elsőbbséget azzal szemben, a Laval cég problémája megoldatlan marad.

Ezenkívül bocsássa meg nekünk, ha az eddigi teljesítménye alapján ítéljük meg Önt. A Laval-ügy nem tegnap történt. Mit tett Ön az azóta eltelt majdnem két év alatt, amikor a Laval-ügyben hozott ítélet megdöbbenést okozott az egész szakszervezeti mozgalomban?

És egy utolsó kérdés: a mai napon kötelezettséget vállal-e arra, hogy minden lehetségest megtesz annak érdekében, hogy a következő bizottsági testületben megfelelő egyensúly jöjjön létre a nemek között?

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). - (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Miért éppen most? Miért Barroso úr? Erre a két kérdésre kell válaszolnunk.

A „Miért éppen most?” kérdéssel már foglalkoztunk. Egy pénzügyi és gazdasági válság kellős közepén tartunk, és az erőteljes gazdasági növekedés, valamint a munkahelyteremtés előfeltételei nem alakulnak ki egyik napról a másikra. Hatékony Bizottságra van szükségünk, és egy közös, hosszú távú európai stratégiára. Nem kezdetjük az ezzel kapcsolatos munkát jövőre; azonnal neki kell látnunk. Ezért is kell most szavaznunk.

Miért Barroso úr? Örömdetesnek tartom, hogy a Bizottság elnöke, a jelölt, egyértelmű nyilatkozatot tett a szociális piacgazdasággal, a versennyel és a belső piaccal kapcsolatban. Nekünk, liberálisoknak ezen a téren magasak is az elvárásaink és az igényeink. Elvárjuk, hogy a tagállamokkal közösen kerüljön sor egy közös stratégia kidolgozására.

Középtávon nem lesz elegendő, hogy a pénzügyi piacok ellenőrzését szabályozói hálózat lássa el. Egységes európai pénzügyi felügyeleti szervre van szükségünk. Ahogy azt Guy Verhofstadt az előbb elmondta, a félidős felülvizsgálat döntő fontosságú lesz számunkra.

Mi, liberálisok, úgy gondoljuk, hogy az alapvető jogokért felelős biztos posztjának létrehozása pozitív fejlemény. Azt szeretnénk, hogy tényleges hatáskörrel rendelkezzen. Ha valaki nem tudná, mit értünk ezen: az adatvédelem és a menedékkérőkkel kapcsolatban Európa külső határainál alkalmazott bánásmód is olyan kérdés, amely több figyelmet igényel.

Szeretnék néhány szót fűzni a politikai helyzettel kapcsolatban elhangzott észrevételekhez. Nagyon sajnálom, hogy a szociáldemokraták többsége nem fog Önre szavazni holnap. Ilyen módon a szociáldemokraták visszalépnek az Európa-párti szövetségtől, amelyet létre akartunk hozni, különösen az európai politikai kérdések esetében. Schulz úr, Bisky úr és Cohn-Bendit úr Európa vörös/vörös/zöld blokádját szervezik, vagy legalábbis ezzel próbálkoznak. A döntő tényező a következő: nem tudjuk megvédeni magunkat az európai konzervatívok közötti megállapodással szemben, de rendkívül fontos, hogy a liberálisok és a kereszténydemokraták fenntartsák Európa cselekvésre való képességét.

Jill Evans (Verts/ALE). - Elnök úr, a Zöldek/az Európai Szabad Szövetség képviselőcsoport nevében szólok fel. Hiszünk abban, hogy Európában minden embernek egyenlőnek kell lennie. Támogatjuk azon nemzetek és régiók függetlenségét, amelyek önmaguk jelenleg nem tagállamok, de szeretnénk azzá válni, továbbá kampányt folytatunk azért, hogy az összes nyelv használatára azonos jogok vonatkozzanak, akár az EU hivatalos nyelveiről, akár társhivatalos nyelvekről legyen szó, és függetlenül attól, hogy egy adott tagállamban a többség vagy a kisebbség beszéli azt a bizonyos nyelvet.

Barroso úr, iránymutatásban említi, és ma is beszélt arról, hogy szükség van arra, hogy az EU és a polgárok között kialakuljon az összetartozás érzése, ez azonban csak akkor valósulhat meg, ha az EU valóban megismeri a nemzeteket és az embereket, továbbá a szubszidiaritás minden szinten működik, nem csupán az EU és a tagállamok kormányai között.

Amennyiben az Európai Unió ténylegesen támogatást akar nyújtani a gazdasági válság során, vegye át a vezető szerepet, ahogy kell, az éghajlatváltozás elleni küzdelem, a közszolgáltatások védelme, az emberi jogok védelme terén, valamint segítse elő a nemzetközi béke megteremtését és a leszerelést, és ehhez mindnyájunk hozzájárulására szüksége van, beleértve Walest, Skóciát, Katalóniát, Korzikát, Flandriát és másokat.

Jelenleg Európa-szerte tárgyalásokra, konzultációkra és népszavazásokra kerül sor, és most nem Lisszabonról beszélek, hanem az alkotmányos változásra és az említett országokon belüli nagyobb autonómiára vonatkozó javaslatokról. Sajnálatosnak tartom, hogy iránymutatásban figyelmen kívül hagyja, nem ismeri el ezen aktuális fejleményeket, illetve nem foglalkozik velük, valamint nem terjesztett elő javaslatokat az EU döntéshozatali rendszerében jogalkotói hatáskörrel rendelkező országok és régiók nagyobb mértékű részvételére vonatkozóan, amit mi az Európai Szabad Szövetség képviselőcsoportban alapvető fontosságúnak tartunk. Ismételten ennek megértését kérem Öntől.

Timothy Kirkhope (ECR). - Elnök úr! Az EU-t leginkább romboló bírálatok közé tartozik, hogy többet foglalkozik saját belső rendszereivel, mint azzal, hogy demonstrálja vezető szerepét a globális kérdésekkel kapcsolatban, vagy, hogy olyan intézkedéseket hozzon, amelyek értéket képviselnek a polgárok életében. Ez a tendencia a legjobban azon nevetséges vitákban nyilvánult meg, amelyeket kénytelenek voltunk elviselni azzal kapcsolatban, hogy egyáltalán ki kell-e nevezni, és ha igen, mikor a Bizottság elnökét.

A Lehman Brothers összeomlásának mai évfordulója kellő időben emlékeztet az európai, és különösen az egyesült királyságbeli gazdaság ingatag állapotára. Bárhová nézünk, növekszik a munkanélküliség, és már csak hetek vannak hátra az éghajlatváltozásról szóló, döntő fontosságú nemzetközi csúcstalálkozóig. Ilyen körülmények között esztelen volt arra törekedni, hogy a Bizottság elnökének kinevezését szeptember utánra halasszunk.

Nagy érdeklődéssel olvastam Barroso elnök úr politikai iránymutatását. Nagyon örülök annak, hogy az ECR képviselőcsoportnak lehetősége volt arra, hogy élénk vitát folytasson az elnök úrral az iránymutatásról. Először a gazdasági növekedés újraindítását és a hosszú távú versenyképesség kiépítését kell központi jelentőségűnek tekintenünk. Rövid távon ez kevesebb gazdasági beavatkozást jelent, valamint a protekcionizmus elutasítását. Ezt követően biztosítanunk kell a rendezett államháztartáshoz való visszatérést, valamint törekednünk kell a piac további liberalizációjának megvalósítására, a kereskedelmi és üzleti bizalom helyreállítására, valamint annak biztosítására, hogy a szakképzettséggel és a human tőkével, valamint az innovációval és a kutatással kapcsolatban megfelelő befektetésekre kerüljön sor.

A Bizottság rendkívül fontos szerepet játszik annak biztosításában, hogy az EU intézményei a vállalkozásokra háruló szükségtelen és túlzott mértékű terhekkel ne hátráltassák a gazdasági helyreállást. Barroso elnök úr és Verheugen biztos úr nagyon jelentős munkát végzett e téren. A túlzott szabályozás problémájának kezelése és a „hatékonyabb szabályozással” kapcsolatos program előmozdítása – bár, Barroso úr, jómagam inkább mégis a „deregularizáció” kifejezést használnám – az előző Bizottság sikeres területének tekinthető. Mindazonáltal sajnálatos, hogy ezt a sikert nem hangsúlyozták ki jobban, és természetesen még több munkára van szükség. Erre a területre egy rangidős bizottsági alelnökre van szükségünk. Arra ösztönzöm Önt, Barroso elnök úr, hogy amennyiben holnap megválasztják, nevezze ki az említett területért felelős embert.

Ami az éghajlatváltozás kérdését illeti, az a helyzet, hogy az ezzel kapcsolatos nemzetközi tárgyalásokon az EU bizonyította, hogy vezető szerepet játszik, és ezt folytatnia kell. Öröndetesnek tartom, hogy Barroso elnök úr hangsúlyt helyezett arra, hogy ismertetni kell, hogy az éghajlatváltozás elleni küzdelem miképpen segítheti elő a gazdasági modernizációt.

Még egy területet szeretnék kiemelni, az uniós költségvetés gyökeres és ágazati reformjának átdolgozására vonatkozó kötelezettségvállalást. Ez a reform már régen esedékes, és kötelező kötelezettségvállalásnak kell tekinteni.

Jóllehet jómagam képviselőcsoportommal együtt határozottan támogatom az elnök újbóli kinevezését, és öröndetesnek tartok bizonyos lényegesebb tényezőket, nem látunk mindent tisztán, ahogy azt barátom, Michał Kamiński is említette. Komoly aggályaim vannak a Bizottság által a bevándorlás és a menekültügy terén bejelentett tervekkel kapcsolatban, már ami az Egyesült Királyságot illeti, továbbra is alapvető fontosságú, hogy határainknál fenntartsuk a nemzeti ellenőrzést.

Ahogy az Barroso elnök úr számára is kiderült a viták során, problémák vannak a pénzügyi felügyelettel kapcsolatos bizottsági javaslatokkal. Fennáll a tényleges veszélye annak, hogy a legjelentősebb pénzügyi vállalkozások áthelyezik tevékenységüket az EU-n kívülre, amivel csak versenytársaink érdekeit szolgálják.

Végül arról szeretnék szólni, hogy a vita során hivatkozások történtek a Lisszaboni Szerződésre. Nem akarom eltitkolni a tényt és arra szorítkozom, hogy ismét rámutassak arra, hogy az elmúlt három–négy évben az EU tökéletesen működött a Lisszaboni Szerződés nélkül is. Nem látom okát annak, hogy a továbbiakban ez miért ne folytatódna így.

Befejezésül Barroso elnök kiáltványának végéről idézek egy bekezdést. A következőt jelenti ki: „Az EU akkor működik a legjobban, ha fő tevékenységére koncentrál. Arra a területre szeretném összpontosítani korlátozott forrásainkat, ahol a legtöbbet tehetjük, és ahol a munkánk a legtöbb hozzáadott értéket teremti.” Más szavakkal megfogalmazva szerintem ez azt jelenti, hogy az EU tehet kevesebbet, de azt jobban kell tennie.

Barroso elnök úr, ha a következő öt évben ez lenne az Ön jelmondata, kiváló alapot biztosítana a fejlődéshez, de mindenesetre Ön megérdemli, hogy holnap nagyarányú támogatást biztosítsunk a szavazás során.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL). - (FR) Elnök úr, Barroso úr, az intézmények nem engedik, hogy a baloldal jelöltet állítson.

Helytelenítjük, hogy egyetlen jelölt indul a posztért, valamint a jobboldali és a szociáldemokrata kormányok között létrejött politikai megállapodásokat, amelyek e helyzet kialakulását lehetővé tették.

Tulajdonképpen ez a feltétel cáfolja azt az Európában általánosan elterjedt véleményt, ami teljes mértékben ellentétben áll az európai integráció Önök által megtestesített liberális modelljével. Ez az a modell, amely – anélkül, hogy egy szót is szólnának róla – az európai eszmét az európai választásoktól való, ellenséges érzületű intenzív távolmaradásba sodorja, különösen és feltűnő módon az új tagállamokban.

Ez az a modell, amely a védelmező Európával kapcsolatos álmot a szociális jogokat és a nemzeti ipart ledaráló gépezetté alakította át, és amely miatt az emberek egymással versenyeznek a megélhetésért. Egyre többen mondják azt, hogy „Európának semmi értelme”.

Önök a figyelmeztetések ellenére nem látták előre a pénzügyi és a környezeti katasztrófa közeledését, pedig voltak figyelmeztető jelek. A történeteket Önök is elősegítették – Ön és a többiek – a szabad és tisztességes verseny diktatúrája révén, amely megbénítja társadalmainkat és tönkreteszi a közszellemet és a közszolgáltatásokat.

Ön most változtat a beszédén, de nem változtatja meg a cselekedeteit. Az Ön programja egyetlen mondatban összefoglalható – nem tudom, hogy a francia szójáték lefordítható-e –, a következőképpen: „Ezentúl ugyanúgy lesz, mint régen”. Ugyanakkor Európának egy hatalmas változásra van szüksége, annak érdekében, hogy egy régi letűnt korszakot lezárhasson, a pénzügyi kapitalizmus és a maximális termelékenység korát.

Tehát a változást kezdhethetjük is azzal, hogy elutasítjuk az Ön elnökké történő beiktatását. Küldöttségünk ezért nem fog Önre szavazni.

Timo Soini (EFD). - (FI) Elnök úr, Barroso elnök úr, Ön ellátogatott hozzánk, euroszeptikusokhoz, és mi ezt méltányoljuk. Ideje volt már, hogy megtárgyaljunk bizonyos témákat, és néhány kemény kérdést is kapott, többek között tőlem is. Nem tetszik az, hogy csupán egyetlen jelöltünk van. Másfelől, ha most nem fogadjuk el Önt, ugyanaz történik majd, mint Írországbán, néhány hónapon belül megjelenik Barroso úr, másik nyakkendőt visel, és akkor mindenki ismét ugyanarról szavaz? Ön kedveli a Bizottságot. Nagyon figyelmesen áttanulmányoztam ezt a dokumentumot, amelyben Ön azt állítja, hogy a Bizottság pótolhatatlan, valamint, hogy kizárólag a Bizottság rendelkezik hatáskörrel olyan javaslatok előterjesztéséhez, amelyek valamennyi polgár érdekét figyelembe veszik, továbbá, hogy kizárólag a Bizottság rendelkezik hozzáértéssel és egyedül a Bizottság független.

Hölgyeim és uraim! Hol vannak Európa nemzetei? Európa parlamentjei és szavazói? Nem mondják azt, hogy az ő érdekük, hogy az Unió szilárdan megálljon a lábán? Valójában nem nagyon hiszek ebben, Barroso úr, álljunk ki a dolgozók mellett, a munkavállalók mellett, mert a megfáradt baloldal már nem képes erre. Álljunk ki a kisvállalkozások mellett: nincs munkaerőhiány, munkáltatóból van kevés. Lentről felfelé haladva végezzünk jó munkát, hogy az emberek másokat tudjanak foglalkoztatni, és így fejlődhet Európa. Végezetül, Barroso elnök úr, köszönjük, nem kérünk több uniós adót; van már belőlük elég.

(Taps)

Francisco Sosa Wagner (NI). - (ES) Elnök úr! Észrevételeimet Barroso úrhoz szeretném intézni.

Barroso úr, nagy érdeklődéssel és nagy tisztelettel követem az Ön pályafutását már nagyon hosszú ideje, valójában azóta, mióta Ön politizál egy hozzánk és a szívünkhöz közeli országban, azaz Portugáliában.

De most sikerült teljesen meglepnie engem. Ennek két oka van: először is, Ön lekicsinylő magatartást tanúsított azzal a képviselőcsoporttal szemben – a független képviselők képviselőcsoportjával szemben –, amelyhez én is tartozom, mert egyetlen percet sem szánt az idejéből arra, hogy ismertesse velünk politikai javaslatait. Sok európai polgárt képviselünk, és Ön a szavazóinkat is semmibe vette.

Másodszor, az Ön politikai terve erőtlen, és a „Politikai iránymutatás a következő Bizottság számára” című dokumentumban szereplő politikai javaslatok silányak. Ezek a javaslatok még azt sem tartalmazzák, amelyeket Ön a Bizottság elnökeként annak idején védelmezett. Meglep, hogy olyan kérdések, mint például az energia problémája, amellyel megfelelően foglalkozott hivatali ideje alatt, most, amikor a javaslatokat terjeszt elő a következő ...

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

Carlos Coelho (PPE). - (PT) Elnök úr, Malmström asszony, Barroso elnök úr! Azzal kezdem felszólalásomat, hogy gratulálok Önnek. Először is gratulálok a Bizottság elnökeként öt éven keresztül végzett munkájához, amelynek során állhatatosan együttműködött a tagállamokkal az éghajlatváltozással és az energiával kapcsolatos kérdések terén, valamint ahhoz, hogy képes volt kompromisszumot és konszenzust elérni a pénzügyi szférával kapcsolatban annak ellenére, hogy a bővítés, az intézményi válság és a nemzetközi pénzügyi válság további nehézségeket idézett elő.

Másodszor gratulálok a Parlament elé terjesztett, „Politikai iránymutatás a következő Bizottság számára” című dokumentumhoz. Sajnálatos módon, Barroso úr, egy demokráciában nem tehet mindenkinek a kedvére tenni. Egyesek azért nem szeretik Önt, mert túlságosan európai, mások pedig az ideológiai előítéletek miatt. Egyesek a korábbi helyzethez hasonlítják a mostanit, megfeledkeznek arról, hogy ma már nem csak 12, hanem 27 tagállam érdekeit kell összeegyeztetni, valamint, hogy szerencsére a Parlament nagyobb hatáskörrel rendelkezik és megterhelőbb az intézményközi együttműködés.

Vannak, akik el akarják halasztani a döntést. A döntés elodázása vákuumot hozna létre, és gyengítené a Bizottságot és Európát is. A világ nem vár ránk. Brazília elnöke éppen tegnap jelentette be, hogy a G8-akat kidobta a történelem sülyesztőjébe, és a G20-akat támogatta. A világ nem áll meg, míg Európa rendet rak a háza táján és megválasztja vezetőit. A döntés elhalasztásával elfogadnánk, hogy Európa jelentéktelen egy egyre inkább globalizálódó világban.

Természetesen büszkeséggel tölt el, hogy egy portugál tölti be az Európai Bizottság elnöki posztját, de támogatásom nem csupán a nemzeti szolidaritásnak tudható be. Kifejezi, hogy elismerem az Ön által végzett munkát, a prioritásaival való egyetértést, amelyeket a sajátjaimnak tekintek: ezek a gazdasági növekedés; az innovációval, képzéssel kapcsolatos befektetések és a munkanélküliség elleni küzdelem; a gazdasági és társadalmi kohézió fontosságának kiemelése; a környezetvédelemmel kapcsolatos befektetések és az éghajlatváltozás elleni küzdelem; nagyobb biztonság a szabadság korlátozása nélkül; valamint az európai polgárság megerősítése és a polgárok részvételének előmozdítása.

Öröndetesnek tartom, amit az előbb javasolt az együttműködéssel kapcsolatban, hogy a közös Európa érdekében a Parlament és a Bizottság közelebb kerüljön egymáshoz. Ideje, hogy ez a Parlament a különböző politikai családokhoz tartozó államfők számára megindokolja, hogy miért nevezzék ki Önt újra egyhangúlag a Bizottság elnökévé. Sok szerencsét kívánok, Barroso elnök úr, és sok sikert a munkájához.

Hannes Swoboda (S&D). - (DE) Elnök úr, Barroso úr, Ausztria első számú szociáldemokrata jelöltjeként azzal kampányoltam, hogy szükségünk van a pénzügyi piacok erős európai szabályozására, módosítani kell a munkavállalók kiküldetéséről szóló irányelvet, védelmünkbe kell venni a közszolgáltatásokat, és fel kell mérni a jogszabályok szociális hatásait. Az Ön által vezetett előző Bizottság a felsoroltak közül egyik célt sem valósította meg, így azt feltételeztem, hogy új Bizottságra és új bizottsági elnökre van szükségünk. Ön most azt állítja, hogy megtesz mindent, amit csak kértem. Miért kellene hinnünk Önnek most hirtelen?

Stephen Hughes kollégám már említette, hogy az első Barroso-bizottság képtelen volt teljesíteni az Ön ígéreteinek nagy részét. A következő pár hétben alkalma nyílik bebizonyítani, hogy tényleg komolyan veszi a dolgot. Ebben a helyzetben ez azt jelentené, hogy megnyerné azoknak a támogatását, akik be akarják vezetni az említett intézkedéseket.

Világossá vált mostanra, hogy holnap Ön megkapja majd sok olyan személy támogatását is, akiket ezek a fontos célok egyáltalán nem érdekelnek. Sok olyan parlamenti képviselő is támogatja majd Önt, akik elutasították ezeket a célokat, vagy megakadályozták a megvalósulásukat, például a munkavállalók kiküldetéséről szóló irányelv vagy a közszolgáltatásokat érintő intézkedések esetében, ezek a képviselők pedig határozottan kiálltak a privatizáció mellett. Ezek a képviselők támogatni fogják Önt. Önnek viszont bizonyítania kell, hogy képes lesz olyan új többséget létrehozni a Bizottságban, amely valóban meg akarja valósítani az említett célokat.

Azt válaszolom Lambsdorff úrnak, aki szerint ez biztos csak egy német választási kampány része, és hogy a szociáldemokraták letérnek az európai útról: az itt a probléma, hogy nem a szociáldemokraták, hanem éppen Ön lép koalícióra a bizonyítottan Európa-ellenes erővel. Sokan közülünk készek lennének támogatni Önt, ha a Bizottságnak világos álláspontja lenne a társadalmi dimenzióról. Megjegyezzük az Ön ma elmondott ígéreteit, de várunk Öntől egy olyan döntést is, ami azt jelzi, hogy a következő Bizottság politikájában komolyan fogják venni az általam említett kérdéseket.

ELNÖKÖL: LAMBRINIDIS ÚR*alelnök*

Marielle De Sarnez (ALDE). - (FR) Elnök úr, Barroso úr, vannak itt a tisztelt Házban olyan képviselők, magamat is beleértve, akik nem fognak bizalmat szavazni Önnek a holnapi választáson. Szeretném felsorolni a döntésünk okait, és hangot adni aggályainknak, mert hiszem, hogy érdemes odafigyelni ezekre.

Azt gondoljuk, hogy a Bizottság ma sokkal gyengébb, mint amilyen öt éve volt. Ezenkívül úgy véljük, hogy a Bizottság túl gyakran és szándékosan engedett a Tanács akarátának, nehogy megsértsenek valakit. Továbbá úgy gondoljuk, hogy a Bizottság képtelen volt élni a Szerződések által ráruházott hatáskörrel, a kezdeményezés jogával, ami válsághelyzetekben valójában kötelessége lenne. Végül az a véleményünk, hogy a Bizottság többé már nem az a hely, ahol a közös európai érdek formálódik, hogy mindenki értesülhessen róla, és hogy ezek nem szolgálják Európa érdekét.

Ennek az Európának szüksége van jövőképre, egy olyan erőre, amely új fejlődési modellt gondol ki és hoz létre, szükség van új gazdasági megoldásokra: hogyan érhetünk el nagyobb integrációt az ipar és a költségvetés terén; hogyan tudjuk előtérbe helyezni a hosszú távú célokat a rövid távúakkal szemben; milyen szabályozással tudjuk biztosítani például azt, hogy a bankok elsősorban a vállalkozásokat, háztartásokat és az európai befektetőket segítsék; hogyan hozunk létre egy európai szabályozó hatóságot, amely egyenrangú félként tud majd tárgyalni társadalmi kérdésekről egyesült államokbeli partnerével; hogyan kössünk megállapodást a foglalkoztatás területén; hogyan érhetjük el, hogy a pénzügyi területen egyre magasabb szintű legyen a harmonizáció; miként alkalmazzuk és demonstráljuk a szolidaritás elvét; hogyan tudjuk a jövőben esetleg kibővíteni az euroövezetet, beleértve a fenntartható fejlődést; és miként tudjuk megvalósítani ezt az átmenetet nemcsak Európában, hanem a fejlődő országokban is?

Barroso úr, például ilyen kérdésekkel kell szembenéznie. Ezért hiszem azt, hogy olyan Bizottságra van szükségünk, amely képes lesz az európai közös érdeket és jövőképet megújítani, egyszerűen fogalmazva képes lesz rá, hogy helyreállítsa az európai gondolatot. Ez alapján fogjuk majd megítélni az Ön jövőbeni tetteit. Köszönöm, hogy meghallgatott.

Sven Giegold (Verts/ALE). - (DE) Elnök úr, Barroso úr! Európában a válság mélységét nem pusztán a pénzügyi piacokon uralkodó erkölcstelen magatartás idézte elő. Az egyéb okok közé tartozik az egyre növekvő társadalmi egyenlőtlenség, a tagállamok közötti veszélyes makrogazdasági egyenlőtlenségek, amelyek a szolidaritás hiányához vezettek, valamint Európának az erőforrások növekvő árából való függősége.

Az európai polgárok megérdemelnék egy olyan Bizottságot, amely újra meg újra napirenden tartja ezeket a mélyebb okokat ahelyett, hogy tabunak tekintené őket, ahelyett, hogy az ellenkezőjét csinálná, és ahelyett, hogy a tagállamokra hárítaná a felelősséget. Európában megfelelően összehangolt gazdaság- és fiskális politikákra van szükség. Az adózás terén európai együttműködésre van szükségünk, amely véget vet az adódömpingnek. Csak ezt követően lehetséges megakadályozni a társadalmi megosztottság terjedését, valamint finanszírozni a szükséges környezetbarát beruházásokat. Olyan politikára van szükség, amely következetesen előmozdítja a környezetbarát technológiák alkalmazását és a környezetbarát életmód követését annak érdekében, hogy gyors csökkenés következzen be az EU véges erőforrásoktól való függősége tekintetében. Ez zöld (környezetvédelmi) forradalmat jelent majd.

Az említettek közül semmit sem találtam az Ön programjában, Barroso úr, ezért nem tehetem meg, hogy Önre szavazzak.

Roberts Zile (ECR). - (LV) Köszönöm, elnök úr, Barroso úr, a kisebb új tagállamok közül páran már évekkal az Európai Unióhoz történő csatlakozásuk előtt az euróhoz rögzítették nemzeti valutájuk árfolyamát. Ez a lépés azt eredményezte, hogy az Európai Unió pénzügyi szektora nagy haszonnal tudott befektetni ezekbe az országokba. A szigorú árfolyam-szabályozásnak viszont a válság jelenlegi időszakában következményei vannak, az emberek jövedelme szociális szempontból drámaian leértékelődik, az ilyen országok központi bankjainak devizatartaléka ellen pedig spekulációs támadások indulnak. Mindez viszont igen sokba kerül az európai polgároknak, a Bizottságnak és a hitelezőknek is. Az ilyen tagállamokban az euró gyorsabb bevezetése csökkentené ezeket a költségeket, és stabilitást teremtené. Éppen ebből az okból kifolyólag szeretném, Barroso úr, ha Ön legalább akkora hévvel támogatná a maastrichti kritériumok mostani válsághoz igazodó rugalmas alkalmazását, mint ahogyan a Lisszaboni Szerződést védelmezi. Köszönöm.

Joe Higgins (GUE/NGL). - Elnök úr, én elleneztem Barroso úr bizottsági elnöki jelölését. Barroso úr arra használja az EU Bizottságát, hogy beavatkozzon az írek azon demokratikus jogába, hogy szabadon döntsenek az október 2-i népszavazáson, hogy elfogadják-e a Lisszaboni Szerződést, vagy sem.

A Bizottság nagyfokú cinizmusról tett tanúbizonyságot, mikor az utóbbi napokban egész Írország-szerte saját alkalmazottait küldte ki az iskolákba, hogy feltehetően arról beszéljenek, milyen egyszerű is az Európai Unió Bizottsága – igazából persze azt akarták jelezni a szülőknek, hogy mondjanak igent Lisszabonra. Továbbá, a Bizottság egy főtisztviselője is részt vett a Lisszaboni Szerződés mellett kampányoló szervezetek nyilvános kampányrendezvényein.

Augustus császárhoz hasonlóan Barroso úr is követeket küld, hogy elmondja az íreknek, mit is kellene tenniük. Készek vagyunk demokratikus módon vitázni bárkivel, de szerintem az az adófizetők pénzével való durva visszaélés, hogy köztisztviselők egyoldalúan beavatkoznak a vitába.

(GA) Barroso úr politikája egyáltalán nem az európai munkavállalók érdekeit szolgálja, ahogy a Lisszaboni Szerződés sem, hanem sokkal inkább a militarizálást és a privatizációt szolgálja, ezért nem akarjuk, hogy Barroso úr továbbra is elnök legyen.

Nicole Sinclair (EFD). - Elnök úr, Barroso elnök úr egy ambiciózus Európával azonosul. Az EU nyilvánvalóan elérte a következőket: 50 év alatt 27 tagállama lett, a Lisszaboni Szerződés pedig – amennyiben Írország ratifikálja – a nemzeti szuverenitás végét és az Európai Unió hatalomátvételének kezdetét jelöli.

Mi, az UKIP tagjai azonban elutasítjuk Barroso úrnak az európai integrációra vonatkozó tervét, mert tudjuk, hogy az egyes tagállamokat nem lehet figyelmen kívül hagyni. A nemzeti szuverenitás értékeink lényegét és az Egyesült Királyság demokráciájának alapját alkotja. Az EU-ban az emberi jogok – egyéni vagy kollektív jogok – csak a második helyet foglalják el az európaiak iránti szolidaritás után. A kettő teljességgel összeegyeztethetetlen, Barroso elnök úr mégis az EU következő öt évre vonatkozó elképzelésének középpontjába helyezte ezt a két dolgot, amelyek közül a szolidaritás az európai társadalom alapját képezi.

Mi az UKIP-ban a szuverenitást előnyben részesítjük a szolidaritással szemben. Ha a tagállamok polgárai népszavazáson nyilvánítják ki véleményüket, az eredményt véglegesnek kell tekinteni, tiszteletben tartva a véleménynyilvánításhoz való jogukat, de az EU-nak az az elképzelése a polgári jogokról, hogy a népszavazást addig kell ismételni, amíg nyomásra beadják az emberek a derekukat és „igennel” szavaznak.

Ilyen módon lépett hatályba a Maastrichti Szerződés és a Nizzai Szerződés, és most az EU ugyanezt a taktikát alkalmazza, és arra kényszeríti Írországot, hogy ismét szavazzon a Lisszaboni Szerződésről, pedig már egyszer elutasította, ahogy Franciaország és Hollandia is. Miféle jogok ezek, amelyek a szolidaritás nevében megtagadhatók? Az UKIP a szuverenitást és a polgári jogokat a szolidaritás elé helyezi. Elutasítjuk a Lisszaboni Szerződést és Barroso elnök úrnak a szerződéssel kapcsolatos elképzelését.

Hans-Peter Martin (NI). - (DE) Elnök úr, a demokrácia reformjára van szükségünk. Barroso úr, képzelje el, hogy egyedül Ön lenne jelölt az európai választásokon. A szavazatoknak vajon hány százalékát kapná meg? Mit tennének a polgárok?

Talán ma figyeltek volna Önre, és azt tapasztalták volna, hogy mindenkinek mindent megígér. Remélhetőleg még azt is kiderítenék, hogy mit csinált Ön öt évvel ezelőtt. Az emberek többségének sok-sok mindent megígért akkor. A lényeg az, hogy összevessük az akkori ígéreteit a mostaniakkal, valamint azzal, hogy mire számíthatunk. Úgy gondolom, ez rendkívül kevés.

Ön a régi, zátonyra futott Európát képviseli, valamint – a Bizottság részéről történő mulasztás miatt – a pénzügyi válság kiobbantásában való közreműködést, az éghajlatváltozással kapcsolatos témákra vonatkozó kötelezettségvállalás hiányát, stb. Én az európai polgárok többségének pártján állnék, mert úgy gondolom, hogy nem kapna a szavazatok 10–12–15%-ánál többet.

Werner Langen (PPE). - (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Előzetesen szeretném közölni, Barroso úr, hogy a Parlament német konzervatív (CDU/CSU) képviselői támogatni fogják a második hivatali ciklusra való jelöltségét. Konkrét elvárásaink vannak azonban Önrel és természetesen a jövőbeli Bizottsággal szemben a második hivatali ciklusban. Ezt szeretném teljesen egyértelművé tenni.

Elvárásaink a jövővel kapcsolatosak, de természetesen ötéves tapasztalat van mögöttünk, és ezért röviden szeretném kiemelni az általunk elvárt változtatásokat. Véleményünk szerint az elmúlt öt évnek voltak sikeres és sikertelen pillanatai. A sikertelenek közé tartozik az, hogy nem került sor a pénzügyi piacok szabályozására, mert a Bizottságnak nem volt bátorsága ahhoz, hogy megtegye a szükséges intézkedéseket egyes tagállamok ellen, amelyek akadályozták a folyamatot. A sikertelen pillanatok közé tartozik továbbá a Tanács hatáskörének jelentős növekedése, valamint egyes biztosok önkényeskedése, akik figyelmen kívül hagyták a szubszidiaritás elvét.

Támogatni fogjuk az Ön programját és az iránymutatást, mert úgy gondoljuk, hogy a helyes megközelítést képviselik. Biztosítani szeretnénk, hogy bizonyos, számunkra fontos dolgok megvalósuljanak, és biztos vagyok abban, hogy Ön ezt tekintetbe fogja venni. Először is közös európai politikánk alapját a szociális piacgazdaság modelljének kell alkotnia, más szóval a szabadságnak és a felelősségnek, és nem csupán annak a szabadságnak, amely a pénzügyi piacokon tapasztalható.

Európa versenyképességét és az európai munkahelyek biztonságát a környezetvédelem és az éghajlatváltozás figyelembevételével kell mérlegelni. Elégge meglepett, hogy külön az éghajlatváltozás témaköréért felelős biztos kinevezésével kockázatnak teszi ki ezt az átfogó megközelítést. Európában ipari bázisra van szükségünk, és a világméretű problémákat – például az éhezés, a szegénység és a betegségek – csak akkor lehet megoldani, ha Európa az említett ipari bázissal rendelkező, erős gazdasági hatalom.

A polgároknak támogatásukról kell biztosítaniuk Európát. A túlzott szabályozás lényegesen csökkenti az emberek motivációját, és elidegeníti őket az európai eszmétől, ezért szeretnénk, ha sor kerülne a jogszabályok hatásának független vizsgálatára.

Negyedszer és befejezésül azt szeretnénk, ha létrejönne az intézményközi megállapodások alapvetően új változata. Az említett feltételek teljesülése esetén az ötéves hivatali időszak pozitívnak minősül majd.

Adrian Severin (S&D). - Elnök úr, egy néppárti politikustól nem kérhetjük azt, hogy legyen szocialista, egy szocialistától sem várhatjuk, hogy néppárti politikusra szavazzon. Ilyen egyszerű lenne az egész, ha nem lenne sokkal bonyolultabb.

Miért érezzük azonban valahogy kínosan magunkat, miért érzünk megosztottságot, amikor azt kérik tőlünk, hogy támogassuk az Ön jelöltségét? Legyünk őszinték! A jelenlegi Bizottság hivatali ideje alatt bekövetkezett csalódások és sikertelenségek listája túl hosszú, ahogy a teljesítetlen ígéretek és kezdeményezéseké is. Következésképpen az európai polgárok nemcsak az európai intézményekbe vetett bizalmat veszítették el, hanem reményeiket és szenvedélyességüket is.

Hogy teljesen méltányosak legyünk, azt is el kell ismernünk, hogy nem lehet Önt egyedül felelőssé tenni mindezekért. Az elsődleges felelősséget a nemzeti politikai vezetőkre kell hárítani, akik az eredményeket mindig saját országuknak tulajdonították, a sikertelenségeket pedig Európának, ők azok, akik a legtöbbször előnyben részesítették a nemzeti egoizmust az európai szolidaritással szemben.

Több biztos, beleértve szocialistákat is, akiket ugyanazon nemzeti vezetők támogattak, szintén felelősek az jövőkép, a bátorság, a hozzáértés és az akarat hiánya miatt. Így ma nem csupán Önnel helyezkedünk szembe, hanem azokkal is, akik Önt egyedüli jelöltként jelölték az egyik legfontosabb európai posztra. Nyilvánvaló, hogy ezek az emberek nem az Ön képességeinek és erősségeinek elismerése miatt jelölték Önt, hanem éppen azon tulajdonságai miatt, amelyeket a gyengeségei közé sorolnak. Nem azért, mert úgy gondolják, hogy Ön egy minden eddiginél szorosabb, erőteljes szociális vonzerővel rendelkező unió létrehozása érdekében fog munkálkodni, hanem azért, mert úgy vélik, hogy Ön egyenként hívja majd őket, hogy az Európai Bizottság minden egyes kezdeményezése előtt nemzeti áldásukat kérje.

Legalábbis paradox helyzetnek tűnik, hogy ma az Európai Parlamentnek, egy közösségi intézménynek ahelyett, hogy elsőprő többségű „igen” szavazattal erősítené meg egy másik közösségi intézmény, a Bizottság leendő elnökének demokratikus legitimitását, e jelölten keresztül kell dacolnia egy kormányközi intézménnyel, azaz a Tanáccsal.

Tehát a testületre való szavazás végén fontos lesz, tudja-e bizonyítani, hogy Ön közülünk és nem közülük való-e.

Andrew Duff (ALDE). - Elnök úr, gratulálnom kell Barroso elnök úrnak ahhoz, hogy előző hivatali ideje alatt kitartóan támogatta a szerződésmódosításra vonatkozó menetrendet. Úgy gondolom, hogy azért is köszönet illeti, hogy megfelelő stabilitási programot tett közzé, valamint olyan javaslatokat, amelyek a mindnyájunk által nehéznek tartott szakpolitikai ágazatok fejlesztéséhez szükségesek.

El kell azonban mondanom, hogy ahogy csökken a GDP, a kiadásaink pedig növekednek, a 2014-ig tartó időszakban újabb költségvetési válság várható, és biztosra veszem, hogy ekkor majd Barroso elnök úr határozottan a Parlament pártján fog állni, és szembe fog helyezkedni azzal az állásponttal, amely előreláthatóan megegyezik majd a nemzeti kincstárak álláspontjával.

Tény az, hogy az Uniónak nagyobb költségvetésre van szüksége, valamint egy olyan költségvetési politikára, amely a gazdasági helyreállítás előmozdítására szolgál. A nemzeti kiadásokat egyértelmű költséghatékonyság,

méretgazdaságosság és hozzáadott érték esetén, valamint amennyiben a piaci hiányosságok kiigazításához határozottabb európai politikákra van szükség, az európai költségvetéshez kell áthelyezni.

A költségvetési forrásokat független, valamint korszerűbb és átláthatóbb rendszer segítségével kell biztosítani.

Hans-Peter Martin (NI). - (DE) Elnök úr, természetesen nem az előző felszólalóra utalok, de arra szeretném kérni Önt, hogy a rendelkezésre álló időt túllépő felszólalók félbeszakításakor legyen igazságos. Ön egyeseket nagyon erőteljesen szakít félbe, míg másokat nagyon sokáig enged beszélni. Ez elfogadhatatlan.

Seán Kelly (PPE). - Elnök úr, csak azt szeretném egyértelművé tenni, hogy Írországnak nem azért kell újra szavaznia, mert valaki ezt mondta: az írek azért szavaznak újra, mert ők maguk határoztak így, és saját döntést fognak hozni. Másodszor a mostani szavazás különbözik az előzőtől. Rendelkezünk olyan garanciákkal, amelyek pontosítják a dolgokat az írek számára, és arra vonatkozóan is garanciát kaptunk, hogy a Bizottságban lesz biztosunk.

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

Elnök. - Kelly úr, sajnálom, de ez egy új eljárás, amelyet pontosan kell alkalmaznunk. Csak az előző felszólalónak feltett kérdésekre vonatkozik, a nyilatkozatokra nem. Elnézést kérek, hogy félbeszakítom Önt.

José Manuel Barroso, a Bizottság elnökjelöltje. - Elnök úr, a szakpolitikai kérdésekkel kezdem, aztán ha marad idő, politikával folytatom.

Hughes úr kérdéseit illetően úgy gondolom, hogy fontos tisztázni azokat a dolgokat, amelyek az Ön képviselőcsoportja számára és számomra, valamint a szociális piacgazdaság iránti elkötelezettségünk szempontjából is rendkívül fontosak. Ami a munkavállalók kiküldetését illeti, a rendelet megalkotásával kapcsolatos kötelezettségvállalásom pontosan az Ön által kiemelt probléma megoldására irányul, Hughes úr. A problémát az okozza, hogy a végrehajtással és az értelmezéssel kapcsolatos kérdések bizonytalanságot idéztek elő. Emlékeztetem Önt arra, hogy a rendeletek közvetlenül alkalmazandók, és egy rendelet megalkotása kevesebb időt igényel, mint az irányelv átfogó felülvizsgálata. Mindenesetre, ahogy azt már említettem, ha szükséges, foglalkozhatunk az irányelv felülvizsgálatának kérdésével.

A Laval-üggyel kapcsolatban Špidla biztos úr, a szocialistákhoz tartozó képviselő, velem megállapodva rendkívül összetett, gyakorlati megoldásokra irányuló vizsgálatot végzett. Tisztában kell lenni azzal, hogy az Ön által felhozott problémák nem minden tagállamban tapasztalhatók. Az, hogy a tagállamok munkajoga nagyon eltérő, azt jelenti, hogy a Laval-üggyel kapcsolatos helyzet egyes tagállamokban kialakulhat, máshol pedig nem. Önök mindnyájan tudják, hogy a tagállamok, a szociális partnerek és a szakszervezetek ragaszkodnak saját munkajoguk vívmányaihoz. A helyzet teljes körű vizsgálatára van szükség annak biztosítása érdekében, hogy a helyzet orvoslása ne idézzen elő nagyobb problémát az éppen megoldandónál. Špidla úr elvégezte ezt a vizsgálatot, éppen ezért most – a Parlament egyértelmű egyetértésének megszerzésére tett kísérlet révén – javasolhatok megoldást.

A közszolgáltatásokkal kapcsolatban Hughes úr azt kérdezte, hogy a Bizottság miért nem terjesztett még elő egy keretirányelvre irányuló javaslatot. Szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy Bizottságom rendkívül jelentős jogi tevékenységet folytatott az állami támogatásokra vonatkozó szabályok közszolgáltatásokra való alkalmazásának pontosításával kapcsolatban. Öt évvel ezelőtt ez volt a legfontosabb kérdés, és az az igazság, hogy ezek a pontosítások elvették a belső piaci közszolgáltatásokkal kapcsolatos ősrégi vita életét. Nem azt mondtam, hogy nincsenek problémák. Éppen ellenkezőleg, látom a problémákat. Elkötelezett vagyok a helyzet teljes körű vizsgálatáért, és nem fogok tévovázni, hogy szükség esetén tovább lépünk. Az Ön képviselőcsoportjával folytatott vita során tettem egy nyílt és őszinte ajánlatot, és várakozással tekintek az Önökkel ezzel kapcsolatban folytatandó együttműködés elé, beleértve a megfelelő jogi eszközöket is.

A nemek közötti egyenlőség mellett elköteleztem magam, és Bizottságomban rekordszámú nő van. Őszintén elmondhatom Önöknek, hogy kemény küzdelem volt rávenni bizonyos tagállamokat arra, hogy hozzáértő nőket küldjenek a Bizottságba, mert nem akartak nőket küldeni. Ahogy azt Önök is tudják, az ezzel kapcsolatos kezdeményezés a tagállamoktól származik. Vállalom, hogy ismét megteszem, amit tudok. Emlékszem az első, Delors vezette Bizottságban egyáltalán nem volt nő, a másodikban is csak egy volt. Az én Bizottságomban valamikor kilenc nő volt, ezt nagyon fontosnak tartom. Elsőként én neveztem ki nőt főtitkári posztra – amely a legfontosabb köztisztviselői pozíció a Bizottságban –, tehát rendkívül elkötelezett vagyok a kérdés iránt, és szükségem van az Önök támogatására. Ismételten arra kérem azonban Önöket, hogy a tagállamokkal is működjenek együtt, hogy ne ragaszkodjanak a megszokáshoz azért, mert egyes tagállamok 50 évig arra sem voltak képesek, hogy egyetlen nőt javasoljanak a Bizottságba.

Ami a szociális kérdéseket illeti, beszéljünk ezekről kertelés nélkül. Ha támadást akarnak intézni Barroso úr karikatúrája ellen, hát tegyék meg, de Önök is nagyon jól tudják, hogy többször terjesztettem elő javaslatokat, amelyeket a Tanács elutasított – beleértve egyébként egyes, az Ön politikai családjához tartozó kormányt is. Beszéljünk nyíltan erről! Az Európai Tanács legutóbbi ülésén azt javasoltam, hogy tovább már ne kérjünk társfinanszírozást a Szociális Alaphoz azon országok esetében, amelyek nem rendelkeznek ezzel a lehetőséggel, azaz a nehézségekkel küzdő új tagállamok esetében. Előterjesztettem ezt a javaslatot. Több kormány is elutasította, beleértve azokat, amelyek vezetése vagy pénzügyminisztere az Ön pártjának tagja. Tehát egyáltalán nem értek egyet Önnel. Intellektuális szempontból nem tisztességes állandóan a Bizottságot támadni. Így a lényeg vész el. Persze ez könnyebb Önöknek, de a valóság az, hogy kemény nyomást gyakorlunk. A Tanács említett ülése után javaslatot terjesztettem elő – a Tanács jelenleg vizsgálja – azzal kapcsolatban, hogy függesztjük fel a Szociális Alap társfinanszírozására vonatkozó szabályokat a nehézségekkel küzdő országok esetében. Elkötelezett vagyok a társadalmi kohézió mellett. Hogyne lennék, amikor Portugáliából származom, egy olyan országból, amely annyi előnyt élvez az Európai Unió révén? Elkötelezett vagyok a társadalmi és gazdasági kohézió mellett, ezért úgy gondolom, hogy az a karikatúra, amelyet egyesek próbálnak előadni, árt Európának. Egyetértek azzal, amit Lambsdorff úr mondott az előbb. Szeretném, ha elnyerném a legfontosabb Európa-párti képviselőcsoportok támogatását, de egyesek kizárják magukat ebből. Ez az Önök választása, nem az enyém.

A lehető legátfogóbb konszenzusra törekszem és senkit sem akarok kizárni. Legyünk őszinték: az európai integráció történelme során nem csak az EPP, nem csak a szocialisták, nem csak a liberálisok közreműködése volt jelentős. A konzervatív Lord Cockfieldtől kezdve a kommunista Altiero Spinelliig, a zöld mozgalomig, nagyon sokan hozzájárultak az európai integrációhoz. A választások után, és az eltérő nézetek figyelembevételével, fontos, hogy Európa érdekében együttműködjünk. Erős Európára van szükségünk, de ezen a ponton egy ellentmondással találjuk szembe magunkat. Egyrészt azt mondják Önök, hogy erős Európát szeretnének, erős Bizottságot, azt akarják, hogy bátran szálljak szembe azon tagállamokkal, amelyek a nemzeti érdekek mentén haladnak, másrészt kijelentik, hogy „Nem fogunk Önre szavazni. Csökkenteni fogjuk az Ön befolyását. Gyengíteni fogjuk az Ön pozícióját a tagállamokkal szemben”. Ebben ellentmondás fedezhető fel, tehát legyünk őszinték. Ha erős Bizottságot szeretnének, amely rendelkezik az európai érdekek védelméhez szükséges valamennyi jogosultsággal és kezdeményezési joggal, legalább tanúsítsanak irántam jóhiszeműséget. Nehéz időköt élünk, én pedig nyílt, őszinte ajánlatot tettem – teljesen átlátható módon – a Parlament valamennyi képviselője számára. Nem mondhatják azt, hogy mást mondok a különböző képviselőcsoportoknak, mert mindenki elé ugyanazt a programot terjesztettem. Ma tettem néhány kiegészítést és pontosítást, de a program ugyanaz. Természetesen ez egy kompromisszumos megoldás, de Európa csak kompromisszumok alkalmazásával működik. Európa nem alapulhat fanatizmuson vagy dogmatizmuson.

Köszönöm az EPP-nek, hogy támogatásukról biztosítottak. Tényleg nagyon hálás vagyok a támogatásukért, de az EPP volt az első, amely azt mondta, hogy nem akarja ezt, mert egyedül van. Egyetlen párt sem rendelkezik egymagában többséggel, tehát Európában konszenzusra kell törekednünk. A konszenzus kialakítása rendkívül fontos Európában. Természetesen az ideológiai különbségek megmaradnak és a politikai vita folytatódik, de törekedjünk egy erősebb Európa létrehozására. Én elkötelezett vagyok ezzel kapcsolatban. Önök is? Ezt kérdezem én.

Joe Higgins (GUE/NGL). - Elnök úr! Barroso úr nem válaszolt arra a vádra, miszerint a Bizottság beavatkozott a Lisszaboni Szerződéssel kapcsolatos írországi demokratikus folyamatba ...

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

Hélène Flautre (Verts/ALE). - (FR) Elnök úr, Barroso úr, van egy problémám, ami miatt nem fogok holnap Önre szavazni, de Ön tudja, hogy mi az, mert a képviselőcsoportunk alaposan kifejtette már. Ez egy politikai kérdés. Ön nem rendelkezik Európa környezeti és társadalmi szempontból történő átalakítására irányuló programmal. Én viszont azt gondolom, hogy márpedig ma ezt kellene tenni.

Ahogy Daul úr elegánsan megfogalmazta, a jobboldal nyerte a választást, tehát Ön a jobboldalon áll. A helyzet világos.

Szeretném viszont, ha tisztelni is tudnám a Bizottság elnökét, de van egy gondom ezzel: ha meglátom Önt, óhatatlanul arra gondolok, hogy mi is az Ön felelőssége a CIA titkos – és biztosíthatom Önt, hogy létező – repülőjárataival kapcsolatban.

2002 és 2006 között 728 embert szállítottak Guantánamóba a portugál légtér használatával. 2002 és 2004 között Ön miniszter volt. Ezért nem tudok hinni Önnek, Barroso úr, amikor arról szónokol, hogy Európa az emberi jogok védelmezője. Azt várom Öntől – és remélem, hogy így lesz majd módom tisztelettel tekinteni

Önre, mint a Bizottság elnökére –, hogy ne a ki tudja, hány év múlva megjelenő emlékiratában, de ismerje be saját felelősségét ebben a jelentős és az európai értékekre árnyékot vető.

Derk Jan Eppink (ECR). - Elnök úr, van egy közmondás, amely szerint aki nem az asztal mellett ül, azt felfalják. A következő évtized határozza meg, hol is tart majd Európa. A jelenlegi nyugat-európai vezető generációnak könnyű sors jutott. Mi békében nőttünk föl, egy jóléti államban. Adósságot halmoztunk fel, és továbbadtuk a gyermekeinknek. A történelem viszont ott kopogtat az ajtónkon. Még évekig pangás lesz a gazdaságban, növekvő bevándorlással nézünk szembe és egy elöregedő népességet tartunk el.

Sajnálatos módon Európa nem díjazza megfelelően az eredményeket. Az európai álom arról szól, hogy minél előbb menjünk nyugdíjba, és költözzünk ki a francia Riviérára. Ha nem foglalkozunk innovációval és nem fejlesztjük a vállalkozói kultúránkat úgy, ahogyan ezt Ön szeretné, akkor Európát „felfalják”.

Számítok az Ön vezetésére. Szeretnék egy tanáccsal szolgálni, ha megengedi: tegyen róla, hogy Európa a legfontosabb feladatára összpontosítson. Ha itt kudarcot vallunk, akkor minden más területen is kudarcot vallunk. Legyen továbbra is nyitott, és ne tegyen javaslatot egy európai adó bevezetésére, mert az csak egy Európa-ellenes vasvillás felkelést szülne. Soha életemben nem láttam még egyetlen egy, európai adó bevezetése mellett szervezett tüntetést sem. Ez az adó igazából nem egy elérhető cél, és bevezetése csak a néptömegek elégedetlenségét szítaná.

Számítok az Ön józan realitásérzékére, hogy Európát „az asztal mellé ülteti” és nem hagyja, hogy mások „felfalják”.

Andreas Mölzer (NI). - (DE) Elnök úr, tudjuk, hogy Barroso úr mindig is az Európában éppen hatalmon levők közötti körmönfont kompromisszumot képviseli. Azt is tudjuk, hogy ő a legkisebb közös nevező a tagállamok kormányai között. Tudjuk, hogy Barroso úr mindenkinek tud nyújtani valamit: egy kis maoizmust a baloldalnak, egy csipet konzervativizmust a Keresztény Szocialista Párt tagjainak, valamennyi felszínes neoliberalizmust, és némi zöld és szocialista megközelítést.

Barroso úrnak természetesen nincs ellenfele, nincs alternatív jelölt. Van most emiatt pár nehéz napja, és végig kell hallgatnia az egyesült baloldal és a többi kritikus kellemetlen megjegyzéseit.

Ez a kellemetlenség viszont ki fog fizetődni, mert tudjuk, hogy a néhány kemény nap után Barroso úr valószínűleg újra a Bizottság elnöke lesz, és újra kínos kompromisszumokat kell kötni a tisztelt Ház nagy és befolyásos csoportjai között, de a kormányok között a Tanácson belül is, és Barroso úr, aki megszemélyesítette az európai integráció, . . .

Jacek Saryusz-Wolski (PPE). - Elnök úr, hadd kezdjem azzal, hogy támogatjuk Barroso elnök európai törekvéseit és programját, és ezt 28 vagy még annál is több lengyel európai parlamenti képviselő nevében mondom.

Van viszont egy elem a programjában, ami különösen közel áll a szívünkhöz, ez pedig az energiabiztonság. Barroso elnök úr, Ön tisztában van vele, hogy a Parlament nagyon is a szíven viseli ezt a kérdést. Újra át kell tekintenünk a folyamatot, és újra kell értékelnünk mind a fejlődést, mind pedig a hiányosságokat, és meg kell határoznunk a prioritásokat a következő hónapokra és évekre vonatkozóan.

A jelenlegi helyzet nem kielégítő, hanem nagyon is borús, mert az összes nyilatkozat és tapasztalható jó szándék ellenére az energiainfrastruktúra és a válságkezelés terén megvalósult tényleges fejlődés még messze van megfelelő szinttől. Az intézkedések nem felelnek meg minden várakozásnak, és még mindig nem elegendőek.

Természetesen üdvözljük a Bizottság és az elnökség rövid távú intézkedéseit, de hosszú távú elképzelést és határozottságot várunk a Bizottság elnöke részéről, és hogy amennyiben szükséges, szembe is szálljon a tagállamok tehetetlenségével és egoizmusával, vagy vonja felelősségre őket. Erős Bizottságra van szükségünk, Öntől is erős vezetést várunk, mert szükségünk van arra, hogy a Bizottság az egész Unió nevében, és az Unió polgárainak az érdekében cselekedjen.

Hadd hangsúlyozzam, hogy egy ilyen vezetésnek azon a konszenzuson kell alapulnia, hogy Önnek vezető és építő szerepet kell betöltenie a Parlamentben, a Bizottságban, és a tagállamokban is. Amint Ön is tudja, az ötlet három évvel ezelőtt, itt a Parlamentben született meg, de hosszú út áll előttünk, és várunk kell még arra, hogy beteljesülhessen ez az álom.

Bízom benne, Barroso úr, hogy a mostani parlamenti ciklus végére Ön képes lesz véghez vinni ezt a csodát, és hogy meg is kapja rá a lehetőséget.

, .

Marita Ulvskog (S&D). - (SV) Elnök úr, Barroso úr, Ön azt mondta a bevezetőjében, hogy Európa és a világ értékválságon megy keresztül. Miért nem fogalmaz érthetően? Amin keresztül megyünk, az éppen annak a szélsőségesen piacközpontú gondolkodásnak a válsága, amelynek Ön és az Ön képviselőcsoportja volt az egyik legbuzgóbb támogatója. Megígértem a választóimnak – és sok más szociáldemokrata ugyanígy tett –, hogy nem fogok Önre szavazni, ha nem garantálja, hogy a munkavállalók kiküldetéséről szóló irányelvet módosítják abból a célból, hogy erősítse a munkavállalók jogait.

Úgy tűnt a beszédéből, mintha Ön kész lenne eleget tenni a kérésnek. Ön viszont azt mondja, hogy a kérést nem az irányelv módosításával, hanem egy olyan új rendelet révén fogja teljesíteni, amelyről tudjuk, hogy alkalmatlan a célra. Hallom ugyanakkor, hogy Ön helytelenül értelmezi a munkavállalók kiküldetéséről szóló irányelv módosításainak következményeit. Korábban is feltették már a kérdést Önnek, de mindig is csak kitérő választ adott. Ismét megkérdézem Önt: fog-e lépéseket tenni azért, hogy módosítsák a munkavállalók kiküldetéséről szóló irányelvet abból a célból, hogy az európai munkavállalók az egész EU-n belül egyenlő munkáért egyenlő bért kapjanak, ahelyett, hogy tovább folytatódjon a bérdőmping, amittől jelenleg egész Európában szenvedünk.

Olle Schmidt (ALDE). - (SV) Elnök úr! Napjainkban az európai földrészt béke és demokrácia jellemzi. 70 évvel ezelőtt, amikor Európa háborúban állt, nem ez volt a helyzet. 20 évvel ezelőtt sem, amikor is Európa keleti és nyugati részre szakadt ketté.

A mi nemzedékünk felelős azért, hogy a kontinenst ügyesen kormányozza és megóvja, valamint egy nyitott és demokratikus Európa alapjait erősítse meg. Barroso úr, Önt különleges felelősség terheli.

Európának világos vezetésre van szüksége, valamint olyan Európai Unióra, amelynek jelenléte érzékelhető, és amely az európaiak rendelkezésére áll a nehéz és az örömteli időkben is. Olyan vezetésre van szükség, amely odafigyel a dolgokra. Ebben a tekintetben Önnek még többet kell tennie. A mainál nagyobb elkötelezettséget szeretnék tapasztalni, többet szeretnék annál, amit ma José Manuel Barrosótól hallottunk.

Holnap megkapja a svéd Liberális Párt, Cecilia Malmström pártjának támogatását. Nem azért, mert mindenben egyetértünk Önnel, hanem azért, mert úgy gondoljuk, hogy Ön többet tud tenni annál, mint amit eddig mutatott.

Munkája folytatásához hadd adjak néhány irányadó elvet.

A protekcionizmus gyalázatos dolog – még egy volt maoista számára is. Az EU ereje a nyitott határokon és a szabadkereskedelemben rejlik.

Az emberi jogok mindenkire vonatkoznak, bárhol is tartózkodjanak. Ezzel kapcsolatban még többet kell tenni.

A gazdasági válság egy globális új rend létrehozását teszi szükségessé, kiegyensúlyozott szabályozással együtt, ami lehetővé teszi, hogy foglalkozunk az éghajlattal kapcsolatos válsággal. Mentsük meg az európai mezőgazdasági gazdálkodókat, és adjunk egy esélyt a fogyasztóknak és a piacnak.

Az EU-nak nincs szüksége több intézményi hatalmi harcra. Kíméljenek meg bennünket ettől! Európának elege van a semmirekellőkből. Barroso úr, remélhetőleg holnap lehetősége lesz egy új Bizottságot alkotni. Remélem, akkor biztosítani is fogja, hogy ugyanannyi nő lesz az új Bizottságban, mint ahány férfi.

Michail Tremopoulos (Verts/ALE). - (EL) Ön is tisztában van vele, Barroso úr, hogy még csak utalást sem tett az olyan kérdésekkel kapcsolatos álláspontjára, mint például a biodiverzitás védelme, vagy a millenniumi célkitűzésekkel és az Európai Unió fenntartható fejlődési stratégiájával kapcsolatos kötelezettségvállalásai.

A „rugalmas biztonság” kifejezés jelentésére összpontosítanék, mert ezt az összetételt Ön gyakran használja, hogy egyesítse a rugalmasságot és a biztonságot. Úgy tűnik, hogy a munkavállalók védelmével kapcsolatosan ez a koncepció súlyos veszélyeket rejt magában. A részidős foglalkoztatás például jó megoldás, ha a munkavállaló ezt választja. Részidős munkanélküliségnek mondanám inkább a kényszerfoglalkoztatást, amikor a munkavállalóknak nincs választása, vagy nem talál munkát.

Hasonló problémával találkozhatunk kényszerfoglalkoztatás esetén, ha egy állás, vagy munkaidő-beosztás károsan hat a polgárok magánéletére vagy életminőségére. Ha Önt megválasztják, az Ön hatáskörébe tartozó esetekben ebben a kérdésben milyen politikai iránymutatást szándékozik majd közzétenni? Azt is kérdezem Öntől, hogy miért nem említett konkrét célkitűzéseket a zöld szakmákkal és más hasonló kezdeményezésekkel kapcsolatban, nem azért, mintha Ön csatlakozott volna a Zöldekhez, hanem mert legalább jelezhetné, hogy merre is van a válságból kivezető út.

George Becali (NI). - (RO) Barroso úr, elolvastam az Ön által összeállított dokumentumot, de őszintén szólva azért fogok holnap Önre szavazni, mert úgy gondolom, hogy Európának Önhöz hasonló keresztény hívőre, egy ilyen neveltetésű emberre van szüksége. Azt gondolom, hogy holnap Ön már a Bizottság elnöke lesz, és arra bízatom Önt, Barroso úr, hogy ugyanazt kérje Istentől, amit egykor Salamon kért és kapott is: bölcsességet ahhoz, hogy képes legyen Isten meglepődésére vezetni az Európai Bizottságot

Mario Mauro (PPE). - (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, az Európai Néppárt küldöttsége támogatni fogja Önt, Barroso úr, mégpedig a szokásos tisztelettel, a megszokott barátsággal és megszokott lojalitással.

Mindazonáltal kérjük Önt, hogy mutasson nagyobb bátorságot, hogy intézményeink szembe tudjanak nézni a mostani komoly helyzettel, és ne csak a kormányok jogos aggodalmaival törődjenek, hanem elsősorban a fiatal korosztály szükségleteivel: ők otthont szeretnének teremteni, családot és gyerekeket szeretnének; alapvetően azért, hogy bátran harcoljanak egy olyan igaz Európáért, amelynek alapját nem a politikai egyvelegünk képezi, hanem a kötelességtudatunk. Ezért kérem szocialista képviselőtársaimat, hogy mutassák ugyanezt a bátorságot.

Barroso úr újraválasztása természetesen átmeneti megoldás is lehet arra a konszenzus-válságra, amelyet a választások kimenetele egyértelműen megmutat, de az „igen” szavazat – még ha ez az „igen” feltételeket is támaszt a Bizottság elnökjelöltje felé – lehetőséget is kínál mindnyájuknak, hogy szerepet vállaljanak ezekben a nehéz időkben, és egyértelmű jelzést küldjenek az európai nyilvánosság számára, konkrétan azt, hogy a minket szétválasztó erőnél erősebb a minket összekötő erő, és csakis így, közös erővel segíthetünk egymáson, hogy kijussunk a mélységből.

Röviden összefoglalva, az „igen” nemcsak Barroso úrra vonatkozik, hanem egy világos és egyszerű receptre is: az Önök együttes hozzájárulásával megalakuló Bizottság azt jelenti, hogy a Bizottság függetlenebb, hatékonyabb, erősebb, más szóval még inkább európai lesz

Monika Flašíková Beňová (S&D). - (SK) Egy olyan témát szeretnék megvitatni, amely sokakat aggaszt az Európai Unióban, magamat is beleértve. Gazdaságaink egy nagyon nehéz, válsággal terhelt időszakon mennek keresztül, amelynek a hatását leginkább az úgynevezett átlagemberek érzik meg. Ezek az emberek a munkájukért, a megélhetésükért és a gyerekeikért harcolnak, és pontosan ez a félelem és aggodás teremt termékeny talajt a jobboldali szélsőségek előretöréséhez az EU-ban és a tagállamokban.

A múltban a jobboldali szélsőségek képviselői eddig különböző, változatos álruhák és álarcok mögé rejtették valódi arcukat. Mára már a köztereken parádéznak, és nyíltan beszélnek a médiában. A mostani nehéz időszakban ezek a romák, a zsidók, a bevándorlók és a homoszexuálisok ellen gyűlöletet keltő emberek politikai pártokat is alapítanak, és sajnálatos módon sikerrel indítanak jelölteket, hogy bejussanak saját nemzeti parlamentjükbe és az Európai Parlamentbe.

Végezetül, nem is olyan régen, éppen itt, ebben a demokratikus intézményben, az Európai Parlamentben voltunk annak a tanúi, hogy egyes európai parlamenti képviselők a II. világháború fasiszta időszakára emlékeztető egyenruhában érkeztek meg, vagy inkább masíroztak be.

Ezért szeretném megkérdezni Önt, elnök úr, hogy az Ön saját szerepére és a Bizottság mint hatóság szerepére való tekintettel milyen intézkedéseket kell bevezetni a jövőben az Európai Parlament ilyen meggyalázásának megakadályozása, és különösen a szélsőségekkel szembeni tényleges küzdelem érdekében?

Sophia in 't Veld (ALDE). - Elnök úr, Barroso úr megállapította, hogy rendkívüli időket élünk – ez való igaz –, de a rendkívüli időkben rendkívüli vezetőre is szükség van. Ön lenne ez a vezető, Barroso úr? Nem támogattam Önt 2004-ben, és az elmúlt öt évben sajnálatos módon nem is tett eleget annak érdekében, hogy meggyőzzön engem.

Képviselőcsoportunk nagy része ennek ellenére hajlandó jóhiszeműséget tanúsítani Ön felé, de a végső döntést akkor fogjuk csak meghozni, amikor már láttuk a biztosok teljes anyagát, és ismerjük az Ön politikai programjának minden részletét, mert ne felejtse el, és remélem, meghallja ebben az iróniát, hogy az Európai Bizottság elnöke politikus, és nem egy biztos állással rendelkező közalkalmazott.

A választás kimenetelétől függetlenül ez a folyamat megerősítette az európai parlamentáris demokráciát, és néhány európai parlamenti képviselő félelmével ellentétben az, hogy a jelölt köteles kampányolni, nem gyengítette, hanem erősítette a Bizottság elnökének a pozícióját, mert ahogyan én látom, egy politikai program alapján történő európai parlamenti jóváhagyás sokkal stabilabb alapot képez, mint a nemzeti kormányok által titokban történő jelölés.

Ha jól értettem, Önnel ellentétben történetesen abban is hiszek, hogy a valódi parlamenti ellenzék létrejött nagyon örömteli dolog, és egészséges jele annak, hogy az európai parlamentáris demokrácia érett és életképes.

Barroso úr, Önön a sor. Felveszi a kesztyűt? Mert még nem győzött meg engem. De ez közel sem olyan fontos, Barroso úr, mint az európai polgárok meggyőzése az elkövetkező öt évben.

(Taps)

ELNÖKÖL: KRATSA-TSAGAROPOULOU ASSZONY

alelnök

Judith Sargentini (Verts/ALE). - (NL) Tisztelt elnök asszony! Barroso úr, amikor a hitelválság kitört, Ön semmit nem tett. A francia elnökség találta meg a vészkitjáráshoz vezető utat. Ön nem vette vissza a gyeplőt sem az európai gazdaságélénkítő tervvel – az autópárnak szóló állami támogatást elmulasztotta szigorú környezetvédelmi feltételekhez kötni –, sem a jobb pénzügyi felügyeletre vonatkozó javaslattal. Ön már a legelején kapitulált a London városából induló ellenállás láttán. Az EU nem tartotta kezében a gyeplőt a klímaválság globális megközelítését illetően, Ön viszont teljesen kiengedte a kezéből.

Ön most azzal fenyeget, hogy szén-dioxid-csökkentéseink többségét fejlődő országoktól fogjuk megvásárolni, ahelyett, hogy mi magunk kevesebbet bocsátanánk ki. Ezt ráfoghathja a nemzeti kormányokra, de a fejlődő országoknak javasolt klímaügyi támogatás megdöbbentően alacsony összegét – 2 milliárd euró – már nem. Ez semmi ahhoz a 30–35 milliárd euróhoz képest, amit Európának nyújtania kellene. Ön ezzel a tetteivel súlyosan visszaveti a koppenhágai siker kilátásait. Itt van a hitelválság, a gazdasági válság és az éghajlati válság – a valódi vezetői képesség három próbája. Barroso úr, Ön háromszorosan megbukott a megmérettetésen.

Diane Dodds (NI). - Elnök asszony, e Ház új képviselőjeként végighallgattam a sok felszólalót, akik Barroso úr hivatali idejének eredményeit vették számba, és számos aggályt felvetettek. Ezek közül sokkal egyet is értek.

A Lisszaboni Szerződés ügyében útjaink teljes mértékben elágaznak, Barroso úr. Ön azonban nagy érdeklődést mutatott az én észak-írországi választókerületem iránt. Ezért az elkötelezett hozzáállásért köszönettel tartozom. Értékeljük a támogatást és a bizottsági tisztviselők szoros munkakapcsolatait Észak-Írországgal, minden lehetséges szinten. Számítok e kapcsolat folytatására, és arra, hogy ez választókerületemnek is előnyére válik.

Önök bizonyára ismerik a múltunkat: az erőszak hatását a beruházásokra, és az új közutak és vasúti összeköttetések szükségességét. Bizonyára tudják, mekkora lehetőségekhez jut a gazdaság a turizmus fejlesztése révén. Gazdasági fejlődésünk megsegítése érdekében szorgalmaznám, hogy a Bizottság vizsgálja meg, milyen erőforrások foglalkoztatására állni a sokéves alacsony beruházási szint jóvátételére.

Mint itt a Házban ma már sokan elmondták, a tettek és az eredmények számítanak.

Jaime Mayor Oreja (PPE). - (ES) Elnök asszony, a Bizottság elnöke, előrebocsátanék egy megjegyzést.

Választások után nem tarthatjuk meg ugyanazt a vitát, amit a választások előtt, pusztán a választások iránti és az európai polgárok iránti tisztelettől vezérelve. E tekintetben semmit nem kell máshogy intéznünk, mint ahogy a nemzeti parlamentekben történik.

Ha az Európai Bizottság tagjait mindegyik országban többséggel választják, fő szempontunknak azt kellene tekintenünk, hogy a Bizottság elnöke híven kövesse azt, amit az európaiak az európai választások alkalmával megszavaztak, ebből eredően fontos és helyes, hogy Barroso úr legyen a Bizottság elnöke. Ez szigorúan demokratikus elv.

Barroso úr két olyan kijelentést tett, amelyet én mindenfajta kétség nélkül, egyértelműen és határozottan támogatok. Az első a jelenlegi helyzet diagnózisának mértéke, ahogyan beszédében és megjegyzéseiben szerepelt. Nemcsak gazdasági és pénzügyi válságot tapasztalunk most, hanem értékválságot is. Ebben a

Házban most először hallottam, hogy valaki megerősíti ezeket a sajátosságokat. Nemcsak válságot tapasztalunk, de a világ is változik körülöttünk. Ezért kell minden eddiginél nagyobb hangsúlyt helyezni az egyének pozitív cselekvésére és az állammal és a piacokkal szembeni attitűd megváltoztatására, mert korábban az EU sok országában valószínűleg a lehetőségeinknél jobban éltünk.

A második pont, amit szintén támogatok, Barroso úr európai ambíciója. Európának választania kell, prioritásokat kell meghatározni, szerveznie kell, és a válság és a Lisszaboni Szerződés az a két fő téma, amelyre a Bizottság elnökének különösen oda kell figyelnie. A válság kezeléséhez kell egy elszánt Bizottság, valamint egy olyan Parlament, amely képes kezelni a most tapasztalt súlyos körülményeket.

A válságnak még nincs vége, és még mindig nem ismertük ki teljesen. Arra is rákényszerít bennünket, hogy foglalkozunk az Európai Unión belüli társadalmi egyenlőtlenségekkel. Ezért szükségünk van az Ön által ma délután megvillantott politikai ambícióra, Barroso úr.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). - (ES) Elnök asszony, elnökjelölt úr, miután figyelmesen végighallgattam, szeretnék kiemelni néhány olyan pontot, amelyek tekintetében sokan egyetértenék Önnel.

Először is, nyilvánvaló, hogy válsaggal nézünk szembe, sokan közülünk mégis azt hiszik, hogy Európa az elmúlt években képtelen volt a pesszimizmus leküzdésére alkalmas elvárásokat és reményeket kifejleszteni.

Másodszor, nyilvánvalóan szükségünk van az Európai Unióra, erős intézményekre és egy Bizottságra, amely tudja, merre tart. Közülünk sokan azonban azt hiszik, hogy Ön nem lehet jelölt ugyanannak a Bizottságnak az újráválasztásához, inkább egy új Bizottsághoz annak érdekében, hogy új korszakot nyissunk, amelyben sokkal több és sokkal keményebb kihívásokkal nézünk szembe.

A mi Európánknak képesnek kell lennie a piacok szabályozására és a jogok, különösen a szociális jogok garantálására. Igazán azonban olyan Európára van szükségünk, amely képes többletértéket nyújtani, hogy a globális visszaéléseket és igazságtalanságokat azok forrásánál tudja kezelni.

Meghallgattam azt a javaslatot, miszerint az Ön Bizottságában szerepelne egy biztonsági kérdésekkel foglalkozó bevándorlási biztos. Szeretném hangsúlyozni, hogy a bevándorlás nem kizárólag vagy elsősorban a biztonságunkat érinti, hanem az értékeinket és az arra való képességünket is, hogy az egyenlőtlenségeket azok forrásánál kezeljük.

Ennek eredményeként a holnapi szavazás nem egy folyamat végét fogja jelezni, hanem inkább az első lépést avagy a kiindulópontot abban az óriási feladatban, amelyet az új Bizottságnak fel kell vállalnia, hogy – dacolva azokkal, akik az Európai Unió megbénulását vagy meghátrálását várják – új lendületet adhasson egy, az elmúlt években megismertnél sokkal jobb Európának. Ennek az új Bizottságnak képesnek kell lennie arra, hogy megerősítse magát az eurofóbbokkal és euroszeptikusokkal szemben; képesnek kell lennie arra, hogy Európa motorjaként megvédje függetlenségét a Tanáccsal szemben; továbbá képesnek kell lennie nemcsak az együttműködésre, hanem arra is, hogy folyamatosan válaszoljon ennek a Parlamentnek.

Michel Barnier (PPE). - (FR) Elnök asszony, Barroso úr, számos eleme és oka van annak, hogy kimutassuk a bizalmunkat, és holnap nagyon világosan szavazzunk.

Az első elem a demokratikus összhang: a 27 állam- vagy kormányfő választását tekintve, akik egyhangúlag Önt választották; az Ön által a választási kampány során – azaz nem olyan régen – elmondottakat tekintve; valamint a polgárok szavazatát tekintve. Nem fogunk elnézést kérni a választási győzelemért, még ha tudjuk is – márpedig jól tudjuk, erről biztosíthatom képviselőtársainkat –, hogy több ötlettel kell körülvennünk Önt, mint az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) egymagában. Ott van még a demokratikus összhang az Ön által több hete folytatott gyakorlat tekintetében, abban, hogy őszinte és alázatos párbeszédet követelt a Parlamenttel, amint azt mi magunk tanúsíthatjuk.

Van még egy második ok, amely valójában egy meggyőződés: az a nagyon erős meggyőződés, miszerint Európában addig nem lesz erős a politika, amíg az intézmények gyengék. Erős intézményekre van szükségünk. Ezért reméljük, hogy a Lisszaboni Szerződést ratifikálják. Ez olyan eszközkészlet, amely működésre fogja bírni az intézményeket. Szükségünk van egy erős Bizottságra is, amely a lehető leggyorsabban le tudja küzdeni a válságot.

A harmadik ok az Önnel kötött bizalmi szerződésünk. Szembesülve ezzel a roppant súlyos és mélyreható gazdasági, pénzügyi, élelmezési – ne feledkezzünk meg a világ egymilliárd éhezőjéről! – és környezetvédelmi válsaggal, szükségünk van arra, hogy a Bizottság megmutassa küzdőszellemét. Szükségünk van arra, hogy Ön, és Önnel együtt mi is levonjuk az összes tanulságot ebből a válságból, ami a kormányzást, a szabályozást,

az innovációt és az új politikákat illeti – gondolok itt az európai takarékbank ötletére, hogy támogassa a stratégiai ágazatokban működő kis- és középvállalkozásokat –, valamint a legmélyebb válsággal, a környezetvédelmi válsággal kapcsolatban, hogy új gazdasági és társadalmi növekedési modellt vezessünk be, a zöld növekedést, ahogy Ön fogalmazott.

Barroso úr, ezért van az, hogy holnap készek leszünk aláírni Önnel a bizalmi szerződést.

David-Maria Sassoli (S&D). - (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, az Ön mai beszéde, Barroso úr, nem változtatott a véleményünkön. Véleményünk továbbra is határozottan negatív. Az Ön elnökségének éveit során a Bizottság mindvégig alkalmatlannak mutatkozott, és nem rendelkezett kellő autonómiával. Ez történt a pénzügyi válság idején is, és ugyanez igaz a bevándorlási politikára: az alapvető jogok védelmezése és a közösségi jognak való megfelelés ugyanazon politika két oldalát jelenti.

Ön azt mondta itt a Házban, hogy ki akar nevezni egy biztost az igazságügy és a jogok területére, és egyet a belügyek és a bevándorlás területére. Ne tegye, Barroso úr: a bevándorlásnak és a jogoknak együtt kell maradniuk, hogy ne járuljon hozzá az idegengyűlölő politikákhoz. Önnek többsége van itt a Parlamentben, jobboldali többsége, mi pedig nyilvánvalóan nem tudunk azonosulni ezzel a többséggel. Megérttem a Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért képviselőcsoport nehézségeit, de Verhofstadt úr, ne mondja azt nekünk, hogy a koherens megközelítés, amelyre Ön a válságból való kilábalás érdekében felszólított, azt a sebességet jelentené, ahogyan a Barroso-bizottság meg fog alakulni.

Nyilvánvaló, hogy nem tudunk azonosulni ezzel a többséggel. Álláspontunk nem összeegyeztethető azokkal, akik nem akarnak elszántan küzdeni az információk teljes és következetes szabadságáért, azokkal, akik nem küzdenek a jogok védelméért, és azokkal, akik a Parlamentben pusztán a nemzeti kormányok képviselőit fórumát látják.

Marian-Jean Marinescu (PPE). - (RO) Elnök asszony, a Bizottság elnöke, az energiabiztonság növekedése fontos tétel az Ön programjában. A Törökországgal folytatott tárgyalások sikere, ami a Nabucco megállapodás aláírásához vezetett, jelzi, hogy az Európai Unió nemzetközi szinten képes a tagállamok képviselőire, én pedig szeretnék gratulálni Önnek ehhez az eredményhez. Remélem, hogy ugyanezen módszerek alkalmazásával hasonló sikert lehet majd elérni a szükséges gázmennyiség biztosításában is, most, amikor vannak olyan országok a régióban, amelyek ehhez a projekthez rendelkezésre akarják bocsátani erőforrásait. A leendő Bizottságnak meg kell teremtenie az energia belső piacát, a hatékony versenyt és a magas szintű ellátási biztonságot valamennyi tagállam számára.

E tekintetben fontos szerepe lesz az Energiaszabályozói Együttműködési Ügynökségnek. Románia pályázott az ügynökség székhelyének befogadására, és remélem, meg fogja kapni hozzá a kellő támogatást. Az energiabiztonság az EU szomszédaitól is függ. Támogatnunk kell a szomszédos országokat, amelyek az európai értékeket vallják, és szeretnének az európai család részévé válni.

Szeretném továbbá felhívni a figyelmüket a Moldovai Köztársaságban fennálló, még mindig labilis politikai helyzetre és az ország nehéz gazdasági helyzetére. A Chişinău-ban működő új politikai hatóságoknak sürgősen támogatást kell nyújtani, hogy átsegítsük őket ezen a nehéz helyzeten.

Végezetül, szilárdan hiszem, hogy a holnapi szavazás bizonyítani fogja az európai intézmények stabilitását, és kedvezően járul hozzá az írországi népszavazás kimeneteléhez.

Catherine Trautmann (S&D). - (FR) Elnök asszony, Barroso úr, akár most rögtön megmondhatom: Ön nem győzte meg a francia szocialistákat 5 éven keresztül, és nem sikerült meggyőznie bennünket a szavakkal igen nagyvonalúan bántó, és a céljaiban legalább annyira általános új tervezetével sem.

Hogyan is mondhatja Ön, hogy „szavazzanak rám, ha egy olyan Európát szeretnék, amely sokszínűségében is egységes”, amikor pontosan azért javasoltuk, hogy először várjuk meg az ír népszavazást, és csak azután döntsünk az Ön jelöltségéről, mert éppen egy ilyen Európát szeretnénk?

A tagállamok támogatásával felvértezve Ön jobbnak látta, ha még idő előtt bebiztosítja a kinevezését, mert kisebb kockázattal jár most a szavazás, most még kevesebb szavazatot kell megszereznie. Ön azt gondolta, hogy a parlamenti szavazás pusztán formalitás lesz: pedig nem, és ez még csak a kezdet, mert az Ön válaszai nem felelnek meg azon polgárok várakozásainak, akik jelenleg a válság miatt szenvednek, és intézményeink iránti haragjukat ki is fejezték a szavazáson tapasztalt alacsony részvételi arányukkal.

Őn azt állítja, hogy a válság megváltoztatta Önt, és az egyesült Európa nagy navigátoraként tetszeleg, de nem volt képes egy valóban európai fellendülési terv felé kormányozni a tagállamokat, a pénzügyi szabályozáshoz szükséges konkrét és kötelező érvényű intézkedésekre pedig még most is várunk.

Őn azt állítja, hogy a szociális menetrend mellé garanciákat is adott, közben csak egy új rendeletet javasol, nem pedig a munkavállalók kiküldetéséről szóló irányelv felülvizsgálatát. Továbbá, Ön nem vállalt határozott és legfőképpen világos kötelezettséget a közszolgáltatások védelmét biztosító irányelvvel kapcsolatban.

Őn lebecsüli az európai parlamenti képviselők emlékezőképességét. Nem felejtettük el, hogy az elmúlt öt évben a javasolt megoldások lényegét sosem a szociális kérdések képezték, és Ön pedig csak most járult hozzá ahhoz, hogy szociális hatástanulmány készüljön minden európai jogszabállyal kapcsolatban.

A munkahelyek százezreinek megszűnését előidéző példátlan válság idején mindent meg kell tenni annak érdekében, hogy az európai munkanélküliek vagy a munkaviszonyban álló szegények (working poor) száma 2010-re ne érje el a 25 millió főt. Ebből a célból iparpolitikát kell elfogadnunk.

Az európai polgárok akkor tudnak szembeszállni a válsággal, ha a szolidaritás példáját állítjuk eléjük. Ez az ösztönző erő pedig jelenleg sem az Ön szavaiban, sem pedig az itt előadott, Európával kapcsolatos célkitűzéseiben nem látszik.

Walter Benjamin filozófus azt mondta, hogy katasztrofális lenne, ha ugyanúgy csinálnánk mindent, mint korábban. Önnek még mindig nagyon sokat kell tennie azért, hogy megnyerje a szocialisták és a szociáldemokraták támogatását. A politikai következetesség és a választóink iránti tiszteletünk miatt nem fogunk Önre szavazni.

Wim van de Camp (PPE). - (NL) Elnök asszony, Barroso úr, az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) képviselőcsoport holland delegációjának tagjai holnap meggyőződésből fognak Önre szavazni. Nemcsak azért, mert meg vagyunk győződve az Ön képességeiről, hanem azért is, mert sürget az idő. Véleményünk szerint az elmúlt két hónap elszalasztott lehetőség volt a gazdasági válság leküzdése szempontjából – és nekünk, hollandoknak sietnünk kell. Valóban, szívesen látnánk többet is a szociális piacgazdaságból az Ön programjában –, szerintünk az előző Bizottság túl liberális volt ebben a tekintetben. Bízunk benne, hogy Ön tovább folytatja majd a harcot a túlzott szabályozás ellen, és sikerre viszi Koppenhágát, de csökkenti a létrehozott európai ügynökségek számát.

Van egy másik dolog, ami aggasztja az európai polgárokat. Ma délután ez talán csak két vagy három alkalommal került szóba. Ez nem elegendő. Az európai választások megmutatták a számunkra, hogy nehéz munka árán érhetjük el, hogy az átlagemberek kedvezően gondolkodjanak Európáról. Az Opel elbocsátás előtt álló dolgozóinak azonnal az kellene, hogy eszébe jusson Európáról, hogy Európa a remény forrása, lehetőség a munkához jutáshoz.

Végezetül, az Ön elmúlt hat hétben mutatott szenvedélyes hozzáállása és lelkesedése igazán lenyűgözött engem. Ön valósággal kivirul, amikor támadják. Arra bíztatom Önt, hogy tartsa meg ezt a szokását a következő öt évben is: szívesen látnám ezt akár minden héten.

Glenis Willmott (S&D). - Elnök asszony, valóban rendkívüli időkben élünk, de Barroso úr gazdasági válságra adott válaszából hiányzik az erő és a szükséges hatás, a szociális Európával kapcsolatos ígéreteit pedig nem tartotta be. Barroso úr, az Ön politikai irányzatát kevés felvilágosítással szolgál az Ön terveit illetően, leginkább csak a már öt évvel ezelőtt is elmondott szónoklata köszön vissza. Természetesen szükségünk van olyan erős és élénk belső piacra, amely munkahelyeket és jólétet teremt, de ennek az európai munkavállalók és polgárok szociális jogainak megerősödésével kell együtt járnia, és nem az ő rovásukra kell megtörténnie.

Bár az egyenlőtlenségek felszámolása érdekében a Parlament erős nyomást gyakorolt, és indítványozta a munkavállalók kiküldetéséről szóló irányelv felülvizsgálatát, szociális hatásvizsgálatok készítését és egy ambiciózusabb gazdaságélénkítő csomagot, még most is csak várjuk, hogy történjen valami. Korábban Ön a szakszervezeti tagságot és a sztrájkhoz való jogot szentnek és sérthetetlennek nevezte. A szakszervezetek szerte az egész Egyesült Királyságban újra sztrájkokról tárgyalnak a munkavállalók kiküldetéséről szóló irányelvvel kapcsolatos problémákra adandó válaszként, mert tartanak attól, hogy aláknálnak a béreknek, és aláássák majd a kollektív szerződéseket.

A témában feltett kérdésekre adott múlt heti válasza szavakban együttérzést sugárzott ugyan, de Ön is elismerte, hogy az irányelv nem felel meg a kitűzött célnak. A probléma lényegét az Európai Bíróság (EB) által történő végrehajtásban és értelmezésben látom. Ön azt ígerte, hogy egy új jogi eszköz segítségével

módosításokat hajtanak végre, de az EB ítéletei bebizonyították, hogy meg kell erősítenünk az irányelvet, hogy megállíthassuk a munkabérek alakulásának folyamatát.

A pénzügyi válság jelenlegi időszakában, Barroso úr, egyértelmű jogi iránymutatásra van szükség, és arra, hogy egy adott helyen, azonos munkáért nemre való tekintet nélkül azonos bér járjon. Milyen garanciákat tud Ön adni arra vonatkozólag, hogy ez valóban így lesz?

Marianne Thyssen (PPE). - (NL) Elnök asszony, a Bizottság elnöke, a Tanács soros elnöke, hölgyeim és uraim, nehéz idők, átmeneti idők, változó idők, de egyúttal érdekes idők is élünk. Intézményi szempontból úgy mondhatnám, hogy Nizzából Lisszabonba tartunk. Bízom benne, hogy sértetlenül meg is fogunk érkezni pénzügyi, gazdasági, ökológiai, demográfiai, de energiaügyi, bevándorlási és biztonsági szempontból is, nem elfeledkezve a globalizációról, az élelmezési problémáról, a szociális modellünk megővéseért folytatott küzdelemről sem – az említett területek mindegyikén a vajúdas időszakában vagyunk. Az, hogy mindezek veszélyeket vagy éppen lehetőségeket jelentenek a számunkra, nagymértékben csak tőlünk függ.

Egy dolog egészen biztos ebből a szempontból: mi magunk csak akkor járulhatunk hozzá a jövő formálásához és fejleszthetjük tovább a szociális és környezeti szempontokhoz igazodó piacgazdaságunkat, ha európai módon közelítjük meg a kihívásokat, és azokon szilárd és határozott irányba mutató európai programmal – Ön, mint a Bizottság elnökjelöltje, rendelkezik ilyen programmal – kerekedünk felül, és ha erős intézményeink lesznek. Nincs vesztegetni való időnk. „Sürges az idő”, ahogyan a szomszédom fogalmazott, és ebből az okból kifolyólag is siettetnünk kell az új Bizottság ügyét. Pillanatnyilag, hölgyeim és uraim, csak egy elnökjelöltünk van, egyetlen egy.

Meg kell bízunk José Manuel Barroso-ban. Szeretnék megkérni mindenkit, aki ezzel nem ért egyet, hogy gondolja át, vajon meg tudja-e különböztetni a barátokat az ellenségektől? Végére is, mit érnének el a halogatással és az ellenszavazatukkal? Ha nem akarják Barroso urat, akkor kit akarnak? Ki volt, és ki most az Önök jelöltje, ezt kérdezem a Zöldek/az Európai Szabad Szövetség, és az Európai Szocialisták és Demokraták Progresszív Szövetsége képviselőcsoporttól. Ha a tervük sikerrel járna, biztosak abban, hogy az Önök megítélése szerint másvalaki jobb jelölt lenne, és jobb elnöke lenne a Bizottságnak?

Bizalmat szavazok Önnek, bizottsági elnökjelölt úr, és kollégáimmal együtt a képviselőcsoportban Önre fogunk szavazni. Sok sikert kívánok Önnek az új Bizottság megalakításához is: Önnek elegendő mozgásteret kell kapnia, hogy gyorsan cselekedhessen.

Edite Estrela (S&D). - (PT) Barroso elnök úr, a Lisszaboni Szerződést ratifikálni fogják, és néhány hónapon belül hatályba fog lépni. Én ebben bízom. A programjából és mai beszédéből viszont világosan látszik, hogy Ön most azonnal meg akarja erősíteni az Európai Parlament hatáskörét. Egyetértek ezzel, mert nem léphetünk hátra, vissza abba az időszakba, amikor Európa jövőjét még kizárólag a Tanács és a Bizottság határozta meg, az Európai Parlamentnek pedig csak az a szerep jutott, hogy kívülről nézze az eseményeket.

Azt gondolom, Barroso úr, hogy az Ön következő hivatali ideje döntő fontosságú lesz a Bizottság, a Tanács és a Parlament közötti új intézményi egyensúly megszilárdításában. Támogatásunk ennél fogva azt jelenti, hogy biankó csekket írunk alá, hanem befektetésnek tekinthető.

Demokratikus hagyományunk, az emberi jogok védelme, az innováció a tisztább energia előállítás területén, a hatékonyabb környezetvédelmi politika mind kimondottan európai sajátosságok, azonban semmi más nem különböztet meg bennünket jobban a világ többi részétől, mint a szociális politikánk. Biztos vagyok abban, és ez iránti reményemet ki is akarom fejezni, hogy az Ön által vezetendő Bizottság felvállalja majd annak a felelősségét, hogy védelmezze, megszilárdítsa, fejlessze az európai szociális modellt, és támogassa a nemek közötti egyenlőség érvényesülését.

Mielőtt befejezném, szeretném hangsúlyozni, hogy figyelmesen hallgattam Önt, amikor a jövőre vonatkozó vállalásairól beszélt. Számíthat a portugál szocialisták szavazatára. Ezenkívül lojalitásra is számíthat a részünkről, a következő hivatali időszaka során ugyanakkor nagyon magas elvárásokat fogunk támasztani Önnek szemben.

Sok szerencsét, munkájához pedig sok sikert kívánok.

Markus Ferber (PPE). - (DE) Elnök asszony, a Bizottság elnöke, a Tanács soros elnöke, hölgyeim és uraim! Miről is szól a holnapi választás? Arról, amit az ebben a Házban jelenlévő sok ember vagy nem tud, vagy nem akar megtenni. Tulajdonképpen arról van szó, hogy Európáért kell felelősséget vállalni. Szeretnék kiemelni egy dolgot. Barroso úr, nagyon hálás vagyok Önnek, hogy újból megemlítette ezt a közbeszólásában.

Felelősséget kell vállalni azért, hogy Európa nehéz körülmények között is képes legyen úgy cselekedni, hogy felülkerekedhessen az összes olyan problémán, amelyet polgáraink és ez a Parlament is joggal kritizált. Hiszem, hogy a mai vita segített tisztázni azt a kérdést, hogy a következő években politikai felelősségvállalás tekintetében Európa kire számíthat majd, és kire nem.

Mindazonáltal, Barroso úr, szeretném felhívni a figyelmét arra, hogy természetesen van egy sor napirenden lévő megoldandó ügy, és ezzel kapcsolatban Önre igen nagy felelősség hárul, mert kizárólag Ön jogosult európai szintű kezdeményezéseket elindítani.

Szeretnék még szólni egy olyan témáról, amelyről úgy tűnik, hogy nem kellő részletességgel tárgyaltunk a mai vita során, ez pedig az agrárpolitika kérdése. Számos új kihívással nézünk szembe ezen a területen. Nem elég csak a tényt emlegetni önmagában, hogy a mezőgazdasági miniszterek tavaly ősszel állásfoglalásra jutottak. Az nem elegendő önmagában, hogy egy átfogó mezőgazdasági reformprogramot indítottunk el, mert amint megváltoznak az alapfeltételek, Önnek meg kell tennie azokat a szükséges vonatkozó kezdeményezéseket, amelyekkel az Európai Unió mezőgazdasági termelőit segítjük. Az a kérésem Önhöz, hogy üljön le a mezőgazdasági biztos asszonnyal, és hívja fel a figyelmét arra, hogy a programja nem alkalmas arra, hogy kivezesse ezt a fontos ágazatot a válságból.

Mi – az itteni kollégáim nevében beszélek – készek vagyunk arra, hogy az Európai Unió és az európai lakosok érdekében felelősséget vállaljunk Európáért.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). - (FR) Elnök asszony, Barroso úr, még hat hónappal a pénzügyi világválság előtt, 2008 februárjában a magyar miniszterelnök egy olyan európai intézmény létrehozását javasolta, amely a globális pénzügyi folyamatokat felügyelné és kísérné figyelemmel. Sajnálatos módon a Tanács és az Ön Bizottsága csak a világválság kirobbanása után döntött úgy, hogy létrehozzák ezt az intézményt.

Barroso úr, jelenleg hol tart az intézmény előkészítése? Mikor kezdheti majd meg a működését?

A második kérdésem a következő: a fő kereskedelmi láncok üzleti fölénye elleni küzdelemben a Bizottság az elmúlt pár évben nem ért el semmilyen sikert, nem védte meg sem a mezőgazdasági termelőket, sem a fogyasztókat. Várhatunk-e konkrét és hatékony intézkedéseket a Bizottságtól?

A harmadik kérdésem a következővel kapcsolatos: a tejipar Európa-szerte mély válságban van, ennek pedig súlyos társadalmi és politikai következményei vannak. Szándékozik-e Ön korrigálni vagy felülvizsgálni a Bizottság által a mai napig folytatott neoliberais politikát, amely mostanra már teljesen megbukott?

A negyedik kérdésem pedig a következő: elnökjelöltként szándékában áll-e bevezetni egy mediációs mechanizmust? Megerősítené-e ismételtén azt a szándékát, hogy az alapjogokért felelős új biztost bízva meg a történelmi nemzeti kisebbségek, a bevándorlók és a romák ügyével is?

Simon Busuttil (PPE). - (MT) Elnök asszony, Barroso úr, alaposan megvitattuk már a pénzügyi és gazdasági kihívások témakörét. Ma én inkább a polgárok jogaival és a polgárok Európájával szeretnék foglalkozni. Szó esik európai polgárságról, a polgárok jogairól, a mozgás szabadságáról, a bűnözés elleni küzdelemlről, a biztonság megerősítéséről, a terrorizmus elleni küzdelemlről és az egységes bevándorlási politikáról is. A felsorolt témák mindegyike érinti az európai polgárokat, akárcsak a gazdasági és pénzügyi kérdések. Léteznek azonban egyéb kihívások is, amelyek hatással vannak polgáraink mindennapjaira, ezért érdemes ezekről is szót ejteni.

Van egy tervünk, ez pedig a jog érvényesülésén, a szabadságon és a biztonságon alapuló európai térség létrehozását tűzi ki célul. Megszületett a tamperei program, a hágai program, most pedig a stockholmi program. Úgy gondolom, hogy ezen a területen friss energiát kell befektetnünk. A stockholmi program új lehetőségeket nyit meg. Itt van továbbá a Lisszaboni Szerződés, amely új és fontos hatásköröket, valamint lényegesen nagyobb szerepet ruház a Parlamentre ezen a területen. Barroso elnök úr, Ön azt mondta nekünk ma este, hogy nem csupán egy, hanem két biztos is fog foglalkozni ezzel a területtel. Az hangzott el, hogy lesz egy, a belügyekért és a bevándorlásért felelős biztos, egy másik biztost pedig az igazságszolgáltatás, az emberi jogok és a polgári szabadságjogok területére jelölnek ki. Hozzunk létre a Parlament és a Bizottság között egy olyan szoros, partneri viszonyt, amelynek célja egy olyan Európa kialakítása, amely valóban polgáraink Európája lesz, amely védi polgáraink jogait, szabadságjogait és biztonságát.

Valóban hiszem, hogy egyesült erővel képesek vagyunk arra, hogy egy olyan Európát hozzunk létre, amely polgárainkat szolgálja. Sok sikert kívánok Önnek a holnapi választásokon.

Zoran Thaler (S&D). - (SL) Szeretném kifejezni, hogy egyetértek több előttem felszólaló kollégám észrevételeivel, de engedje meg Barroso úr, hogy feltegyem Önnek a következő kérdéseket: készített-e már számvetést a hivatali időszakát illetően? Elégedett-e az elmúlt öt évben elért eredményeivel? Azt gondolom, hogy igen, és emiatt jelölteti magát ismét a Bizottság elnöki posztjára. Azon is eltűnődöm viszont, hogy elégedett-e azzal a hatékonysággal, amit eddig Ön a pénzügyi, gazdasági és szociális válsághelyzetek megelőzése terén fel tudott mutatni? Tiszta lelkiismerettel tudja-e szemlélni az Európai Unión belül most már milliókat érintő, riasztó méreteket öltő munkanélküliséget, valamint azt, hogy a pénzügyi szektoron belül ismételten felháborító összegű jutalmakat fizetnek ki azok számára, akik nemcsak, hogy beletaszítottak bennünket ez elképzelhető legrosszabb válságba, de már szegénységgel is fenyegetnek minket?

Ki tudja-e jelenteni nekünk a mai napon azt, hogy a második ciklusában Ön másképpen fogja csinálni a dolgokat? Továbbra is ugyanezt fogjuk tapasztalni, vagy lesz valami új is? Lesz valami olyan, ami elé érdemes várakozással tekintenünk? Ön szerint miben kellene változtatnia a jelenlegi munkamódszereit illetően?

Engedjen meg még egy kérdést: az itt kifejtett politikai iránymutatásban kényszerben törekedett arra, hogy elkerülje ezt a témát. Világos, hogy Ön szeretné vezetni az 500 millió lakost számláló Európai Unió Bizottságát. Hová tűnik viszont a becsvágy és a lendület nagyszerű közösségünkben, amikor a csatlakozni vágyó európai társaink előtt kell megnyitni az ajtót? Milyen további erőfeszítéseket tesz majd az Ön Bizottsága azért, hogy felgyorsítsák ezt a folyamatot? Biztosít-e majd Ön kézzelfogható támogatást, azaz szakértelmet és anyagi forrásokat Bosznia-Hercegovina központi kormányának, hogy a kijelölt útra léphessen, és hogy teljesíteni tudja annak feltételeit, hogy polgári szabadon utazhassanak az Európai Unión belül?

Gunnar Hökmark (PPE). - Elnök asszony, támogatni fogjuk Barroso urat holnap, és nemcsak azért, mert mind a 27 tagállam Önt jelölte, Barroso úr, és nem csupán azért, mert el kell kezdenünk dolgozni, hanem azért is, mert olyan átfogó politikai tervet mutatott be, amely választ ad korunk főbb kihívásaira. Természetesen mindnyájunknak más-más véleménye lehet erről.

Nem kisebbségi álláspontok erőltetését, hanem parlamenti többséggel támogatott kezdeményezéseket kérünk Öntől és a Bizottságától, hogy megtárgyaljuk és alaposan megvizsgáljuk az Ön javaslatait, és parlamenti többségen nyugvó döntéseket hozzunk. Így működik a demokrácia, és mi is eszerint dolgozunk. Nem csak Önben bízunk, hanem a Parlamentben is. Hadd mondjak csak annyit, hogy az alternatíva nélküli „nem” szavazat a holnapi szavazáson azt jelenti, hogy Önnek nincs alternatívája. Miközben mi cselekvésre szólítunk fel, vannak olyanok is, akik le akarják állítani a cselekvést. Azt kell mondanom, hogy a koppenhágai találkozó előtt csupán pár héttel felelőtlen dolog úgy viselkedni, hogy a Bizottságnak ne legyen új vezetősége. Akkor, amikor a pénzügyi piacokkal kapcsolatos rendelkezésekkel és jogalkotással kell foglalkozni, felelőtlen lépés „nem”-mel szavazni az új Bizottságra. Felelőtlenség lenne megakadályozni azt, hogy elindíthassuk a gazdasági helyreállás politikai folyamatát, mikor egész Európa-szerre munkahelyek szűnhetnek meg.

Elnök asszony, a holnapi szavazás nagymértékben az Európai Parlament helyzetéről fog szólni. Parlamenti képviselőként azt mondjuk, hogy mi azt akarjuk, hogy Európa vezető szerepet játsszon a világban, de sosem lesz globális vezető pozíciónk, ha nem tudjuk biztosítani, hogy magát az Európai Uniót irányítani tudjuk. Támogatni fogjuk Önt, át fogjuk tanulmányozni a javaslatokat, meg is fogjuk vitatni Önnel, mert bízunk a demokráciában és a parlamenti többségünkben. Sok sikert kívánok holnapra!

(Taps)

Erminia Mazzoni (PPE). - (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, Barroso úr! A mostani vita után még inkább meg vagyok győződve arról, hogy helyesen döntöttem úgy, hogy támogatom az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) képviselőcsoport által benyújtott, az Ön jelöltségének támogatására irányuló javaslatot, és a Petíciós Bizottság elnökeként felajánlom Önnek szerény hozzájárulásomat: Barroso úr, helyeslem az Ön által meghatározott célokat és prioritásokat, de engedje meg, hogy két területet kiemelten a figyelmébe ajánljak, különösen azzal összefüggésben, amire Ön a gazdasági és pénzügyi válságból való kilábalással kapcsolatban utalt.

Önhöz hasonlóan meg vagyok győződve arról, hogy a mostani a válság egyben értékválság is, sőt, elsősorban az, és társadalmunk alapvető értékeit érinti. A következő öt évben az Európai Bizottságnak foglalkoznia kell a fő kihívásokkal. A geopolitikai háttér radikálisan megváltozott. A feltörekvő országok, feltörekvő gazdaságok, például India, Brazília és Afrika már jelentős szerepet játszanak a reálgazdaságban. Ez egyrészt új növekedési lehetőségeket nyit meg a számunkra, másrészt viszont kitesz bennünket a piaci hegemoniák kockázatának, ami hosszú távon nagyobb szegénység kialakulását idézheti elő.

Ebben a vonatkozásban alapvetően fontos Európa szerepe, civilizációja és bölcsessége, hogy elősegítse a széles körű, kiegyensúlyozott növekedést és ösztönözze a polgári jogok megvalósulását. Európa a különböző gyökerek és kultúrák valódi integrációját képviseli. A mi saját keresztény gyökereinkre gondolok itt, amelyek eszközül szolgálhatnak ahhoz, hogy értékrendünket helyreállítsuk ebben a rendkívül komoly válságban, de ez csak akkor lehetséges, ha ezeket a fejlődés előmozdítása, valamint mindnyájunk jogainak és kötelességeinek integrációja során mérceként alkalmazzuk.

Barroso úr, ami a pénzügyi területet illeti, meg kell vizsgálnunk a pénzügyi és fiskális politika reformjának szükségességét, hogy semlegesítsük saját valutánk, az euró, és az USA-dollár régi hegemoniája, valamint az euró és India és Kína fejlődő valutái közötti küzdelmet, hogy megvalósulhasson a pénzpiacok szigorúbb szabályozása és az energia-, de legfőképpen az élelmiszertermékekkel kapcsolatos spekuláció betiltása, mert ezeknek az árváltozása sok gazdaságot megfojthat, hogy visszaállítsuk a pénzügyek legfőbb szerepét, azaz hogy a termelést szolgálják, és hogy a hátrányosan érintett európai régiókban adókedvezményekkel pótoljunk vagy támogassunk hagyományos gazdasági tevékenységeket.

Ami a polgárok Európáját illeti, Ön a párbeszéd elmélyítésével és az információk megosztásával szándékozik ezt előmozdítani, ebben a Petíciós Bizottság elnökeként személyesen is érintett vagyok. Ezért bizottságunk véleményét meg kell kérdezni, ha az előző parlamenti ciklusban elfogadott állásfoglalás alapján a Parlament tovább akar majd lépni.

Az európai intézmények és a polgárok között a Petíciós Bizottság az első kapcsolódási pont, amely megoldásokat keres, magyarázatokkal szolgál, cselekvésre ösztönöz az európai polgárok számos és különféle panaszbeadványai alapján. Ezzel összefüggésben, Barroso úr, arra ösztönözöm Önt, hogy erősítse a Bizottság, amelynek vezetésével Önt tisztelték meg, és az általam vezetett Petíciós Bizottság közötti kapcsolatot, és hozzon létre egy külön biztosi posztot ezzel a céllal. Két új biztosi pozíció létrehozását Ön már bejelentette.

Az az Európa, amely munkaprogramját elsődlegesen polgáiraire tekintettel alakítja ki, ahogyan ezt Ön is említette, egy olyan Európa, amelynek szélesebb jogkörrel és nagyobb tisztességgel kell felruháznia azt a bizottságot, amely fórumként szolgál polgárai számára, ahol a polgárok hangot is tudnak adni a jogaiknak.

Sophie Briard Auconie (PPE). - (FR) Elnök asszony, a Bizottság elnöke, hölgyeim és uraim! Áttanulmányoztam programjának iránymutatásait, és örömdetesnek tartom azt, hogy Önnek minden fontos politikai területen vannak ambíciói, beleértve a tevékenységek folytatását és létrehozását tagláló gazdaságpolitikát; a fellendülési tervet; a társadalmi kohéziót; a környezetvédelmi politikát, különösen a fenntartható fejlődést; a fiataloknak szóló projekteket; az európai védelmi képességek megerősítését; valamint az erős és fenntartható mezőgazdasági politika folytatását.

Üdvözlöm azon célkitűzését, hogy ugyanúgy győztes, egységes és védelmező Európát szeretne, mint mi mindnyájan. Megkérdőjelezem viszont az Európai Unió pénzügyi helyzetét mindannak a tükrében, ami az Ön által vázolt összes projektben szerepel. Az Uniónak rendelkeznie kell a célkitűzések eléréséhez szükséges pénzügyi forrásokkal is. Néhány képviselőtársam már hangsúlyozta ezt a kérdést. Véleményem szerint alapvetően fontos, Barroso úr, hogy lássuk azt, hogy Ön felvállalja, hogy ösztönözze a tagállamokat arra, hogy 2014-től jelentősen növeljék a közösségi költségvetéshez való hozzájárulásukat. Való igaz, hogy a válság pillanatnyilag nyomást gyakorol a tagállamok költségvetésére. Mindazonáltal előre kell tekintenünk a válság utáni időkre, és már most el kell kezdenünk kidolgozni egy olyan közösségi költségvetést, amely biztosítani fogja az európai cselekvéshez szükséges forrásokat. Tudom, hogy Ön tisztában van ezekkel a szükséges forrásokkal, mivel ezzel a kérdéssel a programjában is foglalkozott. Ami a mai napot illeti, Önnek el kell köteleznie magát annak biztosítása mellett, hogy a jövőben mi, a Parlament, és a Tanács is rendelkezünk a politikánk megvalósításához szükséges forrásokkal.

Sandra Kalniete (PPE). - (LV) Szeretném megerősíteni, hogy az Európai Néppárt képviselőcsoport lettországi tagjai támogatni fogják J. M. Barroso elnök úr jelöltségét. Támogatni fogjuk Önt, mert bízunk Önben, Barroso úr, hogy az Európai Bizottság elnökeként továbbra is egy igazságosabb Európa megteremtésén fog munkálkodni. Úgy gondoljuk, hogy az igazságosságnak minden tagállamra vonatkoznia kell a mezőgazdasági termelők támogatása tekintetében, függetlenül attól, hogy az Európai Uniónak mióta tagja egy adott ország. Azt is várjuk Öntől, hogy a közös agrárpolitika reformjában és az összes tagállam közötti igazságos verseny megteremtésében az élre fog majd állni. Felkérjük Önt, hogy álljon az élre az európai szolgáltatási piac további liberalizációjában is.

Európa csak akkor lábálhat ki sikeresen a válságból, ha egy erős egységes piacra és egyenlő feltételekre alapozza a stratégiáját. Az európai intézmények valóban stabilizáló szerepet töltenek be, és segítik a kilábalást a válság által leginkább érintett tagállamokban, Lettország pedig tisztában van ezzel. Szeretném megköszönni

az Európai Bizottságnak, hogy együttműködtek velünk. Az egységes európai valuta stabilizáló szerepet játszott a válság idején. A balti államok azt a célt tűzték ki maguk elé, hogy bekerüljenek az euroövezetbe, de a világméretű gazdasági visszaesés idején ez igen kemény feladat. Ezért kérjük a Bizottságot, hogy a válságot figyelembe véve a Stabilitási és Növekedési Paktum és a maastrichti kritériumok alkalmazásakor mutasson ésszerű, rugalmas hozzáállást. Meggyőződésem, hogy a balti államok és az összes európai állam euroövezetbe történő mielőbbi felvétele Európa egészének az érdeke.

Elnök úr, arra ösztönözzük Önt, hogy gyorsabban tegyen lépéseket a közös energiapolitika kidolgozása érdekében, hogy csökkenthessük Európa monopóliumoktól való függőségét. Sok sikert kívánok a holnapi szavazáson.

Damien Abad (PPE). - (FR) Elnök asszony, Barroso úr, az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) francia küldöttségének tagjaként és a *Nouveau Centre*, az UDF-ből létrejött francia politikai párt képviselőjeként mindenképp szerettem volna ma közvetlenül szólni Önhöz. Mindenekelőtt arra szeretném emlékeztetni Önt, hogy a köztársasági elnök és a francia kormány támogatja Önt, valamint szeretnék gratulálni ahhoz, ahogyan Ön a francia soros elnökség sikeréhez hozzá tudott járulni.

Barnier úr és a francia elnöki többséghez tartozó valamennyi parlamenti kollégám azt várja, hogy az Ön Bizottsága felkarolja és sajátjaként kezelje a küldetésünket, hogy egy olyan politikai Európát építsünk fel, amely képes lesz a jövő fontos globális kérdéseit befolyásolni.

Barroso úr, ahhoz, hogy felépíthessük ezt a politikai Európát, véleményünk szerint két csapdát kell elkerülnünk. Először is azt, hogy a versenyt abszolút és áthidalhatatlan dogmaként állítsuk be. Igen, Európának legalább annyira szüksége van iparpolitikára, agrárpolitikára, energiapolitikára, illetve olyan energiapolitikára, amely támogatja az új technológiákat, mint a versenypolitikára.

A második elkerülendő csapda, hogy a Bizottság pusztán a Tanács titkárságává váljon. Olyan Bizottságra van szükségünk, amely erős, amely javaslatokat terjeszt elő, újító lépéseket tesz, és amely az európai integráció hajtóerejeként működik. A saját pártom Franciaországban kifejtett fenntartásai ellenére a mai napon hajlandó vagyok támogatni az Ön cselekvési tervét, és elkísérni Önt azon a fontos úton, amelyen úgy tűnik, hogy Ön el akar indulni, különösen igaz ez a fenntartható növekedés és az éghajlatváltozás elleni küzdelem területére.

Bennem is, és számos parlamenti kollégámban ma még kérdések merülnek fel, és mivel szeretnénk a lehető legtájékozottabbak lenni, hogy biztosan Önre adhassuk szavazatunkat, azt szeretném Öntől kérni, hogy tegyen két határozott kötelezettségvállalást ebben a Házban. Először is arra vonatkozóan, hogy az iparunk, területünk és az európai identitásunkat összekovácsoló minden tényező érdekét szolgáló, igazán eltökélt politikát vezet majd be.

Másodszor arra vonatkozóan, hogy mindent meg fog tenni annak érdekében, hogy az európai modell legyen a legjobb, amely a leghatékonyabban ötvözi a piacgazdaságot a tagállamok, a régiók és a lakosság közötti szolidaritás igényével.

Barroso úr, a mai fiatalságnak olyan Európára van szüksége, amely segíti őket a globalizáció folyamatában, új reményt testesít meg, és mint a legfiatalabb francia európai parlamenti képviselő, mélyen meg vagyok győződve arról, hogy a fiatalok olyan Európát akarnak, amely egyrészt védelmezi őket, másrészt új célokat biztosít a számukra. Ránk fog hárulni a jövőben a közös Európa építésének feladata. Ugyanúgy számítok Önre, mint ahogyan Ön is számíthat rám.

Czesław Adam Siekierski (PPE). - (PL) Elnök asszony, Európa egységes. Ez az Európa a béke, a szabadság és a demokrácia Európája. Tiszteletben tartjuk az emberi jogokat, és egy szociális piacgazdaság programját akarjuk megvalósítani – egy olyan programot, amely az embereket helyezi figyelmünk középpontjába. Európa azonban sokszínű is egyben. Létezik sok nagyon szegény régió, ezért valódi kohéziós politikára van szükség. A közös agrárpolitika gyakorlatilag két Európát különböztet meg – a régit és az újat. Szükséges, hogy változások történjenek ezen a területen, és szükség van egy valódi, egyesített és egységes, összetartó Európa létrehozására. Ön tudja ezt a legjobban, elnök úr. Milyen lépéseket kíván tenni ezen a területen, hogy megváltozzon a jelenlegi helyzet?

Hannu Takkula (ALDE). - (FI) Elnök asszony, Barroso elnök úr, véleményem szerint Ön rendkívül sikeres volt a Bizottság elnökeként. Kritizálni könnyű, meg kell adni azonban az elismerést annak, aki megszolgált az. Nagy kihívás 27 különböző országot vezetni egy pluralista Európában, Ön pedig jól végezte a feladatát. Ön kiegyensúlyozó szerepet töltött be a kisebb és a nagyobb országok között, ezzel kapcsolatban szeretnék pártelnökünk és finn miniszterelnökünk, Matti Vanhanen szavaival élni, aki azt mondta, hogy Ön megérdemel

egy következő hivatali ciklust. Nagy támogatója vagyok az Ön következő hivatali ciklusának, és ennek megfelelően is fogok szavazni. Amit Ön az elmúlt öt évben elért, az magáért beszél. Azt gondolom, nincs szükség már új programjavaslatokra, mert a tettek magukért beszélnek, és remélem, hogy a finn biztos, Olli Rehn jó és erős pozíciót tölt be majd a következő Bizottságban is. Ami most a legfontosabb, hogy holnap úgy fogunk szavazni, hogy Ön képes legyen megalakítani az új Bizottságot. A legjobbakat kívánom Önnek!

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). - Elnök asszony, Barroso úr elég gyakran említette a rendkívüli időket, amelyben élünk, a fontos megoldandó kérdéseket, és azt, hogy az EU-nak vezető szerepet kell betöltenie a pénzügyi piacok területén.

Barroso úr, van viszont egy dolog, amiről megkérdezném Önt – írt erről ebben a dokumentumban is, amit Öntől kaptunk –, az Európai Unió saját pénzügyi forrásairól van szó. Ön nem említette, honnan is származzanak a szükséges források.

Ezzel összefüggésben van egy kérdés, amit a Zöldek/az Európai Szabad Szövetség képviselőcsoportban a múlt héten tartott meghallgatáskor tettem fel. Akkor sajnálatos módon nem kaptam Öntől választ, remélem most válaszolni fog. Kérdésem a következő: mi a helyzet a pénzügyi tranzakciók megadóztatásával?

Még Sarkozy úr is ezt javasolta, Steinmeier úr és mások is beszélnek róla. Belgium és Franciaország már meg is teremtette a jogi eszközöket a bevezetéséhez, úgyhogy miért nem gyakorolunk nyomást a pénzügyi tranzakciók megadóztatásáról szóló bizottsági javaslat elkészítése céljából?

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). - (EL) Elnök asszony, két alkalommal is meghallgattam már Barroso urat, egyszer a plenáris ülésen, egyszer pedig az Egységes Európai Baloldal konferenciáján, és a terveiről is olvastam.

Lenne egy konkrét megjegyzésem: ismerjük Barroso úr génmódosítással kapcsolatos álláspontját. Nem ismerjük viszont az álláspontját a géntechnológiával módosított termékekkel kapcsolatban. Ez azt jelentené, hogy a szennyezett termékek behozatalát és marketingjét tolerálni fogjuk Európában?

Általánosságban elmondhatjuk, hogy Barroso úr támogatja azokat az új eszméket, amelyekre Európának szüksége is van, ugyanakkor pontosan ugyanazokat a bukott, neoliberális módszereket is támogatja és javasolja, amelyek gazdasági hanyatlást, munkanélküliséget és súlyos társadalmi egyenlőtlenségeket okoztak Európában.

Ez a megközelítés, úgy értem, az Öné, Barroso úr, és az Ön Bizottságáé, okozta az Európai Unió vezetése és az európai polgárok között kialakult bizalmi szakadékot, ami világosan megmutatkozott a legutóbbi szavazás alkalmával, amikor is az európai polgárok tömegesen távol maradtak a szavazástól.

Végezetül, az, hogy Ön mindenkit Európa-ellenesnek bélyegez, aki nem ért egyet az Ön programjával, azt jelenti, hogy Ön nem lesz képes meghallani az összes európai polgár hangját, különösen azokat, akik egy másfajta Európát akarnak, ezért véleményem szerint Barroso úr, Ön nem alkalmas a poszt betöltésére.

Barry Madlener (NI). - (NL) Barroso úr, tulajdonképpen Ön mellett szól az a tény, hogy nem sikerült megszereznie az Európai Szocialisták és Demokraták Progresszív Szövetsége képviselőcsoport és a Zöldek/az Európai Szabad Szövetség képviselőcsoport támogatását. Izgalmas választásnak nézünk elébe: ha megnézzük, Ön nagyjából a szavazatok felére számíthat, így minden szavazat számít. Természetesen Ön szeretné magáénak tudni a Szabadság Párt, azaz a mi szavazatainkat is, a második legnagyobb holland párt vagyunk a Parlamentben. Készek vagyunk Önre szavazni, de Önnek meg kell ígérnie, hogy felhagy a Törökországgal folytatott tárgyalásokkal, hogy garantálja azt, hogy nem Hollandia lesz a továbbiakban a legnagyobb nettó befizető a bürokratikus EU-ban, és hogy Ön egy szuverén tagállamokból álló Európa megteremtésén fog munkálkodni, nem pedig egy olyan szövetségi szuperállam létrehozásán, amelyre Ön jelenleg törekszik. Meghívom Önt, látogasson el hozzánk ma 22 órakor, akkor lehetőségünk lesz megbeszélni ezeket a kérdéseket. Ki tudja, talán ígéretet tesz az elhangzottakkal kapcsolatban, és támogatásunkat elnyerve folytathatja munkáját – teljesen másképpen viszont, mint ahogyan azt az elmúlt öt évben tette.

Brian Crowley (ALDE). - Elnök asszony, először is hadd kívánjak sok sikert Barroso úrnak a holnapi szavazáshoz. Azon a véleményen voltam, hogy a szavazást még júliusban meg kellett volna tartani, hogy ne jöhessen létre a bizonytalanságnak az a légüres tere, ami sajnos kialakult. Ettől függetlenül azt gondolom, Barroso úr, hogy az Ön által összeállított politikai iránymutatás világosan jelzi az Ön jövővel kapcsolatos elképzelését és elgondolásait, amelyekkel a dolgokat újra a megfelelő mederbe kívánja terelni.

Talán a legnagyobb kérésem Önhöz – nemcsak az, hogy térjen vissza a Parlamentbe –, hanem, hogy legyen kritikusabb a kormányokkal szemben, ha nem teljesítik vállalt kötelezettségeiket, mert ha megnézzük a

lisszaboni stratégiát, akkor azt látjuk, hogy a stratégia bevezetése 90%-ban sikertelen volt amiatt, hogy a tagállamok nem voltak képesek megtenni az ahhoz szükséges lépéseket, hogy mi válhassunk a jövő leginkább versenyképes és dinamikus gazdaságává.

Tudom, hogy nehéz lenne megpróbálnunk egyetlen államra rámutatni. Nem is mernék erre vállalkozni, de ha jó példával járunk elől, és a Parlament és a Bizottság elé terjesztett javaslatainkban kifejtjük nézeteinket, hogy szerintünk milyen módon lehetne új növekedést elindítani, és hogyan lehetünk innovatívak az új gazdaságban, akkor az új tagállamoknak is fel kell nőniük a feladatokhoz és megtenni a szükséges intézkedéseket.

Végezetül, elszomorít, hogy miközben soha nem tapasztalt gazdasági nehézségekkel találkozhatunk világszerte, mikor Európát vezető hatalomnak tekintik a pénzügyi szabályozás területén és más hasonló területeken, kicsúszott a lehetőség a kezünk közül, mert bizonyos csoportok között gyerekes politikai játékok folynak.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). - (ES) Barroso úr, Önt a környezetvédelem bajnokaként tartják számon, ehhez szeretnék Önnek gratulálni.

Az elmúlt héten jó híreket kaptunk, végül megszületett a döntés, hogy a kihalófélben levő kékúszójú tonhal védett állat lesz, és felkerül a CITES védett fajok listájára. Azt szeretném kérni, hogy az ebben az esetben nyújtott eseti segítség állandó segítséggé is váljon.

A probléma és egyben a globális paradoxon a kérdésben az, hogy az Ön által mind a mai napig népszerűsített neoliberais politika vezetett ide, mert ez a politika egyszerűen privatizálja a nyereséget és szocializálja a költségeket.

Ebben a vonatkozásban komoly környezeti problémával nézünk szembe. Éveken át támogattuk a flottákat, amelyek teljesen lehalászták a tengereinket, és ebben az összefüggésben így egyaránt felelősek a katasztrófáért. Most meg pénzt kérnek tőlünk arra, hogy megoldják azt a helyzetet, amit mi magunk okoztunk.

Ez egy abszurd helyzet, amelyet rendkívül nehéz demokratikusan igazolni. Nem követhetünk el ilyen hibákat az emberek költségére.

Azt kérjük, hogy vizsgálják felül a közös halászati politikát, mégpedig az új alapelvek határozott figyelembevételével.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). - Elnök asszony, biztos vagyok abban, hogy Barroso úr holnap a Bizottság új elnökeként biztosítani fogja következő ötéves megbízatását. Hiszem, hogy ő a megfelelő személy a feladatra, meggyőző volt az eddigi pályafutása.

Azt is hiszem, hogy az EU hatékonyabban fog tudni működni, ha a Lisszaboni Szerződést hazámban is elfogadják. A Szerződés ellenzői durva kampányt folytatnak Írországból, miszerint a minimálbér 1,84 euro lenne.

Vannak, akik friss zöld hajtásokról beszélnek, azaz arról, hogy Európában elkezdődött a helyreállítás. A Lisszaboni Szerződés ratifikálása önmagában egy ilyen friss zöld hajtás. A befektetői közösség és a munkalehetőségeket teremtők is azt szeretnék, ha a Lisszaboni Szerződés életbe lépne.

Már az a tény is komoly változást jelent a legutóbbi népszavazás óta, hogy mi írek jogot szereztünk arra, hogy jelölhetünk egy személyt az Európai Bizottságba a jövőben. Fontos dolog még emellett a semlegességre, az adózásra, az élethez való jogra, az oktatásra és a családra vonatkozó jogi garanciák megléte.

Fontosak számunkra ezek a garanciák. A jegyzőkönyvek a Szerződéssel egyenértékűek, és természetesen Írországnak szüksége van Európára, Európának pedig Írországra.

(GA) A legjobbakat kívánom Önnek a holnapi napra.

Martin Ehrenhauser (NI). - (DE) Elnök asszony, az Európai Uniót drámai mértékű demokratikus deficit jellemzi. Az elmúlt öt évben Barroso úr vezetése alatt sajnos semmi sem változott ezen a területen. Hivatali ideje alatt nagyon súlyos gazdasági válságba kerültünk, és világossá vált, hogy egyszerűen figyelmen kívül hagyták a pénzügyi rendszer instabilitására vonatkozó összes figyelmeztetést. Pedig voltak figyelmeztetések. Barroso úr beszédében szólt arról, hogy szükség van a pénzügyi rendszer szerkezetének és a vezetők juttatási rendszerének átalakítására. Világosan szeretnék fogalmazni: Barroso úr, az elmúlt öt évben ez az Ön feladata volt, de Ön nem végezte el. Ebből az okból kifolyólag nem fogok Önre szavazni.

Személy szerint én egy fiatal bizottsági elnököt látnék szívesen, aki nagyon kreatívan végezné a munkáját, aki bátran végrehajtana jelentős változásokat is, de legfőképpen olyan valakit, aki független: aki Európát valódi demokráciává teszi. Biztos vagyok benne, hogy Európának új, optimista hozzáállásra van szüksége, és ez biztosan nem valósulna meg Barroso úrral, csakis nélküle.

Zoltán Balczó (NI). - (HU) Köszönöm a megszólalás lehetőségét. Két kérdést szeretnék föltenni Barroso elnök úrnak. Az egyik: beszédében világosan összekötötte politikai jövőjét a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésével. Ez azt is jelenti, ha Önt holnap megválasztják, a Lisszaboni Szerződés pedig az ír népszavazáson elbukik, akkor Ön le fog mondani?

A másik kérdés: Ön harcot hirdetett a nemzeti egoizmus ellen, amely meghatározása szerint szorongásból fakad és szélsőségekbe csap át. A kérdés: Ki fogja eldönteni, hogy emberek, szervezetek, vagy pártok ezt a káros tevékenységet folytatják, vagy csupán arról van szó, mint a mi esetünkben, hogy céljuk a nemzettudat ápolása, a nemzeti önrendelkezés szükséges megtartása, hiszen ez az alapja annak, hogy itt, Európában beszélhessünk nemzeti kultúrákról, nyelvekről és sokszínűségről.

José Manuel Barroso, a Bizottság elnöke. - (FR) Elnök asszony, egy ügyrendi kérdéssel szeretném kezdeni. A független képviselőkkel kapcsolatban elsősorban azt mondanám el, hogy azért nem látogattam el képviselőcsoportjukhoz, mert nem hívtak meg. Ilyen egyszerű a dolog. Természetesen köztem, valamint e képviselőcsoport bizonyos képviselői és más képviselők között is vannak súlyos véleménykülönbségek, de ellátogattam minden képviselőcsoporthoz, ahova meghívtak, ez igaz az összes legitim képviselőcsoportra. Azért mentem el, hogy demokratikus vitát folytassunk. Szeretem a demokratikus vitát. Szeretném ezt tisztázni.

Megpróbálok gyorsan választ adni a sok feltett kérdésre. Megjegyezném azt is, hogy ahogy látom, előfordul, hogy egyes képviselők már nincsenek jelen, hogy meghallgassanak, de ettől függetlenül megpróbálok nekik is válaszolni.

A prémiumok kérdésével kezdem, ami utoljára hangzott el. Szeretném felhívni a figyelmét arra, hogy 2004 végén a Bizottság – az én Bizottságom – javaslatot tett a túlzott juttatásokkal kapcsolatban, és nem csak a bankokra, hanem a gazdasági rendszer egészére vonatkozólag. Sajnálatos módon akkor senki sem fordított figyelmet a javaslatunkra.

Örülök, hogy a prémiumok és a túlzott juttatások kérdése mostanra már egyre fontosabbá válik, és remélem, hogy találunk majd megoldást – itt tenném azt is hozzá, hogy a Tanácshoz már korábban benyújtott javaslataink alapján. Napirenden van a kérdés egy ajánlás formájában is, de a bankok tőkekövetelményeiről szóló irányelvnek egy kötelező érvényű részében is.

Sok kérdés hangzott el az energiabiztonsággal kapcsolatban, Saryusz-Wolski és Marinescu uraktól, és másoktól is. Az energiabiztonság volt tulajdonképpen ennek a testületnek az egyik fő prioritása, és a következő Bizottság prioritásai közé is szeretném bevenni ezt a témát, ha az Önök Parlamentje ezt jóváhagyja, mert az európai emberek a Bizottságra tekintenek, és nem csupán az Unióhoz tartozó európai polgárok. Mikor problémák merültek fel Ukrajna és Oroszország között, Putyin elnök úgy döntött, hogy kimondottan azért hív fel engem, hogy tájékoztasson a kialakult problémáról, és Önök előtt is ismert, hogy más partnereinkkel együtt mennyi időt és energiát fordítottunk a Bizottságban arra, hogy megoldást próbáljunk találni az Oroszország és Ukrajna között kialakult problémára, amelynek persze voltak következményei az európai fogyasztókra nézve is.

Személy szerint nagyon elkötelezetten foglalkozom ezekkel a kérdésekkel. Hozzátenném, hogy ezért indítottuk el a rendszerösszekötőkkel kapcsolatos programot a balti államokban, és ezért lehetett a Bizottság az a szereplő, amely fel tudta oldani a Nabucco kérdésében kialakult patthelyzetet is – és csak hogy tisztázzuk: abszolút patthelyzetről volt szó. Mindezek miatt a Bizottság fő prioritásai közé fogom felvenni ezeket a kérdéseket, a valódi belső energiapiac megteremtése azonban ellenállásba ütközik. Azt remélem, hogy a valódi, integrált európai energiapiac megvalósulása érdekében a következő hivatali időszak alatt az Önök támogatásával képesek leszünk felülkerekedni ezen az őszintén szólva még mindig létező ellenálláson.

Számithatnak rám a Bizottságban, az európai érdekek hajthatatlan védelmezője leszek. Mi több, úgy vélem, hogy az energiabiztonság kérdése alapvetően fontos az éghajlatváltozás elleni küzdelemben is.

Újra hangsúlyozom, különösen a Zöldek/az Európai Szabad Szövetség képviselőcsoport kedvéért: az embernek mindig lehetnek még inkább nagyra törő tervei, de én őszintén azt gondolom, hogy örülnünk kell annak, hogy az Európai Unió – egy bizottsági javaslat alapján tett intézkedések révén – vezeti az éghajlatváltozás

elleni küzdelmet. Egyértelmű – és ezt szeretném itt nyomatékosítani –, hogy Merkel asszony, majd Sarkozy úr által a soros elnökség idején végzett munka nélkül nem támogatta volna ezt mindegyik tagállam, ők is munkálkodtak ezért, és ezt feltétlenül el kell ismerni. Minden tagállam tett erőfeszítéseket, de a Bizottság ambiciózus javaslata alapján történhetett meg, hogy felvehettük a harcot a globális felmelegedés ellen, és nagyon is számítok az Önök erőfeszítéseire, hogy Európa továbbra is a küzdelem élharcosa legyen.

Ami a szociális kérdéseket illeti, már elmondtam a véleményemet: nagyon konkrét vállalásokat tettem már a munkavállalók kiküldetésével és a közszolgáltatásokkal kapcsolatban felmerült problémák ügyében. Hajlandó leszek együttműködni Önökkel azoknak az elveknek a mentén, amelyeket már említettem, és nagyon részletesen ki is fejtettem a mai napon: ellenzem a szociális dömpinget, támogatom a szociális piacgazdaságot.

Nagyon is tisztában vagyok vele, hogy egy érdekfeszítő ideológiai vitáról van szó, de hiszek abban, hogy mindezekre Európa a válasz. Szükségünk van belső piacra – ez az erősségünk –, ugyanakkor magas szintű társadalmi kohézióra is. Ez Európában született meg, mi adtuk ezt a világnak. A dokumentumom elején szereplő idézet egy nagyszerű kortárs európai történésztől, a New York University tanárától, Tony Judttól származik, aki a következőket mondta: „Az Egyesült Államok rendelkezik a világ legerősebb hadseregével, Kínából származnak a legolcsóbb áruk, de csak Európa rendelkezik olyan modellel, amely ihletet adhat a világ többi részének”.

A XXI. század lehet akár Európa évszázada is. Én valóban hiszek ebben. Hiszem, hogy a globalizáció nyertesei lehetünk, nem erőszakkal, hanem ösztönző erőnk segítségével. Olyan szociális piacgazdasággal rendelkezünk, amely nem a kereszténydemokraták, nem a szociáldemokraták és nem a liberálisok tulajdona. Európa hozta ezt létre, különösen a II. világháborút követően: nemcsak az európai integrációs folyamatról van szó, hanem a szabad és nyitott piacot ötvözni szándékozó szociális piacgazdaságról.

Európa a világ legnagyobb exportőre. Európaiként ezért el kell vetnünk a protekcionizmust, ugyanakkor fejlesztenünk kell az európai szociális párbeszéd, az európai szociális biztonság modelljét. Amikor azt hallom, hogy bizonyos „deklínisták” – a „válságimádókról” beszélek – arról szónokolnak, hogy Amerika és Kína ural mindent, azt felelem nekik: még ha így is lenne, akkor is, mit tesz Obama elnök? Obama elnök pillanatnyilag éppen – és sok sikert kívánok neki ehhez – próbál bevezetni egy állami egészségügyi rendszert, amely kis különbséggel gyakorlatilag mindenhol működik már Európában. Amerika Európától veszi most az inspirációt. Mit csinálnak a kínaiak? Azt fontolgatják – a kereslet élénkítése érdekében is –, hogy szociális biztonsági rendszert vezetnek be. Hiszem, hogy ezt meg is fogják valósítani, mert emelkedni fog országukban az életszínvonal, és a kínai életszínvonal emelkedése jótékonyan fog hatni az egész világra.

Mit tesznek ma az amerikaiak és más nagyhatalmak is? Tárgyalásokba kezdenek velünk az éghajlatváltozás elleni küzdelemről. Világosan emlékszem még arra, amikor az amerikaiak a korábbi tárgyalásainkon teljesen elutasították, hogy konkrét cél megjelölésével bármilyen vállalat is tegyenek az éghajlatváltozás elleni küzdelemben.

Amint azt láthatják, nem tudok olyan pesszimista lenni, mint néhány mai felszólaló. Vannak természetesen problémák Európában is a következetesség területén. Ami a politikai szándékot illeti, keményebben kell dolgoznunk azon, hogy következetesebbek legyünk a későbbiekben. Van egy nagyon nyilvánvaló problémánk is: egy olyan szociális problémánk, ami a legsúlyosabb mind közül: ez a munkanélküliség növekedése. Beszéljünk ezért világosan: nem Európa, és nem is az Európai Bizottság okozta a mostani pénzügyi válságot. Önök mindannyian tudják, honnan indult ki a válság. Mi pedig közvetlenül a válság megjelenése után reagáltunk. Konkrét javaslatokat tettünk. A francia elnökség idején a francia elnökkel együtt voltam az Egyesült Államokban, hogy javasoljuk az amerikai elnöknek a G20 folyamat elindítását. Európa ösztönzésére jött létre ez a válaszlépés.

Camp Davidben azt mondtam, hogy ugyanúgy, ahogy a nyitott társadalmakban szükség van a jogállamiságra, a törvényi szabályozásra, ugyanúgy a piacoknak is szükségük van szabályokra, hogy legitim, hiteles és etikus módon működhessenek. Ez az európai álláspont.

Azt gondolom, hogy igenis büszkének kell lennünk a megtett javaslatainkra, amelyeket már előterjesztettünk. Bízom benne, hogy el is fogják majd fogadni, és idővel megláthatjuk, lesz-e szükség további erőfeszítésekre ezen a területen.

A környezetvédelemmel kapcsolatban azt gondolom, hogy jól ismert a jelenlegi Bizottság teljesítménye. Valaki azt mondta, hogy a biodiverzitás nem szerepel a programban. Kérem, olvassa el újra a dokumentumot,

és meg fogja találni benne. Egy parlamenti képviselő gratulált a kékuszonnyú tonhal védelmében hozott intézkedésünkhöz, köszönöm az elismerést. Azt hiszem, hogy jó bizonyítványt szereztünk ezen a területen.

Ami Beňová képviselőasszony alapvető jogokkal kapcsolatban feltett kérdésével illeti, teljesen helyénvalónak tartom, hogy az elhatározásommal kapcsolatos elkötelezettségemnek újabb jelét adjam – hozzátenném azt is, hogy bár én személy szerint már korábban is meg voltam győződve erről a kérdéssel, a javaslat az Európai Parlamenteől származik –, külön biztos fog felelni az alapvető jogokért és az egyéni szabadságjogokért. A biztos foglalkozik természetesen majd a kisebbségek kérdésével is, és jelentést tehet majd a Petíciós Bizottságnak, ami korábban már itt is szóba került.

Abban is hiszek, hogy a nemzeti rendszerekhez hasonlóan, ahol általában létezik igazságügy-miniszteri és belügyminiszteri poszt, nekünk is szükségünk van egy olyan biztosra, aki az igazságügyért, az alapvető jogokért és a szabadságjogokért felel. Lesz egy további új biztos is – komolyan kell vennünk a biztonság kérdésével, és látnunk kell, hogy léteznek problémák Európa instabilitása miatt, és vannak olyan dolgok, amiket európai értékek hozzáadásával közösen meg tudunk oldani –, aki más dolgokkal is fog foglalkozni, de mindent ugyanebben a szellemben fog tenni: az egyéni szabadságjogok és az alapvető jogok teljes tiszteletben tartásával, a biztonságra törekedve. Újra mondom tehát, Európát ez teszi Európává.

Említette valaki Guantánamót. A kormányzati pozícióban lévő politikusok között az elsők között voltam, ha talán éppen nem én voltam a legelső, aki felhívást intézett az amerikai elnökhöz – ez az osztrák elnökség idején történt –, hogy zárják be Guantánamót. Nyilvános felhívást tettem, mert hiszek abban, hogy mi, európaiak, ellenezzük az olyan terrorizmus elleni hadjáratot, amely figyelmen kívül hagyja az alapvető jogokat, mert így elveszítjük az erkölcsi hatalmunkat. Ami az alapvető jogok kérdésével illeti, azt gondolom, hogy vannak bizonyos nézeteltérések köztem és a kérdést felvető képviselők között, de nincs közöttünk alapvető nézetkülönbség. Nem szorulok senkinek a tanácsára ezen a téren. Hazámban 16 éves koromban már az utcán harcoltam a diktatórikus gyarmati rendszer ellen. Nincs szükségem mások tanácsára azzal kapcsolatban, hogy hogyan mutassam ki az alapvető jogok iránti elkötelezettségemet. Mindenesetre köszönöm.

Dodds úr, köszönöm megjegyzését az északi kérdéssel kapcsolatban: való igaz, hogy hatalmas – diszkrét – erőfeszítést tettünk Észak-Írország ügyében. Létrehoztunk egy különleges munkacsoportot, és segítettük a megbékélés folyamatát akkor, amikor a felek között még nem alakult ki párbeszéd.

Ami López Aguilar úr kérdésével illeti, igen, hiszek benne, hogy most van itt az idő, hogy legyenek új szociális célkitűzéseink. Ez számomra nyilvánvaló. A korábbiaknál sokkal súlyosabb munkanélküliségi problémával kell szembenéznünk. Ha megnézi a statisztikai adatokat, az a helyzet, hogy a pénzügyi válságot megelőzően mindenhol növekedett a foglalkoztatottság. A többek által kritizált Lisszaboni Stratégia összességében a helyes irányba mutatott. Európában munkahelyek jöttek létre, és növekedés volt tapasztalható. Csak a pénzügyi válság megjelenésével fordult meg a trend a legtöbb országban, ideértve az Ön országát, Spanyolországot is. A világméretű pénzügyi válság változtatta meg a dolgokat. A jelenlegi társadalmi nyugtalanság idején nyilvánvaló – nemcsak a munkanélküliek, hanem azok miatt is, akik munkanélküliekké válhatnak –, hogy szükség van szociális beruházásokra. Ezért intéztem felhívást, hogy szükség van új szociális célkitűzésekre. Abban a hitben tettem ezt, és még most is hiszek benne, hogy a Parlament nagy többségét egyesíteni lehet e prioritás mellett.

In 't Veld asszony azt mondta, hogy nem győztem meg őt. Önt, asszonyom, igen nehéz meggyőzni. Megteszem, ami tőlem telik, de egy dolgot leszögeznék: nemcsak azért teszek dolgokat, mert az Ön meggyőzésére törekszem, hanem mert őszintén hiszek az alapvető jogokban, a szabadságjogokban és a garanciákban. Úgy hiszem, hogy a Bizottság szerepet játszik ebben a kérdésben, és nemcsak a jogalkotás területén, hanem abból a szempontból is, hogy milyen jelzéseket küldünk Európán kívülre. Elmondhatom Önnek, hogy mikor probléma van bárhol a világon, legyen az Guantánamo kérdése, vagy például mikor Putyin elnök úrral találkozom, mindig felteszem a kérdést: „Mi történik Politikovszkaja asszony gyilkosaival? Hogyan lehetséges, hogy a világ legnagyobb biztonságügyi rendszerével rendelkező Oroszország sosem találja meg az újságírók gyilkosait?”. Minden esetben rákérdezek az emberi jogokra, és kérdést teszek fel Putyin elnök úrnak, most a miniszterelnököknek, de még a kínai miniszterelnököknek is felteszem a kérdéseket, amikor tárgyalok vele. Megkérdezem még a japán miniszterelnököt is, hogy Japán miért tér vissza a halálbüntetés végrehajtásához, miközben életben volt egy erre vonatkozó moratórium.

A Bizottság tehát fontos intézmény, és nemcsak a jogalkotás, hanem a kifelé küldött jelzések miatt is. Fontos, hogy a Bizottság vagy a Bizottság elnöke milyen jelzéseket küld ki az olyan válsághelyzetekben, mint például a dán karikatúrák ügye, amikor én egyértelműen a véleménynyilvánítás szabadságát védelmeztem, és amellet

álltam ki. Hiszek benne, hogy képesek vagyunk megtalálni azt az alapvető közös nevezőt, amiben egyet tudunk érteni.

Abad úr néhány nagyon gyakorlati kérdést tett fel: azt tudom mondani, hogy támogatom a javaslatait, és azt gondolom, hogy fontos kérdéseket említett. Hiszem, hogy szükségünk van egy európai ipari bázisra. Nem akarjuk, hogy kihelyezzék az iparunkat más országokba, de fontos, hogy az ipari bázisunk képes legyen alkalmazkodni a globális verseny új kényszereihez, de mindenekfelett az éghajlatváltozás, valamint a még inkább fenntartható növekedés legfontosabb kihívásaihoz. Hiszem azt, hogy rendelkezünk az ehhez szükséges eszközökkel. Ezért javaslom azt, hogy a jövőben még több forrást biztosítsunk erre a célra európai szinten.

Valaki feltett egy költségvetést érintő kérdést. Szerintem próbáljunk meg mindenekelőtt az alapelvek tekintetében megegyezésre jutni. Hiba lenne véleményem szerint, ha a jövő költségvetésében szereplő összegekről kezdenénk beszélni. Ez csak nézeteltéréseket szülne. Először is azt kell látni, hol van európai hozzáadott érték, azután pedig meg kell határozni a prioritásokat. Azt hiszem viszont, hogy a kutatást, az innovációt és a kohéziós politikát fontos prioritásnak kell tekinteni, különösen az új generációk szempontjából. A francia küldöttség legfiatalabb tagja miatt is remélem, hogy ennek a Parlamentnek a fiataljai támogatják majd ezt a mozgalmat.

Valaki kérdést tett fel nekem a globális pénzügyi adóról, a pénzmozgások megadóztatásáról. Ha ez az adó globális, akkor nyilvánvalóan támogatom. Szerintem remek ötlet lenne, de tisztázzuk mindenesetre: semmi értelmét nem látom annak, hogy elúzzuk magunktól a jelenleg Európában működő pénzügyi szolgáltatásokat, legyenek azok Londonban, Frankfurtban vagy Párizsban. Világelsők vagyunk a pénzügyi szolgáltatások terén. Miért engednénk át ezt a pozíciót Dubainak? Ennek nem látom semmi értelmét. Ezt szögezzük le most. Ha viszont létezne egy globális, a pénzmozgásokkal kapcsolatos adó, akkor az kiváló ötlet lenne. Hiszem, hogy számos olyan ok létezik már, ami indokolná ezt: ilyen az éhezés megszüntetése a világban, mert botrányos dolog, ami a XXI. században történik, Európa millenniumi céljainak a megvalósulása, és a nagyobb fokú európai szolidaritásért folyó küzdelem is. Talán nem tudják, de javaslatot tettem a Tanácsnak, hogy bővítsünk egy Európában már létező, élelmiszer-segélyeket biztosító szolgálatot, mert vannak szegény, és nemrég elszegényedett emberek Európában, de a javaslatomat elutasították. A felsorolt okok például indokolnák egy ilyen adó bevezetését, de ez csak akkor lenne lehetséges, ha egy valóban globális és Európa versenyképességét nem csorbító intézkedésről lenne szó.

Zárásként szeretnék egy nagyon fontos dolgot mondani Önöknek. Valaki azt kérdezte: „Miért is szavazzunk Önre? Ön az egyetlen jelölt. Demokratikus választás ez egyáltalán?”. Magam is sokszor gondolkodtam azon, mért vagyok egyetlen jelölt. Őszintén szólva nem volt jó a számomra, hogy egyetlen jelölt vagyok, mert foglalmazunk világosan, egyetlen jelöltként végig rám irányult az összes támadás, egyedül engem kritizáltak. Ha folyamatosan az Önök „ideális jelölt”-jével mérnek össze, akkor nyilván mindig is veszíteni fogok az ideális jelölttel szemben. Egy ideális jelölttel szemben veszíteni fogok. Minden képviselőcsoport ideális jelöltjével szemben veszíteni fogok. Európát viszont nem ideális jelöltek építik fel. Európa gyakorlati felelősségvállalást jelent. Azt gondolom, hogy egyszerűen azért nem volt másik jelölt, mert másnak hiányzott a jelöltséghez szükséges támogatása. Ez az oka. Pár név szóba került, de egyedül én tudtam konszenzust teremteni, erre büszke is vagyok, mert Európa építése ma, amint ezt a vita is megmutatta, – ezt Önök mindannyian elismerik – rendkívül fáradtságos és nehéz feladat. Európa nagyon sokszínű. Sok a korlát és sok a prioritás, én pedig büszke vagyok arra, hogy jelöltségemet a választásokon győztes párt támogatta, hogy én vagyok az a jelölt, aki pártállástól függetlenül meg tudta szerezni a demokratikusan megválasztott állam-, illetve kormányfők támogatását. Mindezekre én nem negatívumként tekintek. Ennek ellenére nem vagyok senkinek a főtitékára, a Bizottság pedig egy független testület. Erről biztosíthatom Önöket. A Bizottság, amelynek jelenleg az elnöke vagyok, és támogatásuk esetén elnöke leszek, független módon, megalkuvás nélkül fogja védelmezni Európa közös érdekeit.

Teljesen megértem, amint azt Estrela asszony és mások is említették, hogy nem egy biankó csekket írnak alá, akik hajlandók engem támogatni. Hálás vagyok minden egyes támogatómnak; nem tudom mindegyiküket felsorolni. Páran közülük még itt vannak. Hálás vagyok Önöknek. Az Önök támogatása nem egy biankó csekk. Nagyra tartom a Parlamentet.

Néhányan azt mondják: „Ön túl közel áll a kormányokhoz”. Egy dolgot azonban elfelejtenek: mielőtt miniszterelnök lettem volna, az ellenzék vezetője voltam, mielőtt az ellenzék vezetője lettem volna, azelőtt parlamenti képviselőként ültem a padokban. 29 éves koromban választottak be először képviselőnek a portugál parlamentbe. Politikus vagyok, nem technokrata vagy bürokrata. Védelmembe veszem a parlamenteket, és ebbe a vitába is be akarom vonni Önöket.

Az Önök kérései ezért segíthetnek nekem, és segíthetnek a Bizottságnak is, hogy jobban végezzük a munkánkat. Ez lesz a célom, ha elnyerem az Önök támogatását.

(Taps)

ELNÖKÖK: BUZEK ÚR

elnök

Elnök. - Szeretnék köszönetet mondani az Európai Bizottság elnökjelöltjének. Szeretném megköszönni minden jelenlévőnek, a korábban felszólalóknak is, hogy ilyen rendkívül lelkesítő vitát tudtunk folytatni. Köszönöm Malmström asszonynak is, hogy megjelent mostani ülésünkön.

Hölgyeim és uraim, új eljárási alapelveket és új intézményi megoldásokat vezetünk be az Európai Unióban. Kérem, emlékezzenek arra, hogy az elnökjelölt ismertette a következő öt évre vonatkozó politikai cselekvési iránymutatását. Mindezt itt, a Parlamentben tette, ahol találkozott is az összes képviselőcsoporttal. Nagyon fontos információkat osztott meg velünk, fontos volt ez a mi számunkra és polgáraink számára is. A mai hosszú, kimerítő és bölcs vita után holnap szavazni fogunk.

(Az elnök angolul folytatja)

Elnökjelölt úr, még egyszer nagyon köszönöm. Nagyszerű lehetőség volt ez számunkra, hogy megismerjük politikai iránymutatását, hogy vitára kerüljön sor a képviselőcsoportokban és a plenáris ülésen is.

A vitát lezárom.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 149. cikke)

Georges Bach (PPE), írásban. – (FR) Barroso úr programja ambiciózus, és megnyilvánul benne az az elemi óhaj, hogy válságsújtotta Európánk megkapja azt a lendületet, amelyre nagyon nagy szüksége van. Véleményem szerint hiba lenne személyesen Barroso urat hibáztatni az előző hivatali időszakot jellemző összes probléma miatt. Egész biztosan nem segítette Barroso elnök úr munkáját, hogy kompromisszumos döntéseket kellett meghozni az immár 27 tagú, kibővített Bizottságban, és hogy egy nehéz intézményi reform idején kellett megküzdenni a pénzügyi és gazdasági válsággal. Kétségtől igaz, abban bízunk, hogy Barroso úr ezekben a nehéz időkben egy határozottabb európai hangot fog képviselni. Én azonban azt gondolom, hogy tanult a saját hibáiból, és a jövőben kiváló munkát fog végezni mind Európa egésze, mind pedig a kisebb államok érdekében. Úgy tűnik, hogy Barroso úr a szociálisan érzékenyebb Európára vágyó polgárainknak akart választ adni azáltal, hogy a társadalmi kérdéseket fontosabb helyre emeli a programjában. Elismerésre méltó a Parlament és a Bizottság közötti valódi partnerség gondolata, és élnünk is kell ezzel a lehetőséggel. Mindezt támogatom Barroso úr jelöltségét, de a támogatással nem biankó csekket írok alá.

Diogo Feio (PPE), írásban. – (PT) Portugál állampolgárként és az Európai Parlament képviselőjeként is örömmre szolgál bejelenteni, hogy José Manuel Durão Barroso Európai Bizottsági elnökké történő újra megválasztása mellett fogok szavazni. Hiszem, hogy a megannyi politikai, pénzügyi és társadalmi problémától hátráltatott jelenlegi hivatali időszakban nyújtott teljesítménye és a pozícióban megszerzett tapasztalata igazolja a kormányok és a Parlament újbóli támogatását.

Helytelenítem azt a sok próbálkozást – közülük nem mindegyik volt nyilvános, vagy komoly –, amivel jelöltségének a sikerét próbálták megakadályozni, és megjegyezném, hogy ezek a próbálkozások nemcsak amiatt buktak el, mert nem is volt hiteles alternatíva, hanem azért is, mert képtelenségekkel érveltek. Sajnálom, hogy saját hazám képviselői sem tudtak ellenállni annak, hogy ezen az úton haladjanak, ami könnyű ugyan, de legalább annyira következtlen is.

Bízom benne, hogy a második Barroso-bizottság képes lesz ötvözni a szakmai kompetenciát azzal a bizonyos „különleges plusszal”. Azt is remélem, hogy tiszteletben tartja és hatékonyan alkalmazza majd a szubszidiaritás elvét, és azt fogja választani, hogy biztonságos és stabil kis lépésekkel halad előre, amint azt Jean Monnet is javasolta, nem pedig gyors megoldásokkal, amelyek ugyan nagyon ígéretesek, de az európai elképzelés és az európai álom valódi megvalósulásához kevésbé járultak hozzá. Bármilyen messzire tekintünk is a horizonton, csak lépésenként juthatunk el oda. Válasszuk a helyes utat.

João Ferreira (GUE/NGL), írásban. – (PT) Ettől a választástól függ majd az is, hogy a következő néhány évben milyen irányba halad az EU. A következő hivatali ciklusáért induló jelenlegi bizottsági elnök egyetlen lehetséges irányt testesít meg: az általa képviselt EU a főbb gazdasági csoportok érdekeit képviseli.

Ez az EU antidemokratikus és túlbürokratizált; politikai és ideológiai konzervativizmus jellemzi továbbá az alapvető társadalmi egyenlőtlenségek, a társadalmi, regionális és nemzeti dominancia hangsúlyozása és intézményesítése; militarizmus és külső intervencionizmus; valamint a neoliberalizmusnak, mint az egyetlen elfogadható gazdasági rendszernek az intézményesítése. Ez azonban sosem volt az egyetlen lehetséges irány, és most sem az. Létezik ezzel szemben a szociális Európa alternatívája, amely a munkavállalók és a népek Európája. Ez egy olyan EU, amely értékeli a demokráciát a részvétel szempontjából is, és nem korlátozza azt a formális képviselői szférájára. Ez egy olyan EU, amely tiszteletben tartja népei véleményét és demokratikus módon kifejezésre juttatott döntéseit, valamint védelmezi a közszolgáltatásokat és a munkavállalók jogait, amelyek a társadalmi fejlődés és a társadalmi kohézió alapvető eszközei. Ez az EU egyenlő jogokkal rendelkező, szabad és szuverén államok közössége, amely támogatja, segíti a környezet védelmét, a békét, és a népek közötti együttműködést.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), írásban. – (PT) Barroso úrnak a Bizottság elnökjelöltjeként tett iménti kijelentése nem volt más, mint az általunk ismert Európai Unió alappilléreinek megerősítése. Megerősítette a Maastrichti és Nizzai Szerződések szentélyébe burkolt kapitalista, föderalista és militarista európai egyesítést is, amit a Lisszaboni Szerződés tervezete még tovább akar vinni.

Ha lett is volna bármi kétségünk, hallhattuk a Lisszaboni Szerződés tervezetének fontosságát hangsúlyozó kijelentéseit. Mindez történetesen azután hangzott el, hogy az európai vezetők antidemokratikus nyomást gyakoroltak – és ennek a nyomásnak ő engedelmeskedett – azokra az ír emberekre, akikre ráerőltették az október 2-án tartandó új népszavazást.

Még ha most próbálna is ígéretet tenni arra, hogy jóvá fogja tenni az előző hivatali időszakban a szociális és munkavállalói jogokat a még mindig az általa vezetett Európai Bizottság részéről ért komoly támadásokat, sosem jutott el a dolgok a lényegéig, vagy a kapitalizmus jelenlegi válságát kiváltó okokig. Azt javasolta gyakorlatilag, hogy változatlanul tovább kell folytatni a korábbi szabad versenyt, a militarizmust, valamint a gazdasági és pénzügyi csoportok érdekeit – különösen a legerősebb országokét – előnyben részesítő politikát, és akkor is világosan beszélt, amikor azt mondta, hogy a globalizáció bajnokai vagyunk.

Livia Járóka (PPE), írásban. – (HU) Tisztelt Elnök úr! Szeretném támogatásomról biztosítani Barroso elnök urat, mint az Európai Néppárt jelöltjét és kifejezni reményemet, hogy a jelenlegi Európai Bizottság folytatni tudja majd a romák társadalmi befogadása terén megkezdett munkáját. Ebben a ciklusban, főként pedig az elmúlt két évben születtek fontos eredmények, de a jövőben lényegesen mélyebb elkötelezettséget és több kezdeményezőkétséget várunk el a testülettől, amely a közösségi jogalkotás kizárólagos kezdeményezőjeként motorja lehet az Európa legnagyobb kisebbségét, a romákat sújtó nyomor és kirekesztés elleni küzdelemnek.

Remélem, hogy az Igazságügyért, Alapvető Jogokért és Polgári Szabadságjogokért felelős új biztosi tárca létrehozása több és összehangoltabb munkára sarkallja majd a bizottsági struktúrát. Remélem továbbá, hogy Barroso elnök úr is mozgósítani fogja a romák ügye iránti, többször is kinyilatkoztatott személyes elkötelezettségét és mindent megtesz az állam- és kormányfők erőteljesebb szerepvállalásáért egy pártokon és ciklusokon átnyúló, összetett integrációs program kialakítása érdekében.

A romákat és nem romákat egyaránt érintő társadalmi kihívások oly súlyosak, a tétlenség következményei pedig oly veszélyesek, hogy nem engedhetjük meg magunknak az előző ciklus lomhaságát és botlásait. Azonnali és bátor tetteket, az eddigi hozzáállás gyökeres megváltozását várjuk el a régi-új elnöktől, és hogy a Bizottság zászlóshajója legyen egy normatív alapokon, szilárd költségvetésen és egyértelmű politikai elkötelezettségen nyugvó, összeurópai Roma Stratégia mielőbbi kialakításának.

Nuno Melo (PPE), írásban. – (PT) Ha létezik olyan dolog, amit egyetlen pártban sem vonnak kétségbe, az az, hogy országokat érintő és a kormányzati döntéshozatalt megnehezítő gazdasági válság idejét éljük.

Az, hogy egy jóváhagyott Bizottságunk van, amelyiknek van megválasztott elnöke, vagy pedig egy olyan ideiglenes Bizottságunk, amelyben állandóan halogatják ezt az alapvető döntést, ebben a helyzetben hatással van arra, hogy Európai Unió milyen hatékonyan képes szembeszállni a válsággal.

Ennek figyelembevételével üres szónoklattá válik minden olyan érv, amelyet a José Manuel Durão Barrosónak az Európai Bizottság elnökévé történő megválasztását ellenzők, valamint megválasztását megakadályozni szándékozók hoztak fel – bár ők maguk sem tagadják a válság tényét, sőt, ismételten hivatkoznak is arra.

Más szavakkal, azok, akik így gondolkodnak vagy cselekszenek, keveset, vagy éppen semmit nem törődnek a válság hatásaival, és kizárólag vagy majdnem kizárólag csak azzal törődnek, hogy előnyre tegyenek szert valamilyen pártpolitikai manőverezés által, ezt pedig jelen körülmények között feltétlenül el kell kerülni.

Georgios Toussas (GUE/NGL), írásban. – (EL) A konzervatív, a liberális és a szociáldemokrata európai parlamenti képviselők is támogatták Barroso urat, miután egyetlen jelöltként az EU minden kormánya korábban már egyhangúlag támogatta őt, legyen az neokonzervatív vagy szociáldemokrata kormányzat. Az EU munkásosztály-ellenes politikája nem személyektől, nem a Bizottság elnökétől függ; hanem legfőképpen saját jellegéből fakad, azaz abból, hogy a tőke imperialista unióját testesíti meg.

A Barroso úr által előterjesztett politikai iránymutatás összefoglalja az európai monopoltőke stratégiai célkitűzéseit, és az EU-n keresztül vezető, európai egyirányú utcát képviselő politikai erők programját testesíti meg, ide sorolható a görögországi Új Demokrácia párt és a PASOK is, függetlenül attól, hogy kormányzati vagy ellenzéki pozícióban vannak éppen.

Ennek a politikai programnak az elsődleges célja az, hogy a munkásosztály vállára helyezték a válság terheit, és ezáltal garantálják az európai monopóliumok csoportjai számára, hogy szabadon biztosíthassák és tovább növelhessék profitjukat, hogy megerősíthessék globális imperialista versenypozícióikat addigra, mikor a kapitalista gazdaság a recesszió után fellendülésnek indul majd. A célt úgy érik el, hogy a munkásosztály-ellenes Lisszaboni Stratégia új feltételeit 2020-ig bevezetik, és további, még ádázabb támadást intéznek majd a dolgozók munka-, bér-, szociális és biztosítási jogai ellen.

ELNÖKÖL: McMILLAN-SCOTT ÚR

alelnök

12. Kérdések órája (a Bizottsághoz intézett kérdések)

Elnök. – A következő napirendi pont a kérdések órája (B7-0203/2009).

A következő kérdéseket nyújtották be a Bizottsághoz.

Első rész

20. kérdés, előterjesztette: **Ilda Figueiredo (H-0277/09)**

Tárgy: A textil- és a ruhaipar védelme a nemzetközi kereskedelemben

A textil- és ruhaipar területén az Európai Unió egyes országaiban, köztük Portugáliában tapasztalható súlyos helyzet következetes és összehangolt politikai stratégiát tesz szükségessé, amely támogatja az innovációba, a differenciálódásba, a szakképzésbe és a szerkezetváltásba történő befektetést.

Ugyanakkor emellett a nemzetközi kereskedelem tekintetében is meg kell hozni a szükséges intézkedéseket az uniós országok iparágai – különösen a legérzékenyebb ágazatok, mint a textil- és a ruhaipar – védelme érdekében.

Milyen intézkedéseket készül tenni a Bizottság az Európai Unió országainak textil- és ruhaipara védelmében a harmadik országokkal, különösen az ázsiai államokkal, köztük Dél-Koreával kötendő új szabadkereskedelmi megállapodásokkal kapcsolatosan?

Milyen intézkedéseket készül tenni a Bizottság annak érdekében, hogy a pénzügyi piac szabályozása mellett a kereskedelmi piac szükséges és sürgős világszintű szabályozására is sor kerüljön?

Catherine Ashton, a Bizottság tagja. – Nagyon szorosan nyomon követjük, hogy a pénzügyi válság milyen hatást gyakorol az ipari ágazatainkra, így többek között a textil- és ruhaiparra, amely fontos és erőteljes iparág az Európai Unióban.

A válságra válaszul kidolgoztuk az európai gazdaságélénkítési tervet, amelyet az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap, illetve az állami támogatási intézkedésekhez kapcsolódó, ideiglenes közösségi keretrendszer egészít ki. Ezek az intézkedések a textil- és ruhaiparban is érvényesültek: például a globalizációs alapból származó támogatást például azoknak a munkavállalóknak a visszaintegrálására használták fel, akiket elsősorban az ágazatban működő kis- és középvállalkozások bocsátottak el Olaszországban, Máltán, Spanyolországban, Portugáliában, Litvániában és Belgiumban.

A textil- és ruhaipari ágazat évtizedeken át tartó, irányított kereskedelmet tudhat maga mögött. 2009 elején az ágazatot teljes mértékben liberalizálták. Az ágazat meg tudott felelni a liberalizáció kihívásainak, szerkezetátalakítás és modernizáció ment végbe, ami nem volt könnyű.

Az ágazat csökkentette a tömegtermelést, és a nagyobb hozzáadott értéket képviselő és technológiaigényesebb termékek gyártását helyezte előtérbe. Ma az európai textiltermékek innovatív jellegükről és technológiai teljesítményükről ismertek a világban. Az ágazat sikeresen fejlődik, és világszínvonalú exportteljesítményt tud fenntartani. A piachoz jutás kérdése tehát kiemelt fontosságú az ágazat számára, és nagyon örülök annak, hogy az ágazat pozitív eredményekkel tudta alkalmazni a megújult piacrajutási stratégiánkat.

És természetesen, kereskedelmi tárgyalásaink, például a Koreával kötendő szabadkereskedelmi megállapodás tárgyalásai vagy a többoldalú kereskedelmi tárgyalások során figyelembe vesszük a különböző ipari ágazatok érzékeny pontjait, így a textil- és ruhaiparét is, és kiegyensúlyozott megállapodások megkötésére törekszünk.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). - (PT) Éppen tegnap beszéltünk a Dél-Koreával kötendő szabadkereskedelmi megállapodás problémájáról, és a biztos asszony tudja, hogy szüksége van üzleti szervezetekre. El szeretném mondani neki, hogy Portugáliában találkoztam különböző üzleti szervezetekkel, amelyektől megtudtam, hogy rendkívül aggasztónak találják a Dél-Koreával kötendő szabadkereskedelmi megállapodás záradékait. Európa-szerte szintén komoly aggályok vannak.

A szakszervezetek is aggódnak, és mindazok, aki ismerik a dél-európai országokat, például Portugáliát vagy Spanyolországot, és azokat a területeket, ahol ezek az ipari ágazatok erőteljesen jelen vannak, nagyon jól tudják, mennyire súlyos mértéket öltött a munkanélküliség. Vannak olyan települések, különösen Portugália északi részén, ahol a munkanélküliek aránya meghaladta a 20%-ot! Vannak olyan textilipari települések, ahol a munkanélküliek aránya meghaladta a 20%-ot! Attól félünk, hogy ez a helyzet tovább súlyosbodhat egy olyan országban, ahol már most is nagyfokú a szegénység. Ezért azt kérdezem Öntől, hogy konkrétan mit fognak tenni...

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

David Martin (S&D). - Figueiredo asszony javára írható, hogy komolyan aggódik a textilgyárak bezárása által kiváltott társadalmi hatás és az ipart érő kár miatt. De egyetért-e a biztos asszony velem abban, hogy a Dél-Koreával kötendő szabadkereskedelmi megállapodás ugyanannyi lehetőséget biztosít az európai textilgyártóknak, mint amennyi veszéllyel jár, és ugyanakkor lehetővé teszi, hogy minőségi textilipari termékeink bejussanak a koreai piacra?

Catherine Ashton, a Bizottság tagja. - Tökéletesen megértem a felfokozott érzelmeket. Ez egy nagyon fontos iparág, és teljes mértékben egyetértek David Martinnal, aki részletesen is ismeri a Dél-Koreával kötendő megállapodást.

Kétségtelen, hogy mi sokkal több ruhát exportálunk Koreába, mint amennyit ők hoznak ide, tehát valós lehetőségek jelennek ebben a piacban. Vitathatatlan, hogy amikor mérlegeljük a kereskedelemmel kapcsolatos lépéseinket, gondolnunk kell arra, hogy milyen hatást gyakorolunk az iparágakra – és pontosan ezt tesszük.

Nagyon boldogan folytatnám ezt a párbeszédet Önökkel, és boldogan nyújtanék további tájékoztatást arról, hogyan közelítjük meg ezt a kérdést, mert magam is azt a nézetet vallom, hogy támogatnunk kell az iparunkat a gazdasági visszaesés idején, és nem feledkezhetünk meg a szegénységről és a nélkülözésről, ami egy ilyen helyzetben kialakulhat. Ezenkívül új kereskedelmi lehetőségeket kell teremtenünk, amelyek ténylegesen hozzájárulnak a gazdaságok és ezen ágazatok fellendüléséhez. Pontosan ezekre a dolgokra törekszünk.

21. kérdés, előterjesztette: **Brian Crowley (H-0281/09)**

Tárgy: Az Európai Unió prioritásai az éghajlatváltozásról szóló kormányközi konferencián

Melyek lesznek az Európai Unió prioritásai a decemberben, Koppenhágában tartandó, az éghajlatváltozásról szóló ENSZ kormányközi konferencián?

Stavros Dimas, a Bizottság tagja. -

A kérdés nagyon időszerű, és nagyon röviden azt a választ tudnám adni, hogy kiemelt célunk lesz, hogy Koppenhágában megállapodást érjünk el a fejlett országok kibocsátás-csökkentési kötelezettségvállalásai és nemzeti szinten megfelelő kibocsátás-csökkentési módszerei, valamint a finanszírozás tekintetében.

De szeretnék kicsit többet mondani. Már csak kevesebb mint három hónapunk van Koppenhágáig, az éghajlatváltozással kapcsolatos tárgyalások döntő szakaszba értek.

250 oldalnyi tárgyalási anyaggal az asztalon a tárgyalások még nem jutottak el arra a szintre, hogy egy kellően nagyra törő és részletekbe menő megállapodást köthessünk. Ugyanakkor a legtöbb tárgyaló fél érzi a helyzet

sürgősségét és készen áll arra, hogy foglalkozzon azokkal a területekkel, ahol közelíteni kell az álláspontokat. A klíma-megállapodás legfőbb célja az, hogy a globális felmelegedés mértékét 2 °C alatt tartsuk, ezt a célt pedig a G8-ak legutóbbi csúcstalálkozóján és a legnagyobb gazdaságok fórumán is támogatatták.

Összehasonlítható és még nagyra törőbb kibocsátás-csökkentési célokat kell kijelölni a fejlett országok csoportja számára, amelyek együttvéve kevesebb, mint 15%-os csökkentést kínálnak fel az 1990-es kibocsátási szintekhez viszonyítva. Ez elmarad a tudósok által meghatározott 25-40%-os csökkentéstől. Üdvözljük, hogy Japán megemeli saját kibocsátás-csökkentési célszámát. Az EU felajánlotta, hogy 30%-os csökkentési célt vállal, ha mások is hasonló kötelezettségvállalást tesznek.

A fejlődő országoknak megfelelő csökkentési intézkedéseket kell tenniük, hogy 2020-ra saját kibocsátásuk növekedése 15-30%-kal a megszokott mérték alatt maradjon. Az EU azt javasolja, hogy a fejlődő országok (a legkevesbé fejlett országok kivételével) alakítsanak ki és hajtsanak végre tervek szén-dioxid-kibocsátásuk növekedésének alacsonyan tartása érdekében, és e tervek tartalmazzák a legfontosabb kibocsátás-csökkentési intézkedéseiket. Később e tervek alkotnák a célzott pénzügyi és egyéb támogatások alapját.

A megfelelő nemzetközi finanszírozásnak alapvető szerepe lesz abban, hogy a tárgyaló felek eredményes megállapodást érjenek el Koppenhágában. A pénz lesz a megállapodás kulcseleme. Mobilizálnunk kell a magánberuházásokat és ösztönöznünk kell egy erőteljes nemzetközi szén-dioxid-piac létrehozását, de jelentős mértékű közfinanszírozásra is szükség lesz. E tekintetben érdemes megemlíteni a globális technológiai partnerséget, amelynek célja az, hogy megkészszeresse az alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiákba történő beruházásokat. Ezenkívül erősebben kell támogatnunk a legszegényebb és a leginkább kiszolgáltatott országokat abban, hogy alkalmazkodjanak az éghajlatváltozás egyre erősödő negatív hatásaihoz.

Múlt héten, 2009. szeptember 10-én a nemzetközi tárgyalások felgyorsítása érdekében a Bizottság közleményt fogadott el az éghajlatváltozás kezelésére szolgáló nemzetközi finanszírozás növeléséről. Nyomasztó feladat előtt állunk, és intenzív tárgyalások várnak ránk az elkövetkező hónapokban – de a kudarc nem lehet alternatíva.

Brian Crowley (ALDE). - Elnök úr, köszönöm Dimas biztos úr válaszát.

Csak néhány szót mondanék: tudjuk-e, hogy mi az Amerikai Egyesült Államok valódi álláspontja, most, hogy új kormányuk van, és hogy ugyanazokat a csökkentési értékeket alkalmazzák-e, mint amit az EU javasol? Másodszor, ami Brazíliát, Oroszországot, Indiát és Kínát illeti, amelyek nagy mennyiségű szén-dioxid és más gázok kibocsátói, milyen szerepet fognak ők betölteni, és mi, itt az Európai Unióban, milyen nyomást gyakorolhatunk rájuk, hogy ugyanazoknak a normáknak feleljenek meg, amelyeket mi saját magunktól megkövetelünk?

Silvia-Adriana Țicău (S&D). - (RO) Tisztelt elnök úr, biztos úr! Mindannyiszor, ha az éghajlatváltozásról beszélünk, az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást elősegítő intézkedésekről van szó, illetve az éghajlatváltozást kiváltó okok csökkentéséről. Tekintettel a koppenhágai konferenciára a következő kérdést szeretném feltenni: milyen prioritást kap az energiahatékonyság növelése – a fejlődő országok esetében is –, és milyen megbeszéléseket folytatnak az ivóvízválság és az élelmezés válságával kapcsolatban?

Paul Rübig (PPE). - (DE) Létezik-e olyan hatásvizsgálat, amely az európai versenyképességnek a 20%-os vagy 30%-os csökkentésből eredő változásait értékeli, illetve azt, hogy mindez hogyan érinti majd a kis- és középvállalkozásokat, és mindenekelőtt a munkahelyeket?

Stavros Dimas, a Bizottság tagja. – Ami az Egyesült Államokat illeti, az új kormány elkötelezett amellett, hogy a korábbi kormány által vállaltaknál sokkal nagyra törőbb csökkentést valósítson meg. Az USA ugyanakkor még mindig nem vállal annyit, mint az Európai Unió, és az amerikaiak által kitűzött célok nem érik el azt a szintet, amely a tudományos álláspont szerint szükséges ahhoz, hogy a globális felmelegedés mértéke ne érje el a 2 °C-t, amiben a legnagyobb gazdaságok vezetői is megállapodtak 2009 júliusában L'Aquilában, ideértve az amerikaiakat, a kínaiakat és az Ön által említett országok vezetőit.

De az Egyesült Államokban még nem zárult le a vita. A Markey-Waxman törvényjavaslatról már szavaztak a képviselőházban, és most a szenátus fog szavazni róla. Elég sok rendelkezést kell még tisztázni, és látnunk kell, hogy a végén milyen eredményre jutnak, mert ez a törvényjavaslat ambiciózusabb is lehet annál, mint amilyenek most tűnik.

Tisztázni kell például, hogy a kibocsátás-csökkentések számítása magában foglalja-e a „meg nem valósult erdőirtásba” történő beruházások által elért csökkentéseket (attól függően, hogy ezt beleszámítják-e az USA kibocsátás-csökkentési céljába vagy a finanszírozásba vagy máshová) annak érdekében, hogy meg lehessen

határozni, hogy mennyiben összehasonlíthatók az Egyesült Államok, az Európai Unió és más fejlett országok céljai.

Tény, hogy úgy látjuk, hogy az új amerikai kormány nagyon pozitív hozzáállást tanúsít. Szoros együttműködést folytatunk, és reméljük, hogy együtt jó eredményt sikerül elérnünk Koppenhágában, azaz egy olyan megállapodást, amely tartalmazza az általam korábban említett elemeket.

Ami Brazíliát, Kínát, Indiát, Mexikót és más fejlett országokat illeti, természetesen azt várjuk tőlük, hogy a kibocsátásuk növekedésével arányos csökkentést valósítsanak meg, azaz a megszokott mértéknél 15-30%-kal kevesebb legyen a kibocsátásuk. Ez az arány megint csak az, ami a tudomány mai állása szerint szükséges ahhoz, hogy a globális felmelegedés mértékét 2 °C alatt tartsuk. A fejlett országok által végrehajtott kibocsátás-csökkentések önmagukban nem lesznek elegendők.

Ezen országok némelyike már tett nemzeti intézkedéseket a kibocsátások csökkentésére: ezek energia-hatékonysági intézkedések vagy megújuló energiaforrásokba történő beruházások voltak. Mindazonáltal fokozni kell az együttműködést ezekkel az országokkal – az információcserét, a technológiai együttműködést és a technológiátadást –, hogy elérjük a szükséges szintű csökkentéseket.

Ami a költségsökkentést – és ahogyan Önök is említették – az energiahatékonyságot illeti, azok a beruházások, amelyek az energiahatékonyságot célozzák, minden érintett számára győztes helyzetet teremtenek. Például az importált kőolaj fogyasztásának csökkentésével nemcsak azt érjük el, hogy pénzt spórolunk és azt a pénzt nem a kőolaj-kitermelő országoknak fizetjük ki, de emellett a szén-dioxid-kibocsátás is csökken.

Számos országban, különösen a fejlődő országokban, ahol problémák vannak a légszennyezéssel (Kínában például jól ismert a levegőszennyezés problémája), e lépések járulékos haszna az lesz, hogy javul a levegő minősége.

A kapcsolódó gondok, azaz az ivóvíz és az élelmezés problémája tekintetében elmondhatom, hogy ezek megoldása az Európai Unió szakpolitikai célkitűzései között szerepel. Támogatjuk azokat a politikákat, amelyek javítják az ivóvíz minőségét és az ivóvízellátást, különösen a nagyon szegény országokban. Az élelmezés kérdését nagyon óvatosan közelítettük meg, például amikor megvizsgáltuk a bioüzemanyagokról szóló irányelvet, hogy ne legyen verseny az élelmezési célú, illetve a bioüzemanyagok előállítására szánt nyersanyagok között. Mindig figyelembe vesszük ezeket a fontos kérdéseket.

Ami a hatásvizsgálat és a versenyképesség kérdését illeti, ezeket alaposan megvitattuk az energia- és klímacsomag elfogadásakor. A Bizottság, de az ipari szektor és különböző ágazatok is számos vizsgálatot végeztek. A jogszabályainkban előírt rendelkezések biztosítják a szükséges garanciákat a többi európai iparág, különösen a kis- és középvállalkozások versenyképességének megőrzéséhez, például ingyenesen kiosztott kibocsátási egységekkel, sok esetben a kibocsátásuk 100%-ának erejéig.

Nem feledkezünk meg tehát ezekről a dolgokról, és természetesen ugyanez érvényes akkor is, ha a 30%-ot tűzzük ki célul. És persze, ha a 30% elérése lesz a cél, az azt fogja jelenteni, hogy Koppenhágában nagyra törő megállapodást érünk el, és az összes fejlett ország az EU kötelezettségvállalásaihoz hasonló, összehasonlítható kibocsátási célokat vállal, a fejlődő országok pedig olyan kibocsátás-csökkentési intézkedéseket alkalmaznak, amelyek egyenlő feltételeket teremtenek az egész világon. Akkor összehasonlítható kibocsátás-csökkentési kötelezettségek lesznek, ami azt jelenti, hogy megszűnnek a versenyképességgel kapcsolatos problémák.

22. kérdés, előterjesztette: **Silvia-Adriana Ticau** (H-0301/09)

Tárgy: Intézkedések az energiahatékonyság javítása és a megújuló energia igénybe vétele érdekében tett befektetések ösztönzésére

Az Európai Környezetvédelmi Ügynökség a közelmúltban ismertette a 2008-as év ideiglenes adatait az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentése tekintetében. E statisztikák szerint a 2007-es szinthez viszonyítva a 15 régi uniós tagállam kibocsátásai 1,3%-kal csökkentek, a 27 tagállam Uniójának kibocsátásai pedig 1,5%-kal, ami fontos lépés a Kiotói Jegyzőkönyv azon célkitűzésének megvalósítása útján, hogy a hivatkozási év, 1990 adataihoz képest 2012-ig 8%-kal csökkenjen az üvegházhatású gázok kibocsátása.

Tekintettel arra, hogy az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkenése elsősorban a fuvarozási és lakásépítkezési ágazatokon, illetve az intenzív energiafelhasználó iparágakon belül az energiahatékonyság javításának és a megújuló energia igénybe vételének köszönhető, azt szeretném kérdezni az Európai

Bizottságtól, hogy milyen konkrét kezdeményezéseket kíván indítani, hogy a tagállamokat támogassa az energiahatékonyságba történő beruházások és a megújuló energiák használatának ösztönzésében.

Stavros Dimas, a Bizottság tagja. – (EL) Tisztelt elnök úr! Képviselőtársaim nagyon helyesen felhívták a figyelmet arra, hogy folyamatosan javul a helyzet az üvegházhatású gázok kibocsátása terén, ami részben az energiahatékonysági intézkedéseknek tudható be, illetve annak, hogy a fuvarozási és lakásépítési ágazatban egyre nagyobb mértékben alkalmaznak megújuló energiaforrásokat.

A Bizottság szeretné hangsúlyozni, hogy az energiahatékonyság és a megújuló energiaforrások más politikai célokat is szolgálnak, például az uniós energiaellátás biztonságának javítását, az EU versenyképességének növelését, a munkahelyteremtést, valamint a polgárok életszínvonalának javítását.

Mindezek érdekében a Bizottság tovább folytatja az Európai Unió e konkrét ágazatra vonatkozó jogszabályainak és programjainak fejlesztésére irányuló munkáját, és továbbra is biztosítja a pénzügyi támogatást.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Mivel 2020-ig 10 év áll rendelkezésünkre, és addig az épületek energetikai teljesítménye terén, illetve a közlekedési ágazatban jelentős eredményeket érhetünk el az üvegházhatású gázok csökkentésében, és mivel gazdasági válság közepén vagyunk, amikor emberek veszítik el állásukat, hangsúlyoznunk kell, hogy a „zöld” gazdaság több millió munkahelyet képes teremteni. A különleges helyzetekre különleges megoldásokat kell találnunk. Ezért remélem, hogy a megoldás az lesz, hogy Önök, az Európai Bizottság, összefognak a Parlamenttel, és együtt képesek leszünk innovatív megoldásokat találni arra, hogyan fektessünk be többet az energiahatékonyságba. A Parlament érdekes megoldásokra tett javaslatot: az Európai Regionális Fejlesztési Alap keretében rendelkezésre álló támogatások növelése 2014-től; egy új, 2014-től működésbe lépő, különleges alap létrehozása, valamint egy csökkentett hűtő-kulcs alkalmazásának lehetősége, nem feledkezve meg ugyanakkor az energiahatékonyságról és a megújuló energiák alkalmazásáról. Önök talán tudnak többet mondani nekünk erről.

Seán Kelly (PPE). – Egy egyszerű kérdést szeretnék feltenni: a Bizottság szerint a tagállamoknak hogyan kellene egyensúlyt teremteniük a megújuló energiaforrások fokozott használata és aközött, hogy a villamosenergia-árakat a verseny érdekében alacsonyan tartásuk?

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Milyen beruházási ösztönzőket kellene életbe léptetni annak érdekében, hogy a háztartásokban is felgyorsítsuk a megújuló energiaforrásokra történő átállást, ne csak az ipari és kereskedelmi vállalkozások esetében?

Stavros Dimas, a Bizottság tagja. – (EL) Elnök úr! Kelly úr kérdésére válaszolva el szeretném mondani, hogy az üvegházhatású gázok kibocsátás-kereskedelme várhatóan sok pénzt generál majd a tagállamok államkincstárában, és a kormányok az általuk tett intézkedések keretében az ebből származó pénz egy részét felhasználhatják az alacsony bérből élők támogatására, illetve azon személyek vagy családok megsegítésére, akik a lakásuk megfelelő fűtésének költségeit képtelenek fedezni, vagy csak más alapvető szükségleteik feláldozásával képesek rá. Tehát Kelly úr kérdésére azt válaszolom, hogy van eszköz és pénz a tagállamok kezében, más egyéb dolog mellett.

A megújuló energiaforrásokról szóló új irányelv megköveteli a tagállamoktól, hogy támogatást nyújtsanak és reformokat vezessenek be a közigazgatás szintjén és az infrastruktúrák tekintetében, hogy ezáltal előmozdítsák a megújuló energiaforrások fejlődését. Minden tagállam vállalta bizonyos célok megvalósítását 2020-ig, és jövő év júniusáig be kell nyújtaniuk a megújuló energiákra vonatkozó nemzeti cselekvési terveiket, amelyben ismertetik, hogyan fogják megvalósítani a kitűzött célokat.

Ami az épületek energiahatékonyságáról szóló irányelv felülvizsgálatát illeti, a Bizottság vállalta, hogy még több közösségi forrást bocsát rendelkezésre és új finanszírozási lehetőségre tesz javaslatot az irányelv végrehajtásának támogatása érdekében. A Bizottság már most közvetlen finanszírozást nyújt az olyan, energiahatékonysághoz és a megújuló energiaforrásokhoz kapcsolódó különböző projektek számára, mint például a következők:

- a kutatási és technológiafejlesztési keretprogramon alapuló számos kutatási és fejlesztési törekvés;

- 727 millió euró támogatás a 2007–2013 közötti időszakra az „Intelligens energia – Európa” elnevezésű program keretében, amelynek célja az, hogy segítsünk megszüntetni a megújuló energiaforrások fejlődése előtt álló akadályokat, javítsuk az üzleti környezetet és növeljük az emberek tájékozottságát;

- több mint 500 millió euró az európai gazdaságélénkítési program keretében a tengeri szélenergia-telepekkel kapcsolatos projektek részére; ezzel az a célunk, hogy lendületet adjunk a magánberuházásoknak ebben az ágazatban, és

- a Bizottság és az Európai Beruházási Bank közös irányítása alá tartozó, fenntartható energiák finanszírozására irányuló kezdeményezés 2009 tekintetében 15 millió eurós költségvetéssel rendelkezik, és célja az, hogy pénzalapokat mobilizáljon a tőkepiacokról és a Marguerite alapból, azaz az európai energiaügyi, éghajlat-változási és infrastrukturális alapból, amelynek kezelését az Európai Beruházási Bank végzi.

A Bizottság emellett ösztönzi a tagállamokat, hogy az EU kohéziós politikájának alapjaiból rendelkezésükre álló pénz egy nagy részét olyan projektek támogatására használják fel, amelyek az energiahatékonysághoz és a megújuló energiaforrásokhoz kapcsolódnak.

23. kérdés, előterjesztette: **Czesław Adam Siekierski** (H-0299/09)

Tárgy: Fejlesztési segélyek válság idején

Van-e a jelenlegi gazdasági válságban valós esély arra, hogy különleges lehetőségeket teremtsünk azon államok számára, amelyeket e probléma a legjobban sújt? Itt elsősorban az úgynevezett harmadik világ különösen szegény országairól van szó. Van-e lehetőség a fejlődő országoknak szóló segélyprogramok kibővítésére? Milyen lépések történnek a fejlődő országok rendelkezésére bocsátott eszközök gyorsabb felhasználása érdekében, amennyiben saját gondjaink – például az alulfinanszírozott költségvetés vagy a rövid idő – e lehetőségek elé akadályokat gördítenek? Hogyan lehetne egyszerűsíteni az ezek bővítését célzó eljárásokat?

Karel De Gucht, a Bizottság tagja. – A Bizottság – saját hatáskörén belül – eddig mindig gyors segítséget nyújtott, ha katasztrofális társadalmi következmények megakadályozásáról volt szó a fejlődő országokban, különösen a legkevésbé fejlett országokban, amelyek többsége AKCS-állam.

Ilyen intézkedések voltak például a következők: a segélyezési kötelezettségvállalások betartása és új források rendelkezésre bocsátása, kontraplikus fellépések, a támogatások hatékonyságának javítása, a gazdasági tevékenység és a foglalkoztatás fenntartása, a mezőgazdaság újjáélesztése, a „zöld növekedésbe” való beruházás, a kereskedelem és a magánberuházások ösztönzése, együttműködés a gazdaságirányítás (economic governance) és a stabilitás érdekében, valamint a leginkább kiszolgáltatott fejlődő országok védelme.

Már konkrét intézkedésekre és eljárásokra került sor a támogatás biztosításának felgyorsítása érdekében. Az eseti sebezhetőségi „FLEX” eszköz (V-FLEX) 500 millió eurót fog mobilizálni az Európai Fejlesztési Alapból. A V-FLEX kiegészíti a Világbank és az IMF intézkedéseit, és a leginkább kiszolgáltatott országokat célozza meg, amelyeknek gyenge a reagálási képességük. Ezeknek az országoknak gyors támogatás formájában nyújt segítséget, amelynek révén fenntarthatják a kiemelt ráfordításukat elsősorban a szociális ágazatban.

Mivel a V-FLEX korábban nem előirányozott tartalékalapokat használ fel, további finanszírozást képvisel e kifejezetten kiszolgáltatott országok számára. Ezenkívül 80 millió eurót mobilizáltak a meglévő EFA FLEX mechanizmus keretében azon országok támogatására, amelyek 2008-ban jelentős exportvesztéseket szenvedtek. Emellett folyamatban van az EK költségvetéséből támogatott országok együttműködési stratégiájának felülvizsgálata, és felgyorsították az EFA-támogatásból részesülő AKCS-országok felülvizsgálát, hogy 2010 elején újból meghatározzák és kiigazítsák a nemzeti stratégiákat és a kijelölt összegeket.

Ugyanakkor emlékeztetni szeretnék arra, hogy a fejlesztési politika megosztott hatáskörű terület az EU-ban. A hivatalos fejlesztési támogatással, azaz az ODA-val kapcsolatos kötelezettségvállalások teljesítésének elsődleges felelőssége magukat a tagállamokat terheli. Határozott meggyőződése, hogy a válságot a tagállamok nem használhatják kifogásként arra, hogy visszafogják az adományozói támogatásokat és ígéreteket, és kitartok amellett, hogy elkötelezett módon továbbra is biztosítanunk kell a beígért támogatási szinteket, mind az uniós tagállamok, mind pedig más adományozók részéről. E tekintetben nyilvánosan ellenőrizzük a tagállamok által juttatott hivatalos fejlesztési támogatásokat az éves Monterrey-felmérésünk keretében.

A tagállamoktól begyűjtött információk alapján úgy látjuk, hogy az EU összesített hivatalos fejlesztési támogatása a 2008. évi 49 milliárd euróról 2009-ben 53,4 milliárd euróra, 2010-ben pedig 58,7 milliárd euróra nő. Ez azt is jelenti, hogy a 2010-es kollektív célok csak akkor lesznek elérhetők, ha a tagállamok további lépéseket tesznek egyéni céljaik megvalósítása érdekében. Ez a válság azt is megmutatta, hogy meg kell erősíteniünk az ODA biztosítására irányuló mechanizmusokat, amit azt tisztelt képviselőtársam is megjegyezte.

A párizsi nyilatkozatban meghatározott nemzetközi segélyhatékonysági napirend és az accrai cselekvési menetrend most fontosabb, mint valaha. Most, amikor a gazdaság ilyen nehéz helyzetben van, különösen nagy a felelősségünk abban, hogy a világ szegényei számára hatékonyan juttassuk el fejlesztési támogatásainkat. Személyesen is védelmezni fogom e megközelítést a novemberi fejlesztési tanácsban, és az elkövetkező hetekben kiemelten fogok foglalkozni a globális pénzügyi válság politikai vonatkozásaival.

Czesław Adam Siekierski (PPE). - (PL) Köszönöm válaszát. Az EU-nak nem kellene aktívabbnak lennie nemzetközi szinten? Most a pénzügyi intézményekre gondolok, például a Nemzetközi Valutaalapra és a Világbankra, amelyeknek rugalmasabbnak kellene lenniük a támogatási szintek megállapításakor és a támogatások odaítélésakor a válság idején. Hogyan tudjuk megszüntetni az adózással kapcsolatos szabálytalanságokat és azt, hogy különböző vállalatok illegálisan kimentsék nyereségüket a szegény országokból? Végül hogyan tudjuk méltányosan liberalizálni a kereskedelmi forgalmat, azok javát szolgálva, akik segítséget érdemelnek?

Franz Obermayr (NI). - (DE) Akkor, amikor nem megfelelő az erőforrás-ellátás, különösen fontos célzott intézkedéseket tenni annak érdekében, hogy megfelelő mennyiségű támogatás jusson el a megfelelő emberekhez, a megfelelő időben. Ezért a kérdésem a következő: milyen intézkedéseket terveznek a jövőre nézve a gazdasági támogatás hatékonyságának értékelése és e támogatás hatásának számszerűsítése érdekében?

Karel De Gucht, a Bizottság tagja. – Az első kérdésre válaszolva, a nemzetközi intézményekkel, azaz az IMF-fel és a Világbankkal folytatott együttműködésről elmondhatom, hogy például a V-FLEX mechanizmus érdekében nagyon szorosan együttműködünk ezekkel az intézményekkel. Sőt, együtt határoztuk meg azokat az országokat, amelyeknek elsősorban részesülniük kell ennek az új eszköznek a pozitív hatásaiból.

Emellett többször is hangsúlyoztuk annak fontosságát, hogy az intézmények több kölcsönt nyújtsanak a fejlődő országoknak, és a 280 milliárd USA-dollár összegű lehívási jogból 8 milliárd USA-dollár fog a fejlődő országokhoz kerülni. Tehát úgy vélem, hogy valóban megteszünk mindent azért, hogy a nemzetközi intézmények ebbe az irányba haladjanak, és ez lesz a Bizottság álláspontja is, azaz Almunia úr és az én álláspontom, amikor október elején találkozunk a Világbank és az IMF képviselőivel Isztambulban.

Ami a második kérdést illeti, őszintén úgy gondolom, hogy az első válaszütemben erről a témáról is beszéltem. Részletesen elmondtam, hogyan kell ennek történnie. Természetesen szívesen elismétlem az elhangzottakat, de a lényeg az, hogy különös figyelmet kell fordítanunk arra, hogy a támogatások megfelelő módon kerüljenek felhasználásra.

24. kérdés, előterjesztette: **Fiorello Provera** (H-0289/09)

Tárgy: Demográfia és fejlesztéspolitika Afrikában

Az Egyesült Nemzetek egy tanulmánya szerint az afrikai kontinens lakossága 2050-re megduplázódhat, és lakóinak száma elérheti a kétmilliárdot. 2050-ben Afrika népessége kétszerese lehet Európáénak. Egy afrikai asszony átlagosan 5 gyermeket szül, ezzel szemben a Közel-Keleten ez a szám 1,7, az Európai Unióban pedig 1,47.

Milyen intézkedéseket tervez a Bizottság annak érdekében, hogy a külpolitikát és a fejlesztési együttműködési politikát a fenti adatoknak megfelelően igazítsa, figyelembe véve hosszú távon a bevándorlásra és környezetre vonatkozó politikákat is?

Karel De Gucht, a Bizottság tagja. – A Bizottság osztja a tisztelt képviselőnek azzal kapcsolatos aggodalmát, hogy az afrikai népességnövekedés és a magas termékenységi ráták hosszú távú hatása jelentős mértékben hozzájárulhat ahhoz, hogy fokozott nyomás nehezedjen Afrika természeti erőforrásaira, és mindez meghatározhatja az afrikai kontinens fejlődési görbáját.

A termékenységi ráták fontos részei a történetnek. Az ENSZ népesedési osztálya szerint Afrika teljes népessége ma 8%-kal alacsonyabb annál, mint ami akkor lenne, ha a termékenységi szint az 1970-es szinten maradt volna. Sőt, Afrikában a termékenységi ráta 2050-re várhatóan 2,5% alá esik. A kontinens városi részein a kialakulóban levő középosztály rétegében – az európai szintekhez hasonló mértékben – kevesebb gyermek születik. Ez egy reményteljes történet, azon országok története, amelyek politikai stabilitást és lenyűgöző gazdasági növekedést értek el.

E kihívásokkal szembesülve az Európai Bizottság olyan fejlesztési politikát dolgozott ki, amely a szegénység elleni küzdelmet, a fenntartható fejlődés támogatását és a politikai kihívások megoldását tűzte ki célul annak

érdekében, hogy ezzel is elősegítse a stabilitást. Ezen a téren a Bizottságot kötelezi az 1994. évi nemzetközi népesedési és fejlesztési konferencián elfogadott stratégia, amelyet 1999-ben felülvizsgáltak.

A stratégia kiterjesztette a családtervezés fogalmát oly módon, hogy az magában foglalja a szexuális és a reprodukciós egészséget és az ezekkel kapcsolatos jogokat is. Hangsúlyozza az emberi jogokat, a nők szerepének erősítését, valamint az egészségügybe és az oktatásba való befektetés, illetve annak fontosságát, hogy a reprodukciós egészség terén átfogó szolgáltatásokat biztosítsanak azoknak, akinek erre szükségük van. A nők iskolázottságának különösen nagy hatása van a reprodukciós magatartásukra.

Számos tanulmány szoros kölcsönös viszonyt mutatott ki az oktatás és a termékenység között: az iskolázottság szintjének növekedésével rendszerint csökkenek a termékenységi ráták. A Bizottság programjai keretében közel 1,7 milliárd eurót készül az oktatásra fordítani a 2007 és 2013 közötti időszakban. Szilárdan elköteleztettek vagyunk amellett, hogy növeljük az egészségügyi rendszereknek nyújtott, kollektív uniós támogatás szintjét és hatékonyságát, ezzel biztosítva az alapvető szolgáltatások egyetemes rendelkezésre állását többek között a reprodukciós egészség terén. E tekintetben a millenniumi fejlesztési célokra vonatkozó uniós napirend keretében az EU vállalta, hogy további 8 milliárd euró hozzájárulást nyújt – ebből 6 milliárd eurót Afrika számára – az egészségügy fejlesztésére, feltéve, hogy minden támogatási kötelezettségvállalás teljes mértékben teljesül.

A környezeti nyomás kezelése érdekében elsődleges fontosságú biztosítani azt, hogy fenntartható legyen a helyi megélhetés. Ez azt jelenti, hogy küzdeni kell az elsvatagosodás és a talajdegradáció ellen, növelni kell a mezőgazdaság termelékenységét, meg kell állítani a biodiverzitás, az erdők és más természeti erőforrások – például az óceánok és a szárazföldi vizek – túlzott kihasználását, és végül biztosítani kell, hogy az éghajlatváltozás ne lépjen túl bizonyos határokat, és segíteni kell Afrika népességét az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásban.

A Bizottság a tagállamokkal együttműködve dolgozik egy környezetvédelmi integrációs stratégián annak biztosítása érdekében, hogy a fejlesztési együttműködési erőfeszítések hozzájáruljanak e célok eléréséhez. A koppenhágai klímacsúcsra történő felkészülésünket ennek fényében kell értékelni.

Az EU jelenleg együttműködést folytat az Afrikai Unióval és más regionális szervezetekkel annak érdekében, hogy megerősítsék a környezetvédelmi és éghajlat-változási kérdések megoldásával kapcsolatos kapacitásukat. Az EU támogatja az erdészeti irányítás javításával foglalkozó fontos kezdeményezéseket, különösen az erdőgazdálkodás szabályozása, irányítása és az erdészeti termékek kereskedelme révén.

Fiorello Provera (EFD). - (IT) Tisztelt elnök úr, hölgyeim és uraim! A kérdéssel egy konkrét szempontot szerettem volna hangsúlyozni: azt, hogy a világ népességének növekedése egyaránt hatással van a nyersanyagok felhasználására és a szennyezésre. Ugyanakkor a fejlődő országokban a demográfiai növekedés különösen szembetűnő, és társadalmi és gazdasági következményekkel is jár. A kérdésem a következő: nem lenne lehetséges olyan támogatási politikákat végrehajtani a fejlődő országokban, esetleg a nem kormányzati szervezetek rendszerén keresztül, amelyeknek családtervezési politikák is részüket alkotják?

Andreas Mölzer (NI). - (DE) Érdekes tény, hogy Afrika népességének kétharmada mindössze 8 afrikai államban él, míg a kontinensen összesen 53 állam található. Tehát az afrikai túlnépesedés problémája egyértelműen meghatározott országokra korlátozódik. Ezek a tények milyen mértékben befolyásolják az Európai Unió fejlesztési politikáját?

Karel De Gucht, a Bizottság tagja. – Nincsen konkrét családtervezési politikánk, de ez megváltozhat és meg is változik az érintett kormányok kérésére. Sok nő hal meg az elfogadhatatlan körülmények között végzett terhességmegszakítások miatt. Azokban az országokban, ahol a törvény engedélyezi az abortuszt, a Bizottság szintén támogatni fogja ezeket a programokat. Tehát az, hogy mi teszünk-e ilyen intézkedéseket, valójában az érintett országoktól függ.

Ami a második kérdést illeti, el kell mondanom, hogy amikor megvizsgáljuk az afrikai kontinens és a születési rátákat, egyértelmű kapcsolat fedezhető fel a gazdasági fejlődés, a városiasodás szintje, illetve a termékenységi ráták között, mint ahogyan ezt a bevezetőmben is elmondtam. Ez nem új jelenség. Már rengeteg más országban is láthattuk, szerte a világon. A világszerte terjedő városiasodással és – a remélhetőleg javuló növekedési adatokkal – arra számíthatunk, hogy a termékenységi ráták csökkenhetnek. Ez azonban nem korlátozódik néhány országra, mint ahogyan a tisztelt képviselő állítja. Ez inkább egy olyan jelenség, amely az érintett ország fejlődéséhez kapcsolódik.

25. kérdés, előterjesztette: **Jim Higgins** (H-0274/09)

Tárgy: Az EU és Kolumbia közötti szabadkereskedelmi tárgyalások felfüggesztése

Mivel egyértelmű bizonyíték van arra nézve, hogy Kolumbiában továbbra is szakszervezeti aktivistákat ölnek meg, és különösen annak fényében, hogy 2008-ban 25%-kal nőtt a gyilkosságok száma, a Bizottság készen áll-e az EU és Kolumbia között kötendő szabadkereskedelmi megállapodásról szóló tárgyalások felfüggesztésére?

Catherine Ashton, a Bizottság tagja. – Az emberi jogok védelme a legmagasabb prioritást kapja az Európai Unió Kolumbiával fenntartott kapcsolataiban. Ezért szorosan nyomon követjük a kolumbiai helyzetet.

Tudunk azokról a nehézségekről, amelyek áthatják a kolumbiai szakszervezeti mozgalmat, és tudunk a szakszervezeti vezetőket és tagokat folyamatosan érő fenyegetésekről, az ellenük elkövetett gyilkosságokról.

Mindezeket információforrásainkból, a nemzetközi egyezmények által létrehozott szervek által kiadott jelentésekből és nyilatkozatokból tudjuk, valamint az olyan szervezetekkel folytatott megbeszéléseinkből, mint például az Európai Szakszervezeti Szövetség, az ETUC.

Jelenleg is komoly aggályaink vannak az alapvető ILO-egyezmények Kolumbiában történő hatékony végrehajtásával kapcsolatban. Folyamatosan sürgetjük a kormányt, hogy fokozza erőfeszítéseit a népesség leginkább kiszolgáltatott csoportjainak védelme, illetve valamennyi emberi jogi jogsértés kivizsgálása és szankcionálása érdekében.

Az emberi jogok védelmezőit és a szakszervezeti tagokat ért közelmúltbéli támadások ügyében az EU-trojka nagykövetei Bogotában diplomáciai lépéseket tettek. Ezekről a kérdésekről az Európai Unió és Kolumbia tisztviselői között a közelmúltban szervezett, magas szintű találkozón is szó esett.

Ezenkívül nemrég kétoldalú emberi jogi párbeszédet indítottunk a kolumbiai kormánnyal, amelynek keretében rendszeresebb és szisztematikusabb információ- és tapasztalatcserére nyílik majd lehetőség az emberi jogok terén. Ez a párbeszéd segít majd a technikai együttműködésben is.

Emellett törekszünk arra, hogy további garanciákat foglaljunk bele a tervezett többpárti kereskedelmi megállapodásba annak érdekében, hogy a fenntartható fejlődéssel foglalkozó fejezet részeként javítsuk az alapvető munkaügyi és környezetvédelmi egyezmények végrehajtását Kolumbiában. Azt is javasoljuk, hogy civil társadalmi intézmények kövessék nyomon a munkaügyi törvények végrehajtását. Reméljük, hogy ily módon a megállapodás segíteni fog abban, hogy javuljon a munkajogi aktivisták helyzete Kolumbiában.

Jim Higgins (PPE). – Tudom, hogy az emberi jogok kiemelt fontosságúak, ezért egyszerűen nem értem, hogy az Európai Unió, amely azzal büszkélkedik, hogy az emberi jogok világbajnoka, még gondolatban is hogyan foglalkozhat egy olyan rezsimmel kötendő kereskedelmi megállapodással, mint Kolumbia.

2009 januárja óta huszonhét szakszervezeti tagot gyilkoltak meg. Ez a szám magáért beszél, és a múltban már beigazolódott, hogy ezeket az országokat csak úgy lehet jobb belátásra készíteni, ha gazdaságilag megszorongatjuk őket – ez történt akkor is, amikor Dél-Afrika ellen szankciókat vezettünk be.

Őszinte meggyőződése, hogy inkább küldöttséget kellene küldeni Kolumbiába, hogy első kézből felmérjék a valós helyzetet, ahelyett, hogy párbeszédet folytatunk velük. Oda kell küldeni a saját embereinket, és fel kell függesztenünk minden kereskedelmi tárgyalást Kolumbiával mindaddig, amíg meg nem győződünk arról, hogy az emberi jogokat ugyanúgy tiszteletben tartják, mint a világ más részein.

David Martin (S&D). – Nagyon örülök, hogy Higgins úr feltette ezt a kérdést. Abszolút igaza van az általa leírt helyzettel kapcsolatban, és Ön, biztos asszony, most elismerte az üggyel kapcsolatos tényeket.

Mindezek fényében a Bizottság felfüggeszti-e a GSP+ megállapodást Kolumbiával, és felfüggeszti-e a szabadkereskedelmi tárgyalásokat mindaddig, amíg biztosítékokat nem kapunk a kolumbiai kormánytól arra vonatkozóan, hogy a szakszervezeti tagok, az emberi jogi aktivisták és mások biztonságosan tevékenykedhetnek az országban?

Catherine Ashton, a Bizottság tagja. – Hálás vagyok mindkét felszólalónak, és megértem szenvedélyes és erőteljes érzéseiket. Nem vagyok viszont meggyőződve arról, hogy a tárgyalások felfüggesztésével azt érjük el, amit a két képviselőtársam elérni szeretne. Véleményünk szerint folytatni kell a párbeszédet, tovább kell dolgoznunk azon, hogy megbeszéléseink során abszolút garanciákat kapjunk azon a téren, amit a két képviselőtársam említett, és ami a legfontosabb, hogy ezeket a megállapodásainkba is belefoglaljuk.

Ezt a megközelítést választottam. De szeretném gyorsan hozzátenni, hogy mindez nem jelenti azt, hogy nem kértem fel azokat, akikkel már beszéltem, hogy továbbra is mondják el a véleményüket, és segítsenek abban, hogy a megfelelő utat kövessük, és természetesen folyamatosan felülvizsgáljuk azt. De most úgy döntöttem, ezt az utat választom.

26. kérdés, előterjesztette: **Georgios Papastamkos** (H-0261/09)

Tárgy: A nemzetközi kereskedelem helyreállítása

A nemzetközi kereskedelmi növekedés 2008-as érezhető lelassulását követően 2009-ben a gazdasági recesszió jelenlegi mértékét jelentősen meghaladó további visszaesés következett be. Az Európai Tanács (2009. március 19–20-i ülésén) felismerve, hogy a „szabad és tisztességes kereskedelem a globális gazdaságélénkülés kulcsfontosságú eleme”, „a bilaterális kereskedelmi tárgyalások és a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) dohai fejlesztési fordulójának mihamarabbi lezárását” szorgalmazta.

A Bizottság ezzel összefüggésben tud-e tájékoztatást adni arról, hogy:

A kereskedelem finanszírozása területén milyen kezdeményezéseket tett? A jelenleg folyamatban levő kereskedelmi tárgyalások hol tartanak és milyen intézkedések történtek az Európai Unió külkereskedelmének megerősítése érdekében?

Catherine Ashton, a Bizottság tagja. – Természetesen igaz, hogy a nemzetközi kereskedelmet különösen erőteljesen érintette a válság. A Kereskedelmi Világszervezet titkárságának becslése szerint a globális kereskedelem 2009-ben 10%-kal csökken: a fejlett országokban 14%-os lesz a visszaesés, a feltörekvő gazdaságokban pedig körülbelül 7%-os. Ez erőteljes válaszlépéseket kíván meg, és ez az, amit mi teszünk, mind a kereskedelemfinanszírozás, mind pedig a többoldalú és a kétoldalú tárgyalások terén.

A tagállamokkal együtt számos fontos lépést tettünk a kereskedelemfinanszírozás rendelkezésre állásának javítása érdekében. Ha a kereskedelmi partnereknek nem állt szándékukban vagy nem voltak képesek exportfinanszírozás-biztosítást nyújtani, a tagállamok léptek közbe az exporthitel-ügynökségeken keresztül.

A rövid lejáratú biztosítások tekintetében segítséget nyújtott a Bizottság arra irányuló határozata, hogy ideiglenesen könnyítenek az ilyen támogatás felajánlásának feltételein. Ezenkívül hozzájárulunk ahhoz, hogy ideiglenesen megkönnyítsék a közép- és hosszú lejáratú hitelbiztosításokra vonatkozó OECD-szabályokat.

Multilaterális szinten határozottan támogatjuk a G20-ak keretében tett arra irányuló kötelezettségvállalásokat, hogy a nemzeti exporthitel-ügynökségek számára – szükség esetén – megfelelő kormányzati exporthitel-biztosítási kapacitást bocsássonak rendelkezésre, és emellett támogatjuk a multilaterális finanszírozó szervezetek azon erőfeszítéseit, hogy új kereskedelemfinanszírozási lehetőségeket nyújtsanak vagy növeljék a meglévő lehetőségek keretösszegeit.

A kivitel megszilárdítása és növelése érdekében folytatjuk a már megkezdett kereskedelmi tárgyalásokat. A tisztelt képviselők tudják, hogy a multilaterális fronton a prioritás továbbra is az marad, hogy nagyra törő, kiegyensúlyozott és átfogó módon zárjuk le a dohai fordulót, ami komoly előnyöket hozhat a világ, és természetesen az európai gazdaság számára.

Az Újdelhiben zajlott közelmúltbéli találkozón, amelyen jelen voltam, új politikai lendületet adott, és a G20-ak közelgő, pittsburghi találkozójával együtt remélhetőleg lehetővé teszi számukra, hogy 2010-ben megállapodásra jussunk.

Az elkövetkező hónapokban komoly megbeszéléseket kell folytatnunk a legfontosabb WTO-partnerekkel annak érdekében, hogy előremozdítsuk a tárgyalásokat azon csomag alapján, amelyről eddig finoman, puhatólózva tárgyaltunk. Amint azt a képviselők is tudják, számos bilaterális megállapodást szeretnénk elérni ezzel kapcsolatban.

Georgios Papastamkos (PPE). - (EL) Elnök úr! A gazdasági válság nyomása miatt sok állam intézkedéseket vezet be saját belföldi iparuk erősítése érdekében. Erre a legújabb példa Barack Obama amerikai elnök döntése, hogy vámot vessenek ki a Kínából érkező gumiabroncsokra.

A Bizottság értékelte-e már, hogy a harmadik országbeli kereskedelmi partnereink által alkalmazott politikák, mint például a „Vásárolj amerikai terméket” vagy a „Vásárolj kínai terméket” kampány milyen hatást gyakorol az európai exportra?

Catherine Ashton, a Bizottság tagja. – Ami azt illeti, az Egyesült Államokkal és Kínával is tárgyaltam a „Vásárolj amerikai terméket”, illetve a „Vásárolj kínai terméket” kampányról – az utóbbi országból múlt héten érkeztem haza –, amelyek nagyon különböző programok; legalábbis igen megbízható források erről tájékoztattak. Olvastam a „Vásárolj amerikai terméket” programra vonatkozó jogszabályt. Én sokkal inkább amiatt aggódok, hogy az USA egyes államai hogyan hajtják végre ezt a jogi aktust, mint amiatt, amit e jogszabály szövege tulajdonképpen mond.

A „Vásárolj kínai terméket” program teljesen más kérdés. Bizonyos mértékig megnyugtatót, amit Csen Tő-ming kereskedelmi miniszter és Tang Csia-hsüan miniszterelnök-helyettes mondott nekem múlt héten a program céljáról és arról, milyen bánásmódban részesülnek majd az európai vállalkozások. Mindazonáltal továbbra is éberem figyelek arra, hogy az európai vállalkozásokat sem közvetlenül, sem pedig közvetve ne érje hátrány.

Ami a gumiabroncsokkal kapcsolatos jelenlegi helyzetet illeti, amelyre, azt hiszem, a tisztelt képviselő utalt, jelenleg figyeljük, hogy pontosan mi fog történni. A tisztelt képviselő nagyon helyesen mutatott rá arra, hogy ez egy fontos terület, amelyet szemmel kell tartanunk, nem szabad lemaradnunk az eseményekről. Természetesen boldogan tájékoztatom Önöket a helyzet alakulásáról.

Elnök. – Mivel Moraes úr nincs jelen, a 27. kérdés így kimarad.

28. kérdés, előterjesztette: **Liam Aylward** (H-0279/09)

Tárgy: Az európai marha- és bárányhús-termékek forgalmazásáról

Milyen intézkedésekkel segíti jelenleg az Európai Unió az európai marha- és bárányhús-termékek harmadik országokban történő értékesítését, és kíván-e az Európai Bizottság új kezdeményezéseket előterjeszteni e folyamat ösztönzésére?

Catherine Ashton, a Bizottság tagja. – Aktívan dolgozunk azért, hogy megoldjuk a meglévő, nagyon összetett és alapvető állat-egészségügyi akadályokat, hogy ezzel segítsük az olyan európai termékek, mint például az ír marha- és bárányhús piaci értékesítését. A piacrajutási stratégia, és különösen a 2007-ben elindított piacrajutási együttműködés központi szerepet kap a Bizottság ez irányú munkájában. A piacrajutási stratégia erősebb együttműködést teremt a Bizottság, a tagállamok és a vállalkozások között, ezzel segítve azt a munkát, ami az akadályok felismerése, elemzése, fontossági sorrendbe állítása és megszüntetése érdekében folyik.

E stratégia sajátossága az, hogy különböző kereskedelempolitikai eszközök megfelelő elegyét foglalja magában. Ez többoldalú és kétoldalú csatornák alkalmazását jelenti, és a hivatalosabb közép-, illetve hosszú távú politikai eszközök politikai szerződésekkel és egyesített kereskedelmi diplomáciával egészülnek ki.

Az elmúlt években jelentős mértékben fokoztuk a piacrajutással kapcsolatos erőfeszítéseinket, és számos sikertörténetünk is van, amelyek bizonyítják, hogy jó irányba haladunk. Például sikerült néhány országot korlátok közé szorítani és feloldani az uniós húskivitelre vonatkozó tilalmat, amelyet 2008 decemberében vezettek be a dioxin- és PCB-szennyezéssel kapcsolatos írországi eset miatt. Emellett a közelmúltban sikerült megnyitni Szaúd-Arábiát, Jordániát és a Fülöp-szigeteket az uniós marhahús-behozatal előtt, és elértük, hogy az egészségügyi és növény-egészségügyi intézkedésekről szóló egyezmény (SPS) kapcsolatos bizonyos kérdéseket a kereskedelem szempontjából barátságosabb módon kezeljék Egyiptomban és Izraelben.

Kitartunk amellett, hogy különböző szinteket kell fenntartani olyan országokkal mint például Indonézia, Malajzia és Korea, hogy egyes jogszabályaikat tökéletesen összhangba hozzuk az SPS-egyezményben, illetve az Állat-egészségügyi Világszervezet nemzetközi szabványaiban foglalt követelményekkel. Arra kértük az EU marhahússal foglalkozó vállalkozásait, hogy tájékoztassanak az aggályaikról és tegyenek javaslatokat arra vonatkozóan, hogyan szüntethetjük meg az akadályokat a legfontosabb piacokon. E tekintetben nemrég nagyon pozitív visszajelzés érkezett, és az ír vállalkozói szövetség előadása segítségünkre lesz a prioritások megállapításában és a munkánk folytatásában.

Liam Aylward (ALDE). - Megkérdezhetem a biztos asszonytól, hogy mérlegelné-e az élelmiszerek népszerűsítésére irányuló költségvetés alapos és mindenre kiterjedő vizsgálatát? Ez a költségvetés, amely már 1970 óta működik, nagyon szűk termékkörre terjed ki és reformot igényel. Ezenkívül egyetért-e a biztos asszony azzal, hogy az uniós élelmiszerágazat versenyképességének javítása segít az Európai Uniónak abban, hogy kilábaljon a gazdasági recesszióból?

Seán Kelly (PPE). - Közismert, hogy az európai marha- és bárányhús-termékek megfelelnek a legmagasabb szintű előírásoknak. Milyen intézkedéseket tesz a Bizottság, illetve tesz-e intézkedéseket annak ösztönzése

vagy megkövetelése érdekében, hogy hasonló előírások vonatkozzanak a kereskedelmi partnerekre, különösen Brazília esetében?

Catherine Ashton, a Bizottság tagja. – Nem ismerem jól ezt a konkrét területet, amelyet a tisztelt képviselő említett, így, ha megengedi, írásban válaszolnék a kérdésére.

Ugyanakkor tökéletesen egyetértek azzal, hogy az iparág milyen értékkel és fontossággal bír az Európai Unió és a kereskedelem tekintetében. Ez egy olyan terület, amelyre komoly figyelmet kell fordítanunk. Fischer Boel biztossal szoros együttműködésben megvizsgáljuk a kereskedelmi megállapodásokat annak biztosítása érdekében, hogy a megállapodások mezőgazdasággal kapcsolatos részei valódi erőt és valódi lehetőséget hordozzanak magukban. Remélem, hogy a tárgyalásaink kibontakozásával párhuzamosan a tisztelt képviselő is többet lát abból, hogy milyen értéket tulajdonítunk ennek a területnek.

Ami a viszonyosság elvét illeti, tárgyalásokat folytatunk harmadik országbeli tisztviselőkkel, illetve képzést nyújtunk számukra ahhoz, hogy megértsék és átlássák az uniós rendszert, és nagyobb bizalmuk legyen az uniós fogyasztóknak, illetve a saját fogyasztóinak nyújtott védelmi szintben.

Megköveteljük a harmadik országoktól, hogy tiszteletben tartsák nemzetközi kötelezettségeiket, nevezetesen a Kereskedelmi Világszervezet SPS-egyezményét, és gondoskodjanak arról, hogy követelményeik megállapításakor betartsák a nemzetközi normákat, valamint, hogy követelményeiket tudományos tényekre alapozzák.

29. kérdés, előterjesztette: **Bernd Posselt** (H-0272/09)

Tárgy: A Cseh Köztársaság és Közép-Németország területén végzett barnaszén-kitermelés által okozott környezeti ártalmak

Hogyan értékeli a Bizottság a barnaszén külszíni fejtése, illetve a barnaszén-erőművek által a Cseh Köztársaságban és Közép-Németország területén okozott környezeti ártalmakat, és hogyan értékeli a működés leállítására, valamint a természetes környezet helyreállítására irányuló tervek megvalósítását – figyelembe véve a biztonsági szempontokat is?

Stavros Dímász, a Bizottság tagja. – (EL) Tisztelt elnök úr! Arra a kérdésre, hogy a bányászat és a barnaszén erőművekben történő felhasználása milyen környezeti károkat okozhat, a közösségi jog megfelelő választ ad.

A bányászati hulladékokról szóló irányelv értelmében a bányászati hulladékot feldolgozó üzemeknek engedéllyel kell rendelkezniük, amely magában foglal egy hulladékgazdálkodási tervet, valamint egy, a létesítmény bezárására és a helyszín rehabilitációjára vonatkozó tervet. Ezeknek a létesítményeknek pénzügyi garanciát kell nyújtaniuk, amely fedezi az érintett földterület rehabilitációjának költségeit.

Az irányelv értelmében az illetékes hatóságoknak vizsgálatokat kell végezniük. A jogszabály továbbá kötelezettségeket ír elő a levegő, a víz és a talaj szennyezésének megakadályozása érdekében. Az irányelv 2008. május óta alkalmazandó az új létesítményekre. A már meglévő létesítményeknek az irányelv értelmében 2012. májusig engedélyt kell beszerezniük.

A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy 2012 közepéig nyilvántartás készüljön a területükön található bezárt, illetve elhagyatott létesítményekről, amelyek környezeti károkat okoznak vagy okozhatnak.

Az Európai Unió szabályozási kerete más irányelveket is magában foglal, ilyen például a környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről szóló irányelv, azaz az IPPC-irányelv vagy a nagy tüzelőberendezésekről szóló irányelv. Ami a környezeti felelősséget illeti, a talajról szóló irányelv már a Tanács előtt van, de ezzel kapcsolatban még nem történt előrelépés. E jogszabályok közül természetesen az IPPC-irányelv a legfontosabb, amely a nagy tüzelőberendezések tekintetében előírja, hogy a legjobb elérhető gyakorlatok alkalmazásán alapuló engedélyt kell beszerezniük.

A nagy tüzelőberendezésekről szóló irányelv ugyanakkor kibocsátási határértékeket határoz meg a legfontosabb légköri szennyező anyagok tekintetében. Ha a létesítmény beszünteti a működést, az IPPC-irányelv értelmében az üzemeltetőnek intézkedéseket kell tennie annak érdekében, hogy megakadályozza a szennyezés kockázatát, illetve, hogy megtörténjen az érintett terület helyreállítása.

Ez a jogi keret magas szintű környezetvédelmet biztosít arra az esetre, ha a barnakőszén-tüzelésű erőművek működéséből adódóan esetleg környezeti károk következnek be.

Ami pedig az érintett létesítmények bezárását illeti, ezt attól függően ítélik majd meg, hogy a létesítmények megfelelnek-e a jogszabályi előírásoknak.

Bernd Posselt (PPE). - (DE) Biztos úr, köszönöm a pontos és mindenre kiterjedő választ. Mindazonáltal én konkrétan a határ menti területekről is kérdeztem, azaz Németország és a Cseh Köztársaság, Németország és Lengyelország, illetve Lengyelország és a Cseh Köztársaság határ menti területeiről. Ezeken a területeken sok ilyen eset van. Azt szeretném megkérdezni, hogy véleménye szerint megfelelő-e a határokon átnyúló együttműködés az érintett államok között, és a Bizottság nyújt-e támogatást az e területeken megvalósuló, határon átnyúló intézkedésekhez, különösen a regionális programok részeként?

Stavros Dimas, a Bizottság tagja.. - (EL) Elnök úr! Először is, különböző finanszírozási források léteznek, 2007 óta a Cseh Köztársaság számára, és Németország számára is. De természetesen emlékeztetnem kell arra, hogy a tavaly decemberben elfogadott energia- és klímacsomaggal elegendő pénz áll majd rendelkezésre az üvegházhatású gázok kibocsátás-kereskedelmi rendszeréből. E gázok kibocsátásait – a megállapodás értelmében – felére kell csökkenteni az éghajlatváltozás és más kapcsolódó felhasználások elleni küzdelem érdekében.

Ez azt jelenti, hogy bizonyos létesítmények, különösen a külszíni bányák, lényegükből adódóan pusztítják a környezetet és a természetet, és különböző problémákat okoznak a talaj természetes állapotában és a vízben is, egyéb szennyező anyagok miatt. Mint tudjuk, az abból származó nagy mennyiségű szén-dioxid miatt a barnakőszén a legrosszabb tüzelőanyag. Egy 10-es skálán a barnakőszén talán az egyik legrosszabb lenne a szén-dioxid-kibocsátás tekintetében. De persze a kibocsátás-kereskedelemből pénzt is lehet szerezni, és ami Németországot illeti, el kell mondanom, hogy most, ebben a pillanatban is folyik a kibocsátások kereskedelme. Tehát pénz is származik ebből a forrásból. De ettől eltekintve, el szeretném mondani, hogy létezik olyan közösségi finanszírozás, amely segítséget nyújthat a bányászati tevékenységekből származó környezeti károk helyreállításában.

A 2000 és 2006 közötti időszakra vonatkozó regionális operatív programok finanszírozást nyújtottak olyan projektek számára, amelyek célja az volt, hogy helyreállítsák a barnakőszén bányászata által súlyosan károsított területeket a korábbi Kelet-Németország egyes szövetségi tartományaiban, például Szászországban, Szász-Anhaltban és Thüringiában. A 2007 és 2013 közötti időszakra vonatkozó programozási dokumentumokban rendelkezés született az ilyen támogatások folytatásáról.

Ami a Cseh Köztársaságot illeti, a 2007 és 2013 közötti időszakra vonatkozó, északnyugati regionális operatív program finanszíroz olyan tevékenységeket, amelyek célja az elhagyott bányaterületek helyreállítása és rehabilitálása. A „Környezetvédelem” operatív program – egyik kiemelt céljaként – szintén rendelkezik az elhagyott bányaterületek helyreállításáról, és az országok, illetve a regionális szervezetek közötti együttműködés mindkét félnek hasznára válik.

Elnök. – Az idő hiányában megválaszolatlanul maradt kérdések írásban kerülnek megválaszolásra (lásd a mellékletet).

Ezzel a kérdések órája véget ért.

13. A következő ülésnap napirendje: lásd a jegyzőkönyvet

14. Az ülés berekesztése

(Az ülést 20.00-kor berekesztik)